

Societatea Primară 7

Noul Testament
Vârsta 8–11 ani

Societatea Primară 7

Noul Testament

Pentru a preda copiilor cu vârste cuprinse între opt și unsprezece ani.

© 1994, 1997 Intellectual Reserve, Inc.
Toate drepturile rezervate.
Tipărit în Germania.

Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/97
Aprobarea traducerii: 6/97
Titlul original: *Primary 7: New Testament*
Romanian

Cuprins

Numărul și titlul lecției	Pagina
Îndrumări pentru învățător	v
1 Familiarizați-vă cu Noul Testament	1
2 Isus Hristos S-a oferit să fie Salvatorul nostru	4
3 Ioan Botezătorul a pregătit calea pentru Isus Hristos	8
4 Isus Hristos este Fiul Tatălui Ceresc	11
5 Copilăria lui Isus Hristos	14
6 Botezul lui Isus Hristos	17
7 Isus Hristos a fost ispitit de Satana	20
8 Isus Hristos curăță templul	24
9 Isus Hristos îi cheamă pe apostolii Săi	28
10 Cuvântarea de pe munte	32
11 Isus Hristos predă despre rugăciune	35
12 Casa clădită pe stâncă	39
13 Isus Hristos îi vindecă pe bolnavi	42
14 Isus Hristos și ziua de sabat	45
15 Isus Hristos Și-a folosit puterea preoției pentru a-i binecuvânta pe alții	48
16 Isus Hristos a făcut miracole	52
17 Pilda semănătorului, a grâului și a neghinei	55
18 Isus Hristos vindecă un om care s-a născut orb	58
19 Oaia pierdută, moneda pierdută și fiul risipitor	61
20 Pilda bunului samaritean	64
21 Isus Hristos îi vindecă pe cei zece leproși	67
22 Robul nemilos	70
23 Păstorul cel Bun	73
24 Bănuțul văduvei	76
25 Pilda celor zece fecioare	81
26 Pilda talanților	85
27 Pilda oilor și a caprelor	89
28 Isus Hristos îl învie pe Lazăr	92
29 Intrarea triumfală a lui Isus și cina cea de taină	95
30 Isus Hristos în Ghetsimani	99
31 Trădarea, arestarea și judecarea lui Isus Hristos	104
32 Răstignirea și înmormântarea lui Isus Hristos	107
33 Învierea lui Isus Hristos	111
34 Paște oițele Mele	115

35	Misiunea lui Isus Hristos	119
36	Ziua Cincizecimii	123
37	Petru, apostolul	127
38	Barnaba, Anania și Safira	131
39	Ștefan, martirul	135
40	Petru și Corneliu	139
41	Iacov ne învață să ne stăpânim limbajul	143
42	Convertirea lui Saul	147
43	Pavel mărturisește despre Isus Hristos	151
44	Pavel, misionarul	154
45	Călătoria lui Pavel la Roma	158
46	Isus Hristos va veni din nou	162
47	Preoția ne poate binecuvânta viața (lecție de pregătire pentru preoție)	167

Îndrumări pentru învățător

Salvatorul a propovăduit despre importanța supunerii față de porunci și a propovăduirii lor, atunci când a spus: „Oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor” (Matei 5:19). Vi s-a acordat încrederea sacră de a-i ajuta pe copii să învețe cum să-și respecte legămintele făcute la botez și cum să slujească. În timp ce fiecare fată se pregătește să devină o tânără fată și fiecare băiat să devină un tânăr băiat și să primească preoția, puteți avea o influență considerabilă asupra vieților lor.

În anul 1831, la scurt timp după ce Biserica a fost organizată, Salvatorul a propovăduit că învățătorii trebuie să „propovăduiască principiile Evangheliei Mele, care sunt în Biblie și în Cartea lui Mormon” (D&L 42:12), care erau singurele scripturi existente la acea vreme. Astăzi, învățătorii au responsabilitatea de a preda învățăturile sacre din toate lucrările canonice, inclusiv Doctrină și Legăminte și Perla de mare preț, care să-i ajute pe copii să-și dezvolte credința în Dumnezeu și în Fiul Său, Isus Hristos.

Obiecte de studiu

Tuturor copiilor cu vârste între opt și unsprezece ani, împliniți la 1 ianuarie, li se va preda din unul dintre manualele Societatea Primară 4, 5, 6 și 7. În fiecare an, este folosit numai un obiect de studiu pentru toți copii care fac parte din această categorie de vârstă. Fiecare obiect de studiu tratează o anumită carte din scripturi: Societatea Primară 4 tratează Cartea lui Mormon, Societatea Primară 5, Doctrină și Legăminte, Societatea Primară 6, Vechiul Testament și Societatea Primară 7, Noul Testament. Pe parcursul a patru ani, copiii vor studia toate lucrările canonice.

În funcție de nevoile locale și numărul de copii cu vârste între opt și unsprezece ani, clasele pot fi organizate pe grupe de copii de aceeași vârstă, grupe de copii de vârste diferite sau clase separate pentru băieți și fete. Oricare ar fi componența clasei, trebuie să vă asigurați că fiecare copil primește atenția cuvenită.

Când copii împlinesc 12 ani, ei încep să participe la clasa Tinerelor Fete sau la clasa Preoției aaronice. Totuși, ei continuă să frecventeze clasa Societății Primare și nu Școala de duminică până în prima săptămână din luna ianuarie, când încep să meargă la Școala de duminică.

Lecție pregătitoare pentru preoție

Acest manual cuprinde o lecție specială intitulată „Preoția ne poate binecuvânta viețile”. Această lecție va fi folosită de învățătorii copiilor în vârstă de 11 ani, când băieții se pregătesc să devină diaconi și fetele să devină membre ale Societății Tinerelor Fete. Predați această lecție înainte ca primul copil din clasa dumneavoastră să împlinească 12 ani. Rugați-vă să primiți îndrumarea Domnului când pregătiți lecția și o predăți, astfel încât copiii să înțeleagă ce este preoția, cum le poate binecuvânta viețile și cum își pot îndeplini responsabilitățile pentru a onora preoția.

Lecții despre Paște și Crăciun

Acest manual nu cuprinde lecții speciale despre Paște sau Crăciun. Pentru că acest manual tratează viața și misiunea lui Isus Hristos, este posibil să nu considerați că aveți nevoie de lecții suplimentare despre Paște și Crăciun. Dacă doriți să predăți o lecție specială, o puteți pregăti folosind referințele din Cartea lui Mormon și Noul

Testament, precum și alte resurse, ca Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie și numerele corespunzătoare din revistele Bisericii. Planificați lecții care îi vor ajuta pe copii să se simtă mai aproape de Isus Hristos și să înțeleagă misiunea Sa.

Predarea din acest manual

Acest curs se concentrează asupra învățăturilor din Noul Testament, punând accent pe viața și slujirea lui Isus Hristos. Pe măsură ce împărtășiți și discutați aceste învățături, copiii trebuie să înțeleagă mai bine misiunea și ispășirea lui Isus Hristos și să-și dezvolte o credință mai mare în El și o mărturie mai puternică despre El. Ei trebuie să învețe cum să pună în practică învățăturile lui Isus Hristos în propriile vieți și să dobândească o dorință mai mare de a ține poruncile Sale.

Încurajați-i pe copii să citească Noul Testament acasă. Învățând despre dragostea lui Isus și înțelegând mai bine învățăturile Sale, dragostea copiilor față de Salvator va crește și ei vor dori să fie ca El. Adevărurile importante pe care copiii le învață din viața și învățăturile lui Isus îi vor ajuta să se pregătească să-și țină legămintele și să slujească în Biserică de-a lungul vieții lor. Aceste adevăruri le vor da, de asemenea, tărie să reziste ispitelor în lumea de astăzi.

Pregătiți-vă să predați

Pentru a vă îndeplini chemarea sacră de a preda copiilor, dumneavoastră trebuie să vă pregătiți atât mental, cât și spiritual. O parte din această pregătire constă în înțelegerea principiilor pe care le predați și în a avea o mărturie despre principiile pe care le predați. Salvatorul, cel mai mare învățător dintre toți, ne-a spus cum să ne pregătim pentru a propovădui Evanghelia Sa altora.

- Căutați, cu umilință, Spiritul prin rugăciune. Domnul a spus: „Fii umil; și Domnul, Dumnezeul tău, te va conduce de mână și îți va răspunde la rugăciunile tale” (D&L 112:10). Dacă suntem umili, avem dreptul să cunoaștem modul în care dorește Domnul ca noi să predăm copiilor Săi.
- Studiați scripturile și cuvintele profeților în viață. O mare forță rezidă din învățarea și meditația asupra cuvintelor Domnului. El ne poruncește: „Mai întâi caută să obții Cuvântul Meu și, atunci, limba ta va fi dezlegată; atunci, dacă dorești, tu vei avea Spiritul Meu și Cuvântul Meu, da, puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii” (D&L 11:21).

Un profet din zilele din urmă, președintele Ezra Taft Benson, ne-a reamintit că avem nevoie să învățăm cuvintele Domnului: „Vă îndemn să vă reangajați în studiul scripturilor. Cufundați-vă în ele zilnic, ca puterea Spiritului să vă fie alături în chemările dumneavoastră” (*Ensign*, mai 1986, p. 82).

- Respectați-vă legămintele. Capacitatea dumneavoastră de a primi îndrumarea Spiritului depinde de credința cu care țineți legămintele pe care le-ați făcut cu Tatăl Ceresc. De asemenea, veți da un exemplu bun când veți „respecta cu atenție legămintele” (D&L 42:13). Când copiii vor vedea dragostea dumneavoastră pentru Salvator și că trăiți conform Evangheliei, ei vor fi mai motivați să-L urmeze.
- Căutați moduri de a-i ajuta pe copii să simtă dragostea Salvatorului. Spuneți-le deseori cât de mult îi iubiți și recunoașteți-le valoarea și potențialul. Dragostea și bunătatea dumneavoastră îi vor ajuta pe copii să înțeleagă dragostea pe care Tatăl Ceresc și Isus Hristos o au pentru ei. Îi vor ajuta, de asemenea, să învețe să-i iubească pe alții.

Pregătiți lecțiile

Acest manual vă va ajuta să vă organizați lecțiile care tratează scripturile. Lecțiile folosesc relatări și referințe din Noul Testament pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă principiile Evangheliei. Lecțiile nu indică, cu exactitate, modul în care trebuie

predați relatările din scripturi. Pe măsură ce vă pregătiți și predați prin Spirit, îi veți ajuta pe copii să înțeleagă mai bine relatările din scripturi, principiile pe care le cuprind și modul în care copiii pot pune în practică aceste principii în viețile lor. Când lecțiile dumneavoastră sunt bine pregătite și interesante, copiii vor fi mai stimulați să le asculte și să le învețe.

Următorii pași vă vor ajuta să fiți mai bine pregătit pentru a preda eficient copiilor din clasa dumneavoastră.

1. Studiați, rugându-vă, scopul lecției și pasajele din scripturi menționate în secțiunea „Pregătire” cu o săptămână sau două înainte de predarea lecției. Recitiți scopul lecției și pasajele din scripturi și gândiți-vă la modul în care se aplică respectivilor copii din clasa dumneavoastră. Întrebați-vă: „Ce dorește Tatăl Ceresc ca să învețe și să facă fiecare copil ca urmare a acestei lecții? Cum îi poate ajuta această lecție pe copii să-și dezvolte credința în Isus Hristos, să-și întărească mărturiile și să îi facă să reziste ispitelor rele cu care se confruntă?”. Notați-vă ideile care vă vin.

Cartea *Principiile Evangheliei* (31110) a fost pregătită pentru a fi un îndrumar de studiu personal al principiilor și termenilor de bază ai *Evangheliei*. În secțiunea „Pregătire” a anumitor lecții, sunt menționate anumite capitole din *Principiile Evangheliei*. Aceste capitole vă pot ajuta să vă pregătiți să predați principiul sau doctrina principală cuprinsă în lecție. Puteți găsi un exemplar la biblioteca respectivei case de întruniri sau se poate achiziționa unul de la centrul de distribuție local.

2. Hotărâți dacă veți folosi activitatea pentru captarea atenției de la începutul lecției sau veți crea dumneavoastră înșivă una, asigurându-vă că este corespunzătoare și relevantă pentru predarea relatării din scriptură.
3. Lecția nu vă spune cum să predați relatarea din scriptură, așa încât trebuie să căutați Spiritul pentru a vă ajuta să stabiliți ce și cum veți preda. Folosiți o varietate de metode de predare în fiecare săptămână (vedeți „Predarea din scripturi” de la această pagină). Planificați să-i implicați pe membrii clasei cât mai mult posibil în activitățile de însușire a lecției și predați lecția, astfel încât copiii să poată să repovestească altora relatarea din scripturi.
4. Alegeți din „Întrebări pentru stimularea discuției și aplicării” pe acelea care îi vor ajuta cel mai bine pe copii să înțeleagă scripturile și să le pună în practică în viețile lor. Puteți folosi întrebările în orice moment al lecției. Nu este nevoie să le folosiți pe toate.
5. Citiți secțiunea „Activități de îmbogățire spirituală” și planificați când și cum să le folosiți pe cele care simțiți că îi vor ajuta cel mai bine pe copiii din clasa dumneavoastră să înțeleagă scripturile și scopul lecției. Fiecare clasă va fi diferită iar unele activități care vor da rezultate bune cu un grup nu vor da rezultate bune cu un altul.
6. Planificați să împărtășiți experiențe personale corespunzătoare care să vină în sprijinul scopului lecției. Lăsați Spiritul să vă îndrume când vă împărtășiți experiențele clasei și când membrii clasei își împărtășesc experiențele cu dumneavoastră și unul cu celălalt. Unele experiențe personale și ale familiei sunt sacre sau personale și nu trebuie să fie discutate în public.

Predarea din
scripturi

Trebuie să căutați întotdeauna Spiritul când vă pregătiți lecțiile și când predați (vezi Alma 17:2-4; D&L 42:12-14; 50:17-22). Spiritul vă va ajuta să știți cum să faceți lecțiile interesante și pline de conținut pentru copii.

Este posibil ca unii dintre copiii din clasa dumneavoastră să nu fie familiarizați cu scripturile. Pe măsură ce citiți împreună, fiți atenți la acei membri ai clasei care ar putea avea nevoie de ajutor pentru a învăța cum să caute în scripturi. Este posibil ca, la începutul anului, să fie nevoie să petreceți ceva timp arătând copiilor cum să găsească referințele din scripturi, mai ales dacă predați copiilor mai mici.

Încercați moduri diferite de a prezenta materialul pentru a menține treaz interesul copiilor. Următoarele sugestii v-ar putea ajuta să utilizați mai multe moduri de a preda din scripturi.

1. Relatați scriptura cu propriile cuvinte. Încercați să-i ajutați pe copii să vizualizeze evenimentele și oamenii care participă la ele. Ajutați-i pe copii să înțeleagă faptul că oamenii despre care vorbiți au trăit cu adevărat și că evenimentele au avut loc.
2. Rugați-i pe copii să citească întreaga relatare sau să aleagă pasaje direct din scripturi. Aveți în vedere că nu toți copiii pot citi bine și că această capacitate de a citi nu este determinată de vârstă. Dacă toți copiii pot citi, le puteți acorda câteva minute pentru a citi în liniște. Apoi, puteți discuta despre ceea ce au citit. Folosiți timpul pentru discuții, după ce copiii au terminat de citit, pentru a-i ajuta să înțeleagă cuvintele și pasajele dificile.
3. Folosiți ilustrațiile sugerate ale relatărilor din scripturi pentru a-i ajuta pe copii să vizualizeze ceea ce s-a întâmplat. Majoritatea lecțiilor cuprind ilustrații sugerate în secțiunea „Materiale necesare”. Ilustrațiile sunt numerotate și anexate manualului. Unele ilustrații se află și în Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie și s-ar putea afla în biblioteca respectivei case de întruniri (numerele din bibliotecă sunt menționate în secțiunea „Materiale necesare”). Pe spatele majorității ilustrațiilor sunt tipărite rezumate ale relatărilor din scripturi. În funcție de situație, puteți folosi și alte ilustrații.
4. Rugați-i pe copii să interpreteze personajele din relatările din scripturi. (Aveți în vedere ca aceste dramatizări să nu afecteze caracterul sacru al scripturilor.) Puteți aduce obiecte de recuzită simple, cum ar fi o rochie, o eșarfă și așa mai departe și îi puteți lăsa pe copii să interpreteze întreaga relatare sau numai părți din ea. Întrebați-i cum s-ar simți dacă ar fi persoanele pe care le reprezintă. Salvatorul nu trebuie să fie înfățișat, cu excepția scenei nașterii. Tatăl Ceresc și Duhul Sfânt nu trebuie să fie reprezentați niciodată.
5. Desenați lucruri simple pe tablă sau folosiți ilustrații sau decupaje pe măsură ce relatați sau citiți relatarea din scriptură.
6. Organizați o scenetă în care mai mulți copii, care știu să citească, să interpreteze rolurile oamenilor din relatarea din scriptură. Când este cazul, rugați-i pe copii să citească dialogul direct din scripturi.
7. Invitați un părinte, un membru al ramurii sau al episcopiei sau un membru al clasei să relateze povestirea. Acordați persoanei un timp de pregătire de o săptămână sau două și stabiliți-i o anumită perioadă de timp pentru prezentare.
8. Înainte de a preda povestirea din scriptură, dați copiilor un test simplu, cu opțiunea de adevărat ori fals sau cu întrebări care implică răspunsuri scurte. Explicați membrilor clasei că doriți să aflați cât de multe știu despre povestire. Dați același test după ce predați povestirea pentru ca ei să vadă ce au învățat.
9. Scrieți pe tablă cuvinte importante sau nume ale oamenilor din povestirea din scripturi. Rugați copiii să asculte aceste cuvinte sau nume în timp ce dumneavoastră spuneți povestirea. Ajutați-i pe copii să-și îmbogățească

vocabularul pentru a înțelege mai bine scripturile și a le face plăcere să le citească acasă.

10. Înainte de a preda lecția, scrieți pe tablă întrebări despre povestire. Pe măsură ce copiii aud răspunsurile în timpul povestirii, opriți-vă și discutați-le.
11. Spuneți povestirea și, apoi, lăsați-i pe copii să se ofere să repovestească părțile preferate. Puteți ruga pe un membru al clasei să înceapă povestirea și, apoi, rugați pe alți copii să continue.
12. Folosiți o înregistrare cu versete selecționate din scripturi.
13. Jucați un joc de găsim perechii. Pregătiți patru până la opt seturi de cartonașe sau bucăți de hârtie de 8 x 12 cm. În exemplul care urmează, veți pune prima jumătate din fiecare fericire pe unul dintre cartonașe și a doua jumătate, sau binecuvântarea, pe celălalt cartonaș din set. Amestecați cartonașele sau bucățile de hârtie și așezați-le cu fața în jos pe masă sau pe podea. Invitați-i pe copii să vină, unul câte unul, și să întoarcă două cartonașe cu fața în sus. Citiți cu glas tare ce scrie pe fiecare cartonaș. Dacă aceste cartonașe se potrivesc (în acest caz dacă enunță împreună o fericire), sunt lăsate cu fața în sus. Dacă acele cartonașe nu se potrivesc, sunt întoarse din nou cu fața în jos și un alt copil va face același lucru. Continuați până când se găsesc toate perechile de cartonașe.

Sunt opt seturi pe care le puteți folosi pentru un joc de găsim perechii cu tema Fericirile:

setul 1: Ferice de cei săraci în duh – căci a lor este Împărăția cerurilor.

setul 2: Ferice de cei ce plâng – căci ei vor fi mângâiați.

setul 3: Ferice de cei blânzi – căci ei vor moșteni pământul.

setul 4: Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire – căci ei vor fi săturați.

setul 5: Ferice de cei milostivi – căci ei vor avea parte de milă.

setul 6: Ferice de cei cu inima curată – căci ei vor vedea pe Dumnezeu.

setul 7: Ferice de cei împăciuitori – căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu.

setul 8: Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii – căci a lor este împărăția cerurilor.

14. Jucați un joc cu întrebări și răspunsuri. Puneți bilețele cu întrebări într-un borcan sau o cutie și invitați-i pe membrii clasei să ia câte unul dintre ele și să răspundă.

Îndrumarea
discuțiilor clasei

Participarea la discuții și la alte activități de învățare îi va ajuta pe copii să învețe principiile Evangheliei. Următoarele îndrumări vă pot ajuta să adresați întrebări elocvente și să stimulați discuțiile clasei.

1. Adresați întrebări și indicați referințe la scripturi pentru a-i ajuta pe membrii clasei să găsească răspunsurile în scripturi.
2. Adresați întrebări la care nu se poate răspunde cu „da” sau „nu”, ci necesită gândire și dezbateră. Întrebările care încep cu de ce, cum, cine, ce, când și unde sunt, de obicei, mai eficiente pentru a încuraja discuțiile.
3. Implicați-i pe copiii care nu participă de obicei, spunându-le pe nume și adresându-le întrebări la care simțiți că pot răspunde. Acordați-le timp pentru a răspunde. Ajutați-i dacă au nevoie de ajutor, dar numai după ce au avut timp pentru a se gândi și a răspunde.

4. Încurajați-i pe copii să-și împărtășească sentimentele despre ceea ce învață din scripturi. Faceți comentarii pozitive despre contribuțiile lor.
5. Complimentați sincer copiii când răspund la întrebări. Ajuțați-i să înțeleagă faptul că gândurile și sentimentele lor sunt importante. Manifestați sensibilitate față de copiii care sunt reținuți în ceea ce privește participarea.

Să-i ajutăm pe copii să pună în practică scripturile

Ajuțați-i pe copii să pună în practică în viețile lor ce au învățat. Iacov ne îndeamnă: „Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri” (Iacov 1:22). Următoarele idei v-ar putea ajuta să îndepliniți această misiune:

1. depuneți-vă mărturia despre adevărurile pe care le predați, așa cum sunteți îndemnat de Spirit. Lecțiile dumneavoastră vor fi mai convingătoare când veți preda cu sinceritate și convingere;
2. încurajați-i pe copii să citească scripturile acasă singuri și împreună cu familiile lor. Încurajați-i pe copii să-și aducă scripturile la oră. Dacă nu au volume personale ale scripturilor sau au uitat să le aducă la oră, pregătiți-vă exemplare suplimentare pentru a le da copiilor să le folosească în clasă. Dacă aveți o bibliotecă de ramură sau de episcopie, puteți obține exemplare ale scripturilor de acolo;
3. rugați-i pe copii să împărtășească ce au învățat. Întrebați-i cum pot pune în practică în propriile vieți principiile Evangheliei predate în lecție;
4. imitați un reporter și intervievați-i pe copii ca și cum ar fi personajele din scripturi. Rugați-i să vă spună detalii despre relatarea din scripturi și ce sentimente au în legătură cu cele întâmplate;
5. împărțiți clasa în două sau mai multe grupuri mici. După ce împărțitiți o relatare din scriptură, rugați fiecare grup să noteze principiile importante din relatare. Apoi, lăsați grupurile să discute pe rând despre modul în care vor pune în practică în viețile lor aceste principii;
6. căutați în scripturi: pe parcursul anului, încurajați-i pe membrii clasei să marcheze anumite versete din scripturi care se aplică vieților lor într-un mod special. De exemplu, ar putea marca Matei 7:12, Luca 11:9, Ioan 3:16 și Faptele apostolilor 2:38. Dați-le un indiciu, cum ar fi un eveniment, o situație sau o problemă; apoi, îndemnați-i pe membrii clasei să localizeze scriptura despre care este vorba. Rugați-i pe copiii care o găsesc primii să ajute restul clasei să găsească scriptura. Apoi, invitați-i să spună de ce corespunde această scriptură indiciului;
7. împărțiți situații concrete în care i-ați văzut pe copii supunându-se principiului discutat. De exemplu, dacă predați o lecție despre bunătate, puteți indica situații în care i-ați văzut pe copii că au manifestat bunătate față de alții;
8. verificați îndeplinirea temelor pe care le-ați dat. Ori de câte ori dați o temă sau o îndatorire, la începutul orei din duminica următoare, întrebați-i pe copii despre experiența pe care au trăit-o.

Să-i ajutăm pe copii să memoreze scripturile

Memorarea scripturilor poate fi un mod eficient de a preda adevărurile Evangheliei. Celor mai mulți copii le place să memoreze atunci când se folosesc metode creative și atractive. Următoarele sugestii prezintă moduri plăcute de a-i ajuta pe copii să memoreze.

1. Scrieți pe tablă sau pe o planșă prima literă a fiecărui cuvânt care trebuie memorat. De exemplu, puteți face următoarea planșă pentru cuvintele din primul articol de credință:

N C Î D T V Ș Î F S I H Ș Î D S

Arătați litera pe măsură ce repetați cuvântul respectiv. Repetați-l de câteva ori și lăsați-i pe copii să-l repete așa cum pot. În scurt timp, nu vor mai avea nevoie de planșă.

2. Împărțiți scriptura în expresii scurte. Repetați fiecare expresie cu glas tare de la sfârșit spre început, astfel încât copiii să repete întâi partea mai puțin cunoscută. De exemplu, în Matei 5:16, copiii ar putea repeta de mai multe ori: „și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”. Apoi, ar putea continua cu expresia următoare: „ca ei să vadă faptele voastre bune”. Apoi, ar putea repeta întregul verset.
3. În cazul în care copiii citesc bine, pregătiți pentru fiecare copil o bandă de hârtie pe care să fie scrisă scriptura. Tăiați fiecare bandă de hârtie în mai multe bucăți cuprinzând cuvinte sau expresii. După ce spuneți versetul împreună de câteva ori, dați copiilor un set de bucăți amestecate și invitați pe fiecare copil sau întreaga clasă să aranjeze bucățile în ordinea corectă.
4. Repetați scriptura de mai multe ori, oprindu-vă pentru a permite unui copil să spună următorul cuvânt sau următoarea expresie. Apoi, invitați un alt copil să adauge alte câteva cuvinte. Continuați până când fiecărui copil îi vine rândul cel puțin o dată.
5. Folosiți muzica pentru a-i ajuta pe copii să memoreze.
6. Împărțiți copiii în două grupuri. Invitați fiecare grup să repete, pe rând, cuvinte sau expresii în ordine. Puteți invita un grup să spună primul cuvânt, pe celălalt grup, al doilea și așa mai departe până la sfârșitul versetului.
7. Alegeți un pasaj din scriptură pe care doriți să-l memoreze copiii. Scrieți scriptura pe tablă sau pe un afiș. Repetați pasajul de mai multe ori, acoperind sau ștergând, treptat, din ce în ce mai multe cuvinte până când copiii au memorat întreaga scriptură.

Folosiți timpul suplimentar cu înțelepciune

Dacă încheiați lecția pregătită înainte ca ora de clasă să se termine, puteți improviza o activitate pentru a umple restul timpului. Următoarele sugestii vă pot ajuta să folosiți eficient acest timp.

1. Invitați câțiva copii să vorbească despre povestirile preferate din scripturi.
2. Rugați-i pe copii să caute în scripturi dându-le indicii pentru referințele scripturilor importante pe care le-au marcat deja. Rugați-i să lucreze pe perechi sau în grupuri mici pentru a localiza pasajele corecte din scripturi.
3. Ajutați copiii să memoreze o scriptură sau un articol de credință din lecție.
4. Rugați-i pe copii să-și împărtășească idei despre felul în care pot folosi principiile din lecție în căminul propriu, la școală sau cu prietenii lor.
5. Împărțiți clasa în două grupuri și invitați-i să-și adreseze pe rând întrebări despre lecție.
6. Rugați-i pe copii să facă un desen inspirat de lecție sau să scrie un citat pe care să-l ia acasă și să-l expună pentru a le aminti scopul lecției.
7. Invitați-i pe copii să marcheze referințele din scripturi pentru a le studia în viitor. Îi puteți ruga pe copii să marcheze versetele din lecție, care le-au plăcut în mod deosebit, sau ați putea sugera versete care credeți că le vor aminti scopul lecției.
8. Ajutați copiii să memoreze ordinea cărților din scripturi.
9. Revedeți principiile sau relațiile din scripturi din lecțiile precedente.

Muzica în clasă

Studiul Evangheliei poate deveni o experiență mai bogată și mai plină de forță prin muzică. Deseori, copiii învață și țin minte mai ușor cu ajutorul muzicii.

Nu trebuie să fiți muzician pentru a putea folosi partiturile muzicale potrivite pentru a-i ajuta pe copii să simtă Spiritul și să învețe Evanghelia. Momentul muzical ar putea însemna folosirea unei casete audio sau a unui grup muzical în timpul sau la începutul unei lecții. Puteți, de asemenea, să cântați sau să citiți cuvintele unui cântec pentru a-i implica pe copii în lecția dumneavoastră. Traducerile cântecelor din *Children's Songbook*, menționate în lecțiile din acest manual, se găsesc în manualul *Societatea Primară 2, Alege ce-i drept*.

Timpul petrecut împreună

Uneori, clasei i se va cere să prezinte simple povestiri din Evanghelie în timpul petrecut împreună. Aceste prezentări ar putea fi din lecție, ar necesita o mică repetiție și i-ar ajuta să-și însușească mai bine principiile pe care le-ați predat. Puteți folosi următoarele sugestii pentru timpul petrecut împreună:

1. puneți în scenă o povestire din scripturi;
 2. recitați împreună scripturile memorate;
 3. repetați sau cântați un articol de credință și explicați-i înțelesul;
 4. puneți în scenă o aplicare din zilele noastre a unui principiu al Evangheliei.
-

Articolele de credință

Trebuie să includeți articolele de credință în lecțiile dumneavoastră și să încurajați fiecare copil să memoreze articolele de credință înainte de a părăsi Societatea Primară, pentru a merge la Tinerii Băieți sau Tinerele Fete. Folosiți fiecare prilej pentru a-i ajuta pe copii să memoreze și să înțeleagă articolele de credință.

Să-i înțelegem pe copiii cu vârste cuprinse între opt și unsprezece ani

Pentru a-i ajuta pe copii să învețe și să dobândească încredere în ei înșiși, trebuie să le înțelegeți nevoile și caracteristicile și să planificați activități și lecții potrivite pentru ei. Pentru mai multe informații despre caracteristicile copiilor de această vârstă, vedeți *Predarea – nu există chemare mai mare* (33043), paginile 37–38.

Caracteristici

fizice

- au perioade de creștere rapidă și lentă
- pot fi stângaci
- le place să se joace în grup

mentale

- dornici să învețe
- se gândesc la experiențele trecute
- încep să pună logica la baza hotărârilor
- vor să știe de ce
- judcă
- îi venerează pe eroi
- devin mai responsabili
- le plac activitățile de memorare

sociale

încep să treacă de la rezerva față de sexul opus la dorința de a exista mai multe interacțiuni între băieți și fete
le place să petreacă timp atât singuri, cât și în grup
simt o nevoie puternică de a fi independenți
au un simț al umorului dezvoltat
le crește interesul față de alții

emoționale

le displace critica
pot da dovadă de un comportament nepotrivit dacă apar probleme cu prietenii
devin mai responsabili și mai demni de încredere
sunt conștienți de ceea ce înseamnă să fii cinstit
încep să aibă îndoieli cu privire la valoarea personală
devin mai puțin dominatori și mai puțin hotărâți în a-și impune propria voință

spirituale

le place să învețe și să pună în practică principiile Evangheliei
sunt influențați de mărturiile altora
sunt mai capabili să înțeleagă principiile Evangheliei
au un simț puternic a ceea ce este corect sau greșit

Îndrumări speciale pentru implicarea copiilor cu dizabilități

Salvatorul ne-a dat un exemplu în ceea ce privește sentimentele și manifestarea compasiunii față de persoanele cu dizabilități. Când i-a vizitat pe nefiți, după învierea Sa, El a spus:

„Aveți pe vreunii dintre voi care sunt bolnavi? Aduceți-i aici. Aveți voi pe vreunii care sunt infirmi sau orbi sau șchiopi sau mutilați sau leproși sau care sunt zbârciți sau care sunt surzi sau care sunt în suferință de orice fel? Aduceți-i pe ei aici și Eu îi voi vindeca pe ei, căci Eu Mă îndur de voi” (3 Nefi 17:7).

Ca învățător la Societatea Primară, dumneavoastră sunteți într-o poziție excelentă de a arăta compasiune. Deși, probabil, nu sunteți instruit să oferiți asistență calificată, ca învățător îi puteți înțelege și hrăni spiritual pe copiii care au dizabilități. Interesul, înțelegerea și dorința de a implica pe fiecare membru al clasei în activitățile de predare sunt necesare.

Copiii cu dizabilități pot simți Spiritul, indiferent de nivelul lor de înțelegere. Deși unii copii nu pot frecventa în întregime Societatea Primară, ei trebuie să aibă prilejul să participe chiar și o perioadă scurtă de timp pentru a simți Spiritul. Poate că va fi nevoie să aveți un coleg sensibil la nevoile unui copil, care să fie alături de el în timpul Societății Primare, în cazul în care copilul are nevoie să fie, un timp, departe de întregul grup.

Unii membri ai clasei s-ar putea confrunța cu dificultăți, cum ar fi aceea de a învăța, cu incapacități intelectuale, deficiențe de vorbire și exprimare, pierderea văzului sau auzului, probleme de comportament sau sociale, boli mentale, probleme de mișcare și mobilitate sau alterări cronice ale sănătății. Unii ar putea considera limba sau mediul cultural ca fiind necunoscute sau dificile. Indiferent de situația fiecăruia, orice copil are aceeași nevoie de a fi iubit și acceptat, de a învăța Evanghelia, de a simți Spiritul, de a participa cu succes și de a-i sluji pe alții.

Aceste îndrumări vă pot ajuta să-i predați unui copil cu dizabilități:

priviți dincolo de dizabilitate și ajungeți să cunoașteți copilul. Fiți dezinvolt, prietenos și plin de dragoste;

aflați punctele forte și problemele copilului;

depuneți tot efortul să predați și reamintiți-le celor din clasă de responsabilitatea de a respecta pe fiecare membru al ei. O experiență prin care cei din clasă pot învăța cum să fie mai asemănători lui Hristos este să ajute un membru al ei care are infirmități;

găsiți cele mai bune metode de a-i preda copilului sfătuindu-vă cu părinții, cu alți membri ai familiei și, când este potrivit, chiar cu copilul;

înainte de a ruga un copil cu dizabilități să citească, să se roage sau să participe în alt fel, întrebați-l ce simte despre participarea la activitățile clasei. Accentuați abilitățile și talentele fiecărui copil și căutați modalități prin care fiecare poate participa fără a se simți incomod sau timorat;

adaptați materialele lecției și mediul ambiant pentru a satisface nevoile individuale ale copiilor cu dizabilități.

Abordarea problemei abuzurilor

Ca învățător, puteți să ajungeți, la un moment dat, să-i remarcați pe copiii care suferă din cauza abuzului emoțional sau fizic. Dacă vă îngrijorează starea unui copil din clasa dumneavoastră, vă rugăm să vă sfătuiți cu episcopul dumneavoastră. În timp ce pregătiți și prezentați lecțiile, rugați-vă pentru a primi îndrumarea și indicațiile Domnului. Ajutați fiecare copil din clasă să simtă că este un copil prețios al Tatălui Ceresc, că Tatăl Ceresc și Isus Hristos ne iubesc pe fiecare dintre noi și doresc ca noi să fim fericiți și în siguranță.

Familiarizați-vă cu Noul Testament

Lecția 1

Scop De a-i familiariza pe copii cu Noul Testament și a-i încuraja să studieze scripturile.

- Pregătire**
1. Studiați, rugându-vă, 2 Timotei 3:1–7, 13–17. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor scopul principal al lecției. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Lectură suplimentară: *Principiile Evangheliei*, capitolul 10.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
 4. Pregătiți opt benzi de hârtie având înscrise următoarele cuvinte pe ele: *scripturi, lucrări canonice, Biblia, Vechiul Testament, Noul Testament, Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte, Perla de mare preț*. (Puteți folosi tabla în locul benzilor de hârtie.)
 5. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. un set de lucrări canonice.

Notă: În clasa dumneavoastră, ar putea exista copii care nu citesc foarte bine. Găsiți modalități de a-i ajuta să participe, care nu-i fac să se simtă stânjeniți. În fiecare săptămână, toți copiii trebuie să aibă o experiență pozitivă în ceea ce privește scripturile. Entuziasmul pe care îl arătați în ceea ce privește scripturile îi va ajuta să dorească să studieze și să învețe singuri.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Dați copiilor următoarele indicii și invitați-i să ridice mâinile când consideră că știu cuvântul care corespunde indicelui.

Sunt în număr de patru.

(Numele unui copil din clasă sau al cuiva cunoscut de copii care are toate cele patru volume de scriptură) le are.

Se numesc lucrări canonice.

Conțin cuvântul lui Dumnezeu.

Sunt cărți.

Când copiii au ghicit cuvântul *scripturi*, explicați că această lecție îi va învăța despre scripturi și explicați-le importanța lor în viețile noastre.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe la scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce sunt scripturile? Prin ce se deosebesc scripturile de alte scrieri? (2 Timotei 3:16.)
- De ce este nevoie să studiem scripturile? Când trebuie să începem să studiem scripturile? (2 Timotei 3:14–15.) De ce este important să începem să studiem scripturile când suntem mici?

Arătați scripturile dumneavoastră și expuneți banda de hârtie pe care sunt scrise cuvintele „*lucrări canonice*”. Explicați că noi numim scripturile și lucrări canonice pentru că ele sunt scripturi oficiale pe care le folosim în Biserică.

Invitați-i pe copii să împărtășească clasei ce știu despre scripturi. Pe măsură ce discutați despre fiecare carte de scripturi, expuneți benzile de hârtie adecvate sau scrieți cuvintele pe tablă. (Vezi *Principiile Evangheliei*, capitolul 10.)

- În care dintre lucrările canonice citim despre Isus Hristos? Citiți sau rugați un copil să citească următoarele versete: Moise 8:24 (până la cuvintele *Duhul Sfânt*), Doctrină și legăminte 20:29, 2 Nefi 25:26 și Psalmii 83:18 (explicați că *Iehova* este un alt nume al lui Isus Hristos). Ajutați-i pe copii să înțeleagă că toate cele patru lucrări canonice mărturisesc despre Isus Hristos.
- Rugați-i pe copii să-și deschidă Bibliile la pagina de cuprins (lista cărților din Vechiul și Noul Testament). Care sunt cele două secțiuni principale în care este împărțită Biblia? Ce cuprinde fiecare secțiune? Explicați că, în Vechiul și Noul Testament, cărțile mai mici au fost scrise de diferiți profeți sau conducători ai Bisericii. (Dacă există o listă cu prescurtări, explicați-le copiilor.) Unde găsim relatarea despre viața muritoare și slujirea lui Isus? (În Noul Testament.) Rugați-i pe copii să treacă în revistă cărțile din Noul Testament și explicați că lecțiile din acest an se concentrează asupra învățăturilor din Noul Testament.
- Cine au fost Matei, Marcu, Luca și Ioan? Despre ce au scris ei? (Ajutați-i pe copii să înțeleagă faptul că fiecare dintre acești patru bărbați au scris despre viața lui Isus, deseori chiar despre aceleași evenimente, și au mărturisit că El era Salvatorul.) Invitați-i pe copii să împărtășească povestirile și învățăturile preferate despre viața lui Isus.
- Rugați-i pe copii să deschidă Biblia la Faptele apostolilor, capitolul 1. Explicați că Faptele apostolilor ne relatează că apostolii au propovăduit Evanghelia după moartea și învierea lui Isus. Ce fel de lucruri credeți că au făcut apostolii din vremea lui Isus? Ce fac apostolii de astăzi?
- Rugați-i pe copii să revină la pagina de cuprins. Explicați că cea mai mare parte din restul cărților din Noul Testament sunt scrisori scrise membrilor Bisericii de către apostolii lui Isus sau de către alți conducători ai Bisericii. De ce credeți că le-au scris? Explicați că aceste scrisori i-au ajutat pe primii membri ai Bisericii să înțeleagă Evanghelia și i-au sfătuit să fie credincioși. Ce anume din ce avem noi astăzi în Biserică se aseamănă cu aceste scrisori? (Articolele autorităților generale din Liahona, transmisiile prin satelit și conferințele generale și de țară.)

Explicați că fiecare carte din Noul Testament este împărțită în capitole și versete, astfel încât să putem găsi ușor o expresie în scripturi.

- Scrieți *Matei 28:2–9* pe tablă. În care dintre lucrările canonice vom găsi această scriptură? Care număr ne indică respectivul capitol? Care numere ne indică versetele? Citiți aceste versete împreună cu copiii. Despre ce relatează scriptura? De ce este important să avem acest eveniment consemnat în scripturi?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau ca recapitulare, rezumat sau temă.

1. Ajutați-i pe copii să memoreze, în ordine, cărțile din Noul Testament. Revedeți cărțile pe parcursul următoarelor câteva săptămâni.
2. Discutați despre al optulea articol de credință împreună cu copii și ajutați-i să-l memoreze (vezi „Să-i ajutăm pe copii să memoreze scripturile”, p. x). Reamintiți copiilor că Biblia noastră a fost tradusă din documente vechi, care au fost copiate și recopiate de mână, și că s-au făcut greșeli atât în traducere, cât și în recopiere. Chiar dacă cea mai mare parte a Bibliei este exactă, profetul Nefi a scris că multe „lucruri clare și prețioase” (1 Nefi 13:28) au fost scoase. Profetul Joseph Smith a revizuit Biblia prin inspirație de la Dumnezeu și a adăugat părți care fuseseră scoase sau schimbate. Explicați că aceste părți ne ajută să înțelegem mai multe lucruri despre Evanghelie.
3. Dacă dispuneți de *Ghidul pentru scripturi*, ce include Traducerea lui Joseph Smith, arătați copiilor referința Matei 6:14 din Traducerea lui Joseph Smith.
Dacă aveți *Ghidul pentru scripturi*, vedeți referințele din TJS de la sfârșitul volumului de scripturi.
4. Dacă dispuneți de *Ghidul pentru scripturi* din trilogia scripturală, explicați pe scurt următoarele secțiuni: „Lista alfabetică a temelor”, „Secțiuni din traducerea Bibliei de Joseph Smith”, „Hărți și indexul numelor locurilor” și „Fotografiile ale locurilor menționate în scripturi”.
5. Citiți și discutați Luca 24:27. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că și Isus a studiat și a predat deseori din scripturi. Ce scripturi a studiat Isus? (Vechiul Testament.)
6. Amestecați benzile de hârtie cu respectivele cuvinte și puneți-le pe podea sau pe masă. Adresați copiilor întrebări similare următoarelor:
 - Care sunt cele două benzi de hârtie pe care sunt scrise cuvinte ce înseamnă același lucru? („scripturi” și „lucrări canonice”.)
 - Care sunt cele două benzi de hârtie care numesc cărți ce fac parte dintr-o a treia carte? („Noul Testament” și „Vechiul Testament”, care fac parte din Biblie.)
 - Care cărți sunt cuprinse în lucrările canonice? (Biblia, Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț.)

Când un copil răspunde întrebării, rugați-l să-și părasească locul și să expună benzile de hârtie respective.
7. Cântați sau citiți versurile imnului— „Când citesc scripturi prea sfinte” (*Imnuri*, nr. 177).

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie despre adevărul scripturilor și despre însemnătatea lor în viețile noastre. Împărtășiți-le copiilor un moment din viața dumneavoastră în care faptul că ați citit scripturile v-a ajutat. Încurajați-i pe copii să citească zilnic din scripturi.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă 2 Timotei 3:14-17 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Isus Hristos S-a oferit să fie Salvatorul nostru

Scop

De a-i ajuta pe copii să simtă o mai mare dragoste față de Isus Hristos învățându-i că, în viața premuritoare, Isus S-a oferit să fie Salvatorul lor.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Ioan 15:13, Evrei 12:9, Apocalipsa 12:7–9, Doctrină și legăminte 93:21 și Moise 4:1–4. Vedeți, de asemenea, capitolele 2 și 3 din *Principiile Evangheliei*. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
3. Rugați câțiva copii din clasă să cânte „I Lived in Heaven” (Am trăit în cer) (*Children’s Songbook*, p. 4) sau pregătiți-vă să cântați sau să citiți versurile, alături de copii, în timpul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament și Perla de mare preț pentru fiecare copil;
 - b. ilustrația 7-1, Isus, Hristosul (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie 240; 62572) și o fotografie a unui nou-născut, de preferință cu un membru al clasei sau dumneavoastră.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Arătați fotografia noului născut și invitați clasa să ghicească cine este.

- De ce nu a fost acesta începutul vieții acestei persoane?

Depuneți mărturie copiilor că, înainte de a ne naște pe pământ, noi toți am trăit alături de Tatăl Ceresc ca și copii de spirit. Explicați că trupurile noastre de spirit arată ca trupurile fizice, cu brațe, picioare, ochi și așa mai departe, dar nu au carne și oase. Explicați, de asemenea, că această viață în care suntem copii de spirit se numește viața premuritoare. În timpul acestei vieți premuritoare, părinții noștri cerești ne-au învățat Evanghelia și planul vieții.

Puteți împărtăși acest citat din Brigham Young: „Îl cunoașteți bine pe Dumnezeu, Tatăl nostru Ceresc... Fiecare suflet, fără excepție, a trăit în casa Lui și a locuit împreună cu El... Fiecare persoană prezentă astăzi aici, fără excepție, este un fiu sau o fiică a acelei Ființe” (*Discourses of Brigham Young*, p. 50).

Relatare din scriptură

Adresați întrebări ca cele ce urmează și oferiți copiilor prilejul de a discuta despre sentimentele lor:

- Cine vă iubește?
- Cum vă puteți da seama că cineva vă iubește?
- Pe cine iubiți voi?

Spuneți o povestire despre cineva care a iubit o altă persoană atât de mult, încât el sau ea a făcut ceva important pentru cel iubit, cum ar fi o mamă care stă noaptea trează pentru a avea grijă de copilul ei bolnav ori un frate sau o soră mai mare care ajută un frate sau o soră mai mică să ducă la bun sfârșit un proiect pentru școală.

Explicați că această lecție este despre ce a făcut Isus în viața premuritoare, fapte care ne arată marea Sa dragoste pentru fiecare dintre noi.

Expuneți ilustrația cu Isus Hristos și spuneți povestirea despre Isus care s-a oferit să fie Salvatorul nostru. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă următoarele idei:

1. În viața premuritoare, noi am fost copiii de spirit și am trăit alături de părinții noștri cerești (Evrei 12:9);
2. Isus a fost întâiul copil de spirit al Tatălui Ceresc (D&L 93:21) și este fratele mai mare al spiritelor noastre;
3. Lucifer, care a devenit Satana, a fost, de asemenea, copilul de spirit al Tatălui Ceresc;
4. Tatăl Ceresc a convocat o adunare a tuturor copiilor Săi de spirit. La acea adunare, El a explicat planul Său ca noi să devenim asemănători Lui. El a spus că voia ca noi să mergem pe Pământ pentru a obține trupuri fizice. El a explicat că, pe Pământ, noi urma să fim testați pentru a se vedea dacă vom ține poruncile Sale;
5. la această adunare, Tatăl Ceresc a explicat, de asemenea, că, pe Pământ, noi toți vom păcătui și noi toți vom muri. Tatăl Ceresc a avut nevoie de cineva care să fie Salvatorul, să sufere pentru păcatele noastre și să moară pentru noi pentru ca noi să putem fi înviați;
6. Lucifer a vrut ca Tatăl Ceresc să-Și schimbe planul. Lucifer a spus că el ne va salva pe toți, luându-ne libertatea de a alege, ceea ce ne-ar fi pus în imposibilitatea de a mai face greșeli sau de a fi neprihăniți. Lucifer a dorit, de asemenea, să aibă întreaga onoare (Moise 4:1);
7. pentru că ne-a iubit (Ioan 15:13), Isus S-a oferit să fie Salvatorul nostru. El a dorit să urmeze planul Tatălui Ceresc și să dea slava Tatălui Ceresc (Moise 4:2);
8. Tatăl Ceresc L-a ales pe Isus să fie Salvatorul nostru. Lucifer s-a mâniat și s-a revoltat împotriva Tatălui Ceresc (Apocalipsa 12:7–9; Moise 4:3–4);
9. copiii de spirit ai Tatălui Ceresc au trebuit să hotărască dacă Îl urmau pe Isus sau pe Lucifer;
10. o treime dintre copiii de spirit ai Tatălui Ceresc au ales să-l urmeze pe Lucifer și ei au fost alungați din cer. Lucifer a devenit Satana și spiritele care l-au urmat au devenit spirite rele, care încearcă să ne atragă spre lucruri rele. Aceste spirite care l-au urmat pe Satana nu au primit trupuri fizice;
11. toate spiritele care au ales planul Tatălui Ceresc și l-au urmat pe Isus în viața premuritoare s-au născut sau se vor naște pe Pământ cu trupuri fizice din carne și sânge;
12. toți copiii din această clasă au ales să urmeze planul Tatălui Ceresc și au fost născuți pe Pământ cu trupuri muritoare.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe la scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cum credeți că a fost atunci când am trăit alături de Tatăl Ceresc?
- Cum vă simțiți știind că Tatăl Ceresc este Tatăl spiritului vostru?
- Ce înseamnă că Isus este fratele mai mare al spiritelor noastre?
- Cum a vrut Lucifer să schimbe planul Tatălui Ceresc?
- Cum vă simțiți, știind că Isus S-a oferit să sufere și să moară pentru voi?
- Cum știți că, în viața premuritoare, ați ales să-L urmați pe Isus? De ce sunteți bucuroși că ați făcut această alegere?
- Ce vă spune despre voi faptul că, în viața premuritoare, ați ales să-L urmați pe Isus?
- Acum, când suntem născuți în viața muritoare, de ce este important să continuăm să alegem să-L urmăm pe Isus?

Arătați copiilor Biblia și explicați-le că Noul Testament din Biblie ne relatează despre lucrurile pe care le-au făcut Isus și apostolii Săi în timp ce au trăit pe pământ. Explicați că lecțiile din acest an ne vor învăța despre viața și învățăturile lui Isus și ale apostolilor Săi. Încurajați-i pe copii să-și aducă Bibliile la clasă în fiecare duminică.

Rugați câțiva copii să cânte „I Lived in Heaven” (Am trăit în cer) (*Children’s Songbook*, p. 4) sau cântați ori citiți versurile împreună cu clasa.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Pentru a face o recapitulare, scrieți următoarele cuvinte pe tablă:

*O treime
Întâiul născut
Frate mai mare
Tatăl spiritelor noastre
Adunare în cer
Lucifer*

Împărțiți clasa în grupuri mai mici. Rugați fiecare grup să discute despre unul sau mai multe dintre aceste concepte și să se pregătească să spună clasei ce își amintesc despre ele. După câteva minute, rugați fiecare grup să împărtășească clasei cele discutate.

2. Rugați-i pe copii să-și deschidă Bibliile la pagina de cuprins (din Noul Testament). Recapitulați lecția 1, adresând unele dintre următoarele întrebări: Prin ce se aseamănă cărțile Matei, Marcu, Luca și Ioan? Prin ce se deosebesc? Despre ce se vorbește în cartea Faptele apostolilor? De ce sunt numite epistole majoritatea celorlalte cărți? Ajutați-i pe copii să se familiarizeze cu respectivele cărți din Noul Testament, scriind referințele pe tablă și invitându-i să găsească referințele în Bibliile lor.

3. Ajutați-i pe copii să memoreze Ioan 15:13.
 4. Ajutați-i pe copii să memoreze cărțile Noului Testament.
-

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie că dumneavoastră și copiii din clasa dumneavoastră sunteți copii de spirit ai Tatălui Ceresc și că Isus ne iubește atât de mult încât, în viața premuritoare, S-a oferit să fie Salvatorul nostru. Noi L-am iubit pe Tatăl Ceresc atât de mult, încât am ales să urmăm planul Său. Subliniați cât este de important ca respectivii copii să continue să urmeze planul Tatălui Ceresc aici, pe Pământ. Depuneți mărturie că a-L urma pe Isus și a ne supune poruncilor Sale sunt singurele căi de a fi cu adevărat fericiți.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Moise 4:1–4 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Ioan Botezătorul a pregătit calea pentru Isus Hristos

Scop

De a-i ajuta pe copii să înțeleagă că ei au fost prerânduți să facă o parte importantă din lucrarea Tatălui Ceresc pe pământ.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Luca 1:5–25, 57–80; Matei 3:1–6 și Doctrină și legăminte 84:27–28. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
3. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. o foaie de hârtie, pentru fiecare copil, pe care să fie scrise cuvintele *sunt un spirit ales*;
 - c. ilustrația 7-2, Ioan predicând în pustietate (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 207; 62132).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Înainte de începerea orei, rugați, în particular, pe unul dintre copii să dea foile de hârtie pe care le-ați pregătit celorlalți copii chiar după rugăciunea de deschidere.

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Activitate pentru captarea atenției

Rugați copilul să distribuie foile de hârtie membrilor clasei. Explicați că, înainte de începerea orei, l-ați ales pe acel copil care distribuie foile de hârtie să facă acest act de slujire. Prerânduirea se aseamănă cu acest lucru. (Scrieți pe tablă cuvântul *prerânduire*.) Tatăl Ceresc ne-a prerânduit în viața premuritoare, când ne-a ales să facem o lucrare specială pentru El pe Pământ. A fi prerânduit nu înseamnă că noi trebuie să facem lucrarea; avem libertate sau libertatea de a alege, dar ne putem folosi de acest prilej dacă alegem s-o facem. Explicați că, în această lecție, copiii vor învăța despre Ioan Botezătorul, care a fost prerânduit sau ales să ducă la îndeplinire o misiune importantă pe pământ. Rugați-i pe copii să citească, cu glas tare, cuvintele de pe foile lor de hârtie. Spuneți-le că scripturile pe care le vor studia explică faptul că Ioan Botezătorul a fost un spirit ales în viața premuritoare să pregătească, așa cum a făcut, calea pentru Isus Hristos.

Relatare din scriptură

Predați, din scripturile enumerate în secțiunea „Pregătire”, povestirea despre nașterea, copilăria și misiunea lui Ioan Botezătorul. Expuneți ilustrația *Ioan predicând în pustietate* la momentul potrivit. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Ioan Botezătorul a fost prerânduit să pregătească oamenii pentru a-L asculta pe Isus Hristos.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe la scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scrierile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scrierilor.

- Ce știm despre părinții lui Ioan Botezătorul? (Luca 1:5–7.)
- De ce a fost făcut Zaharia mut? (Luca 1:18–20.)
- De ce l-au numit Zaharia și Elisaveta pe fiul lor Ioan? (Luca 1:13.)
- Ce știm despre copilăria lui Ioan? (Luca 1:80; D&L 84:27–28.)
- Ce a fost Ioan Botezătorul prerinđuit să facă? (Luca 1:15–17, 76–77.)
- Cum și-a împlinit Ioan Botezătorul misiunea prerinđuită de a pregăti calea pentru Isus Hristos? (Matei 3:1–6.)

Explicați că, așa cum Ioan Botezătorul a fost un spirit ales să ajute la clădirea împărăției Tatălui Ceresc pregătind calea pentru Isus Hristos, tot așa noi suntem spirite alese să ajutăm la clădirea împărăției Tatălui Ceresc ajutându-i pe oameni să cunoască mai multe despre Isus Hristos.

Citiți acest citat din președintele Ezra Taft Benson: „Sunteți spirite alese, mulți dintre dumneavoastră fiind păstrați timp de aproape 6.000 de ani pentru a veni în lume în această zi, în acest moment, în care ispitele, responsabilitățile și oportunitățile sunt cele mai mari” (în Conference Report, oct. 1977, p. 43, sau *Ensign*, nov. 1977, p. 30).

- Cum vă face să vă simțiți faptul că știți că Tatăl Ceresc vă cunoaște personal și v-a ales să veniți pe Pământ în acest moment?
- Care sunt unele dintre lucrurile pe care am fi putut fi prerinđuiți să le facem pentru a ajuta la clădirea împărăției Tatălui Ceresc? (Să slujim în misiuni, să fim exemple bune ținându-ne legămintele, să deținem preoția, să creștem familii neprihănite, să îndeplinim chemări în Biserică.)
- Cum puteți afla ce dorește Tatăl Ceresc să faceți aici, pe pământ? (Rugați-vă pentru a afla ce hotărâre să luați, ascultați Spiritul.) Explicați că Tatăl Ceresc ne-a dat, de asemenea, prilejul de a primi binecuvântări patriarhale de la patriarhul țarușului atunci când vom fi destul de maturi. Binecuvântările patriarhale indică, deseori, chemările pe care le-am putea primi sau ce dorește Tatăl Ceresc să facem cu viețile noastre. Cum vă puteți pregăti pentru a face ceea ce dorește Tatăl Ceresc să faceți?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Pregătiți pentru fiecare copil o foaie de hârtie pe care să fie scrise următoarele afirmații (fără răspunsuri) sau scrieți afirmațiile pe tablă:

Ioan Botezătorul:

- a. a trăit în _____.
- b. era cu _____ luni mai în vârstă decât Isus.
- c. purta îmbrăcăminte făcută din _____ și _____.
- d. se hrănea cu _____ și _____.
- e. a pregătit calea pentru _____.

Răspunsuri: a. pustietate; b. șase; c. păr de cămilă, piele; d. lăcuste, miere; e. Isus Hristos.

Rugați-i pe copii să citească Luca 1:26–27, 35–36, 76 și Matei 3:1, 4 pentru a completa spațiile libere. (Dacă membrii clasei nu știu ce sunt lăcustele, explicați-le că sunt insecte mari, care zboară.) Ajutați-i să înțeleagă că, deși Ioan Botezătorul a dus o viață simplă, umilă în pustietate, el și-a îndeplinit cu credință misiunea și a pregătit calea pentru Isus Hristos.

2. Rugați-i pe copii să citească următoarele scripturi pentru a descoperi alți oameni care au fost prârânduți pentru misiunile lor pămâtenne:

Ieremia 1:5 – Ieremia

1 Nefi 11:18 – Maria, mama lui Isus (viziune dată lui Nefi)

Eter 3:14 – Isus Hristos

Doctrină și legăminte 138:53, 55 – Joseph Smith și alții

Avraam 3:23 – Avraam

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia că așa cum Ioan Botezătorul a fost prârânduț să pregătească calea pentru Isus Hristos și să fie martor al Lui, tot așa fiecare dintre noi a fost prârânduț pentru misiunea noastră pe pământ. Exprimați-vă sentimentele despre cât este de important ca noi să trăim potrivit Evangheliei și să fim demni să facem ceea ce Tatăl Ceresc ne-a prârânduț să facem.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Luca 1:5–23, 57–80 și Matei 3:1–6 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Isus Hristos este Fiul Tatălui Ceresc

Lecția 4

Scop

De a-i ajuta pe copii să înțeleagă că Isus Hristos este Singurul Fiu Născut al lui Dumnezeu în trup.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 1:18–25 și Luca 1:26–38, 2:1–20. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
2. Lectură suplimentară: Ioan 3:16–17, Alma 22:14, Doctrină și legăminte 19:16–19 și *Principiile Evangheliei*, capitolul 11.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. ilustrațiile 7-1, Isus Hristosul (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 240; 62572); 7-3, Nașterea lui Isus (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 200; 62116); 7-4, Păstorii află de nașterea lui Hristos (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 202; 62117); și 7-5, Familie cu un prunc (62307).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Expuneți ilustrația 7-5, Familie cu un prunc. Adresați copiilor următoarele întrebări:

- Ce credeți că simt acești părinți față de noul născut?
- Unde a trăit spiritul acestui copil înainte de a fi născut?
- Cine este mama lui pământeană? Cine este tatăl lui pământean? Cine este Tatăl spiritului său?

Explicați că, precum acest copil, fiecare dintre noi are un tată și o mamă pământeni și că Tatăl Ceresc este, de asemenea, Tatăl spiritelor noastre.

Expuneți ilustrația Isus, Hristosul.

- Cine este mama lui Isus? Cine este Tatăl lui Isus?

Ajutați copiii să înțeleagă că Isus este diferit de noi pentru că Tatăl Ceresc este Tatăl trupului pământean al lui Isus. Spuneți-le că această lecție îi va învăța mai multe despre nașterea lui Isus.

Relatare din scriptură

Predați povestirea despre Maria, Iosif și nașterea lui Isus din scripturile enumerate în secțiunea „Pregătire”, folosind ilustrațiile când este cazul. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Tatăl Ceresc este atât Tatăl trupului spiritual al lui Isus Hristos, cât și Tatăl trupului Său fizic.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe la scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce au spus îngerii Tatălui Ceresc Mariei și lui Iosif despre Isus înainte ca El să se nască? (Matei 1:19–23; Luca 1:30–33, 35.) De ce?
- De ce credeți că s-au arătat îngerii păstorilor? (Luca 2:9–14.) (Pentru a depune mărturie în fața păstorilor că Singurul Fiu Născut al Tatălui Ceresc S-a născut la Betleem.)
- Ce credeți că au spus păstorii oamenilor despre Isus? (Luca 2:15–20.)
- De ce este numit Isus Singurul Fiu Născut al Tatălui? (Isus este singura persoană născută ca muritor al cărei Tată fizic este Tatăl Ceresc.) Explicați că soțul Mariei, Iosif, a fost ales să fie bărbatul care să ajute la învățarea și creșterea lui Isus.
- Care este diferența dintre relația lui Isus cu Tatăl Ceresc și relația noastră cu Tatăl Ceresc?
- De ce a fost important ca mama lui Isus să fie muritoare? Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, pentru că Maria a fost muritoare, Isus a fost și El muritor și a putut muri pentru noi. Ajutați-i, de asemenea, pe copii să înțeleagă că, deoarece Tatăl Ceresc este Tatăl trupului fizic al lui Isus, Isus nu a trebuit să moară (vezi Ioan 5:26; 10:17–18). El a ales să sufere pentru păcatele noastre și a învins moartea (vezi Alma 22:14; D&L 19:16–19).

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe băieți să-și imagineze cum ar fi fost să fie Iosif. Rugați-le pe fete să-și imagineze cum ar fi fost să fie Maria. Rugați-i să vă spună ce ar fi putut gândi când a venit îngerul. Întrebați-i ce ar putea simți când li s-ar spune că sunt părinții pământenii ai Salvatorului.
2. Rugați fiecare copil să caute una dintre următoarele scripturi, în care Isus este numit Singurul Fiu Născut: Ioan 1:14; 3:16–18; 1 Ioan 4:9; Iacov 4:5, 11; Alma 5:48; 12:33–34; Doctrină și legăminte 29:42, 46; 93:11 și Moise 1:6. (Dacă aveți mai mult de nouă copii în clasă, puteți numi doi copii pentru fiecare scriptură.) După încheierea acestei activități, copiii trebuie să înțeleagă că titlul de Singurul Fiu Născut ne spune că Isus este singura persoană născută pe acest pământ care este Fiul fizic al Tatălui Ceresc.
3. Rugați-i pe copii să vă spună ceva ce știu despre Isus și care este important pentru ei.
4. Revedeți primul articol de credință împreună cu copiii.
5. Rugați-i pe copii să cânte sau să citească „He Sent His Son” (El Și-a trimis Fiul) (*Children’s Songbook*, p. 34).

Concluzie

Mărturie	Depuneți mărturie despre Isus Hristos, subliniind că el este Singurul Fiu Născut al Tatălui Ceresc sau singura persoană născută pe Pământ al cărei Tată fizic este Tatăl Ceresc. Depuneți mărturie că Isus este Salvatorul nostru. Încurajați-i pe copii să studieze și să se roage pentru a dobândi mărturia că Isus Hristos este Salvatorul nostru.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze, acasă, Luca 1:26–38 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un membru al clasei să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-i ajuta pe copii să învețe despre copilăria lui Isus și să înțeleagă că Dumnezeu a trimis martori care să depună mărturie că Isus Hristos este Fiul Său.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Luca 2:21–52, Matei 2, Traducerea lui Joseph Smith, Matei 3:24–26 și Doctrină și legăminte 93:11–14. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
 2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
 3. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. un obiect interesant, care este destul de mic pentru a fi ușor de ascuns în clasă, cum ar fi o amintire de familie;
 - c. ilustrația 7-6, Băiatul Isus în templu (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 205; 62500).
-

**Sugestii pentru
desfășurarea
lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Pe măsură ce copiii intră în clasă, arătați-le la doi sau trei dintre ei obiectul pe care l-ați adus, apoi ascundeți-l, înainte ca ceilalți copii ai clasei să sosească. Rugați pe unul dintre copiii care au văzut obiectul să-l descrie fără a spune ce este. Întrebați-i pe membrii clasei dacă știu ce este acel obiect. Rugați-i pe ceilalți copii care au văzut obiectul să-l descrie. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că pot fi mai siguri de un lucru dacă îl aud de la mai mult de o persoană. Arătați obiectul clasei.

Explicați faptul că acei copii care au văzut primii obiectul au acționat ca martori pentru că ei au știut despre obiect și au descris felul în care arăta. Un martor este cineva care are o cunoaștere personală despre ceva și împărtășește altora acea cunoaștere. Un martor sau o mărturie pot fi, de asemenea, ceva care dovedește; de exemplu Cartea lui Mormon mărturisește că Isus este Hristosul. Explicați că, atunci când Isus a fost copil, Tatăl Ceresc a trimis mulți martori care să depună mărturie că Isus era Fiul Său.

Relatare din
scriptură

Predați povestirea despre copilăria lui Isus așa cum se găsește în scripturile enumerate în secțiunea „Pregătire”. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor. Puteți folosi

activitatea de îmbogățire spirituală 1 pentru a recapitula lecția anterioară înainte de a preda această lecție.

- De ce L-au dus Maria și Iosif pe pruncul Isus la templu? (Luca 2:21–24.)
- Cum a știut Simeon că Isus era Fiul lui Dumnezeu? (Luca 2:25–30.)
- Cum a depus Ana mărturie că Isus era Fiul lui Dumnezeu? Cum credeți că a știut ea cine era El? (Luca 2:36–38.)
- Cum au știut magii că Isus era Fiul lui Dumnezeu? De ce l-au făcut daruri? (Matei 2:2, 11.)
- Cum puteți fi un martor al lui Isus Hristos?
- De ce i-a spus Tatăl Ceresc lui Iosif să-și ducă familia în Egipt? (Matei 2:13–14.) Ce a făcut Irod în încercarea de a-L împiedica pe Isus să devină împărat? (Matei 2:16.) Cum a știut Iosif că se putea întoarce în Egipt? (Matei 2:19–20.) Unde s-a dus familia să locuiască? (Matei 2:21–23.)
- Ce credeți că a făcut Isus, când era copil, pentru a dobândi experiență și cunoaștere? (TJS Matei 3:24–26; Luca 2:40, 52; D&L 93:11–14.) Ce lucruri este important să învățați pe măsură ce creșteți? Ce țeluri v-ați stabilit?
- Arătați ilustrația *Băiatul Isus în templu*. De ce erau oamenii din templu impresionați de Isus? (Luca 2:46–47. Observați că traducerea lui Joseph Smith a acestei scripturi spune: „Și ei Îl ascultau și Îi puneau întrebări”.) Ce ne spune aceasta despre cât de multe învățase Isus în copilăria Sa? Ce puteți face pentru a învăța mai mult despre Evanghelie? Cum Îl cinstea Isus pe Tatăl Său și cum l se supunea Isus Tatălui Său în templu?
- Ce a făcut Isus pentru a-i cinsti și a se supune lui Iosif și Mariei? (Luca 2:51–52.) Explicați că Iosif și Maria L-au învățat pe Isus în copilăria Lui așa cum părinții noștri ne învață în copilăria noastră. Cum vă puteți cinsti părinții?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să numească cât mai multe persoane posibil, din lecțiile săptămânii anterioare, care au depus mărturie că Isus Hristos era Fiul lui Dumnezeu. Pentru a-i ajuta pe copii să-și amintească acești martori, le puteți cere să cerceze următoarele scripturi: Luca 1:30–32 (Gavril), Luca 1:41–43 (Elisaveta), Ioan 1:29–34 (Ioan Botezătorul) și Luca 2:8–17 (îngerii și păstorii).
2. Discutați despre obiectivele pe care copiii le-ar putea stabili pentru a-i ajuta să învețe mai multe despre Evanghelie, cum ar fi citirea scripturilor în fiecare zi, rostirea rugăciunilor, participarea la serile în familie și altele. Rugați-i pe copii să scrie pe o foaie de hârtie două obiective care îi vor ajuta să învețe mai multe despre Evanghelie în acest an. Încurajați-i să țină foaia de hârtie într-un loc în care să o poată vedea deseori.
3. Faceți o copie a hărții de la sfârșitul acestei lecții pentru fiecare copil din clasă. Lăsați-i pe copii să găsească și să pună etichete pe locurile în care a trăit Isus: Ierusalim, Betleem, Egipt și Nazaret. (Hărțile 2 și 4 din Ghidul pentru scripturi vă pot ajuta la această activitate.)

4. Ajutați copiii să memoreze primul articol de credință.
5. Scrieți pe tablă referințele din scripturi cu privire la momentele în care Tatăl Ceresc a depus mărturie că Isus Hristos era Fiul Său (Matei 3:16–17; 17:5; 3 Nefi 11:6–8; Joseph Smith–Istorie 1:17). Rugați-i pe copii să cerceteze referințele și să discute despre ce s-a întâmplat în fiecare situație.
6. Ajutați copiii să memoreze Luca 2:52.
7. Cântați sau citiți cuvintele cântecului „Jesus Once Was a Little Child” (Isus a fost și El odată copil) (*Children’s Songbook*, p. 55).

Concluzie

Mărturie

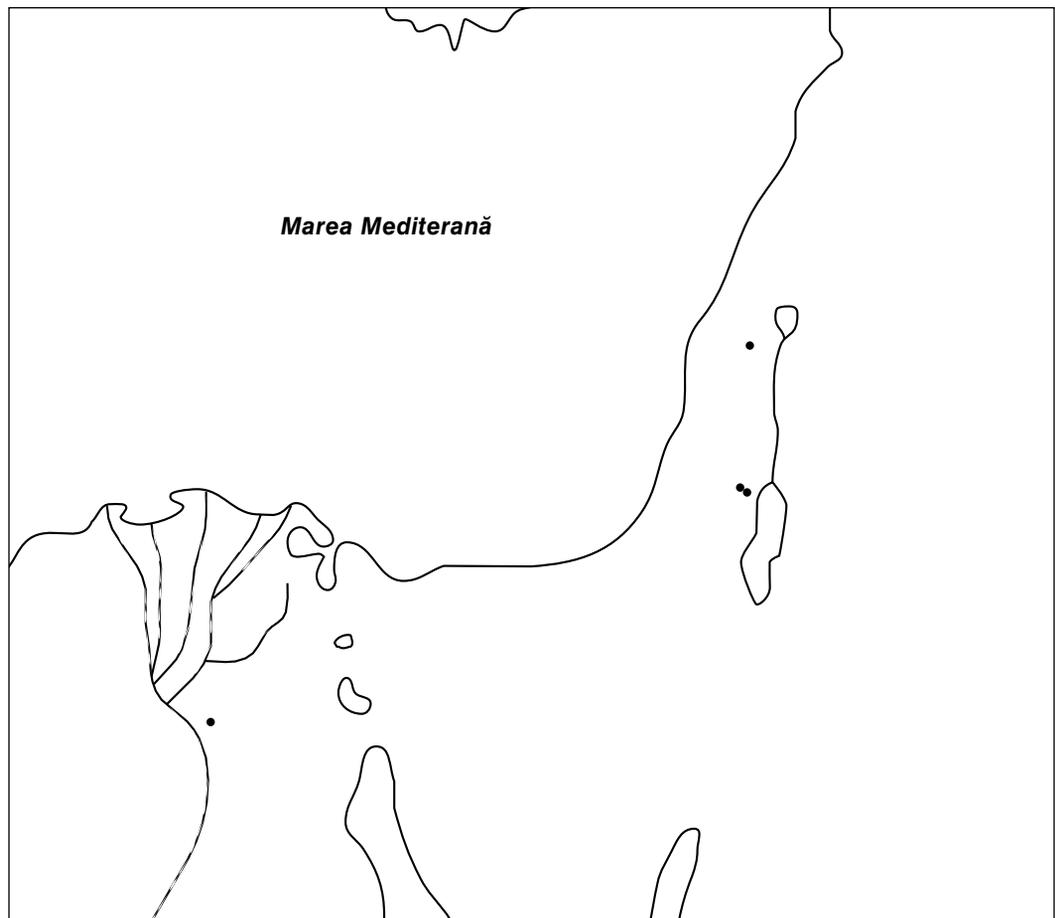
Împărtășiți copiilor sentimentele dumneavoastră despre Isus Hristos și spuneți-le de ce este important pentru dumneavoastră faptul că El este Fiul lui Dumnezeu. Ajutați-i să înțeleagă că, dacă urmează exemplul lui Isus, ei pot deveni mai asemănători Lui.

Activitatea de îmbogățire spirituală 2 poate fi folosită ca exemplu de punere în practică în viața a lecției.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze, acasă, Luca 2:40–52 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Locuri în care a trăit Isus Hristos

Scop

De a-i ajuta pe copii să dorească să-și țină legămintele făcute la botez.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 3:13–17; Ioan 3:5; 2 Nefi 31:4–10, 17–21; Mosia 18:8–17 și Doctrină și legăminte 33:15. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
 2. Lectură suplimentară: Ioan 1:29–34, Doctrină și legăminte 20:37 și *Principiile Evangheliei*, capitolul 20.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. Cartea lui Mormon;
 - c. planșă cu al patrulea articol de credință (65004);
 - d. ilustrația 7-7, Ioan Botezătorul botezându-L pe Isus (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 208; 62133).
-

**Sugestii pentru
desfășurarea
lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Rugați doi copii să vină în fața clasei, să stea cu fața unul la celălalt și să țină mâinile ridicate deasupra în față, astfel încât să formeze un spațiu prin care pot trece ceilalți copii. Explicați că acești copii reprezintă o poartă foarte importantă. Spuneți copiilor că această poartă este intrarea pe calea strâmtă și îngustă care duce la viața veșnică. Rugați un copil să citească 2 Nefi 31:17. Explicați că unul dintre primii pași către viața veșnică este acela de a trece prin poartă (de a fi botezat). Rugați-i pe copii să pășească prin poartă.

Relatare din
scriptură

Arătați ilustrația în care Ioan Botezătorul Îl botează pe Isus. Predați povestirea așa cum se găsește în scripturile enumerate în secțiunea „Pregătire”. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cine L-a botezat pe Isus? (Matei 3:13.)
- De ce a ezitat Ioan Botezătorul să-L boteze pe Isus? (Matei 3:14.)
- De a vrut Isus să fie botezat? (Matei 3:15; 2 Nefi 31:7, 9.)

- De ce trebuie să fim botezați? (Ioan 3:5.) Ce înseamnă *scufundare*? De ce trebuie să fim complet sub apă când suntem botezați? (3 Nefi 11:26–28.)
- Ce s-a întâmplat imediat după ce Isus a fost botezat? (Matei 3:16–17.)
- Cum primim noi darul Duhului Sfânt? (D&L 33:15.)
- Cum v-ați simțit când ați fost botezați? Cum v-ați simțit când ați fost confirmați și ați primit darul Duhului Sfânt?
- Ce ați promis când ați fost botezați? Ce ne promite Tatăl Ceresc? (Mosia 18:8–13; D&L 20:37.)

Explicați că aceste promisiuni făcute între noi și Tatăl Ceresc reprezintă legămintele botezului. Când suntem botezați, noi facem legământ:

să devenim membri ai Bisericii lui Isus;
 să-i ajutăm pe ceilalți;
 să stăm ca martori ai Tatălui Ceresc în toate timpurile și în toate locurile;
 să slujim Tatălui Ceresc și să ținem poruncile Sale.

Dacă ne ținem legămintele, Tatăl Ceresc face legământ:

să ne ierte păcatele;
 să ne dea multe binecuvântări;
 să ne îndrume zilnic prin Duhul Sfânt;
 să ne dea viață veșnică. (Vezi *Principiile Evangheliei*, capitolul 20.)

- Când trecem prin poarta botezului, spre ce ne îndreptăm? (2 Nefi 31:17–18.)
 Ce trebuie să facem după botez pentru a dobândi viață veșnică și a fi capabili să trăim pentru totdeauna alături de Tatăl Ceresc? (2 Nefi 31:18–20.)

Articol de credință

Arătați planșa cu al patrulea articol de credință. Ajutați-i pe copii să-l memoreze.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Scrieți următoarele întrebări despre botez și referințele din scripturi la acestea pe tablă sau pe o foaie de hârtie: De ce suntem botezați? (D&L 49:13; 2 Nefi 31:18.) Cum suntem botezați? (D&L 20:72–74.) De cine suntem botezați? (D&L 20:73.) Când suntem botezați? (D&L 68:27.) Rugați-i pe copii să citească scripturile și să discute răspunsurile.
2. Scrieți fiecare dintre următoarele expresii pe o foaie de hârtie separată.

Pentru iertarea păcatelor noastre
 Să devenim membri ai Bisericii
 Astfel putem primi darul Duhului Sfânt
 Să fim supuși
 Să intrăm pe calea strâmtă și îngustă

Rugați-i pe copii să treacă prin poarta folosită la începutul lecției. Când fiecare copil trece prin poartă, înmânați-i una dintre foile de hârtie. Explicați că acestea sunt motivele pentru care trebuie să fim botezați. Discutați cu copiii despre cum ne putem ține legămintele botezului.

3. Folosind ilustrația cu un copil care este botezat (62018) și ilustrația în care Ioan Botezătorul Îl botează pe Isus, povestiți despre propriul dumneavoastră botez sau rugați un copil să vorbească despre botezul lui.
4. Ajuțați-i pe copii să memoreze 2 Nefi 31:20.
5. Aranjați ca un grup de copii să cânte „Baptism” (Botezul) (*Children’s Songbook*, p. 100) sau cântați ori citiți cuvintele cu clasa.

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie despre importanța botezului și faptul că botezul este poarta către calea strâmtă și îngustă care duce la viața veșnică. Este posibil ca unii copii să dorească să-și depună mărturiile despre botezurile proprii.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 3:13–17 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să învețe cum să se opună ispitelor lui Satana.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 4:1–11, Marcu 1:12–13 și Luca 4:1–13. (Comparați versetele din Matei cu traducerea lui Joseph Smith din Ghidul pentru scripturi.) Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
2. Lectură suplimentară: 1 Corinteni 10:13; 2 Nefi 2:18; 28:19–22; 3 Nephi 18:18 și Doctrină și legăminte 10:5, 27; 11:12.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. câte o foaie de hârtie și un creion pentru fiecare copil;
 - c. trei benzi de hârtie cuprinzând următoarele:
Hotărâți
Rugați-vă
Dați ascultare Duhului Sfânt;
 - d. ilustrația 7-8, Streașina templului.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Activitate pentru captarea atenției

Dați fiecărui copil o foaie de hârtie. Rugați-i pe copii să scrie trei lucruri greșite pe care copiii de vârsta lor ar putea fi tentați să le facă. Rugați-i pe copii să vă spună ce au scris. Puteți nota răspunsurile lor pe tablă și puteți discuta problemele cu care se confruntă ei astăzi. Spuneți-le că această lecție îi va ajuta să învețe cum să reziste unor astfel de ispite.

Relatare din scriptură

Predați povestirea despre ispitirea lui Isus așa cum se găsește în scripturile enumerate în secțiunea „Pregătire”. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Notă: Traducerea lui Joseph Smith clarifică relatarea din versiunea regelui Iacob a Bibliei. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că TJS clarifică faptul că Isus a fost „condus de către Spirit, în pustietate, ca să fie cu Dumnezeu”, nu pentru a fi ispitit de diavol. Explicați că Isus nu a intrat, de bunăvoie, într-o situație în care ar fi fost ispitit și că El nu dorește ca noi să facem acest lucru. Explicați, de asemenea, că TJS afirmă că Isus a fost pus pe streașina templului și pe piscul muntelui de Spirit, și nu de diavol așa cum se scrie în Biblie.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce S-a dus Isus în pustietate? (TJS, Matei 4:1.)
- În traducerea lui Joseph Smith pentru Matei 4:2, se spune că, în timp ce Isus era în pustietate, El a comunicat spiritual cu Dumnezeu. Ce credeți că înseamnă să comunicați spiritual cu Dumnezeu? Cum putem să comunicăm spiritual cu Dumnezeu?
- Cum credeți că au ajutat cele 40 de zile de post și comunicarea cu Dumnezeu la pregătirea lui Isus pentru a rezista ispitirii?
- Cum L-a ispitit, întâi, Satana, pe Isus? (Matei 4:3.) De ce credeți că ar fi fost greu pentru El să reziste acestei ispite? (Matei 4:2.) Ce a răspuns Isus lui Satana? Ce a vrut să spună Isus? (Matei 4:4.)
- Care au fost celelalte moduri în care Satana L-a ispitit pe Isus? (Matei 4:5–6, 8–9.) Cum a răspuns Isus la aceste ispite? (Matei 4:7, 10.) Credeți că acestea au fost singurele momente în care a fost ispitit Hristos? (Luca 4:13. „Până la o vreme” indică faptul că acestea nu au fost singurele momente.)
- Cum L-a ajutat pe Isus studierea scripturilor ca să reziste ispitelor? (Matei 4:4, 6–7, 10.)
- Ce încearcă Satana să facă fiecăruia dintre noi? (2 Nefi 2:18; 28:20–22; D&L 10:27.)
- Cum vă poate ajuta Tatăl Ceresc să rezistați ispitelor? Ce anume puteți face, chiar acum, lucru ce vă va ajuta să evitați viitoare ispite?
- Ce mare promisiune ne-a făcut Domnul cu privire la ispitirile noastre? (1 Corinteni 10:13.) Citiți această scriptură împreună.

Discutați trei lucruri pe care le putem face, care ne vor ajuta să evităm și să rezistăm ispitelor. Expuneți benzile de hârtie pe măsură ce le discutați.

1. *Hotărâți* să rezistați ispitei înainte de a vă confrunța cu ea.

Citiți și discutați despre următoarea declarație făcută de președintele Spencer W. Kimball:

„Hotărârile drepte sunt cel mai ușor de luat când le luăm din timp...

Când eram tânăr, am luat o hotărâre... să nu gust niciodată ceai cu cofeină, cafea, tutun sau alcool...

Timpul de a hotărî să fii... cinstit este cu mult înainte ca vânzătorul să-ți dea mai mult rest decât trebuie. Timpul de a hotărî să nu consumi droguri este înainte ca un prieten, care îți place, să te tachineze spunându-ți că ți-e frică sau că [ești neprihănit]. Timpul de a hotărî că nu dorim nimic altceva decât ocazia de a trăi veșnic alături de Tatăl nostru [Ceresc] este acum” („Decisions: Why It’s Important to Make Some Now”, *New Era*, apr. 1971, p. 3).

2. *Rugați-vă* pentru a putea evita ispita (Marcu 14:38) și pentru ca, dacă sunteți ispitiți, să aveți puterea și credința să rezistați. Explicați că rugăciunea zilnică, străduința de a evita orice ispită, slujirea și desfășurarea de activități utile ne vor ajuta.
3. *Dați ascultare Duhului Sfânt*. Explicați că, după ce suntem botezați, ni se dă darul Duhului Sfânt, care ne poate ajuta să depășim orice ispită (vezi D&L 11:12).

Rugați-i pe copii să vorbească despre situații în care au fost ispitiți. Rugați-i să împărtășească ce au făcut pentru a evita ispita și a-i rezista.

Vorbiți despre ispitele care au fost scrise pe tablă în timpul activității de la începutul lecției. Discutați, separat, despre mai multe dintre ele și rugați-i pe copii să se gândească cum ar putea o persoană tânără să le evite sau să reziste fiecăreia dintre ele. Rugați-i pe copii să aleagă o ispită pentru care doresc să se pregătească spre a-i rezista și să plănuiască modul în care pot evita acea ispită sau îi pot rezista.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Jucați jocul „Ce ai face dacă”. Scrieți pe bilețele întrebări, care încep cu: „Ce ai face dacă”, referitoare la ispitele cu care s-ar putea confrunta membrii clasei, așa cum arată exemplele de întrebări de mai jos. Rugați un copil să scoată una dintre întrebări dintr-o cutie sau un bol, să citească întrebarea și să răspundă. Apoi, cereți copilului respectiv să numească pe altcineva care să aleagă o întrebare cu „Ce ai face dacă” din cutie. Subliniați că hotărârea luată în avans reprezintă un ajutor important în a rezista ispitei.

Ce ai face dacă ai găsi ceva ce aparține altcuiva?

Ce ai face dacă i-ai promite tatălui tău că îl ajuți, dar un prieten vine la tine și te roagă să te joci?

Ce ai face dacă prietenii tăi ar râde de tine pentru că nu fumezi din niște țigări pe care le-au găsit (sau nu bei alcool sau nu iei droguri)?

Ce ai face dacă ai ști că vei avea necazuri dacă spui adevărul?

2. Rugați copiii să folosească pantomima sau mici scenete pentru a arăta cum se rezistă ispitelor.
3. Pregătiți câteva „Cărți cu ispite” (precum cărțile de joc). Pe cărți sau bucăți de hârtie cu dimensiunea de 8/13 cm, scrieți ispitele cu care s-ar putea confrunta copiii, cum ar fi minciună, înșelăciune, furt, folosirea limbajului vulgar și așa mai departe. Pe alte cărți, „Cărți cu ajutoare”, scrieți *Credința în Isus Hristos, Părinți, Învățători, Prieteni buni, Rugăciune, Post, Conducători ai Bisericii, Scripturi, Duhul Sfânt, Evitarea ispitelor* și alte lucruri care îi ajută pe oameni să reziste ispitelor.

Puneți cărțile cu ispite cu fața în jos, într-o grămadă, iar cărțile cu ajutoare, cu fața în jos, în altă grămadă. Rugați un copil să aleagă o carte cu ajutor și una cu ispită și să spună clasei ce scrie pe fiecare. Lăsați clasa să discute despre felul în care ceea ce scrie pe cartea cu ajutor face să fie mai ușor să reziste sau să evite ceea ce este scris pe cartea cu ispita. Lăsați fiecare copil să aleagă, pe rând, câte o carte din fiecare categorie.

4. Împărtășiți copiilor următorul citat din președintele Joseph Fielding Smith:
„Obiceiurile se formează ușor. Este la fel de ușor să-ți formezi obiceiuri bune pe cât este de ușor să-ți formezi obiceiuri rele” (*New Era*, iul. 1972, p. 23). Îi puteți ajuta pe copii să memoreze acest citat.
5. Rugați-i pe copii să numească hotărâri pe care le-au luat și care îi vor ajuta să evite ispita în viitor.

6. Ajutați-i pe copiii să memoreze Matei 4:4.
7. Rugați-i pe copii să cânte sau să citească versurile unuia sau mai multora dintre următoarele cântece: „The Still Small Voice” (Glasul slab, liniștit) (*Children’s Songbook*, p. 106), „Listen, Listen” (Ascultați, ascultați) (*Children’s Songbook*, p.107), „Keep the Commandments” (Țineți poruncile) (*Children’s Songbook*, p.146).

Concluzie

Mărturie	Depuneți mărturie că noi avem puterea să rezistăm ispitelor cu care ne confruntăm. Exprimați-vă dragostea pentru Isus Hristos și exemplul Său de rezistență în fața ispitelor lui Satana.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 4:1–11 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să simtă o mai mare dragoste și respect față de Tatăl Ceresc și de Isus Hristos și față de locurile sacre.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Ioan 2:13–16, Matei 21:12–14, Luca 19:45–48 și Exodul 20:7. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
 2. Lectură suplimentară: Marcu 11:15–17.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. benzi de hârtie cuprinzând următoarele:

Putem arăta dragoste și respect față de Tatăl Ceresc și Isus prin:
atitudinea pioasă din timpul adunărilor Societății Primare și de împărtășanie;
limbajul pe care îl folosim când ne rugăm;
modul în care ne îmbrăcăm;
modul în care ne comportăm;
modul în care vorbim;
 - c. ilustrația 7-9, Isus curăță templu (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelia 224; 62163).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

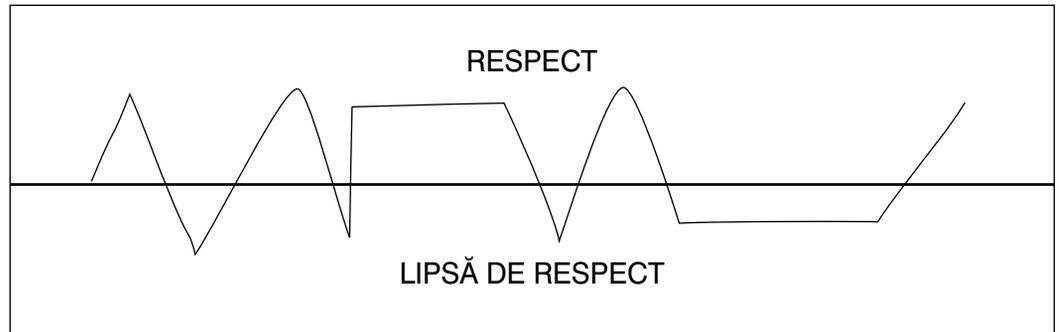
Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Trasați o linie orizontală de-a lungul tablei. Scrieți *RESPECT* deasupra liniei și *LIPSĂ DE RESPECT* dedesubtul liniei. Rugați-i pe copii să-și imagineze că vine la ei un prieten. Spuneți-le că veți desena, pe tablă, o „linie a respectului”. Menționați lucruri pe care le face prietenul (vezi mai jos) și rugați clasa să hotărască dacă prietenul arată respect sau lipsă de respect față de voi și casa voastră. Desenați o linie continuă, care intersectează linia orizontală de pe tablă, având curs ascendent pentru situațiile în care se manifestă respect și curs descendent pentru cele în care se manifestă lipsă de respect. Folosiți situații ca următoarele:

Prietenul:

așteaptă liniștit afară până când este invitat să intre.
intră cu încălțăminte plină de noroi.
vă mulțumește pentru invitația pe care i-ați făcut-o.
vorbește tare și țipă în casa voastră.
îi salută politicos pe părinții voștri.
cere ceva de mâncare.
vă tratează cu grijă bunurile.
vă ignoră părinții când îi vorbesc.
vă invită să-i faceți o vizită.

„Linia respectului” pe care ați trasat-o ar putea arăta astfel:

Rugați-i pe copii să-și răspundă la următoarele întrebări:

- Când faceți o vizită acasă, unui prieten, cum arată „linia respectului” în cazul vostru?
- Când veniți la Societatea Primară, cum arată „linia respectului” în cazul vostru?
- Cum arată „linia respectului” când vă aflați în propria casă?

Relatare din
scriptură

Predați relatările despre Isus curățind templul din Ierusalim. Relatarea despre prima curățare se află în Ioan 2:13–16. Relatarea despre cea de a doua, petrecută cu aproape trei ani mai târziu și cu numai câteva zile înainte de răstignirea Sa, se află în Matei 21:12–14 și Luca 19:45–48. (Pentru sugestii privind modul de predare a relatărilor din scripturi vedeți „Predarea din scripturi” p. vii.) Pe măsură ce predăți aceste relatări, rugați-i pe copii să se întrebe ce simte Isus față de Tatăl Ceresc și templu. Ajutați-i pe copiii să înțeleagă că acest templu a fost un loc sacru, așa cum sunt, astăzi, templele și capelele noastre, iar Isus dorește ca noi să respectăm aceste locuri sfinte.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce a văzut Isus că făceau unii oameni în templu? (Ioan 2:14.)
- De ce i-a alungat Isus pe vânzători și pe schimbătorii de bani din templu? Ce le-a spus Isus? (Ioan 2:16; Matei 21:13; Luca 19:45–46.)
- Ce a făcut Isus în templu după ce i-a alungat? (Matei 21:14; Luca 19:47.)
- De ce credeți că este important să fii pios în locuri sfinte cum sunt capelele, templele și clădirile bisericii? Cui arătăm noi respect?

Discutați despre importanța atitudinii pioase în locuri care au fost dedicate Domnului. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că pioșenia înseamnă cinstire profundă și dragoste.

- Cui a arătat Isus dragoste și respect când i-a alungat pe schimbătorii de bani? (Ioan 2:16.) De ce a făcut aceasta?
- Cum putem arăta dragoste și respect Tatălui Ceresc și lui Isus la biserică, acasă, la școală, la joacă?

Expuneți, pe rând, benzile de hârtie. Discutați cu copiii moduri în care putem arăta dragoste și respect față de Tatăl Ceresc și de Isus. Includeți următoarele idei:

când suntem pioși în timpul adunării de împărtășanie, arătăm dragoste și respect față de Isus și legămintele pe care le facem cu Tatăl Ceresc;

când ascultăm cuvântările din cadrul adunării de împărtășanie și când suntem pioși la Societatea Primară, învățăm mai multe despre Tatăl Ceresc și Isus, precum și despre ceea ce Ei doresc să facem;

când ne rugăm așa cum trebuie, arătăm respect față de Tatăl Ceresc;

când ne îmbrăcăm decent, arătăm respect față de trupurile noastre, creații sacre ale Tatălui Ceresc;

când acționăm așa cum doresc Tatăl Ceresc și Isus, arătăm că noi credem în Ei și că este important pentru noi să facem ceea ce ne cer Ei să facem;

când folosim numele Domnului cu pioșenie și nu abuzăm de el, arătăm altora că Îl respectăm și Îl iubim.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să citească și să memoreze Exodul 20:7. Relatați și discutați următorul incident povestit de președintele Spencer W. Kimball și ajutați-i pe copii să se angajeze să țină această poruncă importantă.

„În spital, într-o zi, am fost scos în scaunul cu rotile din sala de operații de către un infirmier care s-a împiedicat și buzele lui furioase au rostit cuvinte urâte care au fost combinate cu numele Salvatorului. Deși eram numai pe jumătate conștient, am reacționat și am implorat: 'Vă rog! Vă rog! Este Domnul meu cel al Căruia nume îl întinați'. S-a lăsat o tăcere de mormânt, apoi un glas plin de remușcare a șoptit: 'Îmi pare rău'. El uitase pentru o clipă că Domnul a poruncit cu tărie tuturor oamenilor săi: 'Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui' (Exodul 20:7)” („President Kimball Speaks Out on Profanity”, *Ensign*, febr. 1981, p. 3).

2. Luați mai multe ilustrații cu temple și clădiri ale Bisericii. Scrieți numele templelor și clădirilor pe bucăți de hârtie separate și cereți copiilor să coreleze numele cu ilustrațiile. Rugați-i să coreleze numele și ilustrațiile a doua oară, după ce ați explicat cum L-au ajutat aceste clădiri pe Domnul să ducă mai departe lucrarea Sa aici, pe pământ.
3. Descrieți sentimentele pe care le-ați avut când ați mers la templu sau invitați pe cineva din episcopia sau ramura dumneavoastră să-și împărtășească sentimentele despre templu. Ajutați-i pe copii să înțeleagă cât este de sacru templul și că aceia care merg se pot simți mai aproape de Domnul acolo. Discutați despre ce pot face copiii în viața lor pentru a fi demni să intre în templu.
4. Dați fiecărui copil o foaie de hârtie și un creion. Rugați-i să scrie moduri concrete în care își pot arăta dragostea, respectul și atașamentul față de Tatăl Ceresc și Isus Hristos în timpul săptămânii care urmează. Rugați-i să păstreze lista într-un loc în care o pot vedea deseori.
5. Trasați o altă „linie a respectului” pe tablă în timp ce copiii dau exemple de acțiuni care arată respect sau lipsă de respect în clădirile Bisericii.

Provocare Referiți-vă din nou la linia respectului și spuneți copiilor că ar trebui să aibă o „linie a respectului” pentru relația lor cu Tatăl Ceresc și Isus Hristos. Provocați-i pe copii să dea un curs ascendent liniei arătând dragoste și respect față de Tatăl Ceresc și de Isus în tot ceea ce fac.

Concluzie

Mărturie Exprimați-vă sentimentele pioase față de Tatăl Ceresc și Isus Hristos și dorința dumneavoastră de a vă arăta dragostea, respectul și atașamentul față de Ei prin modul în care trăiți.

Lectură pentru
acasă Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 21:12–14 ca o recapitulare a acestei lecții.
Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Isus Hristos îi cheamă pe apostolii Săi

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să aibă dragoste și respect mai mari față de apostolii pe care Isus Hristos îi cheamă să fie martori speciali.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 4:18–22, Luca 5:1–11, 6:12–16, Matei 16:13–19, Marcu 3:13–19, 16:15, Faptele apostolilor 10:39–43, 3 Nefi 12:1–2 și Doctrină și legăminte 107:23. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
 2. Lectură suplimentară: Matei 10:2–4, Marcu 1:16–20 și Ioan 1:35–51.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. mai multe exemplare ale cărții Doctrină și legăminte;
 - c. planșă cu al șaselea articol de credință (65006);
 - d. ilustrațiile 7-10, Isus și pescarii (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 209; 62496) și 7-11, Hristos rânduindu-i pe apostoli (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 211; 62557) și, de asemenea, fotografiile cu apostoli actuali (64329-64378. Dacă nu găsiți fotografiile în biblioteca din casa de întrunire, vedeți un număr recent al unei reviste a Bisericii cuprinzând cuvântările la conferință.
-

**Sugestii pentru
desfășurarea
lecției**

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Activitate pentru
captarea atenției

Scrieți următoarele referințe din scripturi pe tablă:

1 Corinteni 12:28

Efeseni 2:20

Doctrină și legăminte 107:23

Rugați-i pe copii să cerceteze referințele pentru a găsi un cuvânt important care se găsește în fiecare dintre ele. Puteți forma echipe de doi sau trei copii care să lucreze împreună. Dacă au nevoie de ajutor spuneți-le că acel cuvânt începe cu litera a (apostol).

Rugați un copil să citească Doctrină și legăminte 107:23 cu glas tare pentru a afla de ce este un apostol un slujitor important al Domnului.

Relatare din
scriptură

Arătând ilustrațiile la timpul potrivit, predați relatările despre momentele în care Isus i-a chemat pe ucenicii Săi (Matei 4:18–22; Luca 5:1–11) și, mai târziu, pe cei doisprezece apostoli (Marcu 3:13–19; Luca 6:12–16). (Pentru sugestii privind modul de predare a relatărilor din scripturi vedeți „Predarea din scripturi” p. vii.)

Pe măsură ce predați aceste relatări, asigurați-vă că respectivii copii înțeleg că Isus a avut mulți oameni care L-au urmat, numiți ucenici. Când i-a chemat, întâi, pe Petru, Andrei, Iacov și Ioan de la bărcile lor de pescuit, El i-a chemat să fie ucenici. Din grupul Lui mare de ucenici, El a ales doisprezece bărbați să fie apostolii Săi (vezi Luca 6:13). El i-a rânduit în același mod în care apostolii sunt rânduiți astăzi, prin așezarea mâinilor, și le-a dat aceeași autoritate pe care o au apostolii astăzi (vezi Marcu 3:13–15).

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cum își câștigau existența Petru, Andrei, Iacov și Ioan? (Matei 4:18–22.) Ce înseamnă a fi „pescari de oameni”? (Matei 4:19.) Cum sunt apostolii, astăzi, „pescari de oameni”? (D&L 18:27–29.)
- Cum au răspuns Petru, Andrei, Iacov și Ioan când Isus le-a spus să-L urmeze? (Matei 4:19–22.) Explicați că *îndată* înseamnă imediat. Cum a arătat reacția lor că ei credeau că Isus era Hristosul? (Observați că, în traducerea lui Joseph Smith, în Matei 4:18 se spune că Isus le-a spus cine era înainte de a le cere să-L urmeze.) De ce este important ca noi să cunoaștem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu?
- Ce i-a spus Isus lui Simon să facă cu mrejele? (Luca 5:4.) (Explicați că Simon, Simon Petru și Petru sunt aceeași persoană.) De ce s-a îndoit Simon când Isus i-a cerut să facă acel lucru? (Luca 5:5.) Ce s-a întâmplat? (Luca 5:6–7.) De ce i-a ajutat această întâmplare pe ucenici să aibă o credință mai mare în Isus? (Luca 5:8–10.) Ce au făcut Petru, Iacov și Ioan pentru a dovedi că aveau credință în Isus? (Luca 5:11.) Cum putem arăta noi că Îl urmăm pe Isus Hristos?
- Cât timp s-a rugat Isus înainte de a-i chema pe apostolii Săi? (Luca 6:12.) De ce credeți că s-a rugat Isus înainte de a lua această hotărâre importantă? Cine cheamă apostoli astăzi? (Tatăl Cereșc instruește Prima Președinție prin inspirație.)
- Scripturile vorbesc despre ucenici și apostoli. Care este diferența dintre un ucenic și un apostol? (Luca 6:13.)

Explicați că un ucenic este un adept al lui Isus Hristos. Un apostol este cineva dintr-un grup ales de bărbați care este rânduit ca martor special al lui Isus Hristos în întreaga lume. El mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu și că El a înviat. El se asigură că Evanghelia este propovăduită pretutindeni în lume. (Vezi Marcu 16:15 și D&L 107:23.)

- Sunteți un ucenic sau un apostol?
- Ce înseamnă să fii martor special al lui Isus Hristos? (Faptele apostolilor 4:33; 10:39–43; D&L 107:23.) Cum a depus Petru mărturie că Isus era Hristosul? (Matei 16:13–17.) Ce i-a promis Isus lui Petru datorită mărturiei lui Petru? (Matei 16:18–19.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că „cheile Împărăției” reprezintă autoritatea pe care o au apostolii pentru a face lucrarea Tatălui Cereșc și a lui Isus aici, pe pământ. Relatarea despre primirea acestor promise chei de către Petru, Iacov și Ioan pe Muntele Schimbării la față va fi discutată în lecția 15.
- Cum depun apostolii mărturie, astăzi, că Isus este Hristosul?

Relatați următoarea povestire a vârstnicului David B. Haight, un apostol al Domnului:

„În seara în care am avut acea criză, am știut că mi se întâmplase ceva grav... L-am rugat pe Tatăl meu Ceresc să-mi mai cruțe viața puțin pentru a-mi mai da puțin timp să fac lucrarea Sa, dacă aceasta era voia Sa.

În timp ce mă rugam, am început să-mi pierd cunoștința. Sirena salvării a fost ultimul lucru de care îmi mai aduc aminte înainte ca pierderea cunoștinței să mă copleșească întru totul, stare ce avea să dureze următoarele câteva zile.

Durerea teribilă și zgomotele făcute de oameni au încetat. Eram acum într-un loc calm, în care domnea pacea; totul era senin și liniștit...

Nu auzeam niciun glas, dar eram conștient că mă aflam într-o atmosferă și prezență sfinte. În orele și zilele care au urmat, în mintea mea s-a întipărit, iar și iar, misiunea eternă și starea exaltată a Fiului Omului. Eu depun mărturie în fața dumneavoastră că El este Isus Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Salvatorul tuturor, Mântuitorul întregii omeniri, Revărsarea dragostei, milei și iertării infinite, Lumina și Viața lumii. Am cunoscut acest adevăr înainte – nu m-am îndoit niciodată. Dar acum, cunoșteam, datorită a ceea ce Spiritul imprimă în inima și în sufletul meu, aceste adevăruri divine într-un mod foarte neobișnuit.

Mi-a fost arătată o imagine panoramică a slujirii Sale pământene: botezul Său, propovăduirea Sa, vindecarea celor bolnavi și infirmi, procesul înscenat, răstignirea Sa, învierea și înălțarea Sa. Au urmat apoi, în mintea mea, scene din timpul slujirii Sale pământene, cu detalii impresionante, care confirmau relațiile martorilor oculari din scripturi. Am fost învățat și ochii înțelegerii mele au fost deschiși de către Duhul Sfânt al lui Dumnezeu pentru a cuprinde multe lucruri” (în Conference Report, oct. 1989, p. 73, sau *Ensign*, nov. 1989, p. 59–60).

- Cine sunt apostolii pe pământ astăzi?

Identificați numele bărbaților din Prima Președinție și din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Spuneți câteva lucruri pe care le știți despre apostolii de astăzi, acordând mai multă atenție aceluia care a vizitat recent sau va vizita curând zona dumneavoastră.

- În ce fel sunt binecuvântate viețile noastre când ascultăm sfatul apostolilor? (3 Nefi 12:1–2.)

Articol de credință

Ajutați-i pe copii să memoreze al șaselea articol de credință.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Aduceți la oră fotografiile individuale ale Primei Președinții și Celor Doisprezece Apostoli. Scrieți-le numele pe câte o bucată de hârtie și rugați-i pe copii să coreleze numele cu fotografiile și, apoi, să le aranjeze în ordinea senioriei. Dacă nu aveți fotografiile individuale, rugați-i pe copii să aranjeze numele în ordinea senioriei. Lăsați fiecare copil să facă acest lucru o dată.
2. Întocmiți o listă cu numele Celor Doisprezece Apostoli pe care i-a chemat Isus și discutați despre ei. (Luca 6:12–16.)

3. Folosind recentele rapoarte la conferințe sau numere cu respectivele conferințe ale revistelor Bisericii, rugați-i pe copii să identifice cuvântările apostolilor. Rugați-i să găsească locurile din aceste cuvântări în care apostolii și-au declarat mărturiile speciale despre Isus Hristos (acestea se află deseori la sfârșitul cuvântărilor lor).

Concluzie

Mărturie	Împărtășiți-le copiilor recunoștința dumneavoastră pentru existența apostolilor și spuneți-le cum v-a fost binecuvântată viața când le-ați urmat sfatul. Depuneți-vă mărturia că Isus Hristos îi cheamă pe apostoli, prin profetul în viață, pentru a depune mărturie despre numele Său și a propovădui Evanghelia întregii lumi.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 4:18–22 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-i ajuta pe copii să se străduiască să devină mai asemănători lui Isus, urmând învățăturile Sale din Cuvântarea de pe munte.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 5:1 – 6:4 și 7:12. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
 2. Lectură suplimentară: Luca 6:17–36 și 3 Nefi 12.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai bine să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. bilețele prezentând situații cu care copiii s-ar putea confrunta (vezi activitatea pentru captarea atenției);
 - c. ilustrația 7-12, Cuvântarea de pe munte (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 212; 62166).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Rugați copiii să vină, pe rând, în fața clasei și să ia un bilețel pe care au scris o situație dificilă cu care s-ar putea confrunta. Folosiți situații ca cele prezentate în următoarele exemple:

Fratele sau sora ta te critică.
Cineva este rău cu tine la școală.
Alți copii râd de tine pentru că refuzi să încerci să fumezi.
Alții râd de tine pentru că nu folosești cuvinte profanatoare.

Rugați-l pe fiecare copil să spună cum ar reacționa în situația respectivă. Permiteți celorlalți membri ai clasei să-și adauge ideile. Explicați-le că vor discuta unele dintre învățăturile lui Isus din Cuvântarea de pe munte, care îi vor ajuta să știe ce trebuie să facă în aceste situații. Aceste învățături ne ajută să devenim mai asemănători lui Isus pentru că ne spun cum dorește El ca noi să trăim.

Relatare din scriptură

Arătați ilustrația *Cuvântarea de pe munte*. Folosiți scripturile enumerate în secțiunea „Pregătire”, pentru a-i învăța pe copii despre Isus rostind Cuvântarea de pe munte. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Accentuați următoarele aspecte:

fericirile
iubiți-i pe vrăjmașii voștri
să deveniți desăvârșiți
regula de aur (Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.)

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Explicați că învățăturile din Matei 5:3–11 sunt deseori numite Fericirile. (Subliniați că, atunci când Isus a vorbit neferiților despre Fericiri, el a inclus expresia „care vin la Mine”. Comparați Matei 5:3 cu 3 Nefi 12:3. Cum ne pot ajuta Fericirile să devenim mai asemănători lui Isus?
- Ce înseamnă să fii flămând și însetat după neprihănire? (Matei 5:6.) Cum putem face acest lucru? Ce binecuvântări vom primi când vom face acest lucru?
- Ce este o inimă curată? (Matei 5:8.) Ce li se promite celor cu inima curată? Cum putem avea inimi curate?
- De ce este important să fii împăciuitor? (Matei 5:9.) Cum putem deveni împăciuitori?
- Ce înseamnă să fii „sarea pământului”? (Matei 5:13.) Cum putem fi noi ca sarea? (Vezi activitatea 2 pentru îmbogățire spirituală.) Ce înseamnă să fii „lumina lumii”? (Matei 5:14–16.) Cum putem fi noi o lumină pentru alții?
- Ce trebuie să facem dacă există o problemă între noi și o altă persoană? (Matei 5:23–24.) Cum trebuie să-i tratăm pe vrăjmașii noștri sau pe aceia care nu ne plac? (Matei 5:43–47.)
- Cum putem deveni desăvârșiți? (Matei 5:48.)

Discutați această declarație a vârstnicului Joseph Fielding Smith despre desăvârșire: „[Desăvârșirea] nu va veni dintr-o dată ci, rând după rând, precept după precept, exemplu după exemplu și, chiar și atunci, nu pentru toată perioada în care vom fi în această viață muritoare... Dar aici vom pune temelia... pregătirii noastre pentru acea desăvârșire. Este datoria noastră să fim astăzi mai buni decât am fost ieri și mâine mai buni decât am fost astăzi” (*Doctrines of Salvation*, 2:18).

- Cum trebuie să îndeplinim actele de slujire? (Matei 6:1–4.) Ce acte de slujire putem face, în ascuns, pentru alții?
- Matei 7:12 este deseori numit regula de aur. Ce ne-a cerut Isus să facem? Cum putem face acest lucru?

Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, dacă încearcă să trăiască potrivit învățăturilor pe care Isus le-a propovăduit în Cuvântarea de pe munte, ei se vor afla pe calea către desăvârșire. Subliniați că desăvârșirea este un proces gradat care nu va fi finalizat în această viață. Ceea ce trebuie să facem acum este să încercăm să devenim mai asemănători lui Isus cu fiecare zi.

Rugați-i pe copii să revadă situațiile din Activitatea pentru captarea atenției. Rugați-i să vă spună ce au învățat despre felul în care Isus dorește să reacționăm în anumite situații. Rugați-i pe copii să se gândească la ce s-ar întâmpla dacă noi, toți, am trăi potrivit învățăturilor lui Isus din Cuvântarea de pe munte.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Scrieți pe cartonașe prima parte din fiecare fericire, cum ar fi: „da, ferice de cei săraci în duh”, și scrieți pe un alt cartonaș a doua parte a fericirii, ca de exemplu:

„căci a lor este Împărăția cerurilor”. Amestecați cartonașele și așezați-le cu fața în jos, în șiruri, pe masă sau pe podea. Invitați-i pe membrii clasei să vină, unul câte unul, și să încerce să găsească o pereche întorcând două cartonașe cu fața în sus. (Copiii își pot folosi scripturile pentru a-i ajuta.) Dacă acele cartonașe se potrivesc, sunt lăsate cu fața în sus. Dacă acele cartonașe nu se potrivesc, sunt întoarse din nou cu fața în jos. Dacă nu au participat toți copiii la joc prima oară, amestecați cartonașele, puneți-le cu fața în jos și rugați-i pe copii să le găsească din nou perechea.

2. Dacă lecția nu se desfășoară în duminica de post, pregătiți alimente care se pregătesc, de obicei, cu sare, cum ar fi floricele de porumb, orez, paste făinoase etc. Nu puneți sare și rugați fiecare copil să guste alimentele. (Înainte, întrebați-i pe părinți dacă respectivii copii au alergii la vreun aliment.) Adăugați o cantitate mică de sare și lăsați-i pe copii să guste din nou alimentele. Subliniați că o cantitate mică de sare poate aduce o mare schimbare. Un număr mic de oameni neprimăniți pot, de asemenea, să aducă o mare schimbare. Rugați-i pe copii să discute despre modul în care pot aduce o schimbare dacă trăiesc drept. Citiți Matei 5:13.
3. Prezentați situații conflictuale, cum ar fi doi copii care vor același loc, copii care își adresează cuvinte pline de furie și așa mai departe. Puneți în scenă aceste situații și rugați un copil să joace rolul împăciuitorului. Rugați-i pe copii să se gândească la situații în care ar putea fi jigniți, cum ar fi cineva care le adresează cuvinte urâte, cineva care ia un lucru care le aparține, un prieten furios pe ei, cineva care îi critică pentru că sunt membri ai Bisericii etc. Întrebați cum ar trebui să reacționeze în aceste situații potrivit versetului 44 din Matei 5.
4. Rugați un copil să mimeze un act de slujire pe care l-a făcut sau l-ar putea face. Rugați-i pe ceilalți copii să ghicească ce face copilul. Discutați despre importanța de a sluji celorlalți. Rugați-i pe copii să vorbească despre sentimentele pe care le au când ajută pe altcineva și să se gândească la toate rezultatele pozitive ale ajutorului oferit oamenilor.
5. Ajutați copiii să memoreze Matei 5:16 sau prima parte din Matei 7:12.
6. Pregătiți o copie a Ferițiilor pentru fiecare copil, pentru a o lua acasă sau rugați copiii să le sublinieze în propriile scripturi.
7. Pregătiți fâșii de hârtie sau scrieți următoarele referințe pe tablă:
Matei 5:3 și 3 Nefi 12:3.
Matei 5:6 și 3 Nefi 12:6.
Matei 5:10 și 3 Nefi 12:10.
Matei 5:48 și 3 Nefi 12:48.
Rugați copiii să citească ambele referințe și să discute despre deosebirile dintre ele. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Isus Hristos i-a învățat aceleași lucruri pe iudei și pe nefiți și că ele sunt mai clare în Cartea lui Mormon.
8. Cântați sau citiți versurile cântecului „I'm Trying to Be like Jesus” (Eu încerc să fiu ca Isus) (*Children's Songbook*, p. 78).

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia că, dacă trăim potrivit învățăturilor lui Isus din Cuvântarea de pe munte, ne vom afla pe calea spre desăvârșire.

Lectur
ă
pentru
acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 5:3-11 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Lecția 11

Isus Hristos predă despre rugăciune

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să dorească să se roage zilnic.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 6:5–13 (vedeți Traducerea lui Joseph Smith pentru Matei 6:14 din Ghidul pentru scripturi), 7:7–11 și Alma 34:19–27. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
2. Lectură suplimentară: Matei 4:2; 14:23; 26:36–46; Luca 9:28–29; 11:2–4, 9–13; Ioan 17; 3 Nefi 14:7–12; 17:14–21; 18:16.
3. Alegeți dintre întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală pe acelea care îi vor ajuta cel mai bine pe copiii din clasa dumneavoastră să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. Cartea lui Mormon;
 - c. creioane pentru sublinierea scripturilor;
 - d. ilustrațiile 7-12, Cuvântarea de pe munte (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 212; 62166) și 7-13, Un copil de 11 ani îngenunchează pentru rugăciune (62218).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Activitate pentru captarea atenției

Scrieți pe foi de hârtie separate mai multe situații în care s-ar putea afla copiii, similare celor din lista următoare (sau le puteți relata situațiile). Rugați-i pe copii să vină, pe rând, și să aleagă o foaie de hârtie. Rugați-i să vă spună ce sentimente ar avea dacă s-ar afla în situația respectivă și ce ar face.

Ai căzut de pe bicicletă și te-ai rănit la picior. Nu se află nimeni în jur și nu știi dacă poți merge până acasă.

Ai febră și stomacul deranjat. Părinții au făcut tot ce au putut pentru a te face să te simți mai bine, dar îți este rău în continuare.

Ai de făcut o temă pentru școală pentru ziua următoare. Ai muncit mult la ea, dar nu este atât de bună pe cât ai vrea să fie și nu știi ce să faci pentru a o îmbunătăți.

Ai fost afară să te joci și, când ai revenit, nu este nimeni acasă. Ți este teamă pentru că nu știi unde a plecat familia ta.

Bunicii ți-au dat niște bani de ziua ta și, acum, nu se află acolo unde știi că i-ai pus.

Stai afară după ce s-a întunecat și observi cât sunt de frumoase stelele.

Ți ajută familia să se îngrijească de grădină și observi că plantele și legumele cresc și că fructele se coc.

Explicați că ne putem ruga Tatălui Ceresc pentru a primi ajutor în orice problemă care ne supără, pentru a-l împărtăși sentimentele noastre și pentru a ne exprima recunoștința. Tatăl Ceresc va asculta întotdeauna rugăciunile noastre sincere.

Relatare din
scriptură

Învățați-i pe copii că, în Cuvântarea de pe munte (vezi Matei 6:9–13), Isus le-a spus ucenicilor Săi cum să se roage. (Pentru sugestii privind modul de predare a relatării din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi” p. vii). Îi puteți ruga pe copii să citească, pe rând, aceste versete. De asemenea, le puteți acorda timpul necesar pentru a sublinia unele sau toate versetele în scripturile proprii. Discutați conceptele din fiecare verset și explicați cuvintele dificile. Expuneți ilustrațiile la momentul potrivit.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce a vrut să spună Isus când a afirmat: „Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii”? (Matei 6:5.) Cum ne putem ruga sincer, pentru a nu fi ca fățarnicii? (Un *fățarnic* este cineva care pretinde că este bun când, de fapt, nu este sau care este bun și pretinde că nu este.)
- Prin ce a spus Isus că trebuie să ne deosebim de fățarnici când rostim rugăciunile personale? (Matei 6:6.)
- Ce a vrut să spună Isus când a afirmat: „Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii”? (Matei 6:7.) (*Păgâni* înseamnă aici acei oameni care preaslăvesc mulți dumnezei sau care nu sunt creștini. *A bolborosi aceleași vorbe* înseamnă a repeta aceleași cuvinte și expresii fără a te gândi la ele și fără sinceritate.) Cum putem evita să „bolborosim aceleași vorbe” când ne rugăm?
- Ce vrea Isus să spună când ne îndeamnă să cerem, să căutăm și să batem? (Matei 7:7–11.) Ce promite Tatăl Ceresc aceluia care cer, caută și bat la ușă? (Matei 7:7–8.) Cum v-a ajutat faptul că v-ați rugat Tatălui Ceresc?
- Răspunde întotdeauna Tatăl Ceresc la rugăciunile noastre? Ajutați copiii să înțeleagă că, deși s-ar putea să nu primim imediat răspuns la rugăciunile noastre sau să nu primim răspunsul pe care îl așteptăm, Tatăl Ceresc răspunde tuturor rugăciunilor sincere. Uneori răspunsul Lui este „nu” sau „nu încă”.
- De ce răspunsul Tatălui Ceresc la o rugăciune poate fi „nu” sau „nu încă”. Dați un exemplu din experiența personală, dacă este posibil. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, datorită faptului că Tatăl Ceresc cunoaște toate lucrurile, El știe ce este cel mai bine pentru noi.

- Unde și cât de des trebuie să rostim rugăciuni personale? (Alma 34:19–27.) În legătură cu ce ar trebui să ne rugăm? Pentru ce lucru dat nouă de Tatăl Ceresc ar trebui să fim recunoscători?
- De ce credeți că vrea Tatăl Ceresc să ne rugăm Lui?
- De ce este important să rostim o rugăciune personală în fiecare dimineață și seară? (Alma 37:37.)
- Ce simțiți când rostiți o rugăciune personală umilă și sinceră? Cum putem să devenim mai apropiați de Tatăl Ceresc prin rugăciune? Cum putem să purtăm întotdeauna o rugăciune în inimă? De ce trebuie să încercăm să facem acest lucru?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Împărțiți clasa în grupuri mici și rugați fiecare grup să cerceteze una dintre următoarele referințe din scripturi. Apoi, invitați grupul să vorbească întregii clase despre scriptura respectivă. În fiecare caz, discutați de ce s-a rugat Isus și stabiliți cum ne poate ajuta exemplul Său în rugăciunile noastre.

Matei 14:23

Luca 9:28–29

Ioan 17

Matei 26:36–42

3 Nefi 17:14–21, 18:16

2. Vorbiți copiilor despre o situație în care s-a răspuns rugăciunii dumneavoastră sau rugați-i pe copii să împărtășească experiențe speciale legate de rugăciune pe care le-au trăit. De asemenea, puteți să relatați următoarea povestire:

„Un remarcabil tânăr conducător misionar... a relatat o experiență inspiratoare trăită când se pierduse în Petropolis (Brazilia), fără a ști să vorbească limba țării și fără a avea adresa capelei sau a misionarilor. După o rugăciune fierbinte în care l-a implorat pe Domnul să-i ofere ajutor să-și îndeplinească misiunea, el a auzit un glas care i-a spus, de două ori, să-l urmeze pe omul din colțul străzii. El l-a urmat supus pe acel bărbat așa cum fusese îndrumat și a fost condus direct la capelă fără vreo altă greutate” (L. Brent Goates, *Harold B. Lee, Prophet and Seer*, p. 282).

3. Spuneți-le copiilor că noi scriem pronumele *Tău*, *Ta*, *Tu*, *Ție* cu literă mare când se referă la Tatăl Ceresc. Când ne rugăm, trebuie să folosim cuvinte care arată respect și dragoste față de Tatăl nostru Ceresc. Rugați un copil să citească Matei 6:9–13 și rugați-i pe ceilalți să ridice mâinile ori de câte ori aud unul dintre aceste pronume. Faceți același lucru și cu imnul „Îți mulțumesc, Ție, Tatăl meu iubit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 61).

4. Pregătiți o planșă cu următoarea declarație a vârstnicului Boyd K. Packer sau scrieți-o pe tablă, lăsând spații goale pentru unele cuvinte. Scrieți cuvintele omise pe benzi de hârtie sau într-o coloană pe tablă. Rugați-i pe copii să încerce să completeze spațiile goale cu respectivele cuvinte de pe benzile de hârtie.

„Vom primi unele (b) citind (d), pe altele ascultându-i pe (c). Și, uneori, când este important, altele vor veni prin (e) foarte directă. Îndemnurile vor fi (a) și inconfundabile” (în Conference Report, oct. 1979, p. 30, sau *Ensign*, nov. 1979, p. 20).

a. clare

b. răspunsuri

- c. vorbitori
 - d. scripturile
 - e. inspirație puternică
5. Ajutați-i pe copiii să memoreze una dintre următoarele scripturi despre rugăciune: Matei 7:7, Iacov 1:5, 3 Nefi 18:20 sau prima jumătate a versetului 38 din Doctrină și legăminte 19.
6. Invitați-i pe copii să cânte sau să citească versurile imnului „Oare te-ai rugat?” (*Imnuri*, p. 89).
-

Concluzie

Mărturie	Depuneți-vă mărturia că Tatăl Ceresc ne aude rugăciunile și le răspunde. Mărturișiți despre importanța rostirii rugăciunilor noastre în fiecare dimineață și în fiecare seară și îndemnați-i pe copii să facă aceasta în săptămâna ce urmează.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 6:5–8 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop De a întări dorința fiecărui copil de a se supune poruncilor astfel încât Isus Hristos și Evanghelia Sa să fie temelia sigură a vieții sale.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 7:24–27, Luca 6:47–49 și Doctrină și legăminte 11:24. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
2. Lectură suplimentară: Helaman 5:12 și 3 Nefi 14:24–27.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Faceți o planșă cu Doctrină și legăminte 11:24 sau planificați s-o scrieți pe tablă.
5. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. câteva cartonașe mici și niște nisip sau sare (opțional);
 - c. ilustrația 7-12, Cuvântarea de pe munte (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 212; 62166).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Întrebați-i pe copii dacă și-au adus aminte să se roage în fiecare dimineață și seară în timpul săptămânii care a trecut. Rugați-i să vă spună ce sentimente au avut când au făcut acest lucru.

Alternativă de activitate pentru captarea atenției

Dacă ați trăit experiența unei furtuni înfricoșătoare, descrieți acea experiență. Explicați de ce erați îngrijorat și ce ați făcut pentru a fi cât mai în siguranță posibil. Întrebați-i pe copii dacă le-a fost teamă vreodată în timpul unei furtuni și invitați-i pe acei copii care doresc să împărtășească clasei ce au simțit.

Activitate pentru captarea atenției

Construiți din două seturi de cartonașe mici, lipind cu bandă adezivă sau lipici, două structuri identice, cum ar fi două case. (Nu trebuie să fie elaborate. Patru cartonașe lipite cu bandă adezivă pentru a forma o cutie vor fi de ajuns pentru această activitate.) Rugați un copil să pună una dintre structuri pe masă și pe cealaltă pe o grămăjoară de nisip sau sare de pe masă. Apoi, mișcați masa astfel încât cartonașele de pe nisip să se miște sau să cadă. Spuneți-le că acea casă de pe nisip va aluneca și cădea întotdeauna pentru că nisipul este atât de instabil.

Relatare din scriptură

Predați relatarea în care Isus le spune ucenicilor cum să construiască o casă pe stâncă și nu pe nisip, din Matei 7:24–27 și Luca 6:47–49. (Pentru sugestii privind modul de predare a relatării din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi” p. vii.) Explicați că, dacă trăim potrivit Evangheliei lui Isus Hristos, acest lucru ne poate ajuta să rezistăm ispitelor și adversității sau problemelor din viața noastră.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Unde și-a construit casa omul înțelept? (Matei 7:24; Luca 6:47–48.) De ce credeți că a dat el dovadă de înțelepciune?
- Unde și-a construit casa omul nechibzuit? (Matei 7:26; Luca 6:49.) De ce credeți că a dat el dovadă de nechibzuință? De ce credeți că ar putea cineva să construiască o casă pe o temelie nisipoasă? Unde ar fi mai ușor să sapi o fundație – în nisip sau în teren solid?
- Ce înseamnă „aude cuvintele Mele și le face”?
- De ce credeți că Isus a comparat persoana care aude învățăturile Sale și se supune lor cu omul care și-a clădit casa pe stâncă?
- De ce credeți că Isus a comparat persoana care aude învățăturile Sale și nu se supune lor cu omul care și-a clădit casa pe nisip?

Citiți ce a spus Isus Hristos în Doctrină și legăminte 11:24, o revelație dată prin Joseph Smith fratelui său Hyrum. Expuneți planșa pe care este scrisă această scriptură sau scrieți versetul pe tablă.

- De ce trebuie să ne clădim casele sau, cu alte cuvinte, viețile pe stânca lui Isus Hristos și a Evangheliei Lui? (Helaman 5:12.)

Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Isus și învățăturile Sale sunt singura noastră temelie sigură. Dacă ne clădim viețile pe orice altceva, este ca și cum ne-am clădi o casă pe nisip.

- Unii oameni își clădesc viețile pe lucruri care ar putea fi comparate cu nisipul. Care sunt acelea?

Discutați despre lucruri ca banii, faima, popularitatea, sporturile, frumusețea fizică și altele. Explicați că a avea toate acestea ca țeluri în viață înseamnă a avea temelii de nisip.

- Este important, în viață, să câștigăm bani, să facem sport și să avem un aspect plăcut, să avem prieteni și să facem lucruri drăguțe pentru ei? De ce?

Explicați că avem nevoie de bani pentru a cumpăra hrană, îmbrăcăminte și altele. Prietenii și munca sunt, de asemenea, importante în viețile noastre. Dar, dacă aceste lucruri devin mai importante decât a-L urma pe Salvator și a trăi potrivit Evangheliei, s-ar putea să pierdem binecuvântările vieții veșnice.

- De ce ne-a trimis Tatăl Ceresc pe pământ?
- Care sunt câteva dintre căile prin care ne putem clădi viețile pe Isus Hristos și învățăturile Sale?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Dați fiecărui copil o foaie de hârtie având scris, în partea de sus, cuvintele: *Isus Hristos este temelia mea sigură pentru că* _____ . Rugați-i pe copii

să completeze fraza, scriind pe hârtie toate motivele care le vin în minte. Rugați-i apoi să vă spună care sunt răspunsurile lor. Dacă nu s-au gândit la următoarele lucruri, vă rugăm să le menționați:

El mă iubește.
 El m-a învățat cum să trăiesc drept.
 El a fost un exemplu pentru mine.
 El Și-a dat viața pentru mine.
 El a suferit pentru păcatele mele.
 datorită Lui eu voi fi înviat.
 El a făcut posibil ca eu să mă întorc la Tatăl Ceresc.

2. Rugați pe fiecare copil să termine fraza: „Îmi voi clădi viața pe Salvator prin _____”. Răspunsurile ar putea fi: participarea la serile în familie, oferind ajutor la treburile casei, plătind zeciuială, rugându-mă, supunându-mă Cuvântului de înțelepciune, spunând adevărul, fiind amabil cu alții, citind scripturile, fiind modest și altele. Oferiți fiecărui copil prilejul să răspundă, ajutându-l cu sugestii când este necesar. Puteți continua atât timp cât le vin în minte porunci pe care să le indice. Subliniați că singurul mod prin care putem dobândi viața veșnică este să ne supunem legilor Evangheliei. Puteți scrie pe benzi separate de hârtie ceea ce a spus fiecare copil că ar face și puteți fixa benzile pe câte o bucată de piatră pe care fiecare copil să o ia acasă.
3. Rugați copiii să citească următoarele scripturi pentru a vedea ce a spus Isus despre supunere. Reamintiți-le că numai prin respectarea poruncilor lui Isus ne putem clădi viețile pe o temelie fermă.
 Matei 7:21
 Luca 11:28
 Ioan 15:10
4. Recapitulați al treilea articol de credință împreună cu copiii.
5. Ajutați copiii să memoreze Doctrină și legăminte 11:24 de pe planșă sau de pe tablă.

Concluzie

Mărturie	Exprimați-vă dragostea față de Salvator și depuneți mărturie că fiecare poruncă pe care ne-a dat-o ne va ajuta să fim fericiți și că nesupunerea duce la nefericire. Puteți să împărtășiți o binecuvântare pe care ați avut-o trăind potrivit Evangheliei.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 7:24–27 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să aibă dorința de a arăta dragoste și compasiune față de alții așa cum a făcut Isus când i-a vindecat pe bolnavi.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 8:5–10, 13; 25:34–40; Marcu 1:40–45; Luca 4:38–40; 7:11–17 și Ioan 4:46–54; 13:34–35. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
 2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 3. Materiale necesare: Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil.
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Spuneți următoarea povestire despre Heber J. Grant, care a devenit mai târziu al șaptelea președinte al Bisericii.

Heber și-a înfășurat haina subțire în jurul trupului și tremura în frig. În scurt timp, avea să fie ziua lui de naștere și tot ce-și dorea era o haină călduroasă. Dar ei erau prea săraci pentru a cumpăra o haină. Uneori, mergeau la culcare devreme pentru că nu aveau combustibil să încălzească locuința iar alteleori îi era foame pentru că nu aveau hrană suficientă. Pentru a câștiga bani, mama lui Heber lucra deseori până noaptea târziu, cosând îmbrăcăminte pentru alții.

De ziua de naștere a lui Heber, mama i-a dat o haină frumoasă făcută din resturi de materiale. Heber abia aștepta să iasă afară și să simtă că-i ține cald.

Câteva săptămâni mai târziu, Heber a văzut un băiat, cam cât el de mare, plângând. Purta numai un pulover și Heber știa cât de frig trebuia să-i fie. Băiatul a privit cu jind la haina lui Heber. Heber s-a oprit și, aproape fără să se gândească, și-a scos haina și i-a dat-o băiatului.

În acea după amiază, mama lui Heber l-a văzut purtând vechea haină. Ea l-a întrebat: „Ce ai făcut cu haina ta nouă?”. Heber nu știa cum să-i spună. Apoi, a spus: „Am văzut un băiat care avea nevoie de ea mai mult decât aveam eu nevoie, așa că i-am dat-o”.

„Nu puteai să i-o dai pe cea veche?”, a întrebat ea.

Heber a privit în sus la mama sa, sperând ca ea să înțeleagă și i-a văzut ochii plini de lacrimi. A îmbrățișat-o în timp ce ea răspundea la propria întrebare. „Bine-nțeles că nu puteai, Heber”, a spus ea. „Bine-nțeles că nu puteai.” (Adaptare după „The Coat”, repovestită de Lucile C. Reading, *Children's Friend*, nov. 1966, p. 5.)

Rugați-i pe copii să-și imagineze ce a simțit Heber când l-a văzut pe băiat plângând pentru că îi era frig. Explicați că Heber a avut dragoste și compasiune pentru acel băiat. Isus dorește ca noi să-i iubim pe alții așa cum a făcut președintele Grant. Explicați că această lecție arată că Isus a dat un exemplu de dragoste și compasiune vindecându-i pe cei bolnavi.

Alternativă de activitate pentru captarea atenției

Scrieți fiecare cuvânt din Ioan 13:34 pe o bucată de hârtie separată. Amestecați bucățile și rugați-i pe copii să le aranjeze în ordinea corectă. Lăsați-i să-și folosească scripturile dacă au nevoie de ajutor.

Relatări din scripturi

Predați următoarele relatări despre vindecările miraculoase făcute de Isus. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatările din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Isus a avut o mare dragoste și compasiune pentru cei bolnavi.

1. Vindecarea robului sutașului (Matei 8:5–10, 13). Explicați că sutașul era un ofițer din armata romană, care comanda mulți soldați. El auzise despre Isus și avea credință în El.
2. Vindecarea unui lepros (Marcu 1:40–45). Explicați că leproșii suferă de o boală de piele îngrozitoare. Pentru că lepra era considerată foarte contagioasă, aceora care aveau această boală le era deseori interzis să trăiască în orașe și erau alungați de cei fără lepră.
3. Vindecarea soacrei lui Petru și a multor alora (Luca 4:38–40).
4. Învierea fiului văduvei (Luca 7:11–17).
5. Vindecarea fiului slujbaşului împărațesc (Ioan 4:46–54).

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce credeți că a făcut Isus aceste miracole? (Marcu 1:41; Luca 7:13; Ioan 9:1–3.)
- Cum au binecuvântat acele vindecări viețile acelor oameni? (Luca 7:2, 12; Ioan 4:52–53.)
- Ce calități trebuie să ne formăm în viața noastră dacă dorim să urmăm exemplul Salvatorului din aceste relatări? (Ioan 13:34–35. Puteți acorda copiilor timp pentru a sublinia aceste versete.) Cum putem arăta dragoste, compasiune și preocupare față de oamenii care au nevoie de ajutor? Invitați-i pe copii să împărtășească experiențe, precum și sentimentele pe care le-au avut când i-a ajutat cineva.
- I-a cunoscut Isus pe toți oamenii pe care i-a vindecat? (Matei 8:5–8.) Ce ne spune acest lucru despre ajutorul pe care trebuie să-l oferim când vedem pe cineva care are nevoie de ajutor?
- După ce Isus l-a ajutat pe lepros, ce i-a cerut El să facă? (Marcu 1:43–44.) Ce ne spune acest lucru despre modul în care trebuie să oferim ajutor?
- În ce fel ne duce mai aproape de Tatăl Ceresc și Isus faptul că îi ajutam pe alții? (Matei 25:45.) Cum vă simțiți atunci când ajutați pe cineva? Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care ei au ajutat pe cineva care avea nevoie sau în care au primit ajutor de la altă persoană.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați un copil să citească 1 Ioan 3:18. Explicați că acest verset ne spune că nu trebuie doar să spunem oamenilor că îi iubim, ci ar trebui să le arătăm dragostea noastră prin fapte. Prin ceea ce facem pentru cineva ne arătăm dragostea față de acea persoană. Rugați-i pe copii să interpreteze roluri arătând cum își pot manifesta dragostea față de familia și prietenii.
2. Rugați un copil să citească acest citat din președintele Spencer W. Kimball: „Dumnezeu ne observă și veghează asupra noastră. Dar, de obicei, El împlinește nevoile noastre prin intermediul unei alte persoane” („Small Acts of Service”, *Ensign*, dec. 1974, p. 5). Rugați pe fiecare copil să vă vorbească despre o situație în care Tatăl Ceresc a împlinit nevoile copilului printr-o altă persoană. Puteți spune, de asemenea, copiilor despre o persoană pe care o cunoașteți și care a ajutat pe altcineva care avea nevoie de ajutor. Subliniați că această persoană și-a dezvoltat sentimentele de dragoste, compasiune și preocupare față de alții și arată acea dragoste prin acte de slujire.
3. Rugați-i pe copii să citească următoarele pasaje din scripturi despre slujirea altora: Matei 25:34–40 și Mosia 2:17–18, 4:14–15. Faceți, împreună, o listă cu lucrurile despre care aceste scripturi ne spun că ar trebui să le facem pentru alții. Rugați-i pe copii să aleagă un act de slujire pe care îl pot realiza în săptămâna ce urmează.
4. Împărțiți clasa în grupuri mici și dați fiecărui grup una sau mai multe dintre situațiile următoare. Puteți, de asemenea, să creați singuri astfel de exemple de situații. Rugați-i pe copii să interpreteze roluri arătând cum își pot manifesta dragostea și compasiunea față de acești oameni și cum îi pot sluji.

Un copil vine pentru prima oară la clasa Societății Primare și nu cunoaște pe nimeni.

Un copil din clasa Societății Primare din care faci parte se îmbolnăvește. Prietenul tău nu este membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Cineva din episcopia sau ramura ta este singur.

Părinții tăi sunt ocupați și îți cer să-i ajuți având grijă de fratele mai mic sau sora mai mică.

Cineva spune lucruri neplăcute unui prieten al tău.

Concluzie

Mărturie

Exprimați-vă recunoștința pentru viața și exemplul Salvatorului. Depuneți mărturie că noi urmăm învățăturile lui Isus atunci când arătăm compasiune și dragoste față de cei din jurul nostru. Propuneți copiilor ca, în timpul săptămânii, să încerce să arate mai multă dragoste și să facă mici acte de slujire pentru familiile lor și alte persoane.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze, acasă, Marcu 1:40-45 și Luca 7:11-17 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop De a-l ajuta pe fiecare copil să dorească să facă, în ziua de sabbat, lucruri prin care să-l cinstească pe Isus Hristos și Tatăl Ceresc și să-și amintească de Ei.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Ioan 5:2–16, Matei 12:1–13, Luca 13:11–17, 14:1–6, Genesa 2:1–3, Exodul 20:8–11 și Doctrină și legăminte 59:9–14. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii).
2. Lectură suplimentară: Marcu 2:23–28, 3:1–6 și Luca 6:1–11.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare: Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil.

**Sugestii pentru
desfășurarea
lecției**

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Invitați copiii să spună clasei cum au arătat dragoste față de semenii și cum i-au slujit în timpul săptămânii. Rugați-i să vorbească despre experiențele lor.

**Activitate pentru
captarea atenției**

Spuneți copiilor să ridice mâna atunci când cred că știu răspunsul la următoarea ghicitoare:

Este menționată de mai multe ori în scripturi.

Tatăl Ceresc și Isus spun că este foarte importantă.

Este sfântă.

Oamenii care o țin sfântă arată că ei Îi iubesc pe Tatăl Ceresc și Isus.

Este una din șapte.

Este diferită de celelalte șase.

În ea, noi Îl preaslăvim pe Tatăl Ceresc și ne odihnim de muncile noastre.

Este o zi a săptămânii.

Răspuns: ziua de sabbat.

Relatări din scripturi

Predați relatările despre vindecările făcute de Isus în ziua de sabbat așa cum se găsesc în scripturile menționate în secțiunea „Pregătire”. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Pe măsură ce predați aceste relatări, asigurați-vă că respectivii copii înțeleg că iudeii din timpul lui Isus nu țineau ziua de sabbat așa cum li se poruncise. Ei au inventat reguli stricte care nu îi ajutau să-L preaslăvească pe Tatăl Ceresc. De exemplu, legea spunea că, în ziua de sabbat, puteai face un nod care se putea desfăcu cu o mână, dar legea interzicea să faci un nod pentru care era nevoie să folosești ambele mâini. „Să aprinzi sau să stingi un foc în ziua de sabbat era [împotriva legii]. Era interzis... să îndrepti un os rupt sau să pui la loc o încheietură dislocată... Pentru cineva îngropat sub ruine în ziua de sabbat se puteau face săpături și putea fi

scos afară dacă era viu; dar, dacă era mort, era lăsat unde se afla până la terminarea sabatului” (James E. Talmage, *Jesus the Christ*, p. 215–16).

Isus i-a învățat pe iudei că aceste reguli erau greșite. El a arătat prin exemplul Său că sabatul era o zi destinată cinstirii Lui și Tatălui Său prin fapte bune și demne, cum ar fi ajutorarea oamenilor.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce ni s-a poruncit să facem în ziua de sabat? (Exodul 20:8–11.) De ce ni s-a poruncit să facem aceasta? (Genesa 2:1–3.)
- Ce a făcut Isus în ziua de sabat pentru a-l vindeca pe omul bolnav? (Ioan 5:6, 8.) Dar pe omul cu mâna uscată? (Matei 12:13.) Dar pe femeia infirmă? (Luca 13:13.) Dar pe omul bolnav de dropică? (Luca 14:4. Explicați că dropica este o boală care provoacă umflarea trupului.) Ar fi astfel de fapte considerate acceptabile pentru a fi făcute de sabat în zilele noastre? De ce?
- De ce ucenicii au cules grâu în ziua de sabat? (Matei 12:1.) Ce lucruri este necesar să faci în fiecare zi, chiar și de sabat?
- Cum a respectat Isus sabatul? Cum l-au respectat iudeii? (Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Isus a folosit sabatul pentru a-i ajuta pe oameni și, făcând astfel, L-a cinstit pe Tatăl Ceresc.)
- Care sunt cele două motive pentru care conducătorii iudei erau furioși pe Isus? (Ioan 5:18.)
- Cine făcuse legile referitoare la ziua de sabat încă de la începutul lumii? (Matei 12:8; Genesa 2:1–3. Reamintiți copiilor că Isus Hristos a creat lumea sub îndrumarea Tatălui Ceresc.) Ce credeți că a simțit Isus când a văzut cum au schimbat iudeii legile pe care le stabilise El?
- Ce credeți că au simțit omul bolnav de la scaldătoarea Betesda, femeia infirmă, omul cu mâna uscată și omul bolnav de dropică atunci când au fost vindecați? (Luca 13:13.) Cum L-a cinstit Isus pe Tatăl Său făcând acele lucruri în ziua de sabat?
- Ce credeți că a vrut să spună Isus când a declarat că era potrivit legii să facă bine în ziua de sabat? (Matei 12:12.) De unde știm ce este bine să facem în ziua de sabat? (Exodul 20:8–11; D&L 59:9–14.)
- Ce anume nu ar trebui să facem în ziua de sabat? Discutați despre această declarație a Primei Președinții: „Noi ar trebui să ne abținem de la a face cumpărături de sabat și de la a participa la activități comerciale și sportive” (*Ensign*, ian. 1993, p. 80).

Discutați despre acest citat din președintele Spencer W. Kimball: „Respectarea sabatului reprezintă un indiciu al măsurii dragostei pe care o purtăm Tatălui nostru Ceresc” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, p. 218). Încurajați copiii să discute despre moduri adecvate în care își pot arăta dragostea față de Tatăl Ceresc în ziua de sabat, cum ar fi să participe la adunările Bisericii, să citească din scripturi, să scrie în jurnalele lor, să-și viziteze rudele și pe cei bolnavi, să se bucure de muzică înălțătoare, să preaslăvească, să-i slujească pe alții și să participe la activități de

recreere la care să fie întreaga familie. Dacă se menționează o activitate îndoielnică, cereți copiilor să hotărască dacă acea activitate ar fi o modalitate potrivită de a arăta că ei îi iubesc și cinstesc pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos sau dacă ar fi mai bine s-o facă în altă zi.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să studieze Doctrină și legăminte 59:9–23 și să enumere câteva dintre activitățile pe care Domnul ne-a poruncit să le facem în ziua de sabat și binecuvântările pe care ni le-a promis dacă ținem acele porunci.
2. Rugați copiii să numească mai multe activități pe care ei au văzut că le fac oamenii în ziua de sabat. Stabiliți dacă aceste activități ar fi potrivite pentru ziua de sabat adresând următoarele întrebări:
 - Mă ajută să-l cinstesc pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos?
 - Mă ajută să țin poruncile pe care Tatăl Ceresc ni le-a dat cu privire la ziua de sabat?
 - Mă ajută să mă odihnesc?
 - Este de folos cuiva?

Îndemnați-i pe copii să facă planuri pentru a ține ziua de sabat sfântă.
3. Discutați această declarație a Primei Președinții: „Îi îndemnăm pe toți sfinții din zilele din urmă să lase deoparte, în această zi sfântă, activitățile lumești și să se consacre prin a avea un spirit de preaslăvire, mulțumire, slujire și activități care să implice întreaga familie potrivite pentru ziua de sabat. În măsura în care membrii Bisericii se străduiesc să facă activitățile de sabat compatibile cu intenția și Spiritul Domnului, viețile lor vor fi pline de bucurie și pace” (*Ensign*, ian. 1993, p. 80).
4. Rugați copiii să scrie cuvintele *Voi ține ziua de sabat sfântă* pe o foaie de hârtie și să o coloreze cu creioane colorate sau carioci.

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia despre importanța ținerii zilei de sabat sfinte prin fapte bune și utile și despre binecuvântările pe care le-ați primit ca urmare a lor. Încurajați copiii să facă lucruri în ziua de sabat care să-l cinstească pe Tatăl Ceresc și Isus Hristos.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Ioan 5:2–16 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Isus Hristos Și-a folosit puterea preoției pentru a-i binecuvânta pe alții

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă mai bine puterea preoției.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Marcu 4:35–41, 6:33–44, Luca 9:37–43, Matei 14:23–33, Faptele apostolilor 10:38 și Doctrină și legăminte 13, 27:12, 124:123. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatările din scripturi. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Lecturi suplimentare: Matei 8:23–27; Ioan 6:1–14, 16–21; și *Principiile Evangheliei*, capitolul 13.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. ilustrațiile 7-15, Potolirea furtunii (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 214; 62139); 7-16, Hrănirea celor cinci mii (62143); și 7-17, Isus mergând pe apă.
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Stingeți lumina în cameră și aprindeți o lanternă. Întrebați de ce este nevoie pentru ca lumina să funcționeze. (Energie, putere energetică.) Rugați-i pe copii să vă spună câteva lucruri pe care le folosim și care au nevoie de puterea energetică pentru a funcționa. Ce alte feluri de putere există? Spuneți-le copiilor că, astăzi, vor învăța despre o putere care este cea mai mare putere dintre toate, mai mare chiar decât forțele naturii. Este puterea lui Dumnezeu. Noi o numim preoția.

Alternativă de activitate pentru captarea atenției

Arătați-le copiilor un magnet și câteva bucăți de metal. Lăsați copii să folosească magnetul pentru a trage bucățile de metal de-a lungul mesei. Dacă nu aveți un magnet, umflați un balon și frecăți-l de îmbrăcăminte pentru a-l face să stea lipit de perete sau de unul dintre copii. Puteți, de asemenea, să rugați un copil să-și treacă un pieptene prin păr de câteva ori și, apoi, să-l folosească pentru a ridica bucăți mici de hârtie.

- Ce a făcut ca magnetul să atragă metalul, ca balonul să se lipească de perete ori de îmbrăcăminte sau ca pieptene să ridice bucățile de hârtie? (Magnetul are puterea care face ca metalul să fie atras către el. Electricitatea statică ține balonul lipit de perete sau de îmbrăcăminte și face posibil ca pieptene să ridice bucățile de hârtie.)
- Ce alte feluri de putere vă vin în minte? (Fulgerul, electricitatea, vântul și altele.)

Explicați copiilor că vor învăța despre o putere care este cea mai mare putere dintre toate. Este puterea lui Dumnezeu, preoția.

Relatări din scripturi și întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Folosind ilustrațiile la timpul potrivit, predați relatările despre momentele în care Isus Și-a folosit puterea. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatările din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

1. Potolirea furtunii (Marcu 4:35–41)

- Care au fost sentimentele ucenicilor lui Isus în timpul furtunii? (Marcu 4:38.) De ce au crezut că lui Isus nu-l păsa de ei? Cum știți că Tatălui Ceresc Îi pasă de voi?
- Cum a potolit Isus furtuna? (Marcu 4:39.)
- Ce putere a folosit Isus pentru a potoli furtuna? (Puterea Sa – puterea lui Dumnezeu.) Ce numim noi puterea și autoritatea lui Dumnezeu? (D&L 124:123. Preoția.)
- După potolirea furtunii, ce i-a întrebat Isus pe ucenicii Săi? (Marcu 4:40.)
- Care au fost sentimentele ucenicilor față de Isus, după ce El a calmat furtuna? (Matei 8:27; Marcu 4:41.)

2. Hrănirea celor cinci mii (Marcu 6:33–44)

- De ce credeți că L-au urmat oamenii pe Isus în pustietate? (Marcu 6:33.) Ce a făcut Isus înainte de a face miracolul hrănirii celor cinci mii? (Matei 14:14.) Ce putere a folosit Isus pentru a-i vindeca pe cei bolnavi? (Puterea preoției.) Cine este sursa puterii care ne binecuvântează viețile? (Faptele apostolilor 10:38.)
- Ce putere a folosit Isus pentru a asigura suficientă hrană pentru fiecare persoană? Ce a fost miraculos în legătură cu cantitatea de alimente care a rămas? (Marcu 6:42–44; Ioan 6:12–13.)

3. Isus vindecă un băiat care are în el un duh necurat (Luca 9:37–43)

- Ce se întâmplase cu fiul omului? (Luca 9:38–40.) Ce i-a cerut omul lui Isus să facă?
- Ce a putut să facă Isus pentru băiat? (Luca 9:42.) Cum au reacționat oamenii care erau cu Isus prezenți la acest miracol? (Luca 9:43.)
- Cui altcuiva ceruse omul ajutor? (Luca 9:40.) De ce credeți că ucenicii nu l-au putut ajuta pe om și fiul lui? De ce i-a numit Isus pe ucenicii Săi „necredincioși”? (Luca 9:41.) De ce credeți că este necesară credința pentru ca puterea preoției să funcționeze?

4. Umblarea pe apă (Matei 14:22–33)

- Prin ce putere a umblat Isus pe apă către corabia în care se aflau ucenicii Săi? Ce au gândit ucenicii când L-au văzut? (Matei 14:26.) Ce le-a spus Isus? (Matei 14:27.)

Întrebări recapitulative pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Explicați că Isus a făcut aceste patru miracole prin puterea Sa. El a făcut multe alte miracole folosind puterea preoției. Isus a împărțit puterea Sa deținătorilor preoției de astăzi.

Petru, Iacov și Ioan au primit cheile preoției pe Muntele Schimbării la față (Matei 17:1–9). Aceste chei ale preoției le-au fost date lui Petru, Iacov și Ioan pentru ca ei să aibă puterea preoției când Isus avea să nu mai fie pe pământ. Petru avea să fie președintele Bisericii după ce Isus avea să învie și el avea nevoie de cheile preoției pentru a duce mai departe lucrarea Bisericii.

- Ce chei ale preoției au dat Moise și Ilie lui Petru, Iacov și Ioan? (Moise le-a dat cheile adunării lui Israel; Ilie le-a dat cheile puterii de pecetluire [vezi D&L 110:12–16].)
- Cum folosim noi, astăzi, cheile adunării lui Israel? (Articolele de credință 1:10. Muncă misionară.) Cum puteți participa la munca misionară acum și cum vă puteți pregăti pentru a sluji în misiune cu timp deplin?
- Unde folosim cheile pecetlirii astăzi? (În templu.) Cum vă puteți pregăti să mergeți la templu?

Explicați că, după moartea lui Isus și a apostolilor, binecuvântările Bisericii și preoția au fost luate de la oamenii de pe pământ. A fost necesar ca preoția să fie restaurată pe Pământ. Isus a restaurat Biserica Sa și preoția prin Joseph Smith pentru ca noi, toți, să putem primi, astăzi, binecuvântările preoției în viețile noastre.

- De ce este important ca Biserica să aibă preoția astăzi? Care sunt cele două preoții? Cum a fost restaurată Preoția aaronică? (D&L 13.) Cum a fost restaurată Preoția lui Melhisedec? (D&L 27:12.)

Ajutați copiii să înțeleagă că băieții demni pot primi, la vârsta de 12 ani, aceeași preoție pe care Ioan Botezătorul a restaurat-o lui Joseph Smith și Oliver Cowdery. Explicați că, atunci când băieții primesc Preoția aaronică, lor li se dă puterea de a acționa în numele lui Dumnezeu binecuvântându-i prin aceasta pe membrii episcopiei sau ramurii lor. (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 5.)

- Ce binecuvântări primim prin puterea preoției? (Numirea și binecuvântare bebelușilor, botezul, confirmarea, împărțășania, pecetluirile în templu și altele.) Care sunt unele dintre binecuvântările personale pe care le primim prin preoție? (Binecuvântări când suntem bolnavi, binecuvântările tatălui, învățători de acasă.)
- Cum v-a binecuvântat viața preoția?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Pe bilețele îndoite scrieți: *Botez și confirmare*, *Binecuvântarea bolnavilor*, *Binecuvântarea tatălui*, *Căsătoria în templu* și *Împărțășania*. Puneți bilețelele într-o cutie sau într-un plic pe care scrieți „Rânduieți și binecuvântări ale preoției”. Rugați un copil să tragă un bilețel și să-l citească clasei. Discutați despre rolul preoției în binecuvântarea sau rânduiala respectivă. Faceți același lucru cu celelalte bilețele. Rugați-i pe copii să împărțășească experiențe pe care le-au avut legate de aceste rânduieți și binecuvântări.
2. Recapitulați al cincilea articol de credință și ajutați copiii să-l memoreze.
3. Cântați sau citiți cuvintele imnului „Doamne, furtuna vujește” (*Imnuri*, nr. 65).
4. Vizionați caseta video: „A Boy and the Power of God”, segmentul 3 din *Primary Video Collection* (53179).
5. Explicați că, atunci când un băiat din Biserică împlinește 12 ani, el poate, dacă este demn, să primească Preoția aaronică și să fie rânduit la oficiul de diacon. Pregătiți următoarele benzi de hârtie:

Distribuie împărtașania
 Colectează darurile de post
 Acționează ca mesager al episcopului
 Se îngrijește de proprietatea Domnului

Rugați copiii să numească îndatoririle unui diacon. Pe măsură ce copiii dau răspunsul corect, expuneți banda de hârtie corespunzătoare. Ajutați-i să descopere toate îndatoririle oferindu-le indicii dacă este necesar.

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia despre puterea preoției pe care a avut-o Isus. Depuneți-vă, de asemenea, mărturia că bărbații și băieții demni din Biserică au aceeași putere a preoției astăzi și că noi putem primi anumite binecuvântări numai prin preoție.

Lectură pentru
 acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Marcu 4:35–41 ca o recapitulare a acestei lecții.
 Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-i ajuta pe copii să-și întărească credința în Isus Hristos învățând că miracolele se produc, prin voința Tatălui Ceresc, atunci când avem credință.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Marcu 2:1–12, 5:21–43 și 1 Nefi 7:12. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Lectură suplimentară: Matei 9:1–8, 18–31; 17:20; Luca 8:41–56; Eter 12:6, 12, 16, 18 și *Principiile Evangheliei*, capitolul 18.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. ilustrația 7-18, Isus o binecuvântează pe fiica lui Iair (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 215; 62231).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Întrebați-i pe copii dacă au fost vreodată foarte bolnavi. Îndemnați-i să vorbească despre cum s-au simțit și să explice ce au făcut familiile lor pentru a-i ajuta să se simtă mai bine. Rugați copiii care au primit binecuvântări ale preoției să vorbească celorlalți copii despre experiențele pe care le-au trăit. Ajutați copiii să-și dea seama că își arată credința în Isus Hristos prin rugăciune și prin solicitarea binecuvântării preoției atunci când sunt bolnavi sau au probleme.

Explicați copiilor că povestirile din această lecție sunt despre oamenii pe care Isus i-a vindecat pentru că aveau mare credință în El.

Relatări din scripturi și întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Predați relatările despre vindecarea celor bolnavi de către Isus, așa cum se găsesc în scripturile enumerate în secțiunea „Pregătire”. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatările din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

1. Isus îl vindecă pe omul ce suferea de tremur paralytic (Marcu 2:1–12)
 - Ce a spus întâi Isus omului ce suferea de tremur paralytic (tremur al mușchilor ce nu poate fi controlat)? (Marcu 2:5.) Care a fost reacția cărturarilor față de spusele lui Isus? (Marcu 2:7.) Ce înseamnă a huli? (Să arăți lipsă de respect față de Dumnezeu sau să pretinzi că ești Dumnezeu.) A hulit Isus? Ajutați copiii să înțeleagă că Isus poate ierta păcatele pentru că El este Fiul lui Dumnezeu, dar cărturarii nu au crezut că Isus era Fiul lui Dumnezeu.
 - Ce le-a spus Isus cărturarilor? (Matei 2:8–9.) Ce a spus El omului care suferea de tremur paralytic? (Marcu 2:10–11.)

- Care a fost reacția oamenilor când omul care suferea de tremur paralytic a fost vindecat? (Marcu 2:12.) De ce credeți că a fost vindecat acest om?

2. Isus o învie pe fiica lui Iair (Marcu 5:21–24, 35–43)

Arătați ilustrația 7-18, Isus o binecuvântează pe fiica lui Iair.

- Cine era Iair? Cum știm că el avea credință în Isus? (Marcu 5:22–23.) Cum l-a ajutat Isus pe Iair să-și păstreze credința puternică? (Marcu 5:35–36.)
- Ce făceau unii oameni când Isus și Iair au intrat în casa lui Iair? (Marcu 5:38. Explicați că, în acea vreme, exista obiceiul ca cei ce boceau să facă mult zgomot când murea cineva drag.) Care a fost diferența dintre ceea ce făceau bocitorii și ceea ce a făcut Iair?
- De ce credeți că Isus i-a scos afară pe necredincioși înainte de a intra în camera fetei pentru a o vindeca? (Marcu 5:40.)

3. Isus o vindecă pe femeia care avea o scurgere de sânge (Marcu 5:25–34)

- Cum a arătat femeia care a atins haina lui Isus că avea credință în Isus? (Marcu 5:27–28.)
- Cum a știut Isus că femeia se atinsese de hainele Sale? (Marcu 5:30.) De ce ar fi fost neobișnuit ca El să simtă că cineva L-a atins? (Marcu 5:31.)
- De ce a fost femeia vindecată? (Marcu 5:34.) Explicați că haina lui Isus nu avea nimic magic. Femeia a fost vindecată datorită credinței ei în Isus și pentru că a fost voința Tatălui Ceresc. Ce miracole au loc în viețile noastre ca urmare a unor fapte simple sau mici?

Întrebări
recapitulative pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

- De ce credeți că a făcut Isus miracole? (Matei 9:29–30; Marcu 1:41; 2:5, 10; 5:36. Pentru a dovedi că era Fiul divin al lui Dumnezeu, pentru a întări credința acelor care credeau în El, pentru că avea sentimente de dragoste și compasiune pentru cei nevoiași și datorită credinței acelor care credeau.)
- Care sunt unele dintre miracolele prezente în viețile noastre astăzi?

Ajutați copiii să înțeleagă că, dacă avem credință în Isus Hristos și trăim o viață neprihănită, vom trăi miracole în acord cu voința lui Dumnezeu (vezi 1 Nefi 7:12).

- Explicați că, uneori, o persoană nu este vindecată de o boală sau un handicap deși se rostesc rugăciuni. Înseamnă aceasta că nu avem credință? De ce? De ce ar putea să nu fie voința lui Dumnezeu ca o persoană să fie vindecată? (Poate, Dumnezeu dorește să testeze credința familiei persoanei respective, poate că El dorește ca persoana să-și dezvolte răbdarea și altele.)

Faceți referire la următorul citat din președintele Spencer W. Kimball: „Domnul nu îi vindecă întotdeauna pe bolnavi, nici nu-i salvează pe cei aflați în situații periculoase. El nu alină întotdeauna suferința și nefericirea, pentru că până și aceste stări indezirabile pot face parte dintr-un plan ce are un anumit scop” (*Tragedy or Destiny*, p. 5).

- Ce înseamnă să avem credință în Isus Hristos? (Să credem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și Salvatorul lumii, să credem că Isus are toată puterea, să avem încredere în faptul că Tatăl Ceresc și Isus vor face ce este cel mai bine pentru noi, acceptarea voinței lui Dumnezeu, dorința de a ne supune poruncilor lui Dumnezeu.)
- Cum puteți să vă dezvoltați o credință mai mare în Isus Hristos?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Repetați al patrulea articol de credință și întrebați-i pe copii de ce cred că „credința în Domnul Isus Hristos” este primul principiu al Evangheliei. Rugați-i să repete articolul de credință din memorie sau ajutați-i să-l memoreze.
2. Ajutați copiii să memoreze 1 Nefi 7:12, începând cu expresia „Domnul poate”.
3. Cereți copiilor să explice cum știm că Isus Hristos trăiește astăzi. Puteți scrie pe benzi de hârtie cuvinte din aceste răspunsuri sau altele care vă vin în minte. Puteți să scrieți, de asemenea, cuvintele cheie pe tablă.

Scripturile scrise de profeți ne spun despre Isus.

Alții au mărturisit despre El.

Putem simți dragostea Sa.

Joseph Smith L-a văzut și a fost îndrumat să restaureze Biserica Sa.

Dacă suntem pioși, Duhul Sfânt ne va mărturisi că Isus trăiește.

4. Cântați sau citiți versurile cântecului „Faith” (Credință) (*Children’s Songbook*, p. 96).
5. Rugați copiii să citească Matei 17:20. Explicați că sămânța de muștar este foarte mică, dar din ea crește o plantă mare, asemănătoare unui arbust. Dacă credința noastră este la fel de puternică precum capacitatea seminței de a crește devenind o plantă, putem realiza lucruri mărețe.

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie că, dacă avem credință în Isus Hristos, putem trăi miracole așa cum au trăit oamenii din timpul lui Hristos. Puteți împărtăși un miracol din viața proprie sau puteți invita membri ai clasei să împărtășească unul.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Marcu 2:1–12 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Pilda semănătorului, a grâului și a neghinei

Lecția
17

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă mesajele spirituale din două dintre pildele spuse de Isus și să le pună în practică.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 13:1–9, 18–30, 37–43; Marcu 4:14–20; Luca 8:11–15; și Doctrină și legăminte 86:1–7. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predăți copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Marcu 4:1–9, Luca 8:4–8 și Doctrină și legăminte 101:65–66.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. o foaie de hârtie pentru fiecare copil având scris pe ea: „Jocul mesajului ascuns”, sau un alt joc de descifrare a unei enigme pe care copiii din clasă să-l joace împreună.

Jocul mesajului ascuns

1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4
5	6	N	O	I	7	8	Î	N	V	Ă	9	1
2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5
6	7	Ț	Ă	M	8	9	1	D	I	N	2	3
4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7
8	9	P	I	L	1	2	3	D	E	4	5	6
3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Înmânați copiilor foile de hârtie pe care le-ați pregătit sau expuneți jocul în format mare și rugați-i să găsească mesajul care este ascuns printre cifre.

Explicați că, atunci când Isus i-a învățat pe oameni, El i-a învățat uneori în pilde, care sunt un fel de povestiri scurte, cu mesaj spiritual ascuns.

Relatări din scripturi și întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Predați copiilor pilda semănătorului (o persoană care plantează semințe) și pilda grâului și a neghinei. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatările din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Explicați că, atunci când Isus a propovăduit în pilde, El a folosit lucruri cunoscute de oameni pentru a propovădi mesaje spirituale. În timp ce discutați despre aceste pilde, rugați copiii să asculte mesajele spirituale tainuite.

1. Pilda semănătorului (Matei 13:1–9, 18–23; Marcu 4:14–20; Luca 8:11–15)

- Despre ce a vorbit Isus în pilda semănătorului, lucru care era familiar oamenilor? (Matei 13:3–8.)
- Citiți Matei 13:18–23, Marcu 4:14–20 și Luca 8:11–15 împreună cu clasa. Ce credeți că este sămânța? Ce reprezintă păsările care mănâncă sămânța? Ce sunt locurile stâncoase? Ce sunt spinii? Ce este pământul bun? Ce sunt rădăcinile? Care sunt îngrijorările lumii?
- Cum aflăm noi cuvântul lui Dumnezeu?
- Cum trebuie să primim cuvântul lui Dumnezeu? Ce fel de „pământ” ar trebui să fim? (Matei 13:23.)
- Care este mesajul spiritual tainic din pilda semănătorului?

2. Pilda grâului și a neghinei (Matei 13:24–30)

- Despre ce lucruri obișnuite a vorbit Isus în pilda grâului și a neghinei?
- Cine credeți că este semănătorul din această pildă? Ce reprezintă grâul? Cine vine noaptea și seamănă neghina? Ce este neghina? Ce reprezintă secerișul? Citiți Matei 13:37–43 și Doctrină și legăminte 86:1–7 cu clasa și adresați din nou aceste întrebări.
- Ce vreți să fiți, grâul sau neghina? De ce?
- Care este mesajul spiritual tainic din această pildă?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Faceți o planșă similară celei de mai jos pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă sensul celor două pilde sau scrieți informațiile pe tablă pe măsură ce discutați pildele. După ce ați scris toate informațiile, referiți-vă la ele făcând o recapitulare. Îi puteți ruga pe copii să-și facă singuri această planșă.

Pilda semănătorului

Semințe	Evangelia lui Isus Hristos sau cuvântul lui Dumnezeu
Pământ	Inimile acelor care aud cuvântul
Lângă drum	Nu înțeleg
Pe locurile stâncoase	Aud, dar nu au rădăcini în ei; se leapădă ușor de el
Printre spini	Înecat de îngrijorările și bogățiile lumesti
În pământ bun	Aud și înțeleg
Păsări	Satana
Roadă	Fapte bune

Pilda grâului și a neghinei

Semănătorul	Isus Hristos și apostolii Săi
Sămânța bună (grâul)	Cei ce-L urmează pe Isus
Câmpul	Lumea
Vrăjmașul	Satana
Neghina (buruiana)	Cei ce-l urmează pe Satana
Secerători	Îngeri
Seceriș	A Doua Venire a lui Isus

- Aduceți o sămânță (de fruct, legumă, orez, grâu, fasole). Discutați despre ce are o sămânță nevoie pentru a crește și a da roadă bună. Întrebați-i pe copii ce s-ar întâmpla semințelor dacă ar fi plantate lângă drum, în locuri stâncoase sau printre spini. Comparați aceasta cu plantarea cuvântului lui Dumnezeu în inimile noastre. Permiteți copiilor să discute despre ce fel de inimă reprezintă fiecare tip de sol și de ce este nevoie pentru ca Evanghelia să crească și să dea roadă bună în viețile noastre.
- Scrieți cuvintele *urechi*, *ochi* și *inimă* pe tablă.
 - Ce faceți cu urechile? Dar cu ochii? Dar cu inima? Rugați-i pe copii să citească Matei 13:15. Ce a spus Isus că trebuie să facem cu aceste părți ale trupului nostru? Folosiți acest verset în cazul pildelor și Evangheliei. Dacă noi auzim, cu adevărat, cuvântul lui Dumnezeu, vedem adevărul din el și facem ceea ce dorește Isus ca noi să facem, cu cine din aceste pilde ne vom asemăna?
- Rugați copiii să coloreze sau să sublinieze literele din jocul mesajului ascuns sau din varianta mare a jocului pentru a pune în evidență cuvintele. Rugați fiecare copil să numească un lucru pe care l-a învățat din aceste două pilde.
- Citiți împreună cu ei câteva dintre celelalte pilde care se găsesc în Matei 13 și ajutați-i să înțeleagă ce înseamnă. Pentru ajutor în înțelegerea acestor pilde, citiți James E. Talmage, *Jesus the Christ*, capitolul 19, sau „Parabolă” din Ghidul pentru scripturi, p. 154.

Concluzie

Mărturie	Depuneți mărturie că Isus Hristos este Salvatorul nostru și că, dacă învățăm cuvintele Sale și ținem poruncile, putem deveni asemănători Tatălui Ceresc și putem trăi, din nou, alături de El.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 13:1–9 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă că putem birui încercările și provocările venind la Isus Hristos.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Ioan 9. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.) Notă: În timp ce pregătiți și predați această lecție, fiți sensibil față de sentimentele copiilor din clasa dumneavoastră care au probleme cu văzul.
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
3. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. o eșarfă pentru a lega la ochi un copil;
 - c. ilustrația 7-14, Isus îl vindecă pe orb (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 213; 62145).

Sugestii pentru desfășurarea lecției**Activitate pentru captarea atenției**

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Legați un copil la ochi și rugați-l să deseneze pe tablă o parte dintr-un obiect, de exemplu o parte dintr-un automobil. Rugați un al doilea copil să vină, să se lege la ochi și să deseneze o altă parte a aceluiași obiect. Continuați până când mai mulți copii au desenat câte o parte din acel obiect. Discutați cu copiii de ce a fost dificilă această îndatorire.

- Cum a îngreunat lipsa vederii desenarea obiectului?
- Cum v-ați simțit dacă nu ați mai vedea?

Spuneți-le copiilor că veți vorbi despre două feluri de lipsă a vederii. Rugați-i să fie atenți la felurile diferite de lipsă a vederii în timp ce predați relatarea din scriptură.

Relatare din scriptură

Expuneți ilustrația Isus îl vindecă pe orb. Predați relatarea din Ioan 9 despre Isus care vindecă un om ce se născuse orb. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Pe măsură ce predați povestirea, ajutați-i pe copii să înțeleagă că fariseii (conducătorii religioși ai iudeilor) erau îngrijorați că-și vor pierde popularitatea dacă oamenii credeau în Isus Hristos. Ca urmare, ei au încercat deseori să-i facă pe oameni să se îndoiască de Isus și de lucrurile pe care El le făcea și le propovăduia. Ei nu au recunoscut adevărurile Evangheliei propovăduite de Isus și, de aceea, erau orbi spiritual. Explicați că, atunci când lăsăm interesele noastre egoiste să stea în calea strădaniilor noastre de a-L urma pe Salvator, noi putem deveni orbi spiritual.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scrip-turile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce L-au întrebat ucenicii pe Isus despre omul care se născuse orb? (Ioan 9:2.) De ce ar putea crede oamenii câteodată că boala și necazurile vin din cauză că cineva a păcătuit? Ce le-a spus Isus că a fost motivul faptului că omul era orb? (Ioan 9:3.)
- În ce fel erau fariseii orbi spiritual? (Ioan 9:16.) De ce anume Îl acuzau ei pe Isus? De ce credeți că nu L-au recunoscut ei pe Isus drept Fiul lui Dumnezeu?
- Când fariseii l-au întrebat, prima dată, pe omul care se născuse orb ce se întâmplase, ce a spus el despre Isus? (Ioan 9:11.) Când l-au întrebat a doua oară, cine a spus el că era Isus? (Ioan 9:17.)
- Ce se întâmpla cu vederea spirituală și fizică a omului? Ce a spus omul când a fost întrebat a treia oară despre Isus? (Ioan 9:30–33.)
- Ce s-a întâmplat omului pentru că el a depus mărturie despre Isus? (Ioan 9:22, 34.) Ce a făcut Isus când a auzit că omul a fost alungat din sinagogă (o casă de întruniri religioase iudaică)? (Ioan 9:35.) Cum credeți că s-a simțit omul când Isus a venit să-l caute? Care a fost mărturia finală a omului despre Isus? (Ioan 9:35–38.) Ce se întâmplase cu vederea sa spirituală?
- De ce credeți că permit Tatăl Ceresc și Isus să avem încercări și probleme în viața noastră? Cum ar putea aceste încercări și probleme să contribuie la vindecarea orbirii noastre spirituale? Cum ar putea Tatăl Ceresc și Isus să ne ajute în încercările și problemele noastre? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 4.)
- Cum ați fost voi și familiile voastre binecuvântați în încercări? Încurajați-i pe copii să discute această întrebare, dar dați atenție ca ei să nu discute despre probleme de familie personale.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Împărțiți clasa în grupuri. Repartizați fiecărui grup unul dintre următoarele pasaje din scripturi pe care să-l citească. Rugați-i să discute în cadrul grupului și, apoi, să împărtășească clasei cum a făcut față încercărilor persoana sau persoanele din scriptură.
 - Daniel 3:17–18, 23–25, 28
 - 1 Nefi 18:16, 20–22
 - Mosia 24:13–16
 - Alma 14:8–11
2. Ajutați copiii să înțeleagă că este important să fim conștienți de problemele celor cu dizabilități. Ați putea ruga un adult cu dizabilități fizice (sau pe părintele unui copil cu un handicap) să vină în clasă și să discute despre modurile în care te poți purta cu amabilitate față de cei cu dizabilități. Subliniați că nu trebuie să facem glume pe seama persoanelor cu dizabilități; nu trebuie să râdem de ei. Îi putem ajuta dacă au nevoie de ajutor, îi putem invita să se joace cu noi, le putem fi prieteni. Trebuie să-i includem în activitățile noastre și să le permitem să participe.

3. Cântați sau citiți versurile cântecului „I'll Walk with You” (Merg cu Tine) (*Children's Songbook*, p. 140).
 4. Citiți și discutați această declarație a președintelui Spencer W. Kimball:
„Dacă toate rugăciunile ar primi răspuns imediat... atunci suferința ar fi mică sau inexistentă și n-ar fi nici întristare, nici dezamăgire sau nici chiar moarte; iar dacă acestea n-ar fi, atunci, n-ar exista bucurie, succes, înviere, viață eternă și Dumnezeu” (*Faith Precedes the Miracle*, p. 97).
-

Concluzie

Mărturie	Depuneți-vă mărturia că Domnul ne va binecuvânta și ne va ajuta în problemele și încercările noastre dacă noi ne supunem poruncilor Lui, avem credință în Isus Hristos și încercăm să fim mai asemănători Lui.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Ioan 9:1–38 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Oaia pierdută, moneda pierdută și fiul risipitor

Lecția
19

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să aibă dorința de a-i ajuta pe cei mai puțin activi să redevină pe deplin activi în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Luca 15, Matei 18:12–14 și Doctrină și legăminte 18:10–11. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relațiile din scripturi. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
3. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. ilustrațiile 7-19, Păstorul cel Bun, și 7-20, Fiul risipitor (62155).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Relatați copiilor un moment în care dumneavoastră sau cineva cunoscut a pierdut ceva de valoare și, apoi, l-a găsit. Descrieți copiilor valoarea obiectului, ce ați simțit când l-ați pierdut, ce ați făcut pentru a-l găsi și ce ați simțit când l-ați recuperat. Dacă se poate, puteți aduce obiectul pentru a-l arăta clasei. Rugați copiii să relateze un incident din viața lor în care au pierdut ceva de valoare și l-au găsit.

Relatări din scripturi

Folosind ilustrațiile la timpul potrivit, predați pildele despre oaia pierdută, moneda pierdută și fiul risipitor. (Pentru sugestii privind modul de a preda relațiile din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Explicați copiilor că aceste pilde, ca și pilda semănătorului și cea a grâului și neghinei, ne învață un principiu important al Evangheliei.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

1. Oaia pierdută și moneda pierdută
 - De ce era păstorul atât de îngrijorat de pierderea unei oi din cele 100 sau femeia de pierderea unui leu din cei zece? (Luca 15:4, 8.) Explicați că oamenii erau, în general, săraci și un leu sau o oaie aveau mare valoare pentru ei. În același fel, toți copiii Tatălui Ceresc sunt prețioși pentru El. De ce credeți că fiecare dintre noi este prețios pentru Tatăl Ceresc?
 - De ce credeți că s-a pierdut oaia? Cum credeți că s-a pierdut leul? Cum ne putem pierde noi sau cineva cunoscut? Ajutați copiii să înțeleagă că se pierd și oamenii care nu se supun poruncilor și fac lucruri care îi fac nedemni să se întoarcă la Tatăl Ceresc.

- Ce a făcut păstorul cu oaia pierdută când a găsit-o? (Luca 15:5.) În ce fel au arătat faptele sale că el își îndrăgea oaia? Pe cine reprezintă păstorul? Pe cine reprezintă oile?
- Ce a făcut femeia pentru a găsi leul pierdut? (Luca 15:8.) Ce a făcut Isus pentru a-i ajuta pe cei care se pierd și nu țin poruncile? (D&L 18:10–11.) Cum îi putem ajuta noi pe cei care se pierd?
- Ce au făcut păstorul și femeia când au găsit oaia și, respectiv, moneda? (Luca 15:6, 9.) Cum v-ați simți dacă ați ajuta pe cineva să se pocăiască și să vină înapoi la Isus Hristos?
- De ce credeți că cerul și îngerii se bucură când se pocăiește cineva? (Luca 15:7, 10.)

2. Fiul risipitor

- Ce înseamnă risipitor? (Nesupus, încăpățânat și cheltuitor.)
- Ce a făcut fiul risipitor cu moștenirea sa? (Luca 15:12–13.) Ce credeți că înseamnă „viață destrăbălată”? De ce credeți că unii oameni hotărăsc să trăiască în acest fel? Cum credeți că s-a simțit tatăl în timp ce fiul său era plecat? Cum v-ați simți voi dacă cineva din familie s-ar purta ca fiul risipitor? (Manifestați sensibilitate față de copiii care ar putea avea în familie membri care nu țin poruncile.)
- Ce a făcut fiul risipitor pentru a obține hrană când banii s-au terminat? (Luca 15:14–16.)
- Ce înseamnă „și-a venit în fire”? (Luca 15:17.) Cum credeți că l-au influențat pe fiu suferința și tristețea să dorească să se pocăiască?
- De ce credeți că a hotărât fiul să se întoarcă la tatăl său? (Luca 15:17–19.) Ce fel de stăpân era tatăl său? (Luca 15:17.)
- Ce sentimente credeți că a avut tatăl când fiul a venit acasă? (Luca 15:20.) Ce a făcut el pentru fiul său? (Luca 15:22–24.)
- Ce sentimente a avut fiul mai mare când a aflat că fratele mai mic era acasă? (Luca 15:28–30.) De ce este important să continuăm să-i iubim pe membrii familiei care nu respectă poruncile?
- Ce a promis tatăl fiului mai mare? (Luca 15:31.) Ce exemplu a dat tatăl cu privire la modul în care trebuie tratați cei care păcătuiesc, dar se pocăiesc? (Luca 15:32.) Ce sentimente aveți când vedeți pe cineva pocăindu-se și întorcându-se de la ce este rău la ce este bine? Cum trebuie să-i tratăm pe oamenii care nu au ținut poruncile, dar regretă sincer acest lucru?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să se gândească la modalități în care ar putea ajuta un copil mai puțin activ. (Răspunsurile ar putea fi: fiind prietenoși, fiind un exemplu bun, invitându-i la activitățile Bisericii, făcând diverse lucruri împreună și altele.)

2. Împărtășiți următoarea povestire:

Joshua Dennis, în vârstă de 10 ani, a mers împreună cu tatăl său și alții să exploreze o mină abandonată. El a mers cu grijă în mină dar s-a separat de ceilalți băieți și s-a pierdut în întuneric, fără hrană și apă. Când ceilalți și-au dat seama că lipsea, ei au început, imediat, să-l caute. După o vreme, sute de persoane au venit să-l caute pe Joshua. Alte mii au postit și s-au rugat ca el să fie găsit teafăr. Oamenii l-au căutat timp de cinci zile, dar nu l-au putut găsi. Un expert care cunoștea mina a auzit de cele întâmplate și s-a oferit să ajute. El cunoștea mina atât de bine, încât l-a găsit pe Joshua într-un loc despre care ceilalți nu știau că există. Când l-a găsit pe Joshua, el nu a putut să descrie bucuria pe care a simțit-o. Toți oamenii de la mină și alte mii au plâns de bucurie când au aflat că Joshua era în viață și sănătos (vezi „Making Friends: Joshua Dennis – A Treasure of Faith”, *Friend*, nov. 1990, p. 20–22).

Discutați despre diferența dintre pierderea fizică și pierderea spirituală. Explicați că trebuie să ne străduim pentru a-i salva pe cei care se pierd spiritual la fel de mult cât ne străduim pentru a-i salva pe cei care se pierd fizic.

3. Jucați „Caută și găsește”. Rugați un copil să se gândească la un loc în care s-ar putea pierde și să-l scrie pe o bucată de hârtie sau să-l șoptească învățătorului. Rugați-i pe ceilalți copii să adreseze întrebări la care se poate răspunde cu „da” sau „nu” pentru a stabili unde se află copilul. (Este un loc aglomerat? Se află în munți? Este sub ceva?) Ajutați copiii să înțeleagă că este nevoie de timp și efort să găsească pe cineva care s-a pierdut, mai ales pe cineva care s-a pierdut spiritual.

4. Ajutați copiii să memoreze Doctrină și legăminte 18:10.

Concluzie

Mărturie

Împărtășiți copiilor convingerea dumneavoastră că Tatăl Ceresc îl iubește pe fiecare dintre copiii Săi și că noi, toți, suntem importanți pentru El. Subliniați că Tatăl Ceresc și Isus Hristos vor ca noi să îi ajutăm pe cei care sunt pierduți să vină înapoi la El.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze, acasă, Luca 15:11–32 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să dorească să arate dragoste tuturor oamenilor.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Luca 10:25–37 și Matei 22:34–40. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Ioan 14:15, 21; 1 Ioan 4:20–21 și cuvintele „Preot” și „Levi” din Ghidul pentru scripturi.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. ilustrațiile 7-21, Bunul samaritean (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 218; 62156), și 7-22, Harta pământului sfânt.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Adresați-vă unui copil și întrebați: „(Numele), cine este aproapele tău?”. Adresați aceeași întrebare mai multor copii. Explicați că noi ne gândim, de obicei, la aproapele nostru ca la cineva care locuiește aproape de noi. Această lecție ne ajută să înțelegem că Isus a propovăduit despre cine sunt semenii noștri și cum trebuie să ne purtăm cu ei.

Rugați un copil să citească Matei 22:34–40. Discutați despre importanța dragostei față de alții.

Relatare din scriptură

Expuneți ilustrațiile *Bunul samaritean* și *Harta pământului sfânt*. Predați pilda bunului samaritean așa cum se găsește în Luca 10:25–37. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Arătați copiilor Samaria și ludea pe hartă și explicați relația dintre iudei și samariteni. Iudeii considerau că ei erau mai buni decât samaritenii. Ei aveau resentimente atât de mari față de samariteni, încât, când iudeii călătoreau de la Ierusalim în Galilea, ei foloseau drumul mai lung prin Valea Iordanului pentru a nu trece prin Samaria. Îi puteți ruga pe copii să interpreteze personajele din relatarea din scriptură.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce a spus Isus că trebuie să facem pentru a moșteni viața veșnică? (Luca 10:27–28.) De ce credeți că sunt atât de importante aceste porunci? (Matei 22:37–39.)

- Cum ne putem arăta iubirea față de Tatăl Ceresc și Isus? (Ioan 13:34–35, 14:15, 21.)
- Cine este aproapele vostru? Credeți că Isus s-a referit numai la persoanele care locuiesc aproape de voi?
- La ce întrebare a răspuns Isus când a spus pilda bunului samaritean? (Luca 10:25, 29.)
- De ce credeți că nu l-au ajutat pe iudeul rănit preotul iudeu și levitul? (Luca 10:31–32.)
- Ce a făcut samariteanul pentru iudeul rănit? (Luca 10:33–35.)
- De ce este semnificativ faptul că cel care l-a ajutat pe iudeu era samaritean? Ce trăsături de bun seamăn avea samariteanul? În ce fel ne ajută această povestire să înțelegem cine este aproapele sau semenul nostru? Cum putem deveni semeni mai buni?
- Cine credeți că l-a iubit cel mai mult pe Domnul – preotul, levitul sau samariteanul? De ce?
- Cum putem urma învățăturile lui Isus și arăta dragoste față de alți oameni? Cum trebuie să tratăm pe cineva care are nevoie de ajutorul nostru? Dar pe cineva care se deosebește de noi? Dar pe cineva care s-a purtat urât cu noi?

Invitați copiii să împărtășească situații în care ei au ajutat pe cineva care avea nevoie sau în care ei sau familia lor au primit ajutor de la alte persoane. Fiți atent ca respectivii copii să nu împărtășească povestiri care ar putea fi stânenitoare pentru vreun membru al episcopiei.

- Cum vă simțiți când arătați dragoste față de alții ajutându-i și slujindu-i? Vă face acest lucru să vă simțiți mai aproape de Tatăl Ceresc și de Isus? Ce mare binecuvântare vom moșteni dacă îi iubim cu adevărat pe Tatăl Ceresc și pe semenii noștri? (Luca 10:25–28.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Scrieți următoarele activități pe foi separate de hârtie. Scrieți părțile A și B pe aceeași foaie de hârtie și dați câte una fiecărui copil. Rugați-i pe copii să-și imagineze că, în vecini, s-a mutat un copil de curând. Partea A de pe foaia lor de hârtie spune ce pot face pentru a fi un bun seamăn și pentru a arăta dragoste pentru acest nou copil. Partea B indică un mod similar de a arăta dragoste față de Tatăl Ceresc. Rugați copilul cu numărul 1 să citească activitatea sa, apoi pe numărul 2 și așa mai departe.
 - (1) a. Vizitează-l acasă.
b. Participă la clasele Societății Primare și la celelalte adunări ale Bisericii.
 - (2) a. Invită-l la tine acasă.
b. Fă din căminul vostru un loc în care poate fi Spiritul Tatălui Ceresc.
 - (3) a. Află ceva despre copil.
b. Citește scripturile.

- (4) a. Discută cu el.
b. Roagă-te.
 - (5) a. Fă ceva pentru copil.
b. Supune-te poruncilor.
 - (6) a. Fă ceva pentru familia lui.
b. Slujește celorlalți.
 - (7) a. Invită copilul să participe la activitățile tale.
b. Roagă-te ca Spiritul Tatălui Ceresc să fie cu tine.
2. Citiți cele zece porunci (Exodul 20:8–17). Comparați-le cu cele două porunci pe care Isus le dă în Matei 22. Scrieți *Îl iubesc pe Tatăl Ceresc* pe o parte a tablei și *Îi iubesc pe semenii mei* pe cealaltă parte. Invitați copiii să vă spună în care dintre cele două coloane se înscriu fiecare dintre cele zece porunci. Citiți Ioan 14:15, 21 și ajutați copiii să înțeleagă că ținerea oricărei porunci ne ajută să arătăm dragoste față de Tatăl Ceresc.
3. Rugați copiii să memoreze Matei 22:37–39.
4. Cântați sau citiți versurile imnului „Precum v-am iubit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 96).

Concluzie

Mărturie	Exprimați-vă dragostea față de Tatăl Ceresc și Isus și recunoștința pentru Evanghelie. Încurajați copiii să urmeze exemplul de dragoste față de alții dat de Isus.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze, acasă, Luca 10:25–37 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Isus Hristos îi vindecă pe cei zece leproși

Lecția
21

Scop

De a-l încuraja pe fiecare copil să mulțumească Tatălui Ceresc pentru multele binecuvântări pe care le primește.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Luca 17:12–19 și Doctrină și legăminte 59:7. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatările din scripturi. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 3. Scrieți fiecărui copil un scurt bilețel de mulțumire, pentru a-l folosi în timpul lecției, în care să vă exprimați recunoștința pentru ceva ce copilul a făcut sau pentru o trăsătură pe care o are.
 4. Scrieți pe un cartonaș, câte unul pentru fiecare copil, *Amintește-ți să-l mulțumești Tatălui Ceresc*.
 5. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. unul sau mai multe exemplare ale Doctrinei și legămintelor;
 - c. ilustrația 7-23, Cei zece leproși (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 221; 62150).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Relatare din scriptură

Dați fiecărui copil bilețelul de mulțumire pe care l-ați scris. După ce au citit bilețelele, discutați cu ei despre sentimentele pe care le avem când oamenii își exprimă recunoștința față de noi. Puteți împărtăși o întâmplare în care cineva a făcut un efort deosebit pentru a vă mulțumi și descrieți sentimentele pe care le-ați avut. Invitați copiii să vorbească despre unele experiențe pe care le-au avut.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Expuneți ilustrația Cei zece leproși, predați povestirea despre Isus vindecând zece leproși, așa cum se găsește în Luca 17:12–19. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Reamintiți copiilor că lepra este o boală groaznică a pielii. În acea perioadă, oamenii credeau că era deosebit de contagioasă. În vremea lui Isus, leproșilor nu le era permis să intre în orașe și nu se puteau apropia de alți oameni.

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce au făcut leproșii când L-au văzut pe Isus? (Luca 17:13.) Credeți că ei au știut cine era Isus și că au crezut în El?

- Ce le-a cerut Isus leproșilor să facă pentru a fi vindecați? (Luca 17:14.)
- Câți leproși s-au întors să-l mulțumească lui Isus? (Luca 17:15–16.) Ce a spus Isus despre leproși? (Luca 17:17–19.)
- De ce credeți că nouă dintre leproși nu s-au întors să-l mulțumească lui Isus?
- Cum v-ați simți dacă ați ajuta zece oameni și numai unul s-ar întoarce să vă mulțumească?
- Pentru ce ar trebui să-l mulțumim Tatălui Ceresc? Citiți sau rugați un copil să citească Doctrină și legăminte 59:7. De ce este important să mulțumim Tatălui Ceresc pentru binecuvântările concrete pe care le primim?
- Cum ne putem exprima recunoștința față de Tatăl Ceresc?

Dați fiecărui copil unul dintre cartonașele pe care le-ați pregătit. Invitați copiii să indice câteva dintre lucrurile pentru care îi pot mulțumi Tatălui Ceresc. Puteți rezuma răspunsurile lor pe tablă.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Ajutați-i pe copii să memoreze Doctrină și legăminte 59:7. Rugați-i să scrie această scriptură pe spatele cartonașelor cu „Amintește-ți să-l mulțumești Tatălui Ceresc” și încurajați-i să pună acest cartonaș într-un loc în care îl pot vedea în fiecare zi.
2. Scrieți pe tablă cuvântul *Recunoștință*. Rugați-i pe copii să numească câteva lucruri pentru care sunt recunoscători și încep cu fiecare literă a acestui cuvânt. Ajutați-i să înțeleagă că depindem de Domnul pentru tot ce avem și tot ce suntem.
3. Desenați pe tablă o schemă similară următoarei:

Recunoștință	
Spune	Arată
Părinți	Supune-te poruncilor
Prieteni	Slujește-i pe ceilalți
Hrană	Roagă-te
Îmbrăcăminte	

Rugați-i pe copii să numească lucruri concrete pentru care pot spune „mulțumesc” Tatălui Ceresc. Enumerați-le sub *Spune*. Rugați-i apoi să stabilească moduri în care își pot arăta recunoștința pentru aceste binecuvântări. Enumerați-le sub *Arată*. Subliniați importanța exprimării și manifestării recunoștinței.

4. Arătați ilustrații cu peisaje frumoase și animale sălbatice. Treceți în revistă creația și ajutați copiii să înțeleagă cât de recunoscători trebuie să fim Tatălui Ceresc și lui Isus pentru pământ și pentru tot ce Ei au creat pentru noi.
5. Dați fiecărui copil o foaie de hârtie și un creion și rugați-i să scrie un bilețel de mulțumire cuiva, cum ar fi unui părinte, unui prieten, unui vecin, unui învățător, episcopului etc. Încurajați-i pe copii să înmâneze destinatarului acel bilețel sau, dacă este necesar, oferiți-vă să-i ajutați să facă acest lucru.
6. Citiți Mosia 2:19–24 și discutați despre ce a spus regele Beniamin. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că noi nu putem niciodată să-L răsplătim pe Tatăl Ceresc pentru tot ce face pentru noi; El merită toată recunoștința pe care i-o putem arăta și exprima.

Concluzie

Mărturie

Exprimați recunoștința pe care o simțiți față de Tatăl Ceresc și Isus. Exprimați-vă, de asemenea, recunoștința față de copii pentru privilegiul de a le fi învățător și de a-i ajuta să învețe Evanghelia lui Isus Hristos.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze, acasă, Luca 17:12–19 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să dorească să fie mai iertător.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 18:21–35; 6:12, 14–15 și Doctrină și legăminte 58:42. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Lecturi suplimentare: Efeseni 4:32, Doctrină și legăminte 64:8–10 și James E. Talmage, *Jesus the Christ*, p. 392–397 (dacă a fost tradusă).
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare: Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil.
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Rugați copiii să înmulțească 70 cu 7. (Puteți scrie înmulțirea pe tablă.)

- Este răspunsul un număr mare? Cât ar dura să numărați atât de mult?

Rugați pe unul dintre copii să citească Matei 18:21–22.

Explicați că acest număr ne învață un lucru important despre iertare. Isus ne-a învățat că trebuie să fim întotdeauna dornici să iertăm. (Vezi, de asemenea, activitatea pentru îmbogățire spirituală 4.)

Relatare din scriptură

Predați relatarea despre robul nemilostiv din Matei 18:21-35. (Pentru sugestii privind moduri de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Această relatare ar putea fi foarte potrivită pentru a fi interpretată de copii. Dumneavoastră sau unul dintre copii ați putea citi versetele în timp ce copiii interpretează rolul stăpânului, al robului nemilos, al robului care îi datora bani și al celorlalți slujitori.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce a intenționat, întâi, stăpânul să facă robului care îi datora 10.000 de galbeni? (Matei 18:25.) Explicați că un galben reprezenta o sumă mare de bani. (Vezi *Jesus the Christ*, p. 396–397, pentru mai multe informații despre galbeni.)
- De ce oare și-a schimbat hotărârea stăpânul? (Matei 18:26.) Care au fost sentimentele sale față de rob? (Matei 18:27.) Ce credeți că înseamnă să îți se facă milă?
- Ce a făcut robul după ce stăpânul i-a iertat datoria? (Matei 18:28.) Ce l-a rugat robul care datora 100 de lei (o sumă foarte mică) pe robul care datorase 10.000

de galbeni? (Matei 18:29.) Cum a reacționat robul la rugămintele tovarășului său de slujbă? (Matei 18:30.) Ce a făcut stăpânul când a aflat ce se întâmplase? (Matei 18:31–34.)

- Ne purtăm noi uneori ca robul nemilos? Dar ca stăpânul? Ce sentimente aveți când îi iertați pe alții? Dar când nu-i iertați?
- Ce putem învăța din marea diferență dintre datoriile celor doi robi?
- Ce a încercat Isus să-i învețe pe oameni când a spus pilda robului nemilostiv? Ce ne spune Isus că trebuie să facem pentru a primi iertare? (Matei 18:35.)

Întrebați-i pe copii dacă își amintesc ceea ce Isus a spus despre iertare în cadrul rugăciunii pe care El a rostit-o în timpul Cuvântării de pe munte. Rugați-i să-și deschidă Bibliile la Matei 6:12 și repetați acest verset împreună. Citiți, de asemenea, versetele 14 și 15.

- Rugați-i pe copii să se gândească la o situație în care cineva le-a făcut ceva rău. Cum i-a făcut să se simtă acea răutate? Ce au făcut ei? Ce ne-a învățat Isus Hristos să facem în astfel de situații? A fost ușor să iertați? Cum putem deveni mai iertători? Explicați că nicio persoană nu trebuie să rănească sau să jig-nească pe o alta și dacă cineva rănește un copil, acesta trebuie să spună acest lucru părinților săi, unui alt adult în care au încredere sau episcopului.
- Cum v-ați simțit dacă ați face ceva răutăcios unui prieten sau unui membru al familiei voastre și, chiar dacă ați spune că vă pare rău, acea persoană nu v-ar ierta?
- Ce a spus Domnul că va face când noi facem ceva rău și, apoi, ne pocăim și îi cerem iertare? (D&L 58:42.)
- Ce a spus Isus când Petru L-a întrebat cât de des să ierte pe cineva care a păcătuit împotriva lui? (Matei 18:21–22.) Ce credeți că a încercat Isus să-l învețe pe Petru? (Nu există limită cu privire la de câte ori trebuie să-i iertăm pe alții.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Dați-i fiecărui copil o foaie de hârtie și un creion. Rugați-i să scrie *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, *f* și *g* pe o parte a foii, de sus în jos, și să răspundă la următoarele întrebări despre iertare. La toate întrebările se poate răspunde cu da sau nu.
 - a. Ierți atunci când spui: „Te iert, dar nu voi uita ce ai făcut”?
 - b. Ierți când ești mulțumit că ceva rău s-a întâmplat cuiva care nu te-a tratat bine?
 - c. Ierți când fratele tău sau sora ta te-a lovit și tu nu te-ai înfuriat?
 - d. Ierți când vrei să plătești în același fel cuiva care nu te-a tratat bine?
 - e. Ierți când nu mai vorbești cu cineva care nu te-a tratat bine?
 - f. Ierți când iei apărarea cuiva care nu te-a tratat bine?
 - g. Ierți când vorbești urât despre o persoană care crezi că nu te-a tratat bine?

Discutați despre înțelesul și importanța iertării în timp ce discutați răspunsurile la aceste întrebări.

2. Rugați pe un copil să citească Doctrină și legăminte 64:8–10. Împărțiți aceste versete în expresii și rugați pe câte un copil să explice clasei câte una dintre expresii. Puteți, de asemenea, să împărțiți clasa în grupuri și să rugați fiecare

grup să discute despre ce înseamnă această scriptură. Rugați-i să-și împărtășească ideile și ajutați-i să înțeleagă faptul că ni s-a poruncit să iertăm pe toți oamenii.

3. Încurajați-i pe copii să memoreze Doctrină și legăminte 64:10 sau Matei 6:14–15.
4. Dați-le copiilor hârtie și creioane sau carioci. Rugați-i să deseneze șapte pătrate pe foile lor de hârtie. Cereți-le apoi să deseneze alte șase seturi de câte șapte pătrate. Spuneți copiilor că numărul de pătrate pe care le-au desenat pe foile lor reprezintă a zecea parte din numărul, indicat de Isus, care arată de câte ori trebuie să iertăm pe cineva. El îi învață pe oameni că ei trebuiau să-i ierte întotdeauna pe ceilalți.
5. Cântați sau citiți versurile cântecului „Help Me, Dear Father” (Tată, ajută-mă) (*Children’s Songbook*, p. 99)

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie despre faptul că este important să fim iertători așa cum ne-a învățat Isus. Ajutați copiii să înțeleagă că, atunci când iartă, ei sunt demni să fie iertați de Tatăl nostru Ceresc.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 18:21–35 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-i învăța pe copii să se încreadă în Isus pentru că El este Păstorul cel Bun.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Ioan 10:1–18, Marcu 10:13–16 și 3 Nefi 11:37–38. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Lecturi suplimentare: Matei 19:13–15 (vezi Traducerea lui Joseph Smith pentru Matei 19:13, din Ghidul pentru scripturi) și Luca 18:15–17.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. Cartea lui Mormon pentru fiecare copil;
 - c. ilustrațiile 7-19, Păstorul cel Bun, și 7-24, Hristos și copiii (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 216; 62467).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Explicați copiilor că le veți vorbi despre anumite responsabilități pe care le are o persoană. Spuneți-le că le veți da indicii, pe rând, cu privire la ce face acea persoană. Când copiii consideră că știu ce face persoana, ei trebuie să vină în fața clasei și să vă șoptească răspunsul. Dacă răspunsul este corect, trebuie să rămână în picioare. Dacă este greșit, trebuie să se așeze. Folosiți indicii cum ar fi următoarele:

Muncesc în aer liber.
Mă preocupă starea celor care sunt în grija mea.
Uneori, trebuie să lupt cu animalele sălbatice sau cu hoții.
Trebuie să veghez cu multă atenție.
Trebuie să le protejez pe cele tinere.
Trebuie să le caut pe cele care se pierd.
Cele pe care le păzesc îmi cunosc glasul și mă urmează.
Caut pajiști bune și apă curată pentru cele care sunt în grija mea.
Îngerii au anunțat nașterea lui Isus Hristos unor oameni care au aceste responsabilități.
Veghez asupra oilor.

Când toți copiii știu că persoana este un păstor, rugați-i să se întoarcă la locurile lor. Explicați-le că, în timpul lecției, vor învăța despre Păstorul cel Bun care este Isus Hristos.

Relatare din scriptură

Arătați ilustrația Păstorul cel Bun. Explicați că păstorul simbolizează relația lui Isus cu cei care îl urmează pentru că păstorii buni au grijă de oile lor. În timpurile biblice, când turmele erau mânați în țarc (garduri înalte terminate cu ghimpi pentru a împi-

edica lupii să sară înăuntru) pe timpul nopții, păstorii făceau de pază cu rândul întinzându-se de-a curmezișul intrării în țarc devenind, cu adevărat, ca o poartă sau o ușă (Ioan 10:7, 9). Dacă un animal sălbatic reușea să sară gardul, păstorul își dădea viața, dacă era necesar, pentru a apăra oile. Când păstorii își chemau turmele, dimineața, fiecare oaie recunoștea chemarea stăpânului ei. Pentru ca o oaie să fie în siguranță, trebuia să-și urmeze îndeaproape stăpânul în timp ce el o conducea spre pășuni bune.

Predați copiilor pilda Păstorului cel Bun din Ioan 10:1–6. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor, împreună cu copiii în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce îl urmează oile pe păstorul lor? (Ioan 10:4.) Ce credeți că înseamnă „îi cunosc glasul”? Al cui glas trebuie să cunoaștem noi? Cum putem ajunge să cunoaștem glasul Salvatorului?
- Cine sunt hoții și tâlharii spirituali de astăzi? (Ioan 10:1; traducerea lui Joseph Smith, Ioan 10:8.) (Ajutați-i pe copii să se gândească la persoane sau lucruri care i-ar putea determina să se îndepărteze de păstorul lor care este Isus.) De ce nu au fost oile duse în rătăcire de către „hoți și tâlhari”? (Ioan 10:8.) Cum ne putem apăra noi înșine de influențele rele? Cine altcineva ne poate ajuta să ne protejăm de aceste influențe? (Duhul Sfânt, profetul, părinții, prietenii buni, învățătorii, episcopul.)
- De ce este Isus Păstorul cel Bun? (Ioan 10:9–11.) Dacă Isus este Păstorul cel Bun, cine suntem noi? Cum ne ajută cunoașterea faptului că Isus este Păstorul cel Bun să-L urmăm?
- Cum își arată Păstorul cel Bun dragostea față de oile Sale? (Ioan 10:11.) De la cine a primit Isus puterea de a-Și da viața și de a o lua din nou? (Ioan 10:17–18. El a putut să moară pentru că mama Sa a fost muritoare. El a putut să-Și ia viața înapoi pentru că Tatăl Său, Tatăl Ceresc, era nemuritor.) Ce înseamnă pentru noi că „păstorul cel bun își dă viața pentru oi”? (Ioan 10:11.) Cum a făcut sacrificiul lui Isus posibil ca noi să trăim din nou alături de El și de Tatăl Ceresc?

Ajutați-i pe copii să înțeleagă că un mod în care Isus Hristos a arătat că este Păstorul cel Bun este acela că El a suferit, de bunăvoie, pentru păcatele noastre și Și-a dat viața pentru noi. De aceea, noi, toți, vom fi înviați și noi, toți, ne putem pocăi, putem fi botezați și putem fi iertați de păcatele noastre.

Explicați că le veți spune o altă povestire care arată că Păstorul cel Bun se îngrijește de oile Sale. Arătați ilustrația Hristos și copiii. Predați povestirea despre Isus binecuvântându-i pe copii (vezi Marcu 10:13–16).

- De ce au încercat ucenicii lui Isus să îndepărteze copiii? (Traducerea lui Joseph Smith, Matei 19:13.) Ce a spus Isus când ucenicii Săi au încercat să îndepărteze copiii? (Marcu 10:14.) Ce a făcut El pentru copii? (Marcu 10:16.) Cum crezi că te-ai fi simțit dacă ai fi fost unul dintre acei copii? Cum ne ajută cunoașterea faptului că Isus ne iubește să Îl urmăm?
- Isus a spus că trebuie să devenim „ca un copilăș” dacă vrem să intrăm în împărăția lui Dumnezeu (Marcu 10:15; Mosia 3:19; 3 Nefi 11:37–38). Ce credeți că înseamnă să devenim „ca un copilăș”? Cum credeți că trebuie să fiți pentru a intra în împărăția cerului? De ce dorește Isus ca noi să intrăm în împărăția cerului?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Dați fiecărui copil o bucată de sfoară de cel puțin 15 cm lungime. Rugați copiii să așeze bucățile de sfoară vertical pe masă sau pe podea în fața lor și încercați să le trageți din fața lor. Cereți-le apoi să tragă bucățile de sfoară către ei. Legați acest experiment de modul în care păstorii își conduc oile (Ioan 10:4). Explicați că, în Israel, păstorii conduceau turma mergând în fața oilor. În alte țări, păstorii conduc oile mergând în spatele lor. Isus, Bunul nostru Păstor, ne deschide calea și ne cere să-L urmăm.
2. Citiți și discutați Psalmii 23 împreună cu clasa.
3. Împărțiți clasa în grupuri mai mici. Rugați copiii să se gândească la moduri în care Isus a arătat și continuă să-Și arate dragostea față de noi (câteva idei ar putea fi: plătind pentru greșeala lui Adam, suferind pentru păcatele noastre, învățându-ne Evanghelia prin scripturi, fiind un exemplu, ajutându-ne când avem nevoie de ajutor și altele). Discutați cum ne ajută aceste lucruri să știm că Isus ne iubește.
4. Citiți și discutați relatarea despre Isus binecuvântându-i pe copiii nefiți (3 Nefi 17:12–13, 21–24).
5. Revedeți, împreună cu copiii, unul dintre primele trei articole de credință sau pe toate.
6. Ajutați-i pe copii să memoreze Ioan 10:11.
7. Cântați sau citiți versurile cântecului „I Feel My Saviour Love” (Iubirea Domnului) (*Children’s Songbook*, p. 74).

Concluzie

Mărturie	Depuneți-vă mărturia că Isus ne iubește pe fiecare dintre noi și dorește ca noi să-L urmăm. Împărtășiți o experiență din propria viață în care ați simțit dragostea lui Isus sau în care L-ați urmat și ați fost binecuvântat.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Ioan 10:1–18 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l încuraja pe fiecare copil să plătească zeciuială onestă și alte donații.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Marcu 12:41–44, 3 Nefi 24:10 și Doctrină și legăminte 119:4. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Luca 21:1–4 și Doctrină și legăminte 64:23.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. zece monede (sau desenați zece cercuri pe tablă care să reprezinte monedele);
 - c. hârtie și creioane pentru fiecare copil.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Arătați clasei cele zece monede.

- Cine ar dori să aibă aceste monede?
- Dacă vă dau toate aceste monede, ați vrea să-mi dați una înapoi? De ce? Ați vrea să-mi dați înapoi două sau trei sau poate chiar pe toate?

Explicați că Tatăl Ceresc ne-a poruncit să plătim zeciuială, ceea ce înseamnă să-l dăm înapoi o zecime din ceea ce câștigăm. El ne-a cerut, de asemenea, să dăm alte donații, cum ar fi daruri de post și să contribuim la fondul pentru misionari pentru a ajuta înaintarea lucrării Sale aici, pe pământ.

Amintiți copiilor că tot ce este pe Pământ a fost creat de Tatăl Ceresc și Isus Hristos. Tatăl Ceresc ne-a binecuvântat cu trupurile și mințile noastre ca să putem munci și gândi. Tot ceea ce câștigăm sau primim pe pământ este un dar de la El. Tatăl Ceresc dorește ca noi să ne arătăm recunoștința, credința și supunerea prin plata zeciuiei și a altor contribuții către Biserică.

Relatare din scriptură

Predați povestea despre bănuții văduvei (Marcu 12:41–44). (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Explicați că Tatăl Ceresc și Isus au poruncit întotdeauna oamenilor să plătească zeciuială și le-au cerut, de asemenea, să facă alte donații pentru a ajuta la împlinirea nevoilor Bisericii.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce au aruncat oamenii bogați în vistieria templului? (Marcu 12:41.) Ce a pus văduva în vistierie? (Matei 12:42.) Explicați că un bănuț reprezenta o sumă foarte mică de bani.) De ce a fost Isus mai bucuros de darul văduvei decât de cele ale oamenilor bogați? (Marcu 12:43–44.)
- Cât de mare trebuie să fie zeciuiala pe care Tatăl Ceresc ne-a poruncit s-o plătim? (D&L 119:4. Explicați că „venit” înseamnă toți banii pe care îi câștigăm. Folosind hârtie și creioane, arătați copiilor cum să calculeze sumele care reprezintă zeciuiala.) Ce înseamnă să plătești o zeciuială onestă?
- Cât ne-a cerut Tatăl Ceresc să plătim ca dar de post? Cât ne-a cerut să plătim la fondul pentru misionari? Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, spre deosebire de suma fixă pe care o reprezintă zeciuiala și pe care ni s-a poruncit s-o plătim, contribuția la darurile de post și fondul pentru misionari o hotărâm singuri în funcție de ceea ce avem și de nevoile noastre. Tatăl Ceresc ne-a cerut doar să fim generoși, deoarece cu cât dăm mai mult, cu atât arătăm mai mult că dorim să facem lucrarea Tatălui Ceresc.
- În ce alte moduri putem ajuta la înaintarea lucrării Tatălui Ceresc? (Exodul 25:1–8; D&L 124:26–27.) Explicați că, de-a lungul anilor, membrilor li s-a cerut să contribuie la clădirea templelor. Astăzi, se construiesc temple pretutindeni în lume și noi putem primi mari binecuvântări în urma donației pe care o facem dacă ne aflăm într-un district unde se construiește un nou templu.
- De ce ne poruncește Domnul să plătim zeciuială? Ce binecuvântări primim când plătim integral zeciuiala? (3 Nefi 24:10.) Ce înseamnă să ni se deschidă ferestrele cerului? Ce binecuvântări primim când facem alte donații?

Discutați următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball, al doisprezecelea președinte al Bisericii:

„Domnul a promis că El va deschide ferestrele cerului când noi ne vom supune legii Sale. El ne poate da salarii mai bune, ne poate da mai multă chibzuință în cheltuirea banilor. El ne poate da mai multă sănătate, ne poate da o mai mare capacitate de a înțelege pentru a putea obține servicii mai bune. El ne poate ajuta astfel încât să putem face lucrurile pe care dorim să le facem” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, p. 212).

Subliniați că cele mai mari binecuvântări, pe care le primim ca urmare a plății zeciuiei și a celorlalte donații, sunt spirituale. Credița noastră crește mai puternic de fiecare dată când alegem să ne supunem legii zeciuiei și să fim generoși când oferim darul de post și donăm pentru fondul pentru misionari.

- Cum ați fost binecuvântat dumneavoastră sau cineva pe care îl cunoașteți prin plata zeciuiei sau a altor donații? Împărtășiți copiilor un exemplu din experiența proprie și invitați-i pe copii să împărtășească experiențe în care au fost binecuvântați ca urmare a donațiilor lor.
- Când trebuie să ne plătim zeciuiala? (Ne putem plăti zeciuiala oricând în timpul anului, dar este mai bine s-o plătim de îndată ce primim ceea ce am câștigat.) Cui dăm zeciuiala și celelalte donații? (Episcopului sau consilierilor săi. Episcopul trimite banii de zeciuială la sediul Bisericii, unde conducătorii Bisericii stabilesc cum pot să-i cheltuiască cel mai bine pentru a face lucrarea Domnului. Darurile de post și fondurile pentru misionari sunt folosite pe plan local; surplusurile se trimit la sediul Bisericii.)

- Cum sunt folosiți banii noștri de zeciuială? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 2.) Cum sunt folosite darurile de post? (Darurile de post sprijină programul de bunăstare al Bisericii.)
- Ce este stabilirea zeciuiei? (Un interviu pe care îl avem o dată pe an cu episcopul. Trecem în revistă înregistrările referitoare la zeciuială și la celelalte donații pe care le-am făcut și îi spunem dacă suntem plătitori de zeciuială integrală. Declarăm că suntem plătitori de zeciuială integrală dacă am plătit Domnului o zecime din întregul nostru venit.)
- De ce credeți că este important ca noi să plătim zeciuiala de bunăvoie? (Moroni 7:6–8.) Se așteaptă de la noi să ne plătim zeciuiala chiar dacă veniturile noastre sunt mici? De ce?

Discutați următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball: „Există oameni care spun că ei nu-și pot permite să plătească zeciuială pentru că veniturile lor sunt mici... Nimeni nu este vreodată prea sărac pentru a plăti zeciuiala” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, p. 212).

- De ce este important să facem celelalte donații? Cum putem folosi donația făcută de văduvă ca exemplu de mod de a face donații Bisericii? Ajuțați copiii să înțeleagă că, în viitor, ni s-ar putea cere să dăm Bisericii tot ce avem. Dar, acum, ni se cere să dăm numai ce putem dona și să ne satisfacem necesitățile.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Folosind imitații de bancnote (le puteți face singur), rugați-i pe copii să pretindă că sunt o familie și întocmesc un buget pentru suma de bani pe care le-o dați. Îndemnați-i să aloce sume pentru hrană, chirie, întreținere, îmbrăcăminte și recreere. Spuneți-le apoi să includă zeciuiala și alte donații în planul de buget, punându-le primele pe listă. Explicați copiilor că trebuie să ne plătim, întotdeauna, întâi zeciuiala pentru că aceasta este a zecea parte care aparține Domnului.
2. Mergeți prin încăpere și cereți fiecărui copil să indice un anume mod în care se folosesc banii lui de zeciuială. Faceți sugestii din următoarea listă dacă este necesar:

clădirea de case de întruniri, temple, seminarii și institute de religie, centre de pregătire pentru misiune și centre de istorie a familiei;

achitarea cheltuielilor pentru activitățile țărâșului și episcopiei și pentru manualele și materialele necesare predării;

achitarea cheltuielilor pentru curățenia și întreținerea caselor de întruniri;

achitarea cheltuielilor de călătorie și a celor făcute pentru materialele de care misionarii au nevoie pentru a putea predica;

achitarea cheltuielilor de călătorie și a altor cheltuieli pentru autoritățile generale;

asigurarea de computere pentru munca în temple și centrele de istorie a familiei;

sprijinirea publicării revistelor Bisericii;

achitarea cheltuielilor pentru transmisiile prin satelit ale adunărilor Bisericii;

achitarea cheltuielilor pentru traducerea și publicarea scripturilor.

3. Dați fiecărui copil o foaie de hârtie și un creion și rugați-i să meargă la fereastră sau în alt loc de unde pot privi afară. Rugați-i să noteze, în liniște, cât mai multe lucruri dintre cele pe care le pot vedea afară în câteva minute. După ce copiii revin la locurile lor, rugați-i să numească lucrurile pe care le-au văzut. Explicați că Tatăl Ceresc ne-a dat tot ce avem iar plățirea zeciuiei și oferirea donațiilor este un mod în care ne putem arăta dragostea și recunoștința față de El.
4. Spuneți următoarea povestire spusă de președintele Ezra Taft Benson și discutați despre credința de care este nevoie pentru a plăti zeciuiala și despre binecuvântările care vin dacă ne supunem legii:

„Când eram adolescent, i-am auzit odată pe tata și pe mama vorbind despre bani în timp ce se pregăteau pentru stabilirea zeciuiei a doua zi. Tata [dator] băncii 25 de dolari, pe care trebuia să-i plătească în acea săptămână. În timp ce și calculau zeciuiala, au constatat că mai datorau 25 de dolari. El avea o macara pentru fân [mecanism folosit pentru a ridica fânul pe o căpiță de fân], pe care o construise el. Încerca să o vândă, dar fără succes.

Ce trebuiau să facă – [să plătească] banca, să-și plătească zeciuiala mai târziu, sau să-și plătească zeciuiala și să spera că-și vor putea [plăti banca] în câteva zile? După ce au discutat problema, și sunt sigur că s-au rugat împreună seara, tata a hotărât ca, a doua zi, să meargă la stabilirea zeciuiei și să plătească cei 25 de dolari, devenind astfel plătitor de zeciuială integrală. În timp ce se întorcea acasă călare, unul dintre vecini l-a oprit și i-a spus: ‘George, înțeleg că ai o macara de vânzare. Cât ceri pe ea?’.

Tata a spus: ‘Douăzeci și cinci de dolari’. Vecinul a spus: ‘Nu am văzut-o dar, știind cum construiești tu, sunt sigur că merită 25 de dolari. Numai o clipă, merg în casă și îți completez cecul pentru ea. Am nevoie de ea’. Aceasta este o lecție pe care nu am uitat-o” (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, p. 471–472).

5. Spuneți următoarea povestire:

„Când aveam cinci sau șase ani, mă aflam la cină cu familia mea numeroasă și îi ascultam pe ceilalți vorbind despre zeciuială. Ei mi-au spus că zeciuiala este o zecime din tot ce câștigam noi și că se plătește Domnului de către cei care Îl iubesc.

După cină, am scos mica sumă de bani pe care o economisiseam și am calculat ce Îi datoram Domnului ca zeciuială. Am mers apoi în singura cameră din casă care avea o încuietore – baia – și, acolo, am îngenunchat lângă cadă. Ținând cele trei sau patru monede în mâini cu palmele deschise în sus, L-am rugat pe Domnul să le accepte – fiind sigur că el va face acest lucru. L-am rugat pe Domnul o vreme, dar banii continuau să rămână în mâinile mele. Nu cred că există în lume vreun băiețel care să se fi simțit mai respins decât mine. Domnul acceptase zeciuiala de la părinții mei și de la toți frații mei mai mari. De ce nu și de la mine? În timp ce mă ridicam din genunchi, m-am simțit atât de nedemn încât nu am putut să spun nimănui ce se întâmplase. Numai Domnul știa.

Câteva zile mai târziu, la Societatea Primară, învățătoarea a spus că se simțea îndemnată să vorbească despre ceva care nu era în lecție. Am stat plin de uimire

În timp ce ea ne învăța cum să plătim zeciuiala. Dar ceea ce am învățat a fost mult mai important decât cum se plătește zeciuiala. Am învățat că Domnul auzise și răspunsese rugăciunii mele, că El mă iubea și că eu eram important pentru El” (Ariel Ricks, „Coins for the Lord”, *Ensign*, dec. 1990, p. 47).

6. Cântați sau citiți cuvintele imnului „Și eu voi da” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 88).

Concluzie

Mărturie și îndemn	Depuneți mărturie despre importanța plătirii zeciuielii. Împărtășiți-vă sentimentele despre privilegiul pe care îl avem de a ne plăti zeciuiala putând să ne exprimăm astfel recunoștința față de Tatăl Ceresc și Isus Hristos. Împărtășiți sau invitați un alt membru să împărtășească experiențe pe care le-ați trăit când credința dumneavoastră în Tatăl Ceresc și în Isus a crescut ca urmare a plătirii zeciuielii. Dați fiecărui copil un plic și o chitanță pentru donații și îndemnați-i să plătească o zeciuială onestă ori de câte ori primesc o sumă de bani.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Marcu 12:41–44 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Pilda celor zece fecioare

Lecția 25

Scop De a încuraja pe fiecare copil să fie pregătit spiritual pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 25:1–13 și Doctrină și legăminte 45:56–57, 63:53–54. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
3. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. benzi de hârtie cuprinzând următoarele:
 - cele zece fecioare = membrii Bisericii
 - uleiul = pregătirea spirituală
 - mirele = Isus Hristos
 - căsătoria = a Doua Venire a lui Isus
 - c. ilustrația 7-25, A Doua Venire (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 238; 62562).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Rugați-i pe copii să-și imagineze că merg într-o excursie cu clasa.

- De ce avem nevoie pentru a ne pregăti pentru excursie?
- Ce ar trebui să luăm cu noi?

Spuneți: „Vom merge într-o excursie și vom lua cu noi _____”, numind articolul. Rugați un copil să spună aceeași frază, inclusiv articolul menționat de dumneavoastră, apoi să adauge un alt articol. Continuați, rugând fiecare copil să numească toate articolele precedente și să adauge încă unul. Oferiți fiecărui copil prilejul să facă acest lucru o dată sau de mai multe ori, în funcție de dimensiunea clasei. Ajutați-i numind articolele atunci când este necesar.

Subliniați că pregătirea este o parte importantă a multor lucruri din viața noastră.

- Care sunt lucrurile pentru care ne-am putea pregăti, pe lângă acela de a merge într-o excursie?

Discutați, pe scurt, pregătirea pe care o facem pentru școală, pentru a mânca, pentru o seară în familie etc. Spuneți copiilor că, în această lecție, vor învăța cum se pot pregăti spiritual pentru un eveniment minunat care va avea loc în viitor.

Relatare din scriptură

Predați copiilor pilda celor zece fecioare (Matei 25:1–13). (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Spuneți copiilor că Isus a propovăduit deseori prin pilde, folosind obiecte și situații cunoscute pentru a-i învăța pe oameni un adevăr spiritual ascuns. El a folosit pildele în așa fel încât numai cei care doreau să studieze pilda puteau înțelege adevărul (vezi Matei 13:10–17). Ajutați-i pe copii să înțeleagă că această pildă aseamănă a Doua Venire a lui Isus Hristos, care va avea loc atunci când Salvatorul se va întoarce pe pământ pentru a domni în timpul Mileniului, cu o căsătorie.

Explicați că pilda celor zece fecioare are la bază vechi obiceiuri evreiești ale căsătoriei. Mirele și prietenii lui însoțeau mireasa de la casa ei până la casa mirelui. De-a lungul drumului, prietenii miresei îi așteptau să li se alăture. Când ajungeau la casa mirelui, ei intrau în casă pentru a participa la nuntă. Aceste nunți aveau loc, de obicei, seara, așa încât cei care îi așteptau pe mireasă și pe mire aveau cu ei mici lămpi cu ulei.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor. Expuneți benzile de hârtie și ilustrația la momentele potrivite.

- Pe cine reprezintă cele zece fecioare? (Matei 25:1.) Pe cine reprezintă mirele? (Pe Isus Hristos.)
- Cum știm că toate cele zece fecioare credeau în Isus Hristos? (Matei 25:6–7. Ele „au ieșit în întâmpinarea” mirelui și l-au așteptat.) Cum putem arăta că noi credem în Isus?
- De ce au fost cinci dintre fecioare numite nechibzuite? (Matei 25:3.) De ce au fost cinci dintre fecioare numite înțelepte? (Matei 25:4.)
- Ce s-a întâmplat când a venit mirele? (Matei 25:6–8.) De ce credeți că au fost atât de nepregătite cele cinci fecioare nechibzuite? Cum credeți că putem fi pregătiți când Isus va veni din nou?
- De ce credeți că nu și-au împărțit uleiul cele cinci fecioare înțelepte? (Matei 25:9.) De ce nu au putut ele să dea puțin ulei celorlalte? Explicați că forma lămpilor iudaice, buza exterioară a lămpii rotunjită spre interior, făcea aproape imposibil ca cineva să toarne ulei dintr-o lampă în alta (vezi ilustrația de la sfârșitul lecției). În pildă, uleiul din lămpile fecioarelor înțelepte reprezintă viața lor neprihănită și supunerea. Fiecare dintre noi își umple propria lampă, care reprezintă propria viață, cu supunere și neprihănire. Bindecuvântările pe care Tatăl Ceresc ni le dă pentru faptele noastre neprihănite nu pot fi date celor nesupuși.
- Ce s-a întâmplat cu cele cinci care nu au fost pregătite? (Matei 25:10–12.) Ce s-a întâmplat cu cele cinci care au fost pregătite? De ce este important să ne pregătim acum pentru a Doua Venire? Cum ne putem umple lămpile cu ulei?

Citiți acest citat din vârstnicul Bruce R. McConkie: „Ca indivizi, ne pregătim să-L întâlnim pe Dumnezeu nostru ținând poruncile Sale și trăind potrivit legilor Sale... Evanghelia în plenitudinea ei nepieritoare, așa cum a fost restaurată în aceste zile din urmă, se află aici pentru a-i pregăti pe oameni pentru a Doua Venire a Fiului Omului” (*The Millennial Messiah*, p. 572).

Rugați-i pe copii să citească Matei 24:36 și 25:13. Explicați că, așa cum cele zece fecioare nu au știut ora exactă la care avea să vină mirele, nici noi nu știm exact când Isus va veni din nou.

- Cum va fi atunci când Isus Hristos se va întoarce? (D&L 45:56–57; 63:53–54.) Ce binecuvântări le sunt rezervate acelor care sunt pregătiți spiritual? (D&L 38:30.)

Puteți folosi activitatea de îmbogățire spirituală 2 pentru a recapitula această lecție și ca aplicație.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Discutați, pe scurt, următoarele informații pentru a-i familiariza pe copii cu a Doua Venire a lui Isus Hristos.

Când Isus Și-a părăsit apostolii în Ierusalim, îngerii le-au spus că El avea să vină a doua oară. (Faptele apostolilor 1:9–11.)

Numai Tatăl Ceresc știe când va avea loc a Doua Venire. (Matei 24:36.)

Isus va veni cu putere și slavă și va domni pe pământ timp de o mie de ani. (D&L 29:11.)

Trebuie să ne pregătim pentru a Doua Venire a lui Hristos. (D&L 33:17–18.)

Cei neprihăniți care vor fi pregătiți pentru a Doua Venire a lui Isus vor fi alături de El în acea zi mare și vor locui veșnic în prezența Tatălui Ceresc și a lui Isus. (D&L 76:62–63.)

2. Dați fiecărui copil o copie a lămpii de la sfârșitul lecției sau desenați o lampă pe tablă. Rugați-i pe copii să scrie, pe lămpile lor, lucruri, sau să numească lucruri, pe care le puteți scrie pe tablă, care vor umple lămpile lor spirituale cu ulei (câteva idei ar putea fi depunerea mărturiei, învățarea Evangheliei, slujirea altora, plătirea zeciuiei, viața dusă astfel încât să fim demni de însoțirea Duhului Sfânt, rugăciunea, îndeplinirea chemărilor în Biserică și așa mai departe). Ajutați-i să înțeleagă că acestea sunt lucruri pe care fiecare trebuie să le obțină sau să le facă singuri pentru a avea ulei în lămpile lor, așa cum au făcut cele cinci fecioare.

Comparați ce au scris copiii pe lămpile lor cu ideile președintelui Spencer W. Kimball: „În viața noastră, uleiul pregătirii este adunat picătură cu picătură prin trăirea unei vieți neprihănite. Participarea la adunările de împărtășanie înmulțește uleiul din lămpile noastre, picătură cu picătură de-a lungul anilor. Postul, rugăciunea în familie, învățământul de acasă, controlul asupra poftelor trupesti, predicarea Evangheliei, studiul scripturilor – fiecare act de dedicare și supunere înseamnă o picătură adăugată rezervei noastre. Faptele bune, plata darurilor și a zeciuiei, gândurile și faptele caste, căsătoria în legământ pentru eternitate – și acestea contribuie, în măsură considerabilă, la înmulțirea uleiului cu care ne putem reumple, la miezul nopții, lămpile golite” (*Faith Precedes the Miracle* p. 256).

Discutați despre modalități de a înmulți uleiul din lămpile noastre, pe care copii nu le-au menționat încă, și lăsați-i pe copii, dacă doresc, să adauge pe unele la listele lor. Ajutați-i să înțeleagă că acestea sunt lucruri care nu pot fi amânate până la venirea Salvatorului.

3. Citiți următorul citat din președintele Spencer W. Kimball: „Cele zece fecioare au aparținut împărăției și aveau tot dreptul la binecuvântări – numai că cinci dintre ele nu au fost curajoase și nu au fost pregătite când a venit marea zi. Ele au fost

nepregătite pentru că nu au trăit potrivit tuturor poruncilor. Ele au fost amarnic dezamăgite când nu li s-a permis să intre pentru a participa la nuntă – așa cum vor fi și omologii lor moderni [membrii de astăzi care nu sunt pregătiți]” (*The Miracle of Forgiveness*, p. 8).

4. Cântați sau citiți versurile cântecului „When He Comes Again” (Când El va veni din nou) (*Children’s Songbook*, p. 82). După ce cântați cântecul, rugați-i pe copii să-și imagineze cum ar fi dacă Isus le-ar spune: „M-ați slujit bine. Stați alături de mine”.

Concluzie

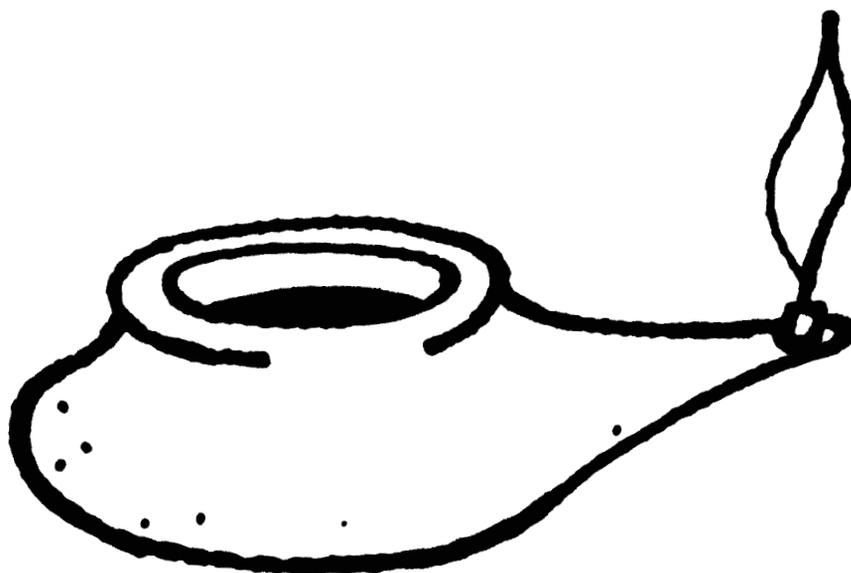
Mărturie

Depuneți mărturie despre importanța pregătirii pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos prin trăirea unei vieți neprihănite. Împărtășiți copiilor cât este de important pentru dumneavoastră să fiți demn pentru a participa la acest mare eveniment.

Lectură pentru
acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 25:1–13 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop De a-i ajuta pe copii să dorească să-și folosească talentele în folosul altora și al lor.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 25:14–30 și Doctrină și legăminte 60:2–3, 82:3. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
3. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. foi de hârtie, fiecare având scris pe ea un talent, cum ar fi: „Ai talentul de a fi un bun violonist”, „Ai talentul de a-ți face prieteni”, „Ai talentul de a fi un bun orator”, „Ai talentul de a fi un bun fotbalist”, „Ai talentul de a fi împăciuitor”, „Ai talentul de a fi un bun conducător”, „Ai talentul de a fi un bun misionar”, „Ai talentul de a-i face fericiți pe alții” și așa mai departe. Înainte ca respectivii copii să intre în clasă, îndoiiți foile de hârtie și lipiți-le cu bandă adezivă în locuri din încăperea în care copiii le pot găsi. Nu indicați faptul că talentele ar aparține unui anumit copil.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Spuneți copiilor că în încăperea se află ascunse mesaje speciale pentru ei. Rugați un copil să găsească un mesaj și să-l citească cu glas tare. Rugați-l apoi pe acel copil să spună ce ar putea face pentru a crește acel talent. Oferiți fiecărui copil ocazia să găsească un mesaj și încurajați restul clasei să se gândească la modalități de a cultiva fiecare talent. Explicați că această lecție îi va învăța despre importanța dezvoltării talentelor.

Relatare din scriptură

Revedeți definiția pildei, din lecția 25. Predați copiilor pilda talanților din Matei 25:14–30. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) În pildă, talant înseamnă o monedă. Pentru noi, talantul simbolizează abilitățile pe care ni le putem dezvolta pentru a-i binecuvânta și ajuta pe alții.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce a dat stăpânul sume diferite robilor? (Matei 25:15.) Se deosebesc talentele dumneavoastră de cele ale prietenilor? Dar de cele ale membrilor familiei? De ce Tatăl Ceresc dă daruri diferite fiecăruia dintre noi? (D&L 46:12.) Cum îi putem arăta Tatălui Ceresc recunoștința noastră pentru darurile pe care ni le-a dat? (D&L 46:11.)

- Ce au făcut robii cărora li s-au dat cinci și doi talanți cu banii lor? (Matei 25:16–17.) Cum credeți că au putut să-și dubleze sumele? Cum poate să fie o binecuvântare pentru noi munca asiduă?
- Ce a făcut robul căruia i s-a dat un talant cu banul lui? (Matei 25:18.) De ce credeți că a făcut aceasta? (Matei 25:24–25.) De ce credeți că unii oameni nu-și dezvoltă talentele? Ce se întâmplă cu talentele oamenilor dacă ei nu fac nimic cu ele?
- Când stăpânul a revenit și a cerut fiecărui rob să-i spună cum a folosit banii, ce i-a spus robului căruia îi dăduse cinci talanți? (Matei 25:21.) Ce i-a spus robului căruia îi dăduse doi talanți? (Matei 25:23.) În ce fel ne binecuvântează munca asiduă depusă pentru a ne dezvolta talentele? Cum ați fost binecuvântați datorită talentelor sau abilităților altcuiva?
- De ce a răsplătit stăpânul în același fel pe robul care a câștigat cinci talanți și pe robul care a câștigat doi talanți? (Matei 25:21, 23.)
- Ce i-a spus stăpânul robului căruia îi dăduse un talant? (Matei 25:26–27.) De ce a fost stăpânul supărat pe acest rob? Ce pedeapsă i-a dat pentru că i-a ascuns talantul? (Matei 25:28, 30.) De ce este modul în care ne folosim abilitățile și talentele mai important decât numărul talentelor pe care le avem și care sunt acele talente?
- De ce credeți că a dat stăpânul talantul robului care avea zece? A fost acest lucru drept? De ce? Explicați că, cu cât ne folosim mai mult talentele, cu atât ne dezvoltăm mai multe talente. Dacă nu facem nimic cu talentele noastre, le vom pierde. (Vezi Matei 25:29; D&L 60:2–3.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că oamenii care par să aibă talente mai puține vor primi fiecare binecuvântare dacă își folosesc din plin talentele.
- Ce credeți că a încercat Isus să ne învețe când a spus pilda talanților? Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Domnul ne-a dat talente, abilități și oportunități (de exemplu apartenența la Biserica Sa). El se așteaptă ca noi să folosim toate aceste lucruri pentru a ne face viețile mai bune și a-i sluji pe alții. El dorește, de asemenea, ca noi să ne arătăm recunoștința prin dezvoltarea talentelor noastre.
- Ce altceva mai așteaptă Domnul de la noi pentru că suntem membri ai Bisericii Sale? (D&L 82:3.)
- Cum își împărtășesc oamenii talentele în Biserică? Cum ne ajută să ne dezvoltăm talentele acceptarea responsabilităților și chemărilor în Biserică? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 5.)
- Când și cui vom spune cum ne-am folosit darurile și talentele care ne-au fost date? Ce doriți să puteți spune? Cum v-ați simțit dacă Domnul v-ar spune: „Bine, rob bun și credincios” (Matei 25:21)?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să numească cât mai multe talente; scrieți talentele pe tablă pe măsură ce sunt menționate. Încurajați-i pe copii să includă trăsături de caracter, cum ar fi: să fii un ascultător bun, să-i iubești pe alții, să fii vesel și altele.

2. Dați fiecărui copil o foaie de hârtie și un creion și rugați-i să alcătuiască o listă cu talentele proprii. Spuneți-le să nu-i lase pe ceilalți copii din clasă să vadă lista. Apoi, rugați pe fiecare membru al clasei să numească un talent al fiecăruia dintre ceilalți copii din clasă. Pe măsură ce sunt menționate talentele fiecărui copil, sugerați ca acel copil să adauge la lista sa talentele scrise de ceilalți copii care nu se aflau pe lista sa. Adresați apoi următoarele întrebări:

- Dacă membrii clasei au indicat ceva despre tine care nu este scris pe foaia ta de hârtie, cum îți poți dezvolta acel talent?
- Dacă membrii clasei nu au indicat ceva ce ai scris, cum îți poți dezvolta acel talent?

Provocați pe fiecare copil să aleagă unul dintre talentele sale și să hotărască cum să și-l dezvolte în continuare sau să-l folosească în timpul săptămânii care urmează.

3. Împărtășiți următoarea povestire despre președintele Heber J. Grant:

„Când am intrat într-un club de baseball, băieții de vârsta mea și cei un pic mai mari jucau în primii nouă [cel mai bun grup de jucători]; cei mai mici decât mine în al doilea grup de nouă și cei și mai mici în al treilea grup de nouă, iar eu jucam alături de ei. Unul dintre motivele acestui fapt era acela că nu puteam arunca mingea de la o bază la alta. Un alt motiv era că îmi lipsea forța fizică pentru a alerga sau a lovi cu putere. Când prindeam o minge, băieții obișnuiau să strige: ‘Arunc-o aici, fetițo!’

Atât de mult m-au tachinat tinerii mei camarazi, încât mi-am promis solemn că aveam să joc baseball în cei nouă care aveau să câștige campionatul teritoriului Utah...

Am economisit un dolar pe care l-am investit într-o minge de baseball. Am petrecut ore întregi aruncând mingea în hambarul episcopului Edwin D. Woolley... Deseori, brațul mă durea, așa încât abia puteam să dorm noaptea. Dar am continuat să exersez și, în cele din urmă, am reușit să intru în al doilea grup de nouă din clubul nostru. Ulterior, am mers la un club mai bun și, în cele din urmă, am jucat în grupul de nouă care a câștigat campionatul teritoriului” (*Gospel Standards*, p. 342–343).

4. Următorul citat a fost unul dintre proverbele preferate ale președintelui Heber J. Grant. Discutați cu copiii înțelesul lui și încurajați-i să-l memoreze.

„Ceea ce continuăm să facem cu perseverență devine mai ușor de făcut; nu pentru că natura acelui lucru s-a schimbat, ci pentru că puterea noastră de a-l face a crescut” (*Gospel Standards*, p. 355).

5. Rugați copiii să se gândească la unele dintre responsabilitățile pe care le primesc oamenii în Biserică. Dați-le benzi de hârtie și creioane și rugați-i să scrie o responsabilitate sau îndatorire (fiecare copil ar putea scrie mai mult de una). Rugați-i să pună benzile de hârtie într-o cutie sau borcan. Rugați-i apoi pe copii să scoată, fiecare, câte o bandă de hârtie din cutie și să spună ce talente și-ar putea dezvolta prin îndeplinirea acelei îndatoriri sau responsabilități. Scrieți, pe tablă, talentele care sunt menționate pentru a vedea cât de multe talente pot găsi respectivii copii.

6. Cântați sau citiți versurile cântecului „I’m Thankful to Be Me” (Fericit că sunt eu) (*Children’s Songbook*, p. 11).

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie despre bucuria pe care o avem când ne folosim talentele pe care ni le-a dat Dumnezeu în folosul nostru și al altora. Împărtășiți copiilor cât de mult doriți să simțiți bucuria întoarcerii la Tatăl Ceresc ca o persoană care și-a folosit bine talentele.

Lectură pentru
acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 25:14–30 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Notă: O activitate de îmbogățire spirituală pentru lecția 27 impune să rugați o membră a președinției Societății de Alinare sau un membru al episcopatului să vină și să vorbească membrilor clasei despre slujirea plină de compasiune a surorilor din Societatea de Alinare. Dacă doriți să folosiți această activitate, rugați persoana din timp și explicați-i despre ce doriți să vorbească.

Scop De a-i învăța pe copii că faptul de a le sluji altora ne ajută să fim pregătiți pentru momentul în care Isus Hristos ne va judeca.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 25:31–46. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lecturi suplimentare: Iacov 2:17–19; Mosia 4:16, 26 și Doctrină și legăminte 104:17–18.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. ilustrațiile 7-26, Ultima judecată (pictură murală, Templul Washington), și 7-25, A Doua Venire (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelia 238; 62562).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Invitați-i pe copii să împărtășească clasei ceva ce au făcut în timpul săptămânii care a trecut pentru a-și dezvolta sau a împărtăși un talent.

Activitate pentru captarea atenției

Citiți copiilor următoarele situații sau altele similare (folosiți situații familiare copiilor). Întrebați-i ce cred ei că ar trebui să facă dacă:

văd un copil mai mic căruia îi este sete dar nu poate ajunge la apă;

știu un copil care nu a fost la biserică de câteva săptămâni;

știu pe cineva care nu are suficientă mâncare;

văd pe cineva care nu are un palton călduros și afară este foarte frig;

știu pe cineva care a stat acasă o perioadă îndelungată fiind bolnav sau din cauza unei dizabilități.

- Ce ar dori Isus să faceți? De ce credeți că ar trebui să-i ajutați pe alții în situații ca acestea?

Amintiți copiilor că, în ultimele două lecții, au învățat despre două dintre pildele pe care Isus le-a folosit pentru a-i învăța pe oameni despre a Doua Sa Venire. În această lecție se învață despre a treia pildă din Matei 25 și toate trei pildele laolaltă ne învață cum putem să ne pregătim pentru venirea lui Isus și pentru momentul în care El ne va judeca. Una dintre cele mai bune modalități de a ne pregăti este să-i slujim pe alții.

Relatare din
scriptură

Arătați ilustrațiile Ultima judecată și A Doua Venire la momentul potrivit, în timp ce predați copiilor pilda despre oi și capre din Matei 25:31–46. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cum credeți că va fi când Isus va veni din nou?
- Isus ne învață că, la venirea Sa, el va separa națiunile așa cum păstorul își separă oile de capre. (Matei 25:32.) În această pildă, pe cine reprezintă oile? (Matei 25:33–36.) Pe cine reprezintă caprele? (Matei 25:33, 41–43.) De ce va separa Isus oile de capre? Care este diferența principală dintre oi și capre?
- Ce a vrut Isus să spună când a afirmat că cei din dreapta lui L-au hrănit, L-au îmbrăcat și așa mai departe? (Matei 25:37–40.) Cine sunt „acești foarte neînsemnați frați ai Mei”?
- Ce fel de slujire au adus cei neprihăniți? (Matei 25:35–37.) Ce ni se cere să facem pentru a fi numărați printre oile Domnului? Ajutați-i pe copii să se gândească la modalități în care pot face astfel de acte de slujire. Împărtășiți exemple de slujire pe care le-ați observat și invitați-i pe copii să împărtășească exemple pe care ei le-au văzut.
- Care va fi răsplata noastră dacă îi slujim pe alții? (Matei 25:34, 46.) Ce li se va întâmpla acelor care nu îi slujesc pe alții? (Matei 25:41, 46.)
- Pe cine trebuie să slujim? Cui, dintre cei pe care îi cunoaștem, am putea sluji? (Matei 25:40; vezi, de asemenea, Mosia 4:16.) (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 1.)
- Cum i-a slujit Isus pe alții? (Revedeți unele relatări din scripturi despre Isus vindecându-i pe bolnavi, binecuvântându-i pe copii, hrănindu-i pe cei 5.000 de oameni și așa mai departe. Subliniați dragostea pe care Isus a arătat-o oamenilor când a făcut aceste lucruri.) Cum vă poate ajuta exemplul Său de slujire a altora?
- Cum îi putem binecuvânta pe alții prin slujirea noastră? Cum v-a binecuvântat slujirea adusă unei alte persoane? Cum vă simțiți când slujiți altora? Ce sentimente aveți față de cei pe care îi slujiți?

Puteți folosi activitatea de îmbogățire spirituală 4 pentru a-i încuraja pe copii să pună în practică în viețile lor această lecție.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Împărtășiți și discutați alături de copii următoarea povestire:

„Am multe amintiri legate de copilăria mea. Așteptarea cu nerăbdare a cinei din ziua de duminică este una dintre ele. Tocmai când noi, copiii, ajungeam la așa-numitul punct al înfometării și stăteam nerăbdători la masă, iar aroma fripturii se revărsa în toată încăperea, mama îmi spunea: ‘Tommy, înainte de a mânca, ia această farfurie pe care am pregătit-o și du-te la bătrânul Bob, apoi, vino repede

Înapoi'... Alergam până la casa lui și așteptam, nerăbdător, până când bătrânele picioare ale lui Bob îl aduceau, în cele din urmă, la ușă. Apoi, îi înmănam farfuria cu mâncare. El îmi dădea farfuria curată din duminica precedentă și îmi oferea un bănuț ca plată pentru serviciile mele. Răspunsul meu era mereu același: 'Nu pot să primesc banii. Mama mi-ar da niște nuiele'. El... spunea: 'Băiete, ai o mamă minunată. Spune-i că-i mulțumesc'... Îmi amintesc, de asemenea, că cina de duminică părea întotdeauna mai gustoasă după ce făceam acel drum" (Thomas S. Monson, „The Long Line of the Lonely”, *Ensign*, febr. 1992, p. 4).

2. Aranjați ca o membră din președinția Societății de Alinare sau un membru al episcopatului să vină și să explice membrilor clasei despre slujirea plină de compasiune a surorilor din Societatea de Alinare. Rugați vizitatoarea sau vizitatorul să explice cum oferă Biserica ajutor celor care au nevoie, inclusiv cum sunt folosite darurile de post.
3. Dați fiecărui copil o foaie de hârtie și un creion și rugați-i să facă o listă cu modurile în care îi pot sluji pe alții din casă sau din cartier. Provocați-i pe copii să îndeplinească cel puțin un act de slujire în această săptămână.
4. Discutați următorul citat:

„Cel care îi va judeca pe toți oamenii va fi un Dumnezeu înțelept și drept... Cei răi ar putea prospera o vreme, ar putea părea că cei răzvrățiți profită de păcatele lor, dar va veni o vreme în care, în fața dreptății, toți oamenii vor fi judecați 'fiecare... după faptele lui' (Apocalipsa 20:13). Nimeni nu va scăpa de consecințele niciuneia dintre faptele sale. În acea zi nimeni nu va scăpa de pedeapsa pentru faptele sale, nimeni nu va pierde binecuvântările pe care le-a câștigat. Din nou, pilda oilor și a caprelor ne asigură că va fi dreptate deplină” (Spencer W. Kimball, *The Miracle of Forgiveness*, p. 304–305).

5. Pregătiți două cutii sau recipiente. Puneți pe o cutie eticheta „Oi” și pe cealaltă, eticheta „Capre”. Puneți cutia „Oi” în dreapta dumneavoastră și cutia „Capre” în stânga dumneavoastră. Pe benzi separate de hârtie scrieți fapte bune și rele (includeți unele fapte care nu fac parte, în mod evident, din vreuna dintre categorii). Rugați-i pe copii să citească o faptă, să hotărască dacă este fapta unei „oi” sau a unei „capre” și să pună banda de hârtie în cutia corespunzătoare.

Folosiți faptele de mai jos sau creați dumneavoastră altele:

Spui adevărul părinților tăi.
 Nu recunoști când ai făcut ceva rău.
 Te bați cu fratele sau cu sora ta.
 Spui „îmi pare rău” când ai rănit sentimentele cuiva.
 Spui numai o parte din adevăr.

6. Ajutați-i pe copii să memoreze Matei 25:40.
7. Cântați sau citiți versurile cântecului „I'm Trying to Be like Jesus” (Eu încerc să fiu ca Isus) (*Children's Songbook*, p. 78).

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia că Isus dorește ca noi să slujim altora și că suntem binecuvântați când facem aceasta. Împărtășiți copiilor sentimentele dumneavoastră despre ocaziile pe care le aveți de a sluji.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 25:35–40 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă că, deoarece este Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos are putere asupra morții.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Ioan 11:1–46. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Revedeți Luca 7:11–17; 8:41–42, 49–56.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. o ramură sau o frunză proaspăt tăiată și una uscată (sau câte o ilustrație cu ele);
 - c. ilustrațiile 7-27, Isus îl învie pe Lazăr (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelia 222; 62148), și 7-18, Isus o binecuvântează pe fiica lui Iair (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelia 215; 62231).
-

**Sugestii pentru
desfășurarea
lecției**

Activitate pentru
captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Arătați copiilor ramura sau frunza proaspăt tăiată și pe cea uscată. Rugați-i pe copii să vorbească despre diferențele dintre cele două.

- Putem face ceva pentru ca ramura uscată să arate ca ramura proaspăt tăiată?
- Acum, când ramura proaspăt tăiată a fost separată de plantă, ce se va întâmpla cu ea?
- Cine are puterea de a da din nou viață unui lucru mort?

Explicați că Isus are putere asupra morții. El a readus la viață mai mulți oameni care muriseră.

Relatare din
scriptură

Revedeți pe scurt relatările despre Isus înviindu-i pe fiul văduvei din Nain (Luca 7:11–17) și pe fiica lui Iair (Luca 8:41–42, 49–56). Predați apoi copiilor relatarea despre Isus când îl învie pe Lazăr, așa cum se găsește în Ioan 11:1–46. Arătați ilustrațiile la momentul potrivit. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Explicați că, atunci când Isus i-a înviat pe oameni, El a înfăptuit miracole care au mărturisit că El era Fiul lui Dumnezeu și avea putere asupra morții. Explicați copiilor că, datorită obiceiului iudeu în care vecinii și prietenii îl jeleau pe mort împreună cu familia timp de mai multe zile, mulți oameni se aflau alături de Marta și Maria după ce Lazăr murise și au fost martori la acest mare miracol înfăptuit de Isus.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Adresați întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cât a așteptat Isus înainte de a pleca spre Betania după ce a primit vestea că Lazăr era bolnav? (Ioan 11:6.) Cât timp stătuse trupul lui Lazăr în mormânt când a sosit Isus? (Ioan 11:17.) De ce credeți că a așteptat Isus atât de mult înainte de a pleca? (Pentru ca toți să știe, fără îndoială, că Lazăr era mort și ca învierea lui să fie o mărturie mai puternică despre puterea și misiunea divină a lui Isus [Ioan 11:4, 15].)
- Ce i-au spus Marta și Maria lui Isus când a sosit? (Ioan 11:21–22, 32.) Ce a gândit Marta când Isus i-a spus că Lazăr va învia? (Ioan 11:23–24.) Care a fost mărturia Martei, chiar înainte ca ea să-l vadă pe fratele ei înviat? (Ioan 11:27.)
- De ce s-a rugat Isus Tatălui Ceresc înainte de a-l învia pe Lazăr? (Ioan 11:41–42.) Ce a dorit Isus ca oamenii să înțeleagă? (Că fusese trimis de Tatăl Ceresc.)
- Ce i-a spus Isus lui Lazăr? (Ioan 11:43.) Ce s-a întâmplat? În ce era înfășurat Lazăr? (Ioan 11:44.)
- Care credeți că au fost sentimentele Mariei, Martei și ale celorlalți oameni care au fost martori ai acestui miracol? Ce credeți că ați fi simțit dacă ați fi fost acolo? Ce au făcut oamenii după ce au văzut miracolul? (Ioan 11:45–46.) Cum ar fi fost influențată credința voastră în Isus dacă l-ați fi văzut pe Lazăr ieșind din mormânt?
- De ce a putut Isus să-l învie pe Lazăr? Cum vă face să vă simțiți cunoașterea faptului că Isus are puterea să învie pe cineva? Cum ne ajută acest miracol să știm că Isus este Fiul lui Dumnezeu? (Ioan 11:4.)
- Ce a făcut Isus mai târziu și care a dovedit puterea pe care o avea asupra morții? (El a înviat. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, atunci când Lazăr a revenit dintre morți, el era totuși muritor și avea să moară din nou. Când oamenii vor fi înviați, ei nu vor mai muri niciodată. Vor trăi veșnic.)
- Ce a vrut să spună Isus când a afirmat că El este „învierea și viața”? (Ioan 11:25.) Ce înseamnă acest lucru pentru noi?

Explicați că Isus nu numai că are puterea de a readuce pe cineva la viața muritoare, așa cum a făcut cu Lazăr, dar are și puterea mai importantă de a ridica la nemurire pe toată lumea. Fiecare persoană născută pe pământ va fi înviată. De asemenea, prin ispășirea Sa, Isus are puterea să dea viață veșnică aceluia care se supun și Îl urmează. El este sursa învierii și vieții veșnice pentru fiecare dintre noi.

Temă

Îndemnați-i pe copii să spună cuiva, în timpul săptămânii care urmează, povestea învierii lui Lazăr de către Isus.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să-și imagineze că sunt Maria, Marta, Lazăr și iudeii care au fost prezenți când Isus l-a înviat pe Lazăr. Rugați un alt copil să-i intervieveze pe oameni pentru a afla ce s-a întâmplat, la ce au fost martori, ce au simțit văzându-l pe Lazăr ieșind din peșteră și ce sentimente au avut față de Isus.

2. Pregătiți benzi de hârtie care se referă la evenimente, precum următoarele, în care cineva a fost martor că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Pregătiți alt set de foi cu scripturi care descriu evenimentul.

Eveniment: S-a născut Isus.

Scriptură: Un înger a spus: „Astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:11).

Eveniment: Isus a fost botezat.

Scriptură: Un glas din cer a spus: „Tu ești Fiul Meu prea iubit”; Spiritul lui Dumnezeu a coborât asupra Lui ca un porumbel (Marcu 1:9–11).

Eveniment: Isus a umblat pe mare.

Scriptură: Ucenicii lui Isus de pe corabie au spus: „Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu” (Matei 14:25–27, 32–33).

Eveniment: Isus a vindecat un om care se născuse orb.

Scriptură: „‘Cred Doamne [că Tu ești Fiul lui Dumnezeu]’, I-a zis [omul]; și I s-a închinat” (Ioan 9:32, 35–38).

Eveniment: Petru a mărturisit despre Hristos.

Scriptură: Când Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi cine credeau ei că era El, Petru a spus: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu” (Matei 16:13–16).

Eveniment: Joseph Smith a avut prima sa viziune.

Scriptură: Tatăl Ceresc a spus: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit. Ascultă-L!” (Joseph Smith – Istorie 1:17).

Așezați foile de hârtie, cu fața în jos, pe podea sau pe masă în ordine aleatorie. Rugați un copil să vină și să întoarcă două foi de hârtie cu fața în sus și să încerce să coreleze evenimentul cu relatarea din scriptura corespunzătoare. Dacă cele două foi de hârtie nu se potrivesc, întoarceți la loc foile de hârtie și invitați un alt copil să facă același lucru. Dacă foile de hârtie cu evenimentele și scripturile se potrivesc, înainte ca fiecare copil să participe la joc, jucați din nou jocul.

3. Ajutați-i pe copii să memoreze Ioan 11:25.

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și are putere asupra morții. Exprimați-vă dragostea față de Salvator și recunoștința pe care I-o purtați pentru ispășirea Sa, pentru că aceasta face posibil ca noi să fim înviați și să dobândim viața veșnică.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Ioan 11:39–46 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Intrarea triumfală a lui Isus Hristos și cina cea de taină

Lecția
29

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă importanța luării din împărtășanie în fiecare săptămână pentru a nu uita să ne aducem întotdeauna aminte de Isus Hristos.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 21:1–11; Marcu 14:12–26; Luca 19:29–38; 22:15–20 și Doctrină și legăminte 20:77, 79. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lecturi suplimentare: titlul de la Doctrină și legăminte 27, Doctrină și legăminte 27:2 și *Principiile Evangheliei*, capitolul 23.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. mai multe exemplare din Doctrină și legăminte;
 - c. creioane și hârtie pentru fiecare copil (opțional);
 - d. ilustrațiile 7-28, Intrarea triumfală (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 223; 62173) și 7-29, Cina cea de taină (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 225; 62174).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Activitate pentru captarea atenției

Împărțiți clasa în grupuri și rugați-i pe copii să se gândească la lucruri pe care le-ar putea face acasă dacă ar avea musafiri speciali, cum ar fi: curățenie în casă, pregătirea unor feluri de mâncare speciale și altele. Rugați fiecare grup să mimeze lucrul respectiv și lăsați restul clasei să ghicească ce fac.

- Dacă Salvatorul ar veni în căminul vostru ce ați face ca să vă pregătiți? Spuneți copiilor că, în această lecție, vor învăța despre momentul în care oamenii au pregătit un bun venit special Salvatorului pentru a arăta cât de mult îl cinstesc și îl respectă.

Relatări din scripturi și întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Expuneți ilustrația Intrarea triumfală. Predați copiilor relatarea despre intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim (Matei 21:1–11; Luca 19:29–38). (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

- Ce au făcut oamenii când au auzit că Isus Hristos vine în orașul lor? (Matei 21:8–9.) Ce sentimente credeți că au avut față de Isus? Ce sentimente credeți că ați fi avut dacă ați fi fost acolo?

- De ce au strigat oamenii „Osana” în timp ce mergeau prin Ierusalim alături de Isus? (Ajutați-i pe copii să înțeleagă că acesta era modul lor de a aduce laude și a-L preaslăvi pe Isus și de a arăta că ei credeau că El era Fiul lui Dumnezeu.) Cum îi preaslăvim noi pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos astăzi? (Când participăm la adunările de împărtășanie, citim din scripturi, cântăm imnuri, ne rugăm și luăm din împărtășanie.)

Predați copiilor relatarea despre cina cea de taină din Marcu 14:12–26 și Luca 22:15–20. Arătați ilustrația Cina cea de taină. Explicați că Paștele era un ritual la masă pe care oamenii îl făceau în fiecare an pentru a-și reaminti despre momentul în care îngerul distrugător a trecut peste casele strămoșilor lor în Egipt și nu i-a ucis pe întâii născuți (vezi Exodul 12:21–30).

- De ce numim această masă de Paști Cina cea de taină? (Luca 22:15–18.) Ce a făcut Isus la această masă? (Marcu 14:22–24.) De ce a făcut aceasta? (Pentru a-i învăța despre importanța ispășirii Sale. El a instituit împărtășania pentru a ne ajuta să ne amintim întotdeauna de El și de ispășirea Sa.)
- Ce a spus Isus că reprezenta pâinea? (Marcu 14:22.) Ce a spus Isus că reprezenta vinul? (Marcu 14:23–24. Explicați că, astăzi, noi folosim apă în loc de vin.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că pâinea și apa sunt simboluri sau mijloace de a ne aminti de trupul și sângele lui Isus.
- În ce fel este cina cea de taină similară cu adunarea noastră de împărtășanie de astăzi? Reamintiți copiilor că așa cum Isus a rupt pâinea, a binecuvântat-o și le-a dat și celorlalți din pâine și vin, tot așa deținătorii preoției îndeplinesc aceleași responsabilități astăzi. Puteți folosi această ocazie pentru a-i ajuta pe băieții din clasa dumneavoastră să înțeleagă că, atunci când vor primi Preoția aaronică, ei vor primi autoritatea de a-L reprezenta pe Hristos în cadrul rânduielii împărtășaniei.

Dacă vreunul dintre copii întreabă de ce folosim apă în loc de vin pentru împărtășanie, indicați-le ca referință Doctrină și legăminte 27:1–2.

- Rugați-i pe copii să citească Doctrină și legăminte 20:77, 79. Ce reprezintă aceste două scripturi? Explicați că Isus a revelat cuvintele rugăciunii de împărtășanie și că preoții sunt instruiți să le repete așa cum sunt scrise în Doctrină și legăminte.
- Ce promitem noi să facem când spunem „amin” în rugăciunile de împărtășanie și luăm din împărtășanie? Ce ne promite Domnul în schimb? De ce este important ca noi să ne amintim întotdeauna de Isus? Ce puteți să faceți pentru a vă aminti întotdeauna de Salvator? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 3.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Revedeți legămintele botezului de la lecția 6. Explicați că promisiunile din rugăciunile de împărtășanie sunt aceleași cu cele de la legămintele botezului. Când luăm din împărtășanie, ne reînnoim legămintele făcute la botez. Puteți expune benzile de hârtie cuprinzând următoarele:

Promit

să iau asupra mea numele lui Isus Hristos.
 să-mi amintesc totdeauna de El.
 să mă supun poruncilor Lui.

Domnul îmi promite că

voi avea totdeauna Spiritul Său cu mine.

2. Întrebați-i pe copii dacă li s-au dat numele cu un anumit motiv. Rugați-i pe copiii care au fost numiți după alte persoane să spună cum este să ai numele acelei persoane. Întrebați-i pe cei care au nume de familie deosebite să spună ce înseamnă pentru ei să aibă acel nume. Discutați apoi cu respectivii copii ce înseamnă să luăm asupra noastră numele lui Hristos când devenim membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că faptele noastre ca membri ai Bisericii trebuie să fie potrivite pentru cineva care Îl urmează pe Isus Hristos.
3. Rugați clasa să întocmească o listă cu modalitățile în care ne putem aduce aminte de Isus atât în timpul împărtășaniei, cât și în viața noastră de zi cu zi. Sugestiile pot include:

În timpul împărtășaniei:

ne gândim cât a suferit și cum a murit pentru noi;
 ne gândim la cuvintele unui imn de împărtășanie;
 ne gândim la povestiri din viața lui Isus (rugați-i pe copii să indice povestiri concrete);
 ne gândim la una dintre învățăturile lui Isus pe care dorim să începem s-o punem în practică sau s-o demonstrăm mai bine;
 ne gândim la legămintele botezului.

În viața de zi cu zi:

ne rugăm Tatălui Ceresc în fiecare zi în numele lui Isus Hristos;
 ne ascultăm părinții;
 suntem buni cu membrii familiei;
 citim scripturile;
 ne supunem poruncilor;
 suntem pioși în locurile sacre;
 îi ajutăm pe alții la nevoie;
 participăm la adunările Bisericii.

Puteți ruga pe fiecare copil să noteze una dintre aceste sugestii pe o foaie de hârtie și s-o păstreze pentru a-și aduce aminte în timpul săptămânii.

4. Discutați cu respectivii copii despre scopul imnurilor de împărtășanie adresând următoarele întrebări:
 - De ce cântăm un imn chiar înainte ca împărtășania să fie binecuvântată?
 - Despre cine ne vorbește imnul de împărtășanie?

Încurajați-i pe copii să asculte versurile imnului de împărtășanie în fiecare săptămână. Puteți cânta împreună cu clasa unul dintre imnurile de împărtășanie sau puteți asculta o înregistrare în timp ce toți cei prezenți se gândesc la Isus. Puteți folosi „Isus, la Tine când gândesc” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 81).

Puteți, de asemenea, să-l rugați pe dirijorul episcopiei să folosească acest imn de împărtășanie la următoarea adunare de împărtășanie.

5. Cântați sau citiți versurile imnului „Cu gândul la Cel răstignit” (*Imnuri*, nr. 114).

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia despre Isus Hristos și dragostea Sa pentru fiecare dintre noi. Subliniați că, deoarece ne amintim de El, ne va ajuta să facem alegeri corecte pentru a putea fi, din nou, alături de El. Încurajați-i pe copii să se gândească la Salvator în timp ce iau din împărtășanie în fiecare săptămână și să promită să trăiască așa cum trebuie.

Lectură pentru
acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Marcu 14:12–26 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Isus Hristos în Ghetsimani

Lecția
30

Scop De a-i ajuta pe copii să simtă dragoste față de Mântuitorul lor, Isus Hristos, datorită suferinței și ispășirii Lui pentru păcatele lor.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 26:36–46, Luca 22:40–46, Ioan 3:16, 15:12–13, Mosia 3:7 și Doctrină și legăminte 19:15–18. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: 2 Nefi 9:21–22, Alma 34:9, Doctrină și legăminte 76:41–42 și *Principiile Evangheliei*, capitolul 12.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. benzi de hârtie cuprinzând următoarele:

Ce este ispășirea?
De ce avem nevoie de ispășire?
Noi, toți, vom muri.
Noi, toți, păcătuim.
Isus Hristos este Salvatorul și Mântuitorul nostru.
El este fără de păcat.
El are putere asupra morții.
 - c. ilustrațiile 7-1, Isus Hristosul (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 240; 62572), și 7-30, Isus se roagă în Ghetsimani (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 227, 62175).

**Sugestii pentru
desfășurarea
lecției**

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Întrebați-i pe copii dacă dorește cineva să împărtășească clasei cum l-a influențat lecția de săptămâna trecută să aibă o atitudine mai pioasă în timpul împărtășaniei.

**Activitate pentru
captarea atenției**

Rugați-i pe copii să-și imagineze o situație similară cu următoarea (descrieți situația astfel încât să pară cât mai reală posibil):

Imaginați-vă că familia voastră vizitează o rudă. Nu vă ascultați părinții și intrați într-o cameră în care vi s-a spus să nu intrați. Spargeți, din întâmplare, un obiect foarte valoros.

- Cum v-ați simți?
- Ce ați spune proprietarului?
- Ce ați putea face pentru a înlocui obiectul spart?

- Ce ați face dacă nu ați avea suficienți bani pentru a cumpăra un altul identic? Cum l-ați plăti?

Explicați că tatăl vostru vă va ajuta pentru că vă iubește. El vă spune că, dacă vă pare cu adevărat rău, dacă veți fi supuși și plătiți cât puteți, el vă va ajuta plătind diferența.

- Cum v-ați simți? Ați fi putut plăti prețul singuri? Ce sentimente ați avea față de tatăl vostru care vă ajută?

Explicați că, alegând să ne naștem pe pământ, fiecare dintre noi are nevoie de ajutor pentru a putea să se întoarcă la Tatăl Ceresc.

Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, deoarece Tatăl Ceresc și Isus Hristos ne iubesc, ei au un plan prin care ne ajută să facem ceva ce nu putem face singuri. Această lecție este despre o parte din acel plan; este despre marele sacrificiu pe care Isus Hristos l-a făcut pentru a plăti pentru păcatele noastre și ca să biruiască moartea. Acest sacrificiu se numește ispășire. Arătați ilustrația Isus Hristosul.

Scurtă recapitulare

Rugați-i pe copii să repete al treilea articol de credință. Rugați-i apoi să revadă scopul vieții noastre pe pământ și motivul pentru care ispășirea este necesară pentru salvarea noastră. Pentru a-i ajuta, folosiți benzile de hârtie menționate în secțiunea „Pregătire”.

„Ce este ispășirea?” (Ispășirea este actul voluntar al lui Isus Hristos de a suferi pentru păcatele noastre și de a-Și da viața pe cruce pentru a birui moartea.)

„De ce avem nevoie de ispășire?” (Amintiți copiilor despre planul Tatălui Ceresc. Noi am ales să venim pe pământ și să devenim muritori. Trupurile noastre fizice vor muri într-o zi.)

„Noi, toți, vom muri.” (Avem nevoie de un Salvator care să ne salveze de la moartea fizică și să facă posibilă învierea.)

„Noi, toți, păcătuim.” (Păcatul ne face nedemni de a ne întoarce în prezența Tatălui Ceresc. Avem nevoie de un Mântuitor care să plătească pentru păcatele noastre când ne pocăim.)

„Isus Hristos este Salvatorul și Mântuitorul nostru.” (Subliniați că Isus Hristos S-a oferit voluntar să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru; El a dorit să-Și dea viața pentru noi.)

„El este fără de păcat.” (Pentru că Isus Hristos a fost perfect, El a fost singura persoană care putea să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru.)

„El are putere asupra morții.” (Pentru că Isus Hristos a fost fără de păcat și Singurul Fiu Născut al lui Dumnezeu, El a avut putere asupra morții.)

Citiți Ioan 3:16 împreună cu membrii clasei. Invitați-i pe copii să-și împărtășească sentimentele despre faptul că Tatăl Ceresc și Isus Hristos ne-au oferit acest plan minunat. Împărtășiți-vă sentimentele de dragoste față de Tatăl Ceresc și Isus și spuneți cât de mult doriți să vă întoarceți să trăiți alături de Ei, într-o zi.

Relatare din scriptură

Expuneți ilustrația Isus se roagă în Ghetsimani. Predați copiilor relatarea despre Isus în Ghetsimani așa cum se găsește în Matei 26:36–46, Luca 22:40–46 și Doctrină și legăminte 19:16–18. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Explicați că Isus și-a înțeles misiunea și a știut că venise momentul în care avea să trăiască marea agonie și durere pentru a ispăși pentru păcatele lumii.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce a spus Isus în timp ce S-a rugat Tatălui Ceresc în grădina Ghetsimani? (Matei 26:39, 42, 44.) De ce era Isus dornic să se supună planului Tatălui Ceresc chiar dacă trebuia să îndure așa o suferință îngrozitoare? (El L-a iubit și a avut încredere în Tatăl Său și ne-a iubit și pe noi.)
- Ce s-a întâmplat cu Isus în timp ce se ruga în grădina Ghetsimani? (Luca 22:44; Mosia 3:7.) Cine l-a arătat lui Isus pentru a-L întări? (Luca 22:43.)
- Pentru cine a suferit Isus în grădina Ghetsimani? (D&L 19:16.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Isus a suferit și pe cruce, dar cea mai mare suferință a Sa a fost în grădina Ghetsimani, când a sângerat prin fiecare por.

Citiți acest citat din vârstnicul Marion G. Romney: „Salvatorul... a plătit datoria pentru păcatele mele. El a plătit datoria pentru păcatele dumneavoastră și pentru păcatele fiecărui suflet viu care a trăit vreodată pe pământ sau care va trăi vreodată, în viața muritoare, pe pământ” (*Improvement Era*, dec. 1953, p. 942–943).

- Cât a fost de mare suferința lui Isus? (D&L 19:18.)
- De ce a vrut Isus să sufere toate aceste lucruri? (Ioan 15:12–13.) Cum vă simțiți, știind că Isus a suferit și a ispășit pentru păcatele voastre? Cum Îi putem arăta lui Isus că suntem recunoscători pentru ispășirea Sa?
- Ce trebuie să facem pentru ca suferința lui Hristos să răscumpere păcatele noastre? (Să ne pocăim, să fim botezați și să ținem legămintele botezului.) Cum ne permite ispășirea lui Isus să ne întoarcem la Tatăl Ceresc? Ce se va întâmpla dacă nu ne pocăim? (D&L 19:15–17.)

Ajutați-i pe copii să înțeleagă că noi acceptăm ispășirea lui Hristos când ne pocăim de păcatele noastre, suntem botezați și primim Duhul Sfânt și când ne supunem poruncilor lui Isus. Când facem aceste lucruri, noi putem fi iertați și curățiți de păcat astfel încât să putem trăi veșnic alături de Tatăl Ceresc.

Articol de credință

Revedeți, discutați și ajutați-i pe copii să memoreze al treilea articol de credință.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Pregătiți o listă cu scripturi similare cu cele care urmează (sau le puteți scrie pe tablă), precum și o listă, într-o coloană separată, cu mesajele scripturilor respective. Amestecați referințele astfel încât să nu se afle în dreptul mesajului lor. Rugați un copil să cerceteze o scriptură, să hotărască ce mesaj conține și să traseze o linie de la scriptură la mesajul corespunzător. Oferiți fiecărui copil prilejul să facă acest lucru.

Matei 16:21 (Sacrificiul lui Isus a fost necesar.)

Ioan 3:16 (Isus a venit pe pământ pentru că El și Tatăl Ceresc ne iubesc.)

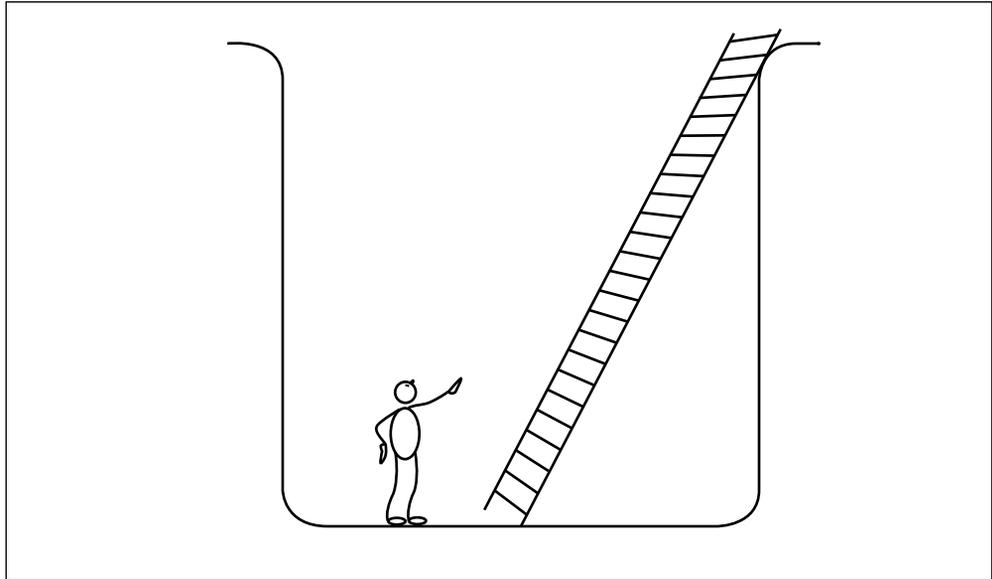
Ioan 10:17–18 (Isus are puterea să-Și dea viața și s-o ia înapoi.)

1 Petru 1:19–20 (Isus a fost ales în cer să fie Salvatorul nostru.)

1 Ioan 1:7 (Ispășirea lui Isus Hristos ne curăță de păcat dacă ne pocăim.)

Doctrină și legăminte 20:29 (Putem fi salvați în împărăția lui Dumnezeu numai când ne pocăim de păcatele noastre, când credem în Isus Hristos și suntem botezați.)

2. Spuneți copiilor următoarea povestire folosind planșa așa cum doriți:

Un om care mergea pe un drum a căzut într-o groapă atât de adâncă încât nu a putut ieși din ea. Orice a făcut, el nu a reușit să iasă singur din ea. Omul a strigat după ajutor și a fost bucuros când un trecător bun l-a auzit și a coborât o scară în groapă. Aceasta i-a permis să iasă din groapă și să-și redobândească libertatea.

Noi suntem ca omul din groapă. Comiterea păcatului este ca și căderea în groapă și noi nu putem să ieșim singuri. Așa cum bunul trecător l-a auzit pe om strigând după ajutor, Tatăl Ceresc Și-a trimis Singurul Fiu Născut pentru a ne oferi mijloacele de a scăpa. Ispășirea lui Isus Hristos ar putea fi comparată cu coborârea scării în groapă; ea ne oferă mijlocul de a ieși din groapă. Așa cum omul din groapă a trebuit să urce pe scară, noi trebuie să ne pocăim pentru păcatele noastre și să ne supunem principiilor și rânduielilor Evangheliei pentru a ieși din groapa noastră și a face ca ispășirea să aibă efect în viețile noastre. Astfel, după toate pe care le putem face, ispășirea ne dă posibilitatea să devenim demni pentru a ne întoarce în prezența Tatălui Ceresc.

3. Citiți Mosia 14:3–5 și Alma 7:11–12. Discutați despre faptul că Isus Hristos, prin ispășirea Sa, nu numai că a suferit pentru păcatele noastre, ci a suferit și durerile, bolile și tristețile noastre. El înțelege perfect tot ce trăim și suferim pe pământ. Prin dragostea și compasiunea Sa, El ne va ajuta să ne soluționăm problemele și provocările.
4. Ajutați copiii să memoreze Ioan 3:16.
5. Cântați sau citiți versurile imnului „Eu mă minunez” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 22).

Concluzie

Mărturie	Depuneți-vă mărturia că Isus Hristos este Salvatorul și Mântuitorul nostru. Exprimați-vă dragostea față de Isus și Tatăl Ceresc și recunoștința că Ei ne-au oferit o cale să biruim păcatul și moartea și să trăim din nou alături de Ei.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 26:36–46 și Doctrină și legăminte 19:16–18 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a întări dorința fiecărui copil de a-și depune cu îndrăzneală mărturia despre Isus Hristos.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 26:14–16, 47–27:31 și Luca 22:47–23:25. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 3. Scrieți următoarele cuvinte și expresii pe cartonașe separate: *Fiul lui Dumnezeu, Salvator, Mântuitor, divin, perfect, Atotputernic, Iubitor, Creator, Învățător, Tămăduitor, scuipat, trădat, acuzat pe nedrept, lovit cu pumnii, palmuit, biciuit, legat, batjocorit, încoronat cu o cunună de spini, condamnat la moarte.*
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. bandă adezivă sau alte mijloace de a expune cartonașele;
 - c. ilustrațiile 7-31, Trădarea lui Isus (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelia 228; 62468), și 7-32, Tăgăduirea lui Petru (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelia 229; 62177).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Amestecați cartonașele pe care le-ați pregătit și așezați-le cu fața în jos pe masă sau pe podea. Explicați copiilor că unele dintre aceste cartonașe îl descriu pe Isus iar altele descriu ce l s-a făcut aproape de sfârșitul vieții. Cereți-le copiilor să aleagă, pe rând, un cartonaș, să-l citească și să-l pună în una din două categorii. În prima categorie, trebuie să pună cuvintele care îl descriu pe Isus și, în cealaltă, cuvintele care vorbesc despre ce l s-a făcut aproape de sfârșitul vieții.

Revedeți, pe scurt, evenimentele care s-au petrecut în Grădina Ghetsimani și spuneți copiilor că, în această lecție, vor învăța despre evenimentele care s-au întâmplat la scurt timp după ce Isus și-a încheiat rugăciunea în Ghetsimani.

Relatare din scriptură

Predați copiilor relatarea despre trădarea, arestarea și judecarea lui Isus (Matei 26:14–16, 47–27:31 și Luca 22:47–23:25). (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Rugați copiii să asculte cuvintele care descriu ce l s-a făcut lui Isus. Ajutați-i să înțeleagă că Isus ar fi putut să-și folosească puterea pentru a se apăra de aceste lucruri, dar El știa că ele făceau parte din suferința pe care trebuia s-o îndure pentru a-Și îndeplini misiunea pământească și a realiza ispășirea (vezi Mosia 15:5).

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cine L-a trădat pe Isus? (Matei 26:14–16.) Cum L-a trădat Iuda? (Matei 26:48.) Ce i s-a întâmplat lui Iuda? (Matei 27:3–5.)
- De ce i-a oprit Isus pe apostolii Săi să-L apere? (Matei 26:51–54; Luca 22:49–51.) Ce lecție credeți că au învățat ucenicii când Isus a vindecat urechea bărbatului rănit? De ce credeți că au fugit apostolii și L-au părăsit pe Isus? (Matei 26:56.) Ce credeți că ați fi făcut dacă ați fi fost acolo?
- De ce nu le-a răspuns Isus acuzatorilor Săi în timpul procesului? (Matei 26:62–63; 27:12–14; Luca 23:9.) (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 3.) Explicați că, atunci când Isus a fost întrebat dacă El era Hristosul, Fiul lui Dumnezeu sau Împăratul iudeilor, El a răspuns (vezi Matei 26:63–64; 27:11). Subliniați că Isus nu și-a negat identitatea și nici nu a încercat să Se salveze. Isus știa că trebuia să fie răstignit pentru a-și împlini misiunea pe pământ.
- Referiți-vă, din nou, la lista de cuvinte, din activitatea pentru captarea atenției, care descrie ce I-au făcut oamenii lui Isus. Le ce vă gândiți când citiți aceste cuvinte? Ce sentimente aveți în legătură cu lucrurile îngrozitoare pe care oamenii I le-au făcut lui Isus? S-a purtat vreodată cineva nepoliticos cu voi deoarece credeți în Isus Hristos sau pentru că mergeți la biserică? Ce ați făcut?
- De câte ori a tăgăduit Petru că îl cunoștea pe Isus? (Luca 22:54–60.) De ce credeți că a făcut Petru aceasta? Cum s-a simțit Petru când a înțeles ce făcuse? (Luca 22:61–62.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Petru nu primise încă darul Duhului Sfânt. Petru a fost un om deosebit care, mai târziu, a devenit președinte al Bisericii și și-a dat viața pentru mărturia sa. Cum putem dovedi curaj în mărturiile noastre despre Isus Hristos indiferent de încercările cu care ne confruntăm? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 5.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să numească, fiecare, una dintre calitățile lui Isus pe care o apreciază în mod deosebit.
2. Revedeți primul și al treilea articol de credință. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că aceste articole de credință ne amintesc de divinitatea lui Isus Hristos și de importanța misiunii Sale.
3. Puneți următoarele cuvinte pe ecusoane: *Caiafa*, *Pilat* și *Irod*. Dați aceste ecusoane unui număr de trei copii și explicați că fiecare dintre acești conducători avea o responsabilitate diferită în țara sa. Rugați-i pe „conducători” să stea în picioare în diferite locuri din încăperea iar pe restul clasei să-i viziteze în timp ce acești trei copii citesc următoarele cuvântări. Sau rugați pe cei trei copii să stea în picioare în fața clasei pentru a-și citi rolurile:

Caiafa: Numele meu este Caiafa. Sunt marele preot iudeu, ceea ce înseamnă că sunt conducătorul religios al iudeilor. Am vrut ca Isus să fie condamnat la moarte, dar a trebuit să obțin aprobarea conducătorului roman, așa încât L-am trimis la Pilat.

Pilat: Numele meu este Pilat din Pont. Sunt guvernatorul roman, ceea ce înseamnă că sunt conducătorul politic al Iudeii. Iudeii au vrut ca eu să-L condamn pe Isus la moarte, dar nu l-am putut găsi nicio vină. L-am trimis la Irod.

Irod: Numele meu este Irod. Sunt iudeu și romanii m-au făcut împărat peste Galileea. Pilat l-a trimis pe Isus la mine pentru că eu sunt împăratul regiunii în care a crescut Isus. Am fost nerăbdător să-L văd pe acest om numit Isus. Auzisem despre El și doream să-L văd făcând o minune, dar El a refuzat să-mi vorbească sau să răspundă la întrebările mele. L-am trimis înapoi la Pilat.

Pilat: Eu tot nu am putut să găsec un motiv pentru a-L condamna pe acest om la moarte, dar poporul a insistat. În cele din urmă, am renunțat să spun oamenilor că nu-l găsec nicio vină lui Isus și i-am lăsat să-L ia pentru a-L răstigni.

După ce copiii își reiau locurile în clasă, discutați despre cum credeți că S-a simțit Isus când a trebuit să meargă în fața fiecăruia dintre acești bărbați și să fie chestionat de ei.

4. Scrieți bilețele cu câteva situații, cum ar fi următoarele, care ar putea fi, pentru copii, greu de înfruntat (folosiți situații potrivite pentru clasa dumneavoastră):

Cineva râde de tine pentru că mergi la biserică.

Cineva încearcă să te convingă să guști droguri sau să fumezi o țigară.

Vezi un coleg de școală care este răutăcios cu un alt copil.

Prietenii tăi, care nu sunt membri ai Bisericii, te roagă să le explici crezurile tale.

Un coleg de școală îți cere să spui o minciună pentru a-l scoate dintr-o situație neplăcută.

Rugați-i pe copii să tragă, pe rând, câte un bilețel și să-l citească. Lăsați clasa să discute despre fiecare situație și să hotărască ce ar trebui să facă. Subliniați că, uneori, este greu să dovedim curaj în mărturia noastră despre Isus Hristos, dar că vom primi multe binecuvântări dacă vom face acest lucru.

5. Dați fiecărui copil unul sau două cartonașe care Îl descriu pe Isus (puteți folosi, de asemenea, alte cuvinte sau expresii care Îl descriu pe Isus). Rugați-i pe copii să vă spună la ce se gândesc când citesc cuvintele de pe cartonașele lor. Cereți-le să hotărască, în sinea lor, dacă știu cu adevărat că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Salvatorul, Mântuitorul și așa mai departe. Invitați copiii să descrie cum i-a binecuvântat această cunoaștere și mărturie despre Isus Hristos.

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia despre divinitatea lui Isus Hristos și împărtășiți-le copiilor cât este de importantă pentru dumneavoastră această mărturie. Exprimați-vă recunoștința pentru dorința lui Isus de a suferi și a muri pentru ca noi să putem fi înviați și să avem viața veșnică.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 26:47-54 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Răstignirea și înmormântarea lui Isus Hristos

Lecția
32

Scop

De a întări mărturia fiecărui copil că noi vom trăi din nou pentru că Isus a murit pentru noi.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 27:32–66, Luca 23:26–56 și Ioan 10:17–18, 19:13–42. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Marcu 15:20–47.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. Cartea lui Mormon;
 - c. ilustrațiile 7-33, Răstignirea (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 230; 62505), 7-34, În mormântarea lui Isus (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 231; 62180), și 7-35, Mormântul lui Isus (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 232; 62111).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Împărtășiți copiilor următoarea povestire:

Într-o zi friguroasă de iarnă, un avion s-a prăbușit peste un pod din Washington, D.C., plonjând apoi în apa rece ca gheața a fluviului Potomac. Mulți oameni au fost uciși, dar șase persoane s-au agățat de coada avionului în timp ce bărbatul dintr-un elicopter le-au aruncat colace de salvare. Apa era foarte rece și era greu să te ții de avion. Oamenilor le era teamă că puteau să moară înainte de a le veni rândul să apuce colacul de salvare și să fie purtați spre locul în care s-ar fi aflat în siguranță.

De fiecare dată când salvatorii coborau colacul de salvare unui bărbat, el îl trecea altcuiva, pentru ca cealaltă persoană să poată fi salvată întâi. El a făcut acest lucru până când toți ceilalți au fost salvați, dar, apoi, el nu a mai putut rezista. Când elicopterul s-a întors să-l ia, el alunecase sub apă. A murit înainte ca cineva să-l poată salva.

- De ce credeți că acest bărbat a tot dat colacul de salvare celorlalți? Cum v-ați simți dacă ați fi unul dintre oamenii pe care i-a salvat acel bărbat?

Exprimați-vă sentimentele despre curajul și dragostea de care este nevoie pentru a fi capabil să-ți dai viața pentru alții așa cum a făcut acest om.

Explicați-le copiilor că, în această lecție, vor învăța despre durerea și suferința lui Isus pe cruce. El și-a dat de bunăvoie viața pentru ca orice persoană care a trăit vreodată sau care va trăi vreodată să trăiască din nou datorită iubirii Lui mari pentru noi.

Scurtă trecere în revistă

Amintiți-le copiilor de situația în care Adam și Eva s-au pus pe ei înșiși și pe urmașii lor atunci când au mâncat din fructul oprit în Grădina Edenului. Din cauza încălcării lui Adam și a Evei, trupurile lor au devenit muritoare. Aceasta însemna că trupurile lor aveau să moară într-o zi. Ca urmași ai lui Adam și ai Evei, și noi suntem muritori cum au fost ei.

Depuneți mărturie că moartea fizică face parte din planul Tatălui Ceresc și că Tatăl Ceresc, în marea Sa milostenie, L-a trimis pe singurul Său Fiu Născut, Isus Hristos, pentru a birui moartea. Prin moartea și învierea lui Hristos, noi, toți, am fost salvați de la moartea fizică. Vom muri, dar vom fi înviați (vezi Ioan 3:16–17; Helaman 14:15).

Treceți în revistă, pe scurt, din lecțiile anterioare, suferința, trădarea, arestarea și judecarea lui Isus.

Relatare din scriptură

Predați copiilor relatarea despre răstignirea și înmormântarea lui Isus din Matei 27:32–66. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Faceți referire, de asemenea, la Luca 23:34, 39–43 și Ioan 19:19–22, 25–27, 34, 39. Folosiți ilustrațiile în momentele potrivite.

Ați putea folosi următoarea listă pentru a preda aspectele incluse în această lecție.

1. Simon din Cirene a dus crucea lui Isus (Matei 27:32).
2. Isus a fost răstignit pe cruce între doi tâlhari (Matei 27:33–38; Luca 23:32–33).
3. Pilat a scris o denumire și a pus-o pe cruce (Ioan 19:19–22).
4. Isus a fost batjocorit (Matei 27:39–44).
5. Isus a vorbit tâlharului (Luca 23:39–43).
6. Isus i-a cerut lui Ioan să aibă grijă de mama Sa (Ioan 19:25–27).
7. Întunericul a acoperit pământul (Matei 27:45–46).
8. Isus Hristos a murit (Matei 27:50–56). Soldații romani l-au străpuns coasta cu o suliță (Ioan 19:34).
9. Trupul lui Isus a fost așezat într-un mormânt (Matei 27:57–61; Ioan 19:38–42).
10. Străjile au fost puse să păzească mormântul (Matei 27:62–66).

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce a făcut Pilat după judecarea lui Isus? (Matei 27:26.) Ce înseamnă *a lovi cu nuiela*? (A biciui.) Ce înseamnă a fi *răstignit*? (A fi omorât prin baterea în cuie sau legarea pe o cruce a mâinilor și picioarelor.) Explicați că răstignirea a fost o moarte lentă și dureroasă folosită, de obicei, în cazul sclavilor și al celor mai josnici criminali.
- Care sunt cele două nume ale locului în care a fost răstignit Isus? (Matei 27:33; Luca 23:33.)
- Alături de cine a fost Isus răstignit? (Matei 27:38; Luca 23:33.)
- Ce l-au dat soldații lui Isus să bea? (Matei 27:34.) Explicați că oțetul și fierea erau date ca medicament pentru a slăbi simțurile sau a reduce durerea. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Isus a refuzat să bea amestecul pentru că voia să fie pe deplin conștient în timp ce încheia lucrarea ispășirii.

- Pe cine a cerut Isus să ierte Tatăl Ceresc? (Vezi Traducerea lui Joseph Smith, Luca 23:35 din Ghidul pentru scripturi.) De ce credeți că era important ca Isus să-i ierte pe soldați? De ce este important ca noi să fim iertători? În ce fel suntem binecuvântați când îi iertăm pe alții?
- Cine erau unii dintre aceia care L-au batjocorit și insultat pe Isus în timp ce era răstignit pe cruce? (Matei 27:39–44.) Care au fost unele dintre lucrurile pe care I le-au spus? Cum a răspuns Isus? (1 Nefi 19:9.) Cum ar trebui să răspundem când oamenii ne spun lucruri josnice?
- Cum au reacționat cei doi tâlhari față de Isus? (Luca 23:39–43.) Ce a spus al doilea tâlhar, cuvinte care au arătat că el începe să se pocăiască? (Luca 23:40–42.) Ce a răspuns Isus? (Luca 23:43.)
- Cum Și-a arătat Isus marea dragoste față de mama Sa în timp ce suferea pe cruce? (Ioan 19:25–27.) Ce ne învață acest lucru despre Isus?
- Cât timp a acoperit întunericul pământul? (Matei 27:45.) Ce a strigat Isus? (Matei 27:46.) Îl părăsise cu adevărat Dumnezeu pe Fiul Său? Explicați că Tatăl Ceresc Și-a retras spiritul pentru o vreme, pentru ca Isus să obțină singur victoria asupra păcatului și a morții.
- Ce înseamnă că Isus „Și-a dat duhul”? (Singurul mod în care Isus putea să moară era să-și lase spiritul să-l părăsească trupul. Scriptura confirmă că Și-a dat viața de bunăvoie; nu i-a fost luată.) Rugați-i pe copii să citească Ioan 10:17–18. De ce credeți că Isus și-a dat viața de bunăvoie?
- Ce evenimente miraculoase au avut loc în momentul morții lui Isus? (Matei 27:51–53.) Ce înseamnă „s-a rupt în două”? (S-a sfâșiat în două bucăți.) Ce mărturie a depus sutașul (un ofițer al armatei romane) când a văzut ce s-a întâmplat? (Matei 27:54.)
- Cine era Iosif din Arimatea? (Matei 27:57.) Ce a făcut el? (Matei 27:58–60.)
- Ce l-au rugat farseii pe Pilat să facă? (Matei 27:62–66.) De ce voiau ei să fie păzit mormântul? De ce nu au contat strădaniile lor? Ce ne învață aceasta despre puterea oamenilor și despre puterea Domnului?

Scurte întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Puteți folosi următoarele întrebări pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă legătura dintre încălcarea lui Adam și a Evei și necesitatea unui Salvator.

- Cum au încălcat Adam și Eva, în Grădina Edenului, una dintre poruncile Tatălui Ceresc? (Ei au mâncat din rodul pomului cunoașterii binelui și răului.) Care a fost rezultatul acestei încălcări? (Ei au fost obligați să părăsească grădina. Ei au devenit muritori și au putut să aibă copii. Ei și toți urmașii lor au deveni muritori. Acest lucru făcea parte din planul Tatălui Ceresc.)
- Ce se întâmplă cu trupurile și spiritele noastre când murim? (Spiritul părăsește trupul și merge în lumea spiritelor; trupul, care este mort fără spirit, este de obicei îngropat în pământ.) Ce putem face pentru a reuni trupurile noastre cu spiritele noastre? (Nimic; pentru că suntem muritori, nu avem puterea de a ne reuni, singuri, trupurile și spiritele.)
- Cine a făcut posibil ca noi să depășim această situație fără speranță? De ce a fost Isus singurul care a putut să ne salveze? (El era fără de păcat; El era Singurul Fiu Născut în trup al Tatălui Ceresc și avea putere asupra morții.) Cum vă face să vă simțiți faptul că știți că există cineva care vă poate ajuta pe voi și familia voastră să fiți înviați?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Întocmiți pe o planșă sau pe tablă o listă cu următoarele scripturi. Spuneți copiilor că fiecare scriptură cuprinde una dintre declarațiile consemnate pe care Isus le-a făcut în timp ce era răstignit pe cruce. Rugați-i pe copii să citească declarațiile și să spună ce putere sau trăsătură de caracter L-a ajutat pe Isus să spună sau să facă aceste lucruri.

Luca 23:34 (El a fost milostiv și iertător.)

Luca 23:43 (El avea puterea să prezică ce avea să se întâmple.)

Ioan 19:26–27 (Își iubea mama și se îngrijea de ea.)

Matei 27:46 (El și-a exprimat dependența de Tatăl Său.)

Luca 23:46 (El se supunea voinței Tatălui Ceresc.)

Ioan 19:30 (El a împlinit planul Tatălui Ceresc.)

2. Întocmiți pe tablă o listă cu numele oamenilor sau grupurilor de oameni menționați în relatarea din scriptură despre moartea și înmormântarea lui Isus. Întrebați-i pe copii ce își amintesc despre fiecare persoană sau grup. Ajutați-i pe copii să identifice rolul pe care l-a avut fiecare:

Isus Hristos

Pilat

Simon din Cirene

Soldații

Batjocoritorii

Cei doi tâlhari

Maria, mama lui Isus

Ioan cel iubit

Sutașul

Iosif din Arimatea

3. Discutați și ajutați-i pe copii să memoreze al doilea articol de credință.
4. Cântați sau citiți versurile cântecului „Did Jesus Really Live Again?” (Oare, Isus a înviat?) (*Children’s Songbook*, p. 64).

Concluzie

Mărturie

Exprimați-vă recunoștința pentru marele sacrificiu pe care Isus l-a făcut pentru noi murind pe cruce. Depuneți mărturie că noi vom fi înviați și vom trăi din nou datorită mării Lui iubiri pentru noi.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 27:34-50 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă că Isus Hristos a înviat din morți și că noi, toți, vom fi înviați.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 27:52–53; 28:1–15; Luca 24; Ioan 20; Faptele apostolilor 1:3, 9–11 și 1 Corinteni 15:5–6, 22. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Marcu 16.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. benzi de hârtie cu unul dintre următoarele cuvinte sau una dintre următoarele expresii pe ele: *pânză de in*, *miresme*, *grădină*, *soldați*, *piatră mare*.
 - c. ilustrațiile 7-35, Mormântul lui Isus (62111), 7-36 Maria și Domnul înviat (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 233; 62186), și 7-37, Isus Hristos înviat (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 239; 62187).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Activitate pentru captarea atenției Puneți benzile de hârtie indicate în secțiunea „Pregătire” într-un recipient și rugați-i pe copii să aleagă, pe rând, o bandă de hârtie. Rugați-i să descrie ce este menționat și întrebați-i apoi dacă vă pot spune care este legătura dintre cuvânt sau expresie și înmormântarea lui Isus. Folosiți cuvinte și expresii suficiente pentru a implica pe fiecare copil.

Rugați copiii să-și imagineze că este dimineața zilei de duminică de după răstignirea și înmormântarea lui Isus. Invitați-i să-și imagineze că se află alături de ucenicii care jelesc moartea lui Isus. Ei au sperat că Isus avea să-i scape de conducerea romană și să întemeieze împărăția Sa pe pământ cu putere și slavă. Dar acum El este mort. Spuneți-le copiilor că veți discuta despre ce s-a întâmplat în Ierusalim în dimineața acelei zile de duminică.

Relatare din scriptură

Arătând ilustrațiile la timpul potrivit, predați copiilor relatările despre învierea lui Isus, care se găsesc în Matei 27:52–53, 28:1–15, Luca 24 și Ioan 20. (Pentru sugestii privind modul de predare a relatărilor din scripturi vedeți „Predarea din scripturi” p. vii). Explicați că, deși Isus spusese de multe ori ucenicilor Săi că El va trăi din nou după ce va muri, adeptii Lui nu au înțeles cu adevărat ce voia să spună. Nimeni nu mai înviase înainte și ei nu înțelegeau cum avea să trăiască din nou Isus. Chiar și când ucenicii au auzit de la un înger că Isus se ridicase dintre morți și L-au văzut pe Domnul înălțat, le era încă greu să înțeleagă ce se întâmplase.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce veniseră Maria Magdalena și celelalte femei duminică dimineața la mormânt? (Marcu 16:1.) Pe cine au văzut femeile când au intrat în mormânt? (Luca 24:4.) Ce le-au spus îngerii femeilor? (Luca 24:5–6.) Ce înseamnă a fi înviat? (Trupul de spirit se reunește cu trupul din carne și oase pentru a nu mai fi separate niciodată.)
- Ce au făcut femeile după ce au văzut mormântul gol? (Luca 24:8–12.) De ce nu au crezut ucenicii relatarea femeilor despre ce spusese îngerii? (Luca 24:11; Ioan 20:9.) Ce credeți că ați fi gândit dacă ați fi fost unul dintre ucenici și ați fi auzit această veste?
- Ce au găsit Petru și celălalt ucenic când au ajuns la mormânt? (Ioan 20:3–7. Explicați că „celălalt ucenic” era, probabil, Ioan.) De ce au crezut ei că Isus Hristos înviase? (Ioan 20:8.)
- De ce a continuat Maria să fie tristă chiar și după ce îngerii i-au spus că Isus înviase? (Ioan 20:11–13.) Ce a ajutat-o pe Maria să știe că Isus a înviat? (Ioan 20:14–16.) De ce i-a spus Isus să nu îl atingă? (Ioan 20:17.)
- Cine altcineva a fost înviat în ziua în care a înviat Isus? (Matei 27:52–53.) Cine din familia voastră va fi înviat? Cine altcineva va fi înviat? (1 Corinteni 15:22.)
- Ce poveste au inventat preoții cei mai de seamă pentru a explica mormântul gol? (Matei 28:11–15.) De ce au fost de acord străjerii să spună această poveste, deși ei văzuseră îngerii? (Matei 28:12, 15.)
- Cine a mers alături de ucenici pe drumul către orașul Emaus în ziua în care Isus a înviat? (Luca 24:13–16.) Despre ce au discutat cei trei bărbați pe drumul lor? (Luca 24:17–27.) Ce au simțit în inimile lor acești ucenici când au vorbit cu Isus? (Luca 24:32.) Ce anume le făcea inimile să ardă? (Duhul Sfânt.) Cum ați primit voi sau familia voastră inspirație de la Spirit?
- Ce a făcut Isus în seara zilei în care a înviat? (Luca 24:36–48.) De ce aveau ucenicii ușa încuiată când li s-a arătat Isus? (Ioan 20:19.) Cum au reacționat ucenicii când L-au văzut pe Isus? (Luca 24:37.) Ce a făcut Isus pentru a dovedi ucenicilor Săi că înviase? Ce au învățat ucenicii despre un trup înviat? (Luca 24:39–43.)
- De ce nu a crezut Toma că Isus înviase? (Ioan 20:24–25.) Cât a durat până când Toma L-a văzut pe Isus? (Ioan 20:26.) Ce i-a spus Isus lui Toma când i s-a arătat? (Ioan 20:29.) Ce anume întărește mărturia voastră că Isus Hristos a înviat?
- Cui altcuiva i s-a arătat Isus după învierea Sa? (Matei 28:9; 1 Corinteni 15:6.) (Puteți folosi activitatea de îmbogățire spirituală 1 pentru a trece în revistă toate aparițiile lui Isus de după învierea Sa.)
- Cât timp a stat Isus cu ucenicii Săi după învierea Sa? (Faptele apostolilor 1:3.)
- Cum s-a înălțat Isus la cer? (Faptele apostolilor 1:9–11.) Cine a venit pentru a le explica oamenilor ce se întâmplase? Ce ne învață această relatare despre a Doua Venire a lui Isus?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Dați fiecărui copil unul dintre următoarele indicii și rugați-l să-l citească clasei. Rugați-i pe membri clasei să ghicească răspunsul la fiecare indice. Dacă nu știu un răspuns, rugați-l pe copilul care adresează întrebarea să spună referința pentru ca ceilalți copii să găsească răspunsul în scripturi.

Sunt prima persoană căreia i S-a arătat Isus după învierea Sa. Cine sunt eu? (Maria Magdalena. Ioan 20:1, 16.)

Isus ni S-a arătat și noi l-am atins picioarele. Cine suntem noi? (Celelalte femei. Matei 28:5, 9.)

Eu am fost primul apostol care am intrat în mormântul gol. Cine sunt eu? (Petru. Ioan 20:6.)

Eu sunt un apostol care am alergat, împreună cu Petru, la mormântul gol. Când am văzut, am crezut că Isus înviase. Cine sunt eu? (Ioan. Ioan 20:8.)

Eu și prietenul meu am mers alături de Isus tot drumul către Emaus și, totuși, nu L-am recunoscut. Cine sunt eu? (Cleopa. Luca 24:18.)

Isus ni S-a arătat în timp ce eram adunați împreună într-o cameră cu ușile încuiate. Cine suntem noi? (Ucenicii. Ioan 20:19.)

Eu nu eram cu ceilalți apostoli când Isus li S-a arătat întâia oară. Eu nu am crezut că Isus înviase din morți până când nu L-am văzut cu ochii mei și nu am simțit urmele cuielor în mâinile și în picioarele Lui. Cine sunt eu? (Toma. Ioan 20:24.)

Am fost prezenți când îngerii au rostogolit piatra de la intrarea în mormânt. Preoții cei mai de seamă ne-au mituit pentru a minți în legătură cu ce am văzut. Cine suntem noi? (Străjerii romani. Matei 28:12.)

2. Scrieți cuvintele care arată ce ar fi putut simți ucenicii în ziua în care a murit Isus – cum ar fi *durere*, *supărare*, *tristețe* și *disperare* – într-o coloană pe tablă. Rugați-i pe copii să spună antonimele acestor cuvinte – cum ar fi *fericire*, *bucurie*, *speranță* și *credință* – și scrieți-le într-o altă coloană. Explicați că aceste sentimente sunt cele pe care le-au simțit, probabil, ucenicii când au înțeles că Isus a înviat. Discutați despre ce înseamnă pentru fiecare dintre noi speranța de a fi înviat.
3. Cu aprobarea președinției Societății Primare, alegeți, rugându-vă, și invitați un membru al Bisericii, căruia i-a murit cineva drag, pentru a împărtăși copiilor ce înseamnă învierea pentru el.
4. Cântați sau citiți versurile cântecelor „Did Jesus Really Live Again?” (Oare, Isus a înviat?) (*Children’s Songbook*, p. 64), „He Sent His Son” (El Și-a trimis Fiul) (*Children’s Songbook*, p. 34) sau „Trăiește-al meu Mântuitor” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 38).

Concluzie

Mărturie	Exprimați-vă sentimentele despre învierea Salvatorului și importanța ei pentru dumneavoastră. Depuneți mărturie că suferința lui Isus din Grădina Ghetsimani, moartea și învierea Sa sunt cele mai importante lucruri care s-au întâmplat vreodată pe Pământ.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze, acasă, Luca 24 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop	De a-i ajuta pe copii să învețe să-și exprime dragostea față Isus Hristos ajutându-i pe alții să înțeleagă și să trăiască potrivit Evangheliei.
Pregătire	<ol style="list-style-type: none">1. Studiați, rugându-vă, Ioan 21:1–17 și Marcu 16:15. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.3. Decupați câte o oiță pentru fiecare copil din clasă (vezi modelul de la sfârșitul lecției) și scrieți numele fiecărui copil pe decupaj. (Sau scrieți numele copiilor pe foi separate de hârtie.) Înainte de oră, puneți decupajele în jurul camerei, astfel încât copiii să le poată vedea.4. Materiale necesare:<ol style="list-style-type: none">a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;b. ilustrația 7-38, Isus și pescarii (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 210; 62138).
Sugestii pentru desfășurarea lecției	Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.
Activitate pentru captarea atenției	Rugați-i pe copii să privească în jurul lor și să spună ce văd diferit față de alte dați. Spuneți-le că oile pe care le văd sunt risipite și că fiecare copil poate ajuta la adunarea oilor găsimd-o pe cea cu numele lui pe ea și aducându-v-o. Dacă rămân decupaje, explicați că veți vorbi despre aceste alte oi mai târziu în lecție. Invitați un copil să participe la interpretarea unui rol alături de dumneavoastră. Chemați copilul respectiv pe numele întreg și spuneți: „(Numele), Îl iubești pe Salvatorul nostru, Isus Hristos?”. După ce răspunde, spuneți: „Paște mieluseii Săi”. Repetați numele copilului și această întrebare de încă două ori și, după fiecare răspuns, spuneți: „Paște oițele Sale”. Întrebați-l pe copil ce a simțit când ați adresat aceeași întrebare de mai multe ori. Explicați că Petru a trăit o experiență similară cu Isus după ce a înviat Isus.
Relatare din scriptură	Predați copiilor relatarea despre momentul în care Isus S-a arătat ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei (sau Galileii) din Ioan 21:1–17. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Folosiți ilustrația la momentul potrivit.
Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică	Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce făceau Petru și ceilalți ucenici la Marea Tiberiadei? (Ioan 21:3.) Ce le-a spus Isus apostolilor să facă atunci când ei nu au prins pește? (Ioan 21:5–6.) De ce credeți că Ioan a înțeles că era Isus când plasa a fost plină de pește? (Ioan 21:6–7.) Ce a făcut Petru? (Ioan 21:7.) De ce credeți că a făcut Petru aceasta? (Când a aflat că era Isus, el nu a mai avut răbdare să aștepte.)
- Ce l-a întrebat Isus pe Petru? (Ioan 21:15.) De ce credeți că i-a adresat Isus lui Petru această întrebare de trei ori? Ce a simțit Petru când Isus i-a adresat aceeași întrebare de trei ori? (Ioan 21:17.) Care erau responsabilitățile lui Petru acum că Isus murise și înviase?
- Ce a vrut să spună Isus când a îndemnat: „Paște oile Mele”? Cine sunt oile Lui? (Toți copiii Tatălui Ceresc.) Cu ce vrea Isus să fie hrănite oile Sale? (Adevărurile Evangheliei.) Ce le-a spus Isus apostolilor Săi să facă? (Marcu 16:15.)

Ajutați-i pe copii să înțeleagă, din această discuție, că Isus a poruncit apostolilor Săi să predice Evanghelia și că El dorea ca ei să continue această lucrare, nu să se întoarcă la pescuit. Petru era acum președintele Bisericii și era responsabilitatea lui să conducă Biserica și să îndrume eforturile de răspândire a Evangheliei lui Isus.

- Avem noi, astăzi, păstori care hrănesc oile lui Isus? Cine sunt ei? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 2.)

Dacă în cameră se mai află decupajele reprezentând oi, rugați pe unul dintre copii să le adune și să le aducă în față. Explicați că unii dintre acești copii ale căror nume sunt pe oițe ar putea avea nevoie de un păstor care să ajute la hrănirea lor cu adevărurile Evangheliei.

- Cum putem fi noi păstori și cum putem hrăni oile lui Isus? (Fiind exemple bune, vizitându-i pe cei care nu vin la clasă de obicei și împrietenindu-ne cu ei la școală, apărând Evanghelia și Biserica, slujindu-i pe cei care au nevoie și așa mai departe.) Cum îi putem ajuta pe membrii familiei și pe prieteni să înțeleagă mai bine principiile Evangheliei? De ce ne arătăm dragostea față de Isus când îi ajutăm pe alții?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Scrieți „Paște oițele Mele” în partea de sus a unei planșe mari (sau folosiți tabla). Discutați cu copiii modurile în care își pot arăta dragostea față de Isus hrănind oile Sale. Scrieți ideile lor pe planșă sau pe tablă. Folosiți următoarele idei dacă este necesar:

Fiți un exemplu bun participând la adunările Bisericii, folosind un limbaj politic, supunându-vă poruncilor, fiind onest, rugându-vă, studiind scripturile, trăind potrivit celor învățate, ascultându-vă părinții și supunându-vă legilor țării.

Depuneți-vă mărturia în fața membrilor și nemembrilor.

Ajutați-i pe alții să aleagă ce este drept atunci când sunt ispițiți.

Vorbiți despre Evanghelia oamenilor care nu o cunosc.

Rugați-vă și studiați scripturile pentru a vă apropia mai mult de Domnul.

Dați fiecărui copil o foaie de hârtie și un creion și rugați-i să scrie: „Voi fi un păstor bun _____”. Rugați-i pe copii să termine această propoziție scriind cum plănuiesc să fie păstori buni.

2. Întocmiți o listă, pe tablă, cu unele dintre chemările din Biserică, precum: episcop, învățător, președinte de țară, învățător de acasă, învățătoare vizitatoare, misionar, profet, apostol, președintă la Societatea Primară și altele. Rugați pe fiecare copil să aleagă una dintre chemări și să spună cum ajută acea persoană la hrănirea oilor Salvatorului. Invitați-i pe copii să împărtășească experiențe în care învățătorii, prietenii sau membrii familiei i-au ajutat să învețe mai mult despre Evanghelie. Puteți împărtăși o experiență pe care ați trăit-o.
3. Scrieți, pe benzi de hârtie, următoarele situații sau unele similare în care copiii i-ar putea ajuta pe alții să fie membri ai Bisericii mai puternici. Rugați un copil să aleagă una dintre benzile de hârtie, să o citească în liniște și să interpreteze situația. Rugați-i pe ceilalți copii să ghicească despre ce situație este vorba și să discute despre cum ar putea să hrănească oile lui Isus într-o astfel de situație. Oferiți fiecărui copil posibilitatea să facă acest lucru o dată.

Unii dintre copiii din clasa ta îi deranjează pe ceilalți în timpul lecției.

Unii dintre prietenii tăi vor să se uite la un film nepotrivit.

Un prieten te îndeamnă să iei o bomboană din magazin fără s-o plătești.

Un copil din grupul tău vrea ca voi să beți niște bere sau să nu țineți Cuvântul de înțelepciune în vreun alt fel.

4. Explicați că prilejul de a ajuta pe cineva să cunoască Evanghelia sau să crească în Evanghelie apare, de obicei, când ești prietenul acelei persoane. Vorbiți despre trăsăturile pe care copiilor le-ar plăcea să le aibă prietenul lor și cum le pot dezvolta.

După ce meditați și vă pregătiți cu atenție, spuneți fiecărui copil, într-un mic bilețel, unele dintre trăsăturile pe care le are și pe care le apreciați. Subliniați motivele pentru care v-ar plăcea să fiți prietenul lui.

5. Rugați-i pe copii să explice cum ni se aplică, astăzi, următoarele scripturi:

Matei 24:14

Matei 28:19–20

Doctrină și legăminte 4:1–4

Doctrină și legăminte 15:6

Doctrină și legăminte 31:3–5

6. Cântați sau citiți versurile cântecului „Să ai curaj să fii cinstit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 64) sau „I’m Trying to Be like Jesus” (Eu încerc să fiu ca Isus), (*Children’s Songbook*, p. 78).

Concluzie

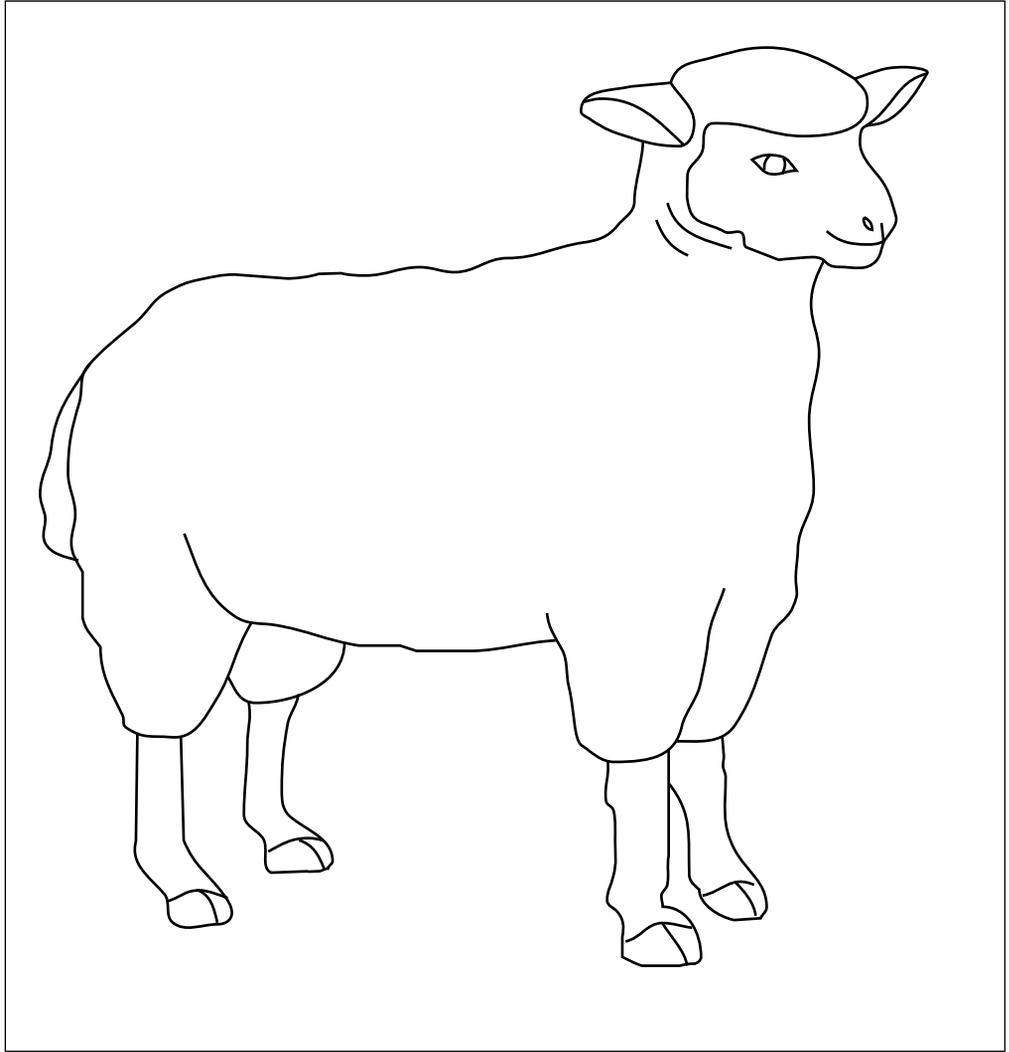
Mărturie

Depuneți mărturie că, în calitate de membri ai Bisericii, fiecare dintre noi are responsabilitatea să-i ajute pe alții să învețe Evanghelia și să se apropie mai mult de Isus Hristos. Împărtășiți copiilor sentimentele dumneavoastră despre faptul că puteți să le împărtășiți Evanghelia.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Ioan 21:1–17 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Paște oițele Mele

Scop

De a-i ajuta pe copii să înțeleagă misiunea lui Isus Hristos.

Notă către învățător: Această lecție este o trecere în revistă a vieții premuritoare, muritoare și de după moarte a lui Isus. Este menită să-i ajute pe copii să înțeleagă mai bine misiunea lui Isus Hristos. Pentru că lecția este o trecere în revistă, întrebările sunt generale. Pe măsură ce le discutați, ar fi mai bine să vă concentrați asupra evenimentelor principale din fiecare parte a slujirii Salvatorului, în loc să încercați să dați prea multe detalii.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Moise 1:33, 39; 4:2; Luca 24:27; Ioan 3:16; 15:19–13; 1 Corinteni 10:4; Mosia 13:33; 3 Nefi 11:7–10; Eter 3:14; Doctrină și legăminte 138:30; și Joseph Smith – Istorie 1:17. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: *Principiile Evangheliei*, capitolele 3, 11 și 43.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să înțeleagă scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. benzi de hârtie (vezi planșa de mai jos);
 - c. ilustrația 7-1, Isus Hristosul (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 240; 62572).

Notă: În timpul lecției, puteți completa o planșă similară următoarei (sau puteți scrie informațiile pe tablă). Expuneți „Misiunea lui Isus Hristos” și, apoi, sub acest titlu, cele trei subtitluri principale. Rugați un copil să pună o bandă de hârtie sub subtitlul potrivit, pe măsură ce discutați respectivul aspect al misiunii lui Isus.

Misiunea lui Isus Hristos

Viața premuritoare a lui Hristos	Viața muritoare a lui Hristos	Viața de după moarte a lui Hristos
S-a oferit să fie Salvatorul nostru	A propovăduit Evanghelia	A vizitat lumea spiritelor A înviat
A creat Pământul	I-a vindecat pe bolnavi	I-a vizitat pe nefiți
A fost Iehova din Vechiul Testament	A organizat Biserica Sa	A organizat Biserica Sa pentru noi prin profetul Joseph Smith
A dat revelație profeților	A ispășit pentru păcatele noastre A murit pentru noi	Dă revelație conducătorilor Bisericii de astăzi Ne iubește și ne ajută Va veni din nou

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Invitați-i pe copii să indice cât mai multe nume care descriu cine sunt ei, cum ar fi *fiu, fiică, nepot al bunicilor, elev, fotbalist* și așa mai departe. Scrieți-le pe tablă. Într-o altă coloană, pe tablă (sau puteți folosi benzi de hârtie), enumerați unele dintre numele sub care este cunoscut Isus (vezi Isus Hristos din Ghidul pentru scripturi, p. 100), începând cu cele pe care copiii nu le cunosc foarte bine, cum ar fi *Alfa, Judecător, Stânca, Mijlocitorul* și continuați cu nume pe care este posibil să le cunoască mai bine, cum ar fi *Salvator, Mântuitor, Creator* și altele. Spuneți-le copiilor să ridice mâna când știu la cine se referă aceste nume.

Relatări din scripturi

Arătați ilustrația *Isus, Hristosul*. Explicați că Isus a făcut multe lucruri minunate pentru noi, nu numai în timp ce S-a aflat pe Pământ, ci și înainte de nașterea Sa și după moartea și învierea Sa. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Isus a făcut aceste lucruri pentru a împlini planul salvării pe care Tatăl Ceresc l-a întocmit pentru noi. Noi îl numim planul salvării pentru că, prin el și cu ajutorul lui Isus, vom putea să ne întoarcem să trăim pentru totdeauna alături de Tatăl Ceresc și Isus (vezi Moise 1:39). Invitați-i pe copii să citească Ioan 3:16 cu glas tare. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Care sunt câteva dintre lucrurile pe care Isus le-a făcut înainte de a Se naște pe Pământ?
- Cine s-a oferit să fie Salvatorul nostru? Când S-a oferit? (Eter 3:14; Moise 4:2.) Cine L-a ales pe Isus să fie Salvatorul nostru? (Ioan 3:16; Avraam 3:27.)

- Cine a creat Pământul? Când a creat Isus Pământul? (Genesa 1:1; Moise 1:33.)
- Cine este Iehova sau Domnul din Vechiul Testament? Cine a dat revelații profetilor din Vechiului Testament, ca Moise și Avraam? (Isus Hristos. Vezi „Iehova” din Ghidul pentru scripturi.) Despre cine depun mărturie Moise și toți profetii? (Luca 24:27; Mosia 13:33.)
- Ce a făcut Isus în timp ce S-a aflat pe Pământ? Invitați-i pe copii să menționeze cât mai multe lucruri pe care și le amintesc despre slujirea pământească a lui Isus. De ce a făcut Isus aceste lucruri pentru noi? (Ioan 15:9, 11.)
- Ce a făcut Isus după ce a murit? (1 Petru 3:18–20; D&L 138:30; a vizitat spiritele din închisoare.) Ce a făcut Isus după ce a înviat? (3 Nefi 11:7–10, 27:8: i-a vizitat pe nefiții din America și le-a arătat trupul Său; Joseph Smith – Istorie 1:17: I-a vizitat pe Joseph Smith pentru a restaura adevărul; D&L 115:4: a organizat Biserica Sa pentru noi.)
- Cum ne ajută Isus pe fiecare dintre noi astăzi? (Amos 3:7; Matei 28:20.) (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 2.)
- Ce mare eveniment așteptăm noi, toți? Ce profetii și promisiuni a dezvăluit Isus despre a Doua Venire a Sa? (Matei 24:30–31; D&L 29:11.)
- Cum Îi putem arăta lui Isus că suntem recunoscători pentru tot ce a făcut pentru noi? (Ioan 15:10, 12.) Ajutați-i pe copii să se gândească la poruncile pe care le pot ține pentru a-l arăta lui Isus că sunt recunoscători.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Căutați „Isus Hristos” în Ghidul pentru scripturi pentru a vedea multe titluri și roluri ale lui Isus. Alegeți câteva dintre aceste titluri pentru a le discuta.
2. Ajutați copiii să înțeleagă că Isus ne iubește și îndrumă Biserica astăzi. Spuneți următoarea poveste a președintelui Lorenzo Snow, al cincilea președinte al Bisericii, care L-a văzut pe Isus în Templul Salt Lake:

Într-o seară, una dintre nepoatele președintelui Snow vizita, împreună cu el, Templul Salt Lake. Pe când pleca, președintele Snow a urmat-o pe coridor. Brusc, el a spus: „Așteaptă o clipă, Allie, vreau să-ți spun ceva. Chiar în acest loc Domnul Isus Hristos mi s-a arătat în momentul morții președintelui Woodruff”. A mai făcut un pas, a întins mâna stângă și a continuat: „A stat chiar aici, la aproximativ 1 metru deasupra podelei. Părea că stă pe o placă de aur solid”. Președintele Snow a descris apoi felul în care arăta Salvatorul și frumoasele Sale veșminte albe. (Vezi LeRoi C. Snow, „An Experience of My Father's”, *Improvement Era*, sept. 1933, p. 677.)

3. Rugați copiii să cerceteze următoarele scripturi sau unele similare pentru a-i ajuta să revadă lucrurile pe care le-a făcut Isus în timpul slujirii Sale din viața muritoare:

Matei 5:2 (a predat Evanghelia)
 Matei 14:14 (i-a vindecat pe bolnavi)
 Marcu 3:14 (a organizat Biserica Sa)
 2 Nefi 2:6–7 (a ispășit pentru păcatele noastre și a murit pentru noi)
 Matei 28:6–7 (a înviat)

4. Cântați sau citiți “I Feel My Savior’s Love” (Iubirea Domnului) (*Children’s Songbook*, p. 74).

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie despre recunoștința dumneavoastră pentru Isus și multele lucruri pe care le-a făcut și continuă să le facă pentru noi. Spuneți-le copiilor cât sunteți de recunoscători pentru ocazia de a studia mai mult despre perioada petrecută de Isus pe Pământ.

Lectură pentru
acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Ioan 15:9–13 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să învețe despre darul Duhului Sfânt și să înțeleagă cum să recunoască îndemnul Duhului Sfânt.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 2:1–24, 32–33, 36–47 și Ioan 14:25–27. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lecturi suplimentare: *Principiile Evangheliei*, capitolele 7 și 21.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. cretă și o tablă;
 - c. ilustrația 7-39, Ziua Cincizecimii.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Învățați-i pe copii că, atunci când Isus a fost cu apostolii Săi, El i-a învățat multe lucruri. El a știut că nu avea să fie mereu alături de ei, așa încât El a promis să trimită un dar special pentru a-i ajuta.

Citiți următoarele indicii. Invitați-i pe copii să se ridice când consideră că știu care este darul și să vă șoptească răspunsul la ureche. Dacă răspunsul este corect – Duhul Sfânt – invitați-i să rămână în picioare.

Eu vă învăț adevărul.
Sunt un îndrumător.
Aduc alinare.
Mărturisesc despre Isus Hristos.
De obicei, vorbesc minții sau sufletului tău.
Sunt un membru al Dumnezeirii.
Sunt o persoană, dar nu am trup fizic; sunt spirit.

Scrieți *Duhul Sfânt* pe tablă. Citiți copiilor Ioan 14:25–27. Recapitulați lista indicilor pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă ce face Duhul Sfânt pentru noi.

Scrieți pe tablă cuvântul *Cincizecime*. Explicați că Cincizecimea, vine de la un cuvânt grecesc însemnând al cincizecilea. Cincizecimea a fost o sărbătoare iudaică, ce se desfășura, în fiecare an, la cincizeci de zile după Paște. Isus dăduse împărțirea apostolilor Săi la cina cea de taină, care avusese loc în perioada sărbătoririi Paștelui. La cincizeci de zile după cina cea de taină, ucenicii au primit darul Duhului Sfânt. Scrieți *Darul Duhului Sfânt* pe tablă.

Relatare din
scriptură

Predați copiilor relatarea despre ziua Cincizecimii (Faptele apostolilor 2:1–24, 32–33, 36–47). (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) La momentul potrivit arătați ilustrația *Ziua Cincizecimii*.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cum a venit Duhul Sfânt la apostolii lui Isus în ziua Cincizecimii? (Faptele apostolilor 2:1–4.)
- Ce a dat ucenicilor capacitatea de a vorbi în alte limbi și de a fi înțeleși de oameni care vorbeau în alte limbi? (Faptele apostolilor 2:4.) Cum ajută acest dar spiritual al Duhului Sfânt munca misionară a Bisericii astăzi? (Ajutându-i pe mulți misionari să învețe limbi străine. Darul limbilor străine îi ajută, de asemenea, pe cei contactați să înțeleagă mesajul Evangheliei chiar și atunci când misionarul nu vorbește bine limba respectivă.)
- Ce a făcut ca oamenii să fie străpunși în inimă după ce Petru a mărturisit despre răstignirea și învierea lui Hristos? (Faptele apostolilor 2:33, 36–37. Duhul Sfânt.) Ce înseamnă a fi străpunș în inimă? (A avea un puternic sentiment de regret sau părere de rău.) Cum ne poate ajuta Duhul Sfânt să ne pară rău pentru lucrurile pe care le-am făcut?
- Cum ne ajută Duhul Sfânt să știm ce să facem? Ajutați-i pe copii să înțeleagă că oamenii simt ajutorul Duhului Sfânt în viețile lor în multe feluri, cum ar fi sentimentul de pace sau acela că ceva este bine, o înțelegere mai bună a scripturilor și a altor cărți, aflarea unui răspuns la o problemă cu ajutorul scripturilor, ascultarea unei cuvântări sau a unei lecții care ne ajută și altele. Dacă simțiți că este potrivit, puteți împărtăși o experiență din viața dumneavoastră în care ați simțit prezența Duhului Sfânt în viața dumneavoastră.
- Ce a spus Petru oamenilor că trebuiau să facă pentru a primi darul Duhului Sfânt? (Faptele apostolilor 2:38.) Ce trebuie să facem pentru a primi darul Duhului Sfânt?
- Câți dintre voi ați primit darul Duhului Sfânt? Ajutați-i pe copii să înțeleagă că este posibil să primească îndemnuri de la Duhul Sfânt înainte de botez; totuși, noi primim darul Duhului Sfânt când, după botez, suntem confirmați membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Dacă suntem neprihăniți, darul Duhului Sfânt ne dă dreptul să avem Duhul Sfânt cu noi ca însoțitor permanent (vezi D&L 121:45–46).
- După ce cele 3.000 de suflete au fost botezate, ce alte lucruri au mai făcut oamenii pentru ca Duhul Sfânt să continue să-i îndrume? (Faptele apostolilor 2:42–47.) (Îi puteți invita pe copii să găsească răspunsurile în scripturi și să le enumere pe tablă.)
- Ce trebuie să facem pentru a avea Duhul Sfânt cu noi? (Să ne pocăim, să fim botezați, să primim darul Duhului Sfânt, să trăim o viață neprihănită, să ne rugăm pentru a avea îndrumarea Duhului Sfânt, să fim liniștiți și să ascultăm, precum și să urmăm îndemnul care vin.)

Împărtășiți copiilor următorul citat:

„Rugați-vă Tatălui Ceresc să vă binecuvânteze mereu cu Spiritul Său... Duhul Sfânt este... un dar de la Tatăl Ceresc... El vă șoptește cu glas blând, slab să faceți ce este drept. Când faceți bine, vă *simțiți* bine și acesta este Duhul Sfânt care vă vorbește. Duhul Sfânt este un tovarăș minunat. El este *întotdeauna* prezent ca să vă ajute” (Ezra Taft Benson, în Conference Report, apr. 1989, p. 103; sau *Ensign*, mai 1989, p. 82).

Invitați-i pe copii să împărtășească o experiență în care ei sau un membru al familiei au simțit îndemnul Duhului Sfânt. Încurajați-i pe copii să asculte îndemnul Duhului Sfânt și să se străduiască să urmeze acele îndemnuri. (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 6.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Împărtășiți următoarea povestire despre președintele Harold B. Lee, al unsprezecelea președinte al Bisericii:

„Cred că aveam vreo opt ani sau mai puțin, când am fost dus de tatăl meu la o fermă aflată la ceva distanță de casa noastră. În timp ce el lucra, eu încercam să-mi ocup timpul cu lucruri pe care le face un tânăr băiat. Ziua era călduroasă și aerul plin de praf, iar eu m-am jucat prin preajmă până când am obosit. Dincolo de gard era o magazie dărâmată, care mi s-a părut foarte interesantă. M-am gândit la această magazie dărâmată ca la un castel pe care aș vrea să-l explorez, așa că m-am dus la gard și am început să mă cațăr pe el pentru a ajunge la magazie. Am auzit un glas care mi-a spus acest lucru foarte important. ‘Harold, nu te duce acolo’. Am privit în jur ca să văd cine îmi rostise numele. Tatăl meu era departe, tocmai la capătul celălalt al câmpului. Nu putea vedea ce făceam eu. Nu am văzut pe nimeni în jur. Atunci, mi-am dat seama că cineva, pe care nu-l puteam vedea, mă avertiza să nu mă duc acolo. Ce era în magazia aceea n-am să știu niciodată, dar am învățat devreme, în copilăria mea, că există cei pe care nu-i putem vedea cu ochii noștri, dar care ne pot vorbi” (în Conference Report, Mexico Area Conference 1972, p. 48–49).

2. Scrieți fiecare dintre următoarele referințe pe foi de hârtie separate. (Vedeți *Ghidul pentru scripturi* pentru a găsi referințe suplimentare despre Duhul Sfânt.) Îi puteți invita pe copii să ia foile de hârtie dintr-un recipient. Rugați copilul să cerceteze referința menționată pe foaia de hârtie și să spună ce menționează versetul despre Duhul Sfânt.

Ioan 14:26 (Duhul Sfânt este numit Mângâietorul; el ne va învăța toate lucrurile și ne va ajuta să ne aducem aminte adevărurile.)

Ioan 15:26 (Duhul Sfânt este Spiritul adevărului; el va mărturisi despre Hristos.)

Ioan 16:13 (Duhul Sfânt ne va îndruma către tot adevărul și ne va arăta lucruri din viitor.)

Faptele apostolilor 4:31 (Duhul Sfânt ne ajută să rostim cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu.)

Faptele apostolilor 5:32 (Dumnezeu dă Duhul Sfânt acelor care l se supun.)

Galateni 5:22 (Dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătatea, facerea de bine și credința vin prin Spirit.)

3. Citiți următorul citat. Puteți face o copie pentru fiecare copil.

„După botez, persoana este confirmată ca membră a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și prin această scurtă rânduială primește darul Duhului Sfânt. După aceea, întreaga viață, bărbații, femeile, chiar și copilașii, au dreptul la îndrumarea inspirată care să-i ghideze în viață – revelația personală!” (Boyd K. Packer, „Personal Revelation – Available to All”, *Friend*, iun. 1990, coperta interioară).

4. Scrieți următoarea afirmație pe cartonașe pe care să le distribuiți copiilor.

Dacă trăiesc o viață neprihănită, darul Duhului Sfânt mă poate ajuta învățându-mă, îndrumându-mă, alinându-mă, protejându-mă, avertizându-mă asupra pericolului, mărturisindu-mi despre adevăr.

5. Rugați-i pe copii să identifice cât mai multe nume ale Duhului Sfânt. Menționați următoarele nume, dacă respectivii copii nu s-au gândit la ele: *Spiritul Sfânt*, *Spiritul lui Dumnezeu*, *Spiritul Domnului*, *Mângâietorul* și *Spiritul*. (Vezi „Duhul Sfânt” din Ghidul pentru scripturi.)

6. Cântați sau recitați versurile cântecului „The Holy Ghost” (Duhul Sfânt) (*Children’s Songbook*, p. 105) sau “The Still, Small Voice” (Glasul slab, liniștit) (*Children’s Songbook*, p. 106).

Puteți enumera pe tablă ideile din cântecul „The Still, Small Voice” (Glasul slab, liniștit). Subliniați că, în calitate de membri botezați ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, noi toți putem beneficia de acest ajutor în viețile noastre. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, dacă trăiesc o viață neprihănită și ascultă îndemnurile Duhului Sfânt, ei pot primi îndrumare, avertizări și mângâiere.

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie că Isus ne iubește pe fiecare dintre noi și, de aceea, El a făcut posibil ca noi să primim darul Duhului Sfânt pentru a ne fi ajutor, învățător, mângâietor și îndrumător.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 2:1–8, 36–41 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-i ajuta pe copii să înțeleagă că ei, ca și Petru, pot avea o mărturie mai puternică despre Isus Hristos.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 4:18–19; 14:22–33; 16:13–17; 17:1–9; Luca 22:31–34, 54–62; Faptele apostolilor 3:1–9; 4:6–20; 5:12–42 și Alma 32:21. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
3. Materiale necesare: Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Rugați-i pe copii să vă asculte în timp ce le spuneți următoarele povestiri.

Povestirea 1: Când Isus a explicat că avea să fie omorât în scurt timp, un om a declarat: „Cu Tine sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte” (Luca 22:33). Același bărbat a urmat mulțimea când Isus a fost arestat și dus la judecată. O femeie s-a apropiat și a spus că acest bărbat fusese cu Isus, dar omul a tăgăduit spunând: „Nu-L cunosc”. La scurt timp după aceea, o altă persoană a spus: „Și tu ești unul din oamenii aceia”. Bărbatul a negat din nou că îl cunoștea pe Isus. Cineva a arătat spre el, a treia oară, spunând că era unul dintre cei ce era cu Isus, dar bărbatul a spus din nou: „Omule, nu știu ce zici”. (Vezi Luca 22:54–62.)

Povestirea 2: Într-o zi un bărbat și prietenul său au fost opritți de un om care se născuse olog. Bărbatul a spus ologului: „În numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă”. El l-a luat pe olog de mână și l-a ridicat. Ologul a fost vindecat imediat și a intrat în templu „umblând, sărind și lăudând pe Dumnezeu”. Când marii preoți au aflat despre aceasta, ei au întrebat prin ce putere fusese vindecat ologul. Bărbatul care îl vindecase pe olog a spus că făcuse aceasta prin puterea lui Isus Hristos, deși știa că ar fi putut fi aruncat în închisoare sau ucis pentru această declarație. Preoții i-au poruncit bărbatului să nu mai propovăduiască în numele lui Isus Hristos. Dar el a răspuns că era mai important să se supună lui Dumnezeu decât falșilor preoți iudei și că avea să propovăduiască în continuare în numele lui Hristos. (Vezi Faptele apostolilor 3:1–9, 4:6–20.)

Explicați că bărbatul din ambele povestiri era Petru. Când Petru a negat că-L cunoștea pe Isus, chiar înaintea răstignirii, el încă învăța și creștea în credință. Isus fusese arestat și Petru era speriat. Înainte de a-l vindeca pe olog, Petru primise Duhul Sfânt și avea o mărturie mai puternică despre Isus Hristos. Aceasta i-a dat tăria să facă ce era drept, indiferent ce i s-ar fi putut întâmpla.

- Ce este o mărturie? (Cunoașterea personală despre Isus Hristos și adevărul Bisericii Sale.) Explicați că această lecție poate contribui la întărirea mărturiilor copiilor despre Isus Hristos.

Relatări din scripturi și întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Predați copiilor următoarele relatări despre Petru și discutați-le pe fiecare. Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scrierile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scrierilor.

1. Petru L-a urmat pe Isus (Matei 4:18–19, vezi TJS, Matei 4:18).

- De ce credeți că L-a urmat Petru pe Isus Hristos după ce Isus i-a spus cine era? Ce a trebuit să sacrifice Petru pentru a-L urma pe Isus? Ce trebuie să sacrificăm noi pentru a-L urma pe Isus? Cum ați fost binecuvântați fiindcă L-ați urmat pe Salvator?

2. Isus și Petru au umblat pe mare (Matei 14:22–33).

- De ce credeți că a putut Isus să umble pe mare? (Matei 14:25.) De ce a putut Petru să iasă din corabie și să meargă la Isus? (Matei 14:28–29.)
- Ce s-a întâmplat cu Petru după ce a făcut câțiva pași? (Matei 14:30–31.) De ce credeți că Petru a șovăit în credință? Cum l-a ajutat Isus pe Petru când credința acestuia a slăbit? (Matei 14:31.) De ce este credința noastră slabă uneori? Cum ne ajută Isus Hristos să ne întărim credința? (Prin Duhul Sfânt, părinții noștri, conducătorii Bisericii, prietenii buni, scripturi și altele.)

Ajutați copiii să înțeleagă că, de fiecare dată când facem ceva ce ne-au poruncit Tatăl Ceresc și Isus Hristos, ne exercităm credința. Și, de fiecare dată când ne vom exercita credința, credința noastră va deveni puțin mai puternică. Noi, ca și Petru, trebuie să ne folosim credința pentru a urma învățăturile lui Isus și, apoi, credința ne va ajuta să ne întărim mărturiile.

3. Petru a depus mărturie că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu (Matei 16:13–17).

- Cine a spus Petru că era Isus Hristos? (Matei 16:16.) Cum a știut Petru acest lucru? (Matei 16:17. Prin Spirit.) Cum putem noi, ca și Petru, să ne exprimăm mărturiile despre Isus Hristos?

4. Petru a fost cu Isus Hristos pe Muntele Schimbării la față (Matei 17:1–9; vezi „Întrebări recapitulative pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică” din lecția 15, p. 40).

- Ce l-a s-a întâmplat lui Isus Hristos pe Muntele Schimbării la față? (Matei 17:2.) Cine li s-a arătat lui Isus și Petru, Iacov și Ioan? (Matei 17:3.) Al cui glas l-au auzit ucenicii? (Matei 17:5.) De ce credeți că această experiență a întărit mărturia lui Petru despre Isus Hristos?

5. Petru și Ioan l-au vindecat pe olog și au fost aruncați în închisoare (Faptele apostolilor 3:1–9; 4:6–20; 5:12–42).

Invitați un copil să treacă în revistă povestirea despre vindecarea ologului de către Petru și Ioan. Spuneți restul povestirii din Faptele apostolilor 5:12–42.

- Cum au scăpat Petru și Ioan din închisoare? (Faptele apostolilor 5:19.) Ce le-a spus îngerul să facă? (Faptele apostolilor 5:20.) Ce ați simți dacă ar fi să vă întoarceți să propovăduiți într-un loc în care ați fost închis pentru că ați făcut acest lucru? Cum credeți că au primit Petru și Ioan tăria de a face ce era

drept?

Ajutați-i pe copii să înțeleagă că este posibil ca noi să nu fim închiși niciodată pentru că propovăduim despre Isus Hristos, dar că vom fi încercați în alte moduri. Cum ați putea fi încercați în viețile voastre datorită mărturiei despre Isus Hristos? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 4.)

- Cum a crescut mărturia lui Petru despre Isus Hristos? De ce avem nevoie de o mărturie puternică despre Isus Hristos? Cum putem obține această mărturie? Ce putem face pentru ca mărturiile noastre să crească? (Să citim scripturile, să învățăm mai multe despre El, să ținem poruncile, să ne rugăm, să ascultăm Duhul Sfânt, să participăm la adunările Bisericii și altele.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că o mărturie include cunoașterea următoarelor:

Tatăl Ceresc trăiește și este Tatăl spiritelor noastre;
 Isus Hristos este Fiul Tatălui Ceresc și Salvatorul nostru;
 Joseph Smith este profetul prin care Domnul a restaurat Evanghelia în zilele din urmă;
 Cartea lui Mormon este cuvântul lui Dumnezeu și conține plenitudinea Evangheliei;
 Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este singura biserică adevărată;
 astăzi, noi suntem conduși de profeți și apostoli.

Discutați despre modurile în care putem obține o mărturie despre aceste adevăruri.

2. Explicați al nouălea articol de credință și ajutați-i pe copii să-l memoreze.
3. Invitați-i pe copii să se gândească la experiențele pe care Petru le-a trăit alături de Salvator și care i-au mărit mărturia despre Isus Hristos. (Hrănirea celor 5.000 de oameni, vindecarea celor bolnavi, învierea din morți a fiicei lui Iair și altele.) Cum putem noi, singuri, să știm că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu? (Studiind scripturile, rugându-ne, supunându-ne poruncilor și altele.)
4. Invitați-i pe copii să numească unele moduri în care ceilalți oameni ar putea încerca să-i determine să nege adevărul Bisericii sau să facă ceva rău. Discutați apoi cum pot deveni îndeajuns de puternici pentru a rezista unor astfel de ispite. Folosiți următoarele exemple, dacă este necesar:

Cineva încearcă să-i determine să nu participe la adunările Bisericii.
 Cineva încearcă să-i determine să încalce Cuvântul de înțelepciune.
 Cineva încearcă să-i determine să mintă.
 Cineva încearcă să-i determine să cheltuiască banii de zeciuială.

Subliniați că noi trebuie să dobândim o mărturie personală despre Isus Hristos pentru a fi puternici ca Petru.

5. Spuneți următoarea povestire despre ce i s-a întâmplat președintelui Joseph F. Smith, al șaselea președinte al Bisericii, pe când era tânăr băiat și se întorcea acasă din misiune:

„Într-o zi, după ce Joseph F. Smith și colegii săi au parcurs o mică distanță și au făcut tabără, un grup de bărbați beți au intrat călare în tabără, blestemând, înjurând și amenințând să omoare orice mormon le-ar ieși în cale. Când i-au auzit pe acei bărbați venind, unii dintre colegii lui Joseph au coborât pe cursul pârâului pentru a nu fi văzuți. Au așteptat acolo ca acel grup să plece. Joseph F. Smith se afla la mică distanță de tabără, adunând lemne pentru foc, atunci când oamenii călare s-au apropiat. Când i-a văzut, primul lui gând a fost, spunea el, să găsească un loc în care să se ascundă. Apoi, a gândit: 'De ce să fug de acești semenii?'. Cu acest gând în minte, el s-a îndreptat cu îndrăzneală de focul din tabără, având brațele pline de lemne. Unul dintre bărbați și-a îndreptat arma către tânărul vârstnic și l-a întrebat cu glas tare, furios: 'Ești *mormon*?'.

Joseph F. Smith nu a ezitat nicio clipă. El l-a privit pe om în ochi și a răspuns: 'Da domnule, din cap până-n picioare!'.

A răspuns fără să dea vreun semn de teamă, ceea ce l-a luat total prin surprindere pe om. Bărbatul l-a apucat de braț pe Joseph F. Smith și a spus: 'Ei bine, ești cel mai tare om pe care l-am întâlnit vreodată! Dă mâna, tinere, sunt bucuros să văd un bărbat care își apără convingerile'" (Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph F. Smith*, p. 188–189).

6. Ajuțați copiii să memoreze Faptele apostolilor 5:29.

7. Cântați sau citiți versurile imnului „Mărturia” (*Imnuri*, nr. 73), strofele 1 și 2.

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia despre Isus Hristos și mărturișiți că, pe măsură ce învățăm mai multe despre Isus și ascultăm mărturia Duhului Sfânt, mărturiile noastre despre Isus vor continua să crească de-a lungul vieții. Explicați că am putea avea îndoieli și întrebări, dar continuând să studiem scripturile, să ne rugăm și să ne supunem poruncilor, mărturiile noastre vor deveni mai puternice.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Matei 16:13–17 și Faptele apostolilor 5:29–32 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop De a-l încuraja pe fiecare copil să aleagă să fie onest în gând, cuvânt și faptă.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 4:32–5:10. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: *Principiile Evangheliei*, capitolul 31.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copiii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare: Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Spuneți copiilor următoarea povestire și cereți-le să hotărască ce ar fi făcut în locul lui Charlie:

„Un tânăr băiat juca baseball cu prietenii lui când glasul mamei lui s-a auzit puternic și clar chemând: ‘Charlie, Charlie!’. El a lăsat, imediat, jos bastonul de baseball, și-a ridicat jacheta și șapca și a pornit spre casă.

‘Nu pleca încă; termină jocul!’ , au strigat ceilalți jucători.

‘Trebuie să plec chiar în clipa asta. I-am spus mamei că voi pleca în clipa în care mă va striga’, a fost răspunsul lui Charlie.

‘Fă-te că nu ai auzit’, au spus băieții.

‘Dar am auzit’, a spus Charlie.

‘Ea nu va ști că ai auzit.’

‘Dar eu știu acest lucru și trebuie să merg.’

Unul dintre băieții a spus în cele din urmă: ‘Of, lăsați-l să plece. Nu-i puteți schimba hotărârea. E legat de fusta mamei. E ca un bebeluș, aleargă în clipa în care-l cheamă ea!’” (N. Eldon Tanner, în Conference Report, oct. 1977, p. 65; sau *Ensign*, nov. 1977, p. 43–44).

- Ce ați fi făcut voi?

Explicați că noi, toți, ne confruntăm, în fiecare zi, cu situații care ne cer să alegem între a fi onest și a fi lipsit de onestitate. Rugați-i pe copii să se gândească la rezultatele alegerilor făcute de Barnaba, Anania și Safira.

Relatare din scriptură

Predați copiilor relatările despre Barnaba și Anania și Safira din Faptele apostolilor 4:32–5:10. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Subliniați că unul dintre modurile în care putem

deveni asemănători lui Isus este să învățăm să spunem adevărul și să fim onești în tot ceea ce facem.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce le-au cerut conducătorii Bisericii membrilor acesteia să facă pentru ca fiecare să aibă ce avea nevoie? (Faptele apostolilor 4:34–35.) Ce ați simți dacă ar fi să împărțiți tot ce aveți?
- În ce fel a fost Barnaba onest în ceea ce a făcut? (Faptele apostolilor 4:36–37.) Ce credeți că înseamnă să fii onest? (Să spui adevărul, să nu furi sau să nu înșeli, să nu induci în eroare în niciun fel și așa mai departe.) Cum vă simțiți când sunteți cu desăvârșire onești?
- În ce fel au fost lipsiți de onestitate Anania și Safira? (Faptele apostolilor 5:1–2.) De ce a susținut Safira minciuna soțului ei? (Faptele apostolilor 5:1–2, 7–8.) Ce s-ar fi întâmplat dacă ea ar fi fost onestă?
- Cine poate fi rănit când o persoană este lipsită de onestitate? Explicați că, chiar dacă noi nu vedem imediat consecințele lipsei noastre de onestitate, ca Anania și Safira, noi tot ne facem rău. Prin lipsa noastră de onestitate, noi îi putem răni și pe alții.
- Care sunt consecințele când sunteți lipsiți de onestitate? Care sunt consecințele când sunteți onești? Împărtășiți un exemplu personal despre consecințele onestității sau ale lipsei de onestitate. Ajutați copiii să înțeleagă că nu este întotdeauna ușor să fim onești, dar că trebuie să fim onești oricare ar fi situația. Invitați copiii să-și împărtășească experiențele legate de onestitate.
- Cine știe întotdeauna când spuneți adevărul? În ce fel ne duce mai aproape de Tatăl Ceresc faptul că suntem onești?
- Ce puteți face pentru a-i ajuta pe alții să fie onești?
- De ce este important să fii onest cu părinții? (În acest fel, ei vor avea încredere în tine.) De ce doriți ca părinții voștri să aibă încredere în voi? Cum câștigați încrederea părinților voștri? De ce este nevoie uneori de curaj pentru a spune adevărul? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 6.)
- Cum ar fi lumea diferită dacă toți oamenii ar fi onești?

Citiți următorul citat din președintele Ezra Taft Benson, al treisprezecelea președinte al Bisericii:

„Fiți onești. Nu mințiți, nici nu furați. Nu înșelați...

Dragi copii, Tatăl nostru Ceresc v-a trimis pe pământ în aceste vremuri pentru că voi sunteți unii dintre cei mai curajoși copii ai Săi. El a știut că va fi multă răutate în lume, astăzi, și El a știut că voi veți putea fi credincioși și supuși” (în Conference Report, apr. 1989, p. 103; sau *Ensign*, mai 1989, p. 82–83).

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Recapitulați al treisprezecelea articol de credință și ajutați copiii să-l înțeleagă și să-l memoreze.
2. Scrieți, pe tablă, cuvintele *acasă*, *școală* și *cartier*. Invitați copiii să se gândească la moduri în care pot fi onești în situații din fiecare loc. Discutați ideile la care se gândesc copiii.
3. Scrieți, pe tablă, cuvintele *onest* și *lipsit de onestitate*. Împărtășiți următoarea declarație a vârstnicului Marvin J. Ashton: „'O minciună este orice comunicare făcută unei alte persoane cu intenția de a o induce în eroare.' ... O minciună poate fi comunicată fără a fi rostite cuvinte. Uneori, o înclinare a capului în semn afirmativ sau păstrarea tăcerii poate induce în eroare” (în Conference Report, apr. 1982, p. 10; sau *Ensign*, mai 1982, p. 9). Discutați fiecare dintre următoarele situații și invitați-i pe copii să stabilească care subtitlu este mai potrivit și de ce:

Rostirea adevărului
 Să-ți faci propria lucrare
 Inducerea în eroare a altora nespunând tot adevărul
 Să recunoști când ai făcut ceva rău
 Înșelăciunea
 Minciuna
 Furtul
 Adevărul spus pe jumătate
 Returnarea lucrurilor împrumutate sau pierdute
 Ținerea promisiunilor

4. Rugați pe fiecare copil să facă un semn sub forma unui scut pe care să scrie: „Apăr adevărul și onestitatea”. Invitați copiii să-și stabilească drept obiectiv să spună adevărul și să fie onești în tot ce fac. Invitați-i să-și pună numele în partea de jos a semnului pe care l-au făcut.
5. Desenați pe tablă sau pe o bucată de hârtie o scară și numiți-o *scara onestității*. Confeccionați o siluetă din hârtie sau desenați una la baza scării. Folosind situații ca cele de mai jos, invitați-i pe copii să indice toate alegerile posibile pe care le-ar putea face în fiecare situație. Rugați-i să hotărască apoi care este cea mai bună alegere. Invitați un copil să miște figurina (sau trasați o linie de la figurină) pe prima treaptă a scării dacă cea mai bună alegere este să fii onest. Subliniați că cea mai bună alegere este, întotdeauna, alegerea onestității. Folosiți un număr suficient de situații pentru ca linia să ajungă până la ultima treaptă a scării.
 - a. Găsești jucăria pierdută de un prieten.
 - b. Găsești o poșetă cu bani în ea.
 - c. Pe masă este o pungă cu bomboane care aparține altcuiva și nu mai este nimeni în cameră.
 - d. Mergi la o activitate la care trebuie să plătești participarea. Anunțul de la intrare spune: „Intrarea gratuită pentru copiii sub opt ani”.
 - e. Vânzătorul de la un magazin îți dă rest mai mult decât trebuie.
 - f. Prietenul tău te roagă să-l lași să copieze răspunsurile în timpul unui test.
 - g. Cineva îți spune o poveste neplăcută despre altcineva.
 - h. Ai promis părinților tăi că vei fi acasă la o anumită oră, dar prietenul tău vrea să stai mai mult.
6. Pregătiți câteva situații, similare celor care urmează, pe care copiii să le interpreteze. Situațiile pe care le pregătiți trebuie să fie situații în care copiii să poată alege să fie onești sau lipsiți de onestitate față de părinții lor.

- a. Mama ta dorește ca tu să ai grijă de fratele tău mai mic. Dar tu vrei să citești. Știi că, dacă îi spui că ai teme de făcut, ea va înțelege că nu poți avea grijă de el.
 - b. Din greșeală, spargi castronul preferat al mamei tale în timp ce ea nu este acasă.
 - c. Ai promis tatălui tău că îl vei ajuta, sâmbătă, la un proiect, dar prietenii tăi au plănuit o activitate la care ai vrea să participi.
7. Recapitulați al patrulea articol de credință.
8. Cântați sau citiți versurile cântecului „Să ai curaj să fii cinstit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 64), „Keep the Commandments” (Țineți poruncile) (*Children’s Songbook*, p. 146), „I Believe in Being Honest” (Cred în a fi mereu cinstit) (*Children’s Songbook*, p. 149).

Concluzie

Mărturie	Împărtășiți-vă mărturia despre importanța onestității. Explicați că, atunci când suntem onești în tot ce facem, Duhul Sfânt ne va da sentimentul de pace.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 4:32–5:10 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă mai bine Dumnezeuirea.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 6, 7:54–60 și Doctrină și legăminte 130:22–23. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Lectură suplimentară: Faptele apostolilor 7:1–53 și Joseph Smith – Istorie 1:17.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. Doctrină și legăminte;
 - c. ilustrația 7-40, Prima Viziune (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 403; 62470).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Scrieți pe tablă cuvântul *martir*. Rugați un copil să vină în fața clasei.

- (Numele copilului) ai vrea să fii martir?
- Știe cineva ce este un martir?

Explicați că un martir este o persoană care crede cu tărie în ceva încât își dă viața ca martor al lui.

Această lecție este despre un bărbat care avea o mărturie puternică despre Tatăl Ceresc, Isus Hristos și Duhul Sfânt și a fost martirizat datorită mărturiei lui.

Relatare din scriptură

Predați copiilor relatarea despre viața lui Ștefan așa cum se găsește în Faptele apostolilor 6 și 7. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce i-au chemat apostolii pe cei șapte bărbați să-i ajute? (Faptele apostolilor 6:1–4.) Cum au fost chemați acești șapte bărbați? (Faptele apostolilor 6:3, 5–6.) De ce „și-au pus mâinile” apostolii peste acei bărbați? (Apostolii le-au dat autoritatea preoției, pe care ei o primiseră de la Isus Hristos, pentru a îndeplini anumite îndatoriri; toți cei care primesc preoția sunt rânduiți prin așezarea mâinilor.)
- Ce calități avea Ștefan care l-au ajutat să-i sprijine pe apostoli și să slujească oamenilor? (Faptele apostolilor 6:5, 8.) Cum a binecuvântat el viețile oamenilor?

- De ce l-au adus conducătorii iudei pe Ștefan în fața soborului (consiliului)? (Faptele apostolilor 6:9–12.) De ce l-au acuzat, pe nedrept, conducătorii sinagogii pe Ștefan? (Faptele apostolilor 6:13–14.) Explicați că hulă înseamnă să vorbești batjocoritor și ireverențios despre Dumnezeu sau lucruri sacre.) De ce gândeau ei că Ștefan hulea?
- Ce s-a întâmplat cu fața lui Ștefan în timp ce vorbea membrilor consiliului? (Faptele apostolilor 6:15.)

Relatați pe scurt lucrurile pe care Ștefan le-a spus consiliului (vezi Faptele apostolilor 7:1–53). Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Ștefan explica și mărturisea despre binecuvântările pe care Dumnezeu le-a dat poporului lui Israel. El a spus, de asemenea, că oamenii nu s-au supus lui Dumnezeu, i-au persecutat și i-au ucis pe profeți și l-au respins și l-au ucis pe Mesia.

- Pe cine a văzut Ștefan când a privit spre cer? (Faptele apostolilor 7:55.) Cine a fost alături de Ștefan în timp ce el a depus mărturie despre Tatăl Ceresc și Isus? (Duhul Sfânt.)
- Au văzut oamenii din jurul lui Ștefan viziunea pe care a văzut-o el? Ce au făcut ei? (Faptele apostolilor 7:57–59.) Ce a spus Ștefan în timp ce ei îl loveau cu pietre? (Faptele apostolilor 7:59–60.) De ce credeți că a putut Ștefan să-i ierte pe oamenii care l-au ucis?

Expuneți ilustrația *Prima Viziune*.

- Cine altcineva a mai avut o viziune similară cu Tatăl Ceresc și Isus Hristos? (Joseph Smith – Istorie 1:17.)
- Ce putem învăța despre Tatăl Ceresc, Isus Hristos și Duhul Sfânt din viziunile lui Ștefan și Joseph Smith? (Puteți folosi activitățile de îmbogățire spirituală 4 și 5 pentru a-i ajuta pe copii să învețe despre membrii Dumnezeirii.)
- Cum putem ști că Tatăl Ceresc și Isus Hristos există? Ce trebuie să facem pentru a fi demni de tovarășia Duhului Sfânt? Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, atunci când ne supunem poruncilor, putem primi o mărturie despre Tatăl Ceresc și Isus Hristos prin Duhul Sfânt.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Citiți Ioan 17:20–21 și discutați ce înseamnă că Tatăl Ceresc, Isus Hristos și Duhul Sfânt sunt „una” în scop. Puteți folosi exemplul unui tată, al unei mame și al copiilor care acționează pentru același unic scop.

Puteți explica, de asemenea, rolul pe care fiecare membru al Dumnezeirii îl are în rugăciunile noastre: ne rugăm Tatălui Ceresc în numele lui Isus Hristos și răspunsurile vin prin Duhul Sfânt.

2. Explicați că și alți oameni credincioși, curajoși, în afara lui Ștefan, au fost martiri datorită mărturiei și credinței lor în Tatăl Ceresc și Isus Hristos. Folosiți exemple din scripturi, cum ar fi următoarele:

Joseph Smith a fost persecutat când a spus altora despre viziunea sa; Joseph și fratele său, Hyrum, au fost, mai târziu, martirizați.

Mulți dintre primii ucenici și apostoli ai Bisericii au fost persecutați iar unii au fost martirizați. Iacov a fost martirizat (Faptele apostolilor 12:2), așa cum a fost și Pavel și, potrivit convingerii generale, Petru, Marcu și Matei au fost, de asemenea, martirizați (vezi „Marcu”, „Matei”, „Pavel” și „Petru” din Ghidul pentru scripturi).

Invitați-i pe copii să vă spună ce ar putea învăța din exemplul acestor oameni credincioși.

3. Revedeți al cincilea articol de credință. Discutați despre cum conducătorii Bisericii cheamă, astăzi, oameni în oficiile Bisericii, așa cum a fost chemat Ștefan pentru a-i ajuta pe primii apostoli. Explicați că, atunci când o persoană primește o chemare, ea este pusă deoparte prin așezarea mâinilor și i se dă autoritatea de a îndeplini anumite responsabilități. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, atunci când tinerii băieți și tinerele fete slujesc în președințiile cvorumurilor preoției sau ale claselor Tinerelor Fete, ei sunt chemați și puși deoparte în același fel.
4. Citiți și discutați Doctrină și legăminte 130:22–23. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Tatăl Ceresc și Isus Hristos au trupuri glorficate din carne și oase. Trupurile noastre fizice sunt după chipul Tatălui Ceresc și al lui Isus. Duhul Sfânt este un personaj de Spirit, care nu are trup din carne și oase.
5. Expuneți benzi de hârtie cu următoarele cuvinte sau scrieți-le pe tablă:

Dumnezeirea

Tatăl Ceresc:

Isus Hristos:

Duhul Sfânt:

Scrieți următoarele afirmații care-i descriu pe membrii Dumnezeirii, pe bucăți de hârtie separate. Rețineți că aveți nevoie de două foi de hârtie pe care să scrie: „Are un trup glorficat din carne și oase”.

Tatăl Ceresc:

Tatăl spiritelor noastre

Tatăl trupului muritor al lui Isus

are un trup glorficat din carne și oase
ne rugăm Lui

Isus Hristos:

Salvatorul și Mântuitorul nostru

are un trup glorficat din carne și oase

a creat lumea

a avut o mamă muritoare

Duhul Sfânt:

un personaj de spirit

depune mărturie despre Tatăl Ceresc și Isus

dezvăluie adevărul tuturor lucrurilor (Moroni 10:5)

poate fi însoțitorul nostru permanent

Recapitulați rolul fiecărui membru al Dumnezeirii permițând copiilor să aleagă una dintre bucățile de hârtie pe care le-ați pregătit. Invitați fiecare copil să citească afirmația cu glas tare, să stabilească la care membru al Dumnezeirii se referă și să pună afirmația sub titlul potrivit.

6. Cântați sau citiți versurile imnului „Prima rugăciune a lui Joseph Smith” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 14).

Concluzie

Mărturie	Depuneți-vă mărturia despre cunoașterea Dumnezeirii pe care o aveți și spuneți copiilor cât este de important pentru dumneavoastră să aveți această cunoaștere. Împărtășiți copiilor dragostea dumneavoastră pentru Tatăl Ceresc, Isus Hristos și Duhul Sfânt.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 7:54–60 și Doctrină și legăminte 130:22–23 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop	De a-l ajuta pe fiecare copil să înțeleagă că Tatăl Ceresc îi iubește pe toți copiii Săi și dorește ca toți să aibă prilejul să învețe Evanghelia lui Isus Hristos.
Pregătire	<ol style="list-style-type: none">1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 10:1–11:18. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.3. Materiale necesare:<ol style="list-style-type: none">a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;b. ilustrația 7-41, Du-te fără șovăire (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelia 235; 62494).
Sugestii pentru desfășurarea lecției	Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.
Activitate pentru captarea atenției	Scrieți următoarele nume pe tablă: <i>Corneliu, înger, Petru</i> . Rugați trei copii să citească, fiecare, câte una dintre următoarele descrieri ale acestor oameni. Cereți restului copiilor să ridice mâna când cred că știu care persoană este descrisă. Sunt un mesager. Pe lângă faptul că transmit mesajele lui Dumnezeu, eu propovăduiesc, binecuvântez și fac tot ce mi se poruncește să fac pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu. Astăzi veți învăța despre un mesaj important pe care l-am adus. Sunt <u>un înger</u> . Eram pescar pe Marea Galileii când Isus m-a chemat să-L urmez. Am primit o viziune, despre care veți învăța astăzi, care a deschis calea tuturor spre învățarea Evangheliei. Eu sunt <u>Petru</u> . Sunt un sutaș din legiunea romană și comand între 50 și 100 de oameni. Eu am fost primul dintre neamuri (cineva care nu era iudeu) care a intrat în Biserică. În lecția de astăzi, veți învăța despre botezul meu. Eu sunt <u>Corneliu</u> .
Relatare din scriptură	Predați povestirea despre Petru și Corneliu din Faptele apostolilor 10:1–11:18. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vezi „Predarea din scripturi”, p. vii.) Folosiți ilustrațiile la momentul potrivit.
Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică	Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce a fost Corneliu demn să primească o viziune de la Domnul și să fie botezat? (Faptele apostolilor 10:2.) Cum poți fi un membru cucernic (credincios) al Bisericii?
- Care a fost mesajul îngerului către Corneliu? (Faptele apostolilor 10:3–6.)
- Ce a văzut Petru într-o viziune? (Faptele apostolilor 10:11–16.) De ce credeți că l-a tulburat viziunea? (Domnul îi poruncise lui Israel să nu mănânce carnea anumitor animale care erau considerate necurate [vezi Leviticul 11].) Cum a primit Petru această viziune la început? (Faptele apostolilor 10:14.) De ce și-a schimbat hotărârea? (Faptele apostolilor 10:15.)
- De ce era atât de neobișnuit ca Petru să-l învețe Evanghelia pe Corneliu? (Faptele apostolilor 10:28.) Explicați că, până în acel moment, apostolii propovăduiseră Evanghelia poporului iudeu și majoritatea oamenilor din Biserică credeau că numai iudeilor trebuie să li se propovăduiască Evanghelia. Dar Corneliu nu era iudeu. Ce a înțeles Petru, în cele din urmă, că însemna viziunea? (Faptele apostolilor 10:34–35.) Cui trebuie să fie propovăduită Evanghelia astăzi? (Tuturor oamenilor.)
- De ce credeți că și-a adunat Corneliu toți prietenii și toate rudele să-l asculte pe Petru? (Faptele apostolilor 10:24–27.) Care sunt unele principii ale Evangheliei pe care doriți să le împărtășiți familiei și prietenilor.
- Ce a făcut Corneliu pentru a găsi răspuns la problema Sa? (Faptele apostolilor 10:30.) Ce experiențe ați trăit dumneavoastră și familia dumneavoastră legate de post și rugăciune? Cum v-a ajutat Domnul să găsiți un răspuns la o problemă?
- Cum au știut oamenii că Petru rostea adevărul? (Faptele apostolilor 10:44–45.) Ce trebuie să facem pentru ca Duhul Sfânt să ne mărturisească adevărul? (Moroni 10:4–5.)
- Ce au gândit ucenicii și ceilalți apostoli când l-au auzit pe Petru propovăduind neamurilor? (Faptele apostolilor 11:2–3.) Cum a explicat Petru acțiunile sale? (Faptele apostolilor 11:4, 17.) Cum au acceptat ucenicii și apostolii viziunea lui Petru? (Faptele apostolilor 11:18.) Ce ne învață aceasta despre dragostea Tatălui Ceresc pentru copiii Săi? (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 5.)
- Cum puteți propovădui Evanghelia unora dintre copiii Tatălui Ceresc? Ajutați-i pe copii să se gândească la modalități în care pot fi misionari acum și cum se pot pregăti să slujească în misiuni cu timp deplin.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Invitați-i pe copii să citească Faptele apostolilor 10:36–43 în grupuri mici și întocmiți o listă cu lucrurile pe care Petru le-a propovăduit lui Corneliu și familiei și prietenilor lui. Invitați fiecare grup să-și citească lista în timp ce dumneavoastră scrieți acele lucruri pe tablă sau pe o foaie mare de hârtie. Completați cu oricare dintre următoarele lucruri pe care copiii le-ar fi putut omite.

Isus Hristos este Domnul tuturor (versetul 36).

Isus Hristos a fost botezat (versetul 37).

Isus Hristos a fost uns cu Duhul Sfânt și cu putere (versetul 38).

Isus Hristos a făcut bine (versetul 38).

Isus Hristos a vindecat (versetul 38).

Isus Hristos a fost ucis (versetul 39).

Isus Hristos s-a ridicat în a treia zi (versetul 40).

Isus Hristos i-a poruncit lui Petru să depună mărturie că Isus a fost rânduit de Dumnezeu (versetul 42).

Toți profeții au depus mărturie despre Isus Hristos (versetul 43).

Cei care cred în Isus Hristos și sunt botezați vor obține iertarea păcatelor lor (versetul 43).

2. Cu aprobarea președintei Societății Primare, invitați un misionar întors din misiune să vină la clasă și să împărtășească experiențe care ilustrează importanța învățării tuturor copiilor Tatălui Ceresc.

3. Discutați următoarea declarație adaptată după un citat din vârstnicul Howard W. Hunter:

Copilașii sunt de preț pentru Tatăl nostru din Cer. El îi iubește și se îngrijește de ei cu aceeași grijă blândă indiferent unde trăiesc ei sau cum se îmbracă sau arată. Îi iubește pe fijienii cu părul cârlionțat și pielea închisă la culoare și pe copiii blânzi, cu îmbrăcăminte viu colorată din Samoa. Îi iubește pe băieții și fetițele din Anglia, care se îmbracă toți la fel la școală. Îi iubește pe copiii din Japonia. Îi iubește pe copiii bronzăți din America de Sud și pe lamaniți. Tatăl nostru își iubește copiii de pretutindeni. Când este ora de culcare, părinți iubitori din toate țările îngenunchează alături de copiii lor pentru a spune rugăciuni. Poate fi un pat înalt, pufos, acoperit cu saltea din pene de pasăre ca în Alpi sau poate fi o mică rogojină întinsă pe podeaua unei colibe. Tatăl nostru Ceresc îi aude și îi înțelege pe toți. (Vezi *Friend*, oct. 1971, p. 10.)

4. Ajuțați copiii să înțeleagă că, deși oamenii din țări diferite au tradiții și obiceiuri diferite, noi suntem toți asemănători prin aceea că Tatăl Ceresc ne iubește pe toți și dorește ca toți să ne întoarcem la El.

Jucați un joc de găsim a perechii cu următoarele categorii sau unele similare pentru a-i familiariza pe copii cu unele dintre lucrurile care se fac sau se văd în alte țări.

Găsiți locul în care v-ați afla în misiune dacă ați:

vedea oameni purtând:

ghirlande de flori	Scotia
încălțări de lemn	Hawaii
kilturi	Japonia
chimonouri	Olanda

mânca:

enchiladas (tortilla cu carne și legume)	Statele Unite
Sauerbraten (carne de vită marinată)	Norvegia
plăcintă de mere clătite	Franța
hering marinat	Germania
	Mexic

vedea:

poliție călare
Big Ben-ul
turnul înclinat din Pisa
canguri

Italia
Australia
Canada
Anglia

5. Explicați că ceva similar viziunii lui Petru s-a întâmplat în anul 1978, când președintele Spencer W. Kimball a primit o revelație de la Domnul că toți bărbații și băieții demni pot primi preoția și familiile lor pot primi binecuvântările templului (vezi Declarația oficială – 2 din Doctrină și legăminte).
6. Cântați sau citiți versurile cântecului „Children All over the World” (Copiii din întreaga lume) (*Children’s Songbook*, p. 16) sau „We’ll Bring the World His Truth” (Vom aduce lumii adevărul Său) (*Children’s Songbook*, p. 172).

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia că Dumnezeu îi iubește pe toți copiii Săi și dorește ca noi, toți, să fim învățați Evanghelia, să fim botezați și să ținem legămintele noastre pentru a putea trăi din nou alături de El. Exprimați-vă recunoștința pentru cunoașterea Evangheliei și pentru botezul dumneavoastră.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 10:36–43 și 11:15–18 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Iacov ne învață să ne stăpânim limbajul

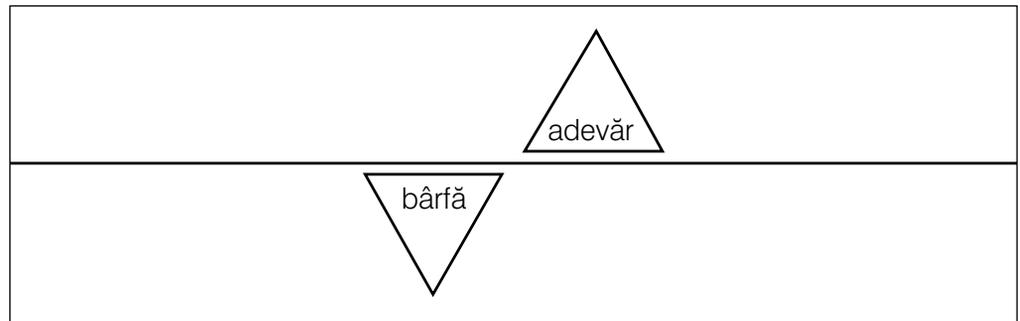
Lecția
41

Scop

De a-i ajuta pe copii să învețe să controleze lucrurile pe care le spun și le gândesc.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Matei 5:33–37, Iacov 1:26, 3:2–13, 5:12, 1 Petru 3:10, Exodul 20:7 și Mosia 4:30. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
3. Tăiați mai multe foi de hârtie în triunghiuri. Scrieți fiecare dintre următoarele cuvinte sau expresii pe un triunghi cu vârful în jos: *bârfă, mărturie mincinoasă, minciuni, certuri, cuvinte urâte, luarea în derâdere a numelui Domnului, cuvinte pline de mânie*. Scrieți fiecare dintre următoarele cuvinte sau expresii pe un triunghi cu vârful în sus: *cuvinte blânde, complimente, cuvinte politicoase, adevăr, rugăciune, împăciuitoare*.

4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. lipiți cu bandă adezivă (sau cu ceva similar) triunghiurile pe tablă.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Împărțiți copiii din clasa dumneavoastră în grupuri mici și invitați fiecare grup să mimeze cum controlează un cal, o bicicletă, un câine în lesă, un automobil, o barcă sau alte lucruri similare. Invitați-i pe ceilalți copii să ghicească ce face grupul.

- Ce s-ar întâmpla dacă cineva nu ar putea controla aceste lucruri?

Explicați că, în această lecție, ei vor învăța despre cum pot controla ceva ce au întotdeauna cu ei. Este o parte a trupului lor, dar nu este vorba de mâinile sau picioarele lor.

- Ce credeți că ar putea fi?

Rugați-i pe copii să asculte despre ce parte a trupului este vorba în timp ce citiți Iacov 3:3–5.

- Ce ne spune această scriptură despre limba noastră?

Relatare din
scriptură

Predați copiilor relatările din Matei 5:33–37, Iacov 1:26, 3:2–13 și 1 Petru 3:10. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Explicați că a *rosti cuvinte înșelătoare* înseamnă a încerca să induci în eroare sau să păcălești pe cineva. Ajutați-i pe copii să înțeleagă că, deși limba este o parte mică a trupului, ei trebuie să se străduiască din greu pentru a o stăpâni.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce înseamnă a ne înfrâna limba? (Iacov 1:26.) De ce ne putem controla întregul trup dacă ne putem controla limba? (Iacov 3:2.)
- De ce nu poate un izvor natural să dea atât apă dulce, cât și apă amară sau apă sărată și apă dulce? (Iacov 3:11–12.) Ce a vrut să spună Iacov când a spus că un smochin nu poate face măslină și o viță nu poate face smochine? (Iacov 3:12.) Ce voia el să ne învețe prin aceste exemple? (Iacov 3:10.)
- Ce se întâmplă cu noi când începem să spunem lucruri neplăcute sau vorbim cu asprime? De ce credeți că aceasta afectează lucrurile bune pe care le spunem?
- Ce porunci ne-a dat Isus cu privire la ce și cum trebuie să vorbim? (Matei 5:33–37.) De ce credeți că este important ca noi să ținem aceste porunci?

Trasați o linie orizontală pe tablă. Puneți triunghiurile cu fața în jos pe masă și invitați fiecare copil să aleagă unul, să-l citească și să-l prindă cu bandă adezivă deasupra liniei dacă vârful este îndreptat în sus și sub linie dacă vârful este îndreptat în jos. (Vezi ilustrația din secțiunea „Pregătire”.)

- Discutați fiecare cuvânt în timp ce copilul așază triunghiul deasupra liniei sau sub ea. Discutați de ce lucrurile de deasupra liniei sunt pozitive și de ce lucrurile de sub linie sunt negative. Cum vă simțiți când spuneți ceva plăcut cuiva sau despre cineva? Cum vă simțiți când faceți cuiva un compliment? De ce ne face să ne simțim bine și faptul că spunem lucruri bune despre alții?
- Ce ne spun cele zece porunci despre modul în care trebuie să vorbim despre Domnul? (Exodul 20:7.) De ce este important ca noi să vorbim numai cu evlavie despre Tatăl Ceresc și despre Isus Hristos? În ce fel ne ajută ținerea acestei porunci să devenim mai asemănători Tatălui Ceresc și lui Isus? (Puteți spune din nou povestirea președintelui Spencer W. Kimball din lecția 8.)
- Cum ne controlăm limbajul și faptele? Ajutați copiii să înțeleagă că ceea ce gândim și simțim determină ceea ce spunem și facem. Dacă ne controlăm gândurile, putem controla ceea ce spunem. Cum ne putem controla gândurile? Discutați următoarele sugestii:

Întreabă-te: „Ce ar dori Isus să fac în această situație?”

Gândește-te la o scriptură preferată.

Cântă sau fredonează, cu glas tare sau în gând, un cântec sau un imn al Societății Primare.

Roagă-te pentru ajutor.
 Adu-ți aminte că ești un copil al lui Dumnezeu.
 Gândește-te ce ar vrea părinții tăi să faci.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Spuneți următoarea povestire despre Joseph Smith (ați putea ruga pe cineva care citește bine să înregistreze povestirea pe o casetă audio).

Joseph Smith a fost băgat în închisoare, de multe ori, de bărbați care nu-l plăceau, chiar dacă ei nu au putut dovedi niciodată că el făcuse ceva rău. Într-o noapte, el și alți bărbați erau ținuți într-o închisoare friguroasă și mizerabilă, în care trebuiau să poarte lanțuri în jurul gleznelor și să doarmă pe podeaua tare. Ei încercau să doarmă, dar gărzile vorbeau foarte tare. Înjurau și își povesteau toate lucrurile îngrozitoare pe care le făcuseră membrilor Bisericii.

După ce a ascultat această discuție înspăimântătoare, Joseph a sărit brusc în picioare și a spus oamenilor: „Liniște... În numele lui Isus Hristos vă cert și vă poruncesc să tăceți; nu voi mai suporta niciun minut mai mult un astfel de limbaj”. Gărzile și-au lăsat armele și l-au rugat să îi ierte. Ei au păstrat tăcerea pe tot parcursul nopții. (Vezi Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, p. 209–211.)

- Ce ați putea face dacă cineva de lângă voi înjură sau spune o povestire vulgară?

2. Treceți un inel pe o sfoară lungă și legați capetele sforii într-un nod. Rugați-i pe membrii clasei să stea în cerc și să se țină de sfoară. Alegeți pe unul dintre copii să stea în centrul cercului. Invitați-i pe ceilalți să treacă inelul din mână în mână. Când spuneți „stop”, persoana care ține inelul va spune ceva bun despre copilul din centru. Rugați apoi copilul din mijloc să schimbe locurile cu cel care a spus acel lucru bun și continuați jocul. Continuați până când îi vine rândul fiecărui copil să fie în centru. Dumneavoastră puteți adăuga un comentariu pozitiv despre fiecare copil. Discutați despre cum ne simțim când spunem lucruri bune și cum ne simțim când se spune ceva bun despre noi. (Dacă clasa este prea puțin numeroasă pentru această activitate, invitați fiecare copil să spună ceva bun despre ceilalți.)

3. Comparați un gând rău cu mica pană de fier din următoarea povestire pe care președintele Spencer W. Kimball a spus-o despre un tânăr băiat care trăia la o fermă.

Într-o zi, în timp ce venea de pe câmp, un tânăr băiat a găsit o pană de fier. (Explicați cum arată o pană.) El știa că întârziase la cină, așa încât, în loc să ducă pana în hambar unde îi era locul, el a pus-o între crengile unui nuc pe care tatăl lui îl plantase lângă poarta din față. Intenționa să ia pana din pom mai târziu și s-o pună în hambar, dar nu a mai făcut niciodată acest lucru. Pana a stat acolo ani de zile și pomul a crescut în jurul ei până când a devenit un pom foarte mare.

Mulți ani mai târziu, într-o noapte de iarnă, o furtună a rupt una dintre cele trei crengi principale ale marelui pom. Acest lucru a distrus echilibrul pomului, așa încât el a căzut în întregime la pământ. Când furtuna s-a terminat, nicio crenguță a pomului nu mai rămăsese la locul ei.

Devreme, în dimineața următoare, fermierul – băiatul devenit adult – a ieșit și a văzut pomul căzut la pământ. El a gândit: „Aș fi dat o mie de dolari să nu se fi întâmpilat asta. Era cel mai frumos pom din vale”.

Fermierul uitase de pană, dar ea era tot acolo. Chiar dacă pomul crescuse mare, pana îl slăbise. În mod normal, pomul ar fi rezistat furtunii dar, din cauza penei, pusă acolo cu mulți ani înainte, pomul nu fusese puternic cum ar fi trebuit să fie. Pana făcuse ca o creangă să se rupă și pomul să cadă. (Vezi Samuel T. Whitman, „Forgotten Wedges”, citat de Spencer W. Kimball, în Conference Report, apr. 1966, p. 70–71.)

- Cum se pot asemăna gândurile rele cu o pană? Când avem un gând rău, acesta își poate face drum mai adânc în mintea noastră, ca pana în pom, și poate deveni o mare problemă pentru noi. Ar trebui să scăpăm imediat de gândurile rele.

4. Discutați Proverbe 23:7. Discutați, de asemenea, despre modalități în care copiii își pot controla stările, de exemplu numărând până la zece când sunt jigniți sau când sunt furioși.

Concluzie

Mărturie

Mărturișiți că a învăța să ne stăpânim limbajul este unul dintre lucrurile pe care trebuie să le facem pentru a deveni asemănători Tatălui Ceresc și lui Isus Hristos. Împărtășiți o experiență în care rostirea lucrurilor bune și evitarea celor rele v-a ajutat pe dumneavoastră sau pe cineva cunoscut să vă simțiți mai aproape de Domnul. Încurajați-i pe copii să încerce să se controleze prin ce vor spune în decursul săptămânii următoare.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Iacov 3:3–10 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop De a încuraja pe fiecare copil să devină mai pe deplin convertit la Isus Hristos.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 7:57–60, 8:1–3, 9:1–30, 26:9–23 și Mosia 5:2. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Faptele apostolilor 22:3–21.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. un pahar plin cu apă;
 - c. ilustrația 7-42, Pavel pe drumul către Damasc.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Arătați un pahar cu apă copiilor.

- Ce se întâmplă când apa fierbe? (Se transformă în aburi.)
- Ce se întâmplă când apa îngheață? (Se transformă în gheață.)

Explicați că, atunci când apa se transformă în gheață sau aburi, noi spunem că „s-a schimbat”. Este diferită de apa inițială.

- Cum sunt oamenii schimbați sau convertiți la Evanghelia lui Isus Hristos? Cum s-au schimbat viețile lor când au fost convertiți?

Scrieți cuvântul *convertit* pe tablă. Explicați că, în această lecție, ni se vorbește despre convertirea miraculoasă la Evanghelia lui Isus Hristos a unui bărbat.

Relatare din scriptură

Predați copiilor relatarea despre convertirea lui Saul la Biserica lui Isus Hristos așa cum se găsește în Faptele apostolilor 9:1–20. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Ajutați copiii să înțeleagă că acest Saul nu este omul care a fost primul împărat al lui Israel, ci este omul care a devenit marele misionar Pavel.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Cum îi persecuta Saul pe membrii Bisericii? (Faptele apostolilor 7:57–60; 8:1–3; 9:1–2.) Ce sentimente ar fi putut avea membrii Bisericii față de el? Ce sentimente

ați avea dacă cineva v-ar persecuta pentru crezurile voastre? Cum trebuie să reacționăm când cineva face aceasta? Invitați-i pe copii să împărtășească experiențe pe care le-au trăit în care cineva a râs de ei sau a fost necuviincios datorită crezurilor lor.

- Ce s-a întâmplat pe drumul Damascului, lucru care l-a ajutat pe Saul să înțeleagă că trebuia să se pocăiască de păcate? (Faptele apostolilor 9:3–6.) Cu cine a vorbit Saul în viziunea sa? (Faptele apostolilor 9:5.) Cum ne ajută Tatăl Ceresc și Isus Hristos să știm când trebuie să ne pocăim? (Sentimente insuflate de Duhul Sfânt și îndrumare de la părinții noștri, profeți și scripturi.)
- Ce înseamnă „să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș”? (Faptele apostolilor 9:5.) (Un țepuș era un pinten ascuțit pe care oamenii îl foloseau pentru a face animalele să meargă. Deseori, animalele loveau și ele când erau înțepate, ceea ce făcea ca pintenul să le rănească și mai mult. Isus Hristos îi spunea lui Saul că faptele sale îi făceau rău mai mult lui decât oricui altcuiva. Când luptăm împotriva a ceea ce este drept, ne facem rău nouă înșine cel mai mult.) Cum își poate face cineva rău luptând împotriva adevărului? Dați un exemplu din experiența personală, dacă este posibil.
- Ce a făcut Saul pentru a se pocăi și a se întoarce la Isus Hristos? Ce trebuie să facem noi pentru a ne pocăi de păcate? Discutați următoarele aspecte (le puteți scrie pe tablă):
 - el și-a recunoscut păcatele (Faptele apostolilor 9:6);
 - el a postit și s-a rugat pentru iertare (Faptele apostolilor 9:9, 11);
 - a fost botezat (Faptele apostolilor 9:18);
 - a încercat să corecteze lucrurile pe care le făcuse greșit (Faptele apostolilor 9:20);
 - el s-a schimbat și nu i-a mai persecutat pe oameni niciodată.

Explicați că Saul nu era rău; el a fost indus în eroare. El avea nevoie să se pocăiască și să fie botezat.

- De ce este important ca noi să ne pocăim când facem ceva rău? Cum ne face să ne simțim pocăința?
- Ce i-a cerut Domnul lui Anania să facă? De ce? (Faptele apostolilor 9:10–12.) (Explicați că acesta nu este acel Anania care a căzut mort din cauza necinstei.) De ce i-a fost lui Anania teamă să facă ce îi ceruse Domnul? (Faptele apostolilor 9:13–14.)
- De ce l-a numit Domnul pe Saul „vas... ales”? (Faptele apostolilor 9:15–16.) Ce lucruri importante voia Tatăl Ceresc ca să facă Saul? (Faptele apostolilor 26:16, 18.) Ce lucruri importante ar putea să dorească Tatăl Ceresc să faceți voi? Cum puteți afla aceste lucruri?
- Cum și-a pierdut Saul vederea? (Faptele apostolilor 9:8; 22:11.) Ce s-a întâmplat când Anania l-a binecuvântat pe Saul? (Faptele apostolilor 9:17–18.)
- După convertirea sa, de ce nu l-au crezut nici oamenii, nici discipolii pe Saul, atunci când a propovăduit? (Faptele apostolilor 9:21, 26.) De ce a fost nevoit Saul să părăsească țara? (Faptele apostolilor 9:23, 29–30.)
- Ce face Tatăl Ceresc când ne pocăim de păcatele noastre? (D&L 58:42.) Cum îi putem ajuta pe alții care încearcă să se pocăiască și să-L urmeze pe Isus?

- Care a fost mărturia lui Saul despre Isus Hristos? (Faptele apostolilor 9:20; 26:22–23.) Cum știm când suntem convertiți cu adevărat la Evanghelia lui Isus Hristos? (Mosia 5:2.)

Discutați următorul citat din președintele Ezra Taft Benson, al treisprezecelea președinte al Bisericii: „Când trecem prin această mare schimbare, care are loc numai prin credința în Isus Hristos și prin [acțiunea] Spiritului asupra noastră, este ca și cum am deveni o nouă persoană... Ați renunțat la viața de păcat... și ați devenit curați. Nu mai aveți nicio [dorință] să vă întoarceți la vechile obiceiuri. Sunteți cu adevărat o nouă persoană” (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, p. 470.) (Puteți folosi activitatea de îmbogățire spirituală 1 pentru a-i provoca pe copii să trăiască experiența a ceea ce a descris președintele Benson.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Rugați-i pe copii să numească lucruri pentru care copiii de vârsta lor ar putea avea nevoie să se pocăiască, cum ar fi să spună minciuni, să înșele, să fie furi-oși, să folosească un limbaj necuviincios și să nu-și asculte părinții. Scrieți aceste lucruri pe tablă pe măsură ce sunt menționate. Spuneți-le copiilor că, în continuare, veți juca un joc. În timp ce indicați un lucru dintre cele scrise pe tablă, invitați copiii să-și pună întrebarea: „Trebuie să mă pocăiesc pentru aceasta?”. Rugați-i pe copii să răspundă în gând cu „da” sau „nu” la fiecare întrebare. Recapitulați pașii pe care i-a urmat Saul ca să se pocăiască.
2. Scrieți fiecare literă a expresiei „Să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu” (Faptele apostolilor 26:20) pe bucăți separate de hârtie sau pe cartonașe. Așezați foile de hârtie, cu fața în jos și în ordine, pe masă. Rugați copiii să ghi-cească, pe rând, o literă. Când este ghicită o literă din expresie, întoarceți-o cu fața în sus. Explicați că, atunci când ne pocăim și ne întoarcem la Dumnezeu, suntem convertiți.
3. Discutați și memorați al patrulea articol de credință.
4. Cu aprobarea președintei Societății Primare, invitați o persoană recent convertită sau un fost misionar să vină la clasă și să împărtășească o situație în care viața cuiva s-a schimbat când a ajuns să creadă în Hristos, s-a pocăit și a fost botezat. Rugați persoana respectivă să-și împărtășească sentimentele de bucurie și fericire pe care le aduce viața trăită potrivit învățăturilor Evangheliei.
5. Rugați un copil să deseneze o răscruce de drumuri pe tablă. Invitați un alt copil să scrie, la capătul unuia dintre drumuri, numele unui oraș pe care i-ar plăcea să-l viziteze.
 - Ce ați face dacă ați merge pe o direcție greșită și ați constata că sunteți pe drumul greșit?
 - Ați putea ajunge în oraș din locul în care vă aflați?
 - Ce ar trebui să faceți pentru a ajunge în orașul în care ați dorit să mergeți?
 - Cum se aseamănă pocăința cu întoarcerea la drumul drept?

Concluzie

Mărturie	Depuneți-vă mărturia despre cât este de importantă pocăința în viețile noastre și despre cât este de important să fim convertiți cu adevărat la Evanghelia lui Isus Hristos. Împărtășiți-vă dragostea pentru Evanghelie.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 9:1–20 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Pavel mărturisește despre Isus Hristos

Lecția
43

Scop De a-l ajuta pe fiecare copil să dorească să fie curajos să depună mărturie despre Isus Hristos.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 13:2–4; 14 și să 16:16–34. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
3. Pregătiți un exemplar al jocului de la sfârșitul lecției. Scrieți cuvântul *CURAJOS* cu litere mari pe verso înainte de a separa piesele.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. o foaie de hârtie și un creion pentru fiecare copil.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

**Activitate pentru
captarea atenției** Împărțiți copiilor piesele jocului. Discutați înțelesul fiecărui cuvânt de pe piesele jocului și invitați-i să îmbine piesele. Invitați-i pe copii să întoarcă piesele și să le îmbine din nou pentru a găsi un alt cuvânt. Scrieți pe tablă cuvântul *CURAJOS*.

- Ce înseamnă *curajos*? Explicați că respectivele cuvinte de pe piesele jocului descriu ce înseamnă să fii curajos.
- Ce cuvinte de pe piesele jocului vă amintiți? Scrieți cuvintele sau expuneți piesele jocului sub cuvântul *CURAJOS*.

Relatări din scripturi Recapitulați pe scurt convertirea lui Saul la Evanghelie și spuneți copiilor că numele lui Saul a fost schimbat în Pavel. Pavel a încetat să-i mai persecute pe ucenicii lui Isus și a devenit un apostol și misionar curajos al lui Isus Hristos.

Predați copiilor relatarea despre experiențele misionare ale lui Pavel și Barnaba, care se găsește în Faptele apostolilor 13:2–4, 14, și relatarea despre experiența trăită de Pavel și Sila în închisoare, care se găsește în Faptele apostolilor 16:16–34. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Rugați-i pe copii să asculte modurile în care Pavel, Barnaba și Sila au mărturisit cu mult curaj despre Isus Hristos și Evanghelia Sa.

**Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică** Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viața lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Ce i-a chemat Domnul pe Pavel și Barnaba să facă? (Faptele apostolilor 13:2–4.)

- După ce Pavel și Barnaba l-au vindecat pe bărbatul olog din Listra, cine au crezut oamenii că sunt ei? (Faptele apostolilor 14:11–12.) (Explicați că Jupiter și Mercur erau dumnezei falși pe care îi preaslăveau oamenii. Oamenii nu aflaseră de Tatăl Ceresc și Isus Hristos.) Ce au încercat Pavel și Barnaba să-i învețe pe oameni despre Isus Hristos? (Faptele apostolilor 14:14–17.)
- Cum a fost Pavel tratat de iudeii din Antiohia și Iconia? (Faptele apostolilor 14:19.) De ce credeți că a continuat el să propovăduiască Evanghelia după ce a fost tratat atât de rău?
- De ce au fost supărați anumiți oameni din Macedonia când Pavel și Sila au vindecat o femeie alungând din ea un spirit rău? (Faptele apostolilor 16:19.) Ce le-au făcut acei oameni lui Pavel și Sila? (Faptele apostolilor 16:20–23.)
- Ce au făcut Pavel și Sila în timp ce s-au aflat în închisoare? (Faptele apostolilor 16:25.) De ce credeți că s-au rugat și au cântat cântări de laudă lui Dumnezeu? Ce efecte credeți că au avut acțiunile lor asupra celorlalți prizonieri?
- De ce credeți că au rămas Pavel și Sila în închisoare după ce cutremurul a deschis ușile închisorii? (Faptele apostolilor 16:27–31.) Cum i-au binecuvântat acțiunile lor pe temnicer și familia lui? (Faptele apostolilor 16:32–34.) Ce prilejuri avem să depunem mărturie despre Isus Hristos și să-i învățăm pe alții despre El?
- Invitați-i pe copii să citească Faptele apostolilor 14:3 și 16:18, 25, 31. În ce fel arată aceste scripturi faptul că Pavel a fost curajos, oriunde s-a dus, în mărturia sa despre Isus Hristos? Cum îi putem ajuta pe alți oameni să știe că avem mărturii puternice despre Isus Hristos?
- Care sunt unele dintre greutățile cu care ne-am putea confrunta când încercăm să fim curajoși în mărturia noastră despre Isus?

Provocați-i pe copii să se gândească la anumite lucruri pe care le pot face în această săptămână pentru a arăta altora că au mărturii puternice despre Isus Hristos? Invitați-i să-și noteze cel puțin o idee și să pună foaia de hârtie într-un loc în care s-o poată vedea deseori. Puteți să-i invitați, de asemenea, să scrie cuvintele din joc pe această foaie de hârtie.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Pregătiți benzi de hârtie cu următoarele cuvinte sau scrieți-le pe tablă:

Și-a depus, cu îndrăzneală, mărturia despre Isus Hristos
 A propovăduit despre „Dumnezeu cel viu”
 „Se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu”
 A stat în închisoare și l-a salvat pe temnicer
 L-a învățat pe temnicer să „creadă în Domnul Isus”

Scrieți următoarele referințe din scripturi pe foi de hârtie separate: Faptele apostolilor 14:3, Faptele apostolilor 14:15, Faptele apostolilor 16:25, Faptele apostolilor 16:28, Faptele apostolilor 16:31.

Expuneți benzile de hârtie și împărțiți copiilor referințele din scripturi. Invitați-i pe copii să citească, pe rând, scripturile și să hotărască la care dintre benzile de

hârtie se referă. Explicați că Pavel a fost un martor curajos al lui Isus Hristos oriunde s-a aflat și orice a făcut.

2. Citiți din nou cuvintele de pe piesele jocului și invitați-i pe copii să discute despre cum pot depune mărturie în mod curajos despre Isus Hristos în aceste situații. Puteți scrie pe foi de hârtie situații similare următoarelor. Invitați apoi pe fiecare copil să aleagă una și să spună cum ar proceda în situația respectivă.

Un prieten te necăjește pentru că nu vrei să mergi să înoți în ziua de sabbat.

Ești invitat la un film care nu corespunde standardelor Bisericii.

Unii dintre prietenii tăi încep să spună glume și povestiri vulgare.

La un magazin, un prieten ia un inel și îl pune în buzunar și te încurajează să faci la fel.

Unul dintre colegii de clasă face afirmații false despre doctrinele Bisericii.

Ești tentat să te uiți în lucrarea altcuiva în timpul unui test.

3. Rugați copiii să pună în scenă povestirea despre Pavel și Sila în închisoare. Invitați-i apoi să-și imagineze că-i intervieveză pe Pavel, Sila, oamenii din închisoare, temnicer și familia lui. Întrebați-i pe Pavel și Sila de ce au fost aruncați în închisoare și ce li s-a întâmplat acolo. Întrebați-i pe ceilalți oameni din închisoare ce au simțit când Pavel și Sila s-au rugat și au cântat iar cutremurul a deschis porțile închisorii. Întrebați-l pe temnicer ce a simțit când a găsit porțile închisorii deschise și de ce au fost botezați el și membrii familiei lui.

4. Cântați sau citiți versurile cântecului „Să ai curaj să fii cinstit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 64).

Concluzie

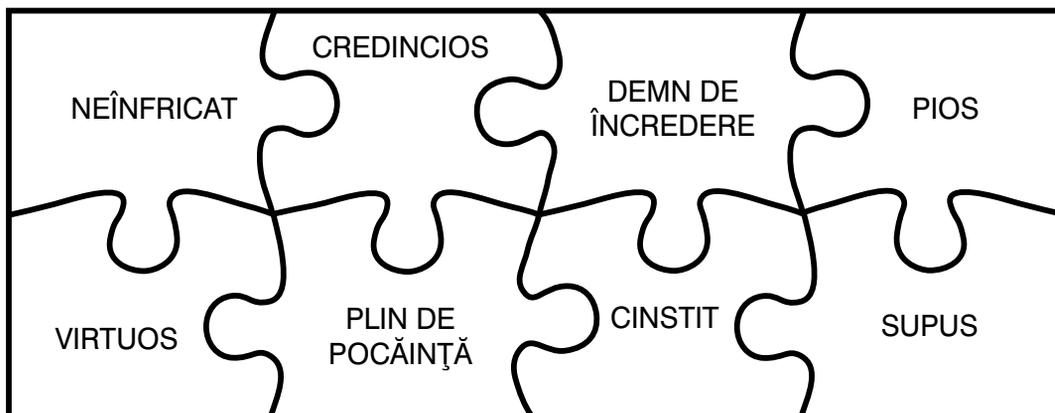
Mărturie

Depuneți-vă mărturia despre Isus Hristos. Dacă este cazul, împărtășiți o situație în care Tatăl Ceresc v-a binecuvântat când ați mărturisit în mod curajos despre Isus Hristos.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 16:16–34 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Jocul Curajului

Scop

De a-l încuraja pe fiecare copil să se pregătească acum să fie misionar și să împărtășească Evanghelia altora.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 22:17–30; 23:10–24, 31–33 și 26:1–2, 22–29. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Faptele apostolilor 19–26 (relatarea completă).
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. planșa descrisă în activitatea pentru captarea atenției (sau o puteți desena pe tablă).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

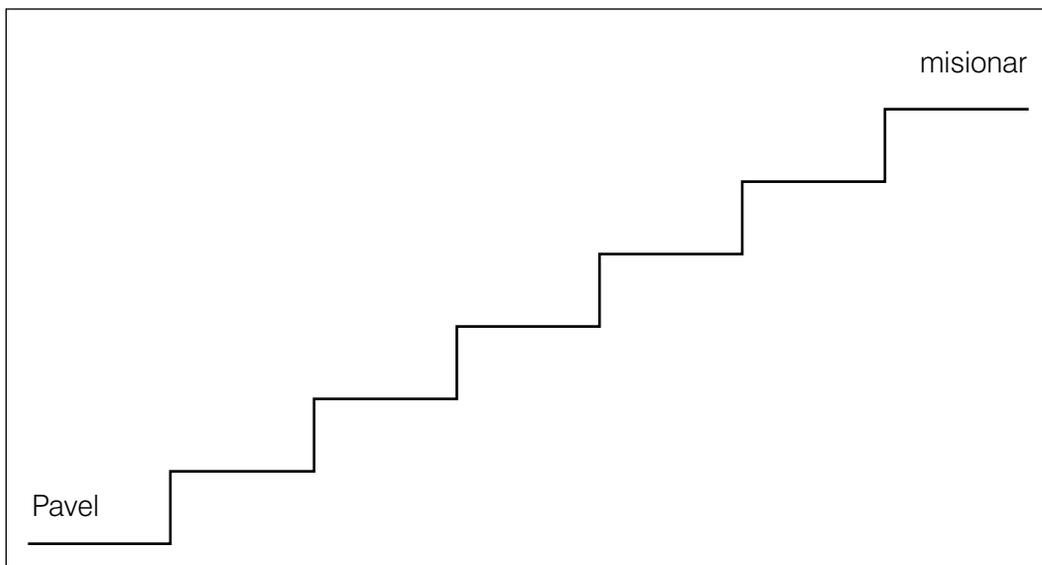
Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Întrebați-i pe copii ce își amintesc despre Pavel din lecția anterioară. (Amintiți-le că numele lui a fost Saul.) Amintiți-le copiilor că Pavel a fost chemat de Domnul să fie misionar și martor special al lui Isus Hristos (vezi Faptele apostolilor 13:2; 20:24). El și-a petrecut restul vieții făcând muncă misionară.

Dacă aveți Ghidul pentru scripturi, invitați-i pe copii să deschidă la hărțile 6, 7 și 8 și să urmărească, pe hărți, călătoriile misionare ale lui Pavel. (Ajutați-i pe copii să pronunțe numele locurilor.) Explicați că, atunci când Pavel a fost convertit, numai unii dintre iudeii din Ierusalim și din zonele din jur auziseră despre Isus Hristos. Cele patru călătorii misionare ale lui Pavel l-au dus la poporul iudeu și, de asemenea, la neamurile din multe țări (cei care nu erau iudei, de naționalitate). Aceste neamuri nu aflaseră de Tatăl Ceresc și Isus Hristos. Ele preaslăveau dumnezei falși și idoli. Oriunde mergea, Pavel propovăduia Evanghelia lui Isus Hristos.

Desenați, pe tablă, o schemă similară următoarei sau faceți o planșă:

- Cum a fost Pavel pregătit să fie misionar?

Scriveți răspunsurile copiilor pe treptele ce duc de la *Pavel* la *misionar*. Includeți ideile cum ar fi: s-a pocăit, a crezut în Isus Hristos, a fost botezat, a primit darul Duhului Sfânt, a învățat Evanghelia și a trăit potrivit Evangheliei.

Relatare din
scriptură

Predați copiilor relatarea despre ce i s-a întâmplat lui Pavel după a treia călătorie misionară. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scripturi, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Explicați că aceasta a fost ultima vizită a lui Pavel în Ierusalim și că, în timp ce s-a aflat acolo, iudeii care nu credeau în Isus au vrut să-l ucidă. Pentru că era cetățean roman, el a apelat la conducătorii romani din Ierusalim și Cezarea pentru a fi protejat. Ei l-au protejat făcându-l prizonier roman și trimițându-l, în cele din urmă, la Roma pentru a fi judecat. (Relatarea despre călătoria lui Pavel la Roma va fi predată în lecția 45.) Explicați că, în toate încercările prin care a trecut, Pavel s-a folosit de orice prilej pentru a mărturisi despre Isus Hristos.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce erau iudeii furioși pe Pavel? (Faptele apostolilor 22:17–21.) Ajutați-i pe copii să înțeleagă că Pavel a depus mărturie despre o viziune primită de la Isus Hristos pentru oamenii care nu credeau în Isus. De ce nu a fost Pavel vătămat? (Faptele apostolilor 22:24, 29.)
- Căpitanul i-a permis lui Pavel să meargă, din nou, înaintea iudeilor pentru a le explica și, din nou, iudeii au încercat să-l omoare datorită mărturiei lui. (Faptele apostolilor 23:10.) Cum a dovedit Pavel curaj și credință în această perioadă de persecuții? Cum v-ați fi simțit dacă ați fi fost în situația lui Pavel?
- Cum l-a alinat Domnul pe Pavel? (Faptele apostolilor 23:11.) Cum credeți că s-a simțit Pavel când a aflat că nu va fi ucis? Cum îi alină și îi binecuvântează Domnul pe misionari astăzi?

- Cum au complotat iudeii să-l ucidă pe Pavel? (Faptele apostolilor 23:14–15.) Cine l-a salvat pe Pavel din acest complot? (Faptele apostolilor 23:16.) Cum l-a ajutat căpitanul pe Pavel să scape de iudei? (Faptele apostolilor 23:22–24.) De ce credeți că l-a protejat Domnul pe Pavel?

Explicați că Felix, guvernatorul roman, l-a ținut pe Pavel prizonier în Cezarea timp de doi ani, până când Festus a devenit noul guvernator. Pavel a cerut să fie judecat la Roma, dar înainte de a pleca spre Roma el le-a spus lui Festus și împăratului Agripa povestea convertirii sale și a depus mărturie despre Isus Hristos.

- Ce a simțit Pavel știind că are prilejul să vorbească împăratului Agripa? De ce? (Faptele apostolilor 26:1–3.) Ce i-a învățat el pe împărat și pe Festus? (Faptele apostolilor 26:22–23.)
- Cum a reacționat Festus la mărturia lui Pavel? (Faptele apostolilor 26:24.) Cum a reacționat împăratul Agripa? (Faptele apostolilor 26:28.) Ce motive ar fi putut avea împăratul Agripa să nu accepte, pe deplin, mărturia lui Pavel și să devină creștin? Care sunt unele lucruri care îi împiedică pe oameni să accepte Evanghelia astăzi?
- Ce i-a dat lui Pavel curajul să propovăduiască împăratului și guvernatorului? Amintiți-le copiilor că Pavel a fost chemat să fie martor special al lui Isus Hristos și a folosit orice prilej pentru a depune mărturie despre El. Când puteți împărtăși celorlalți mărturia voastră despre Isus? Cum vă puteți pregăti acum să fiți misionari?

Discutați următoarele citate din cuvântările rostite de președintele Ezra Taft Benson:

„Băieți de la Societatea Primară, planificați-vă și așteptați cu nerăbdare să slujiți în misiune cu timp deplin pentru Domnul. Tinere fete, fiți pregătite pentru slujirea misionară în cazul în care sunteți chemate” (în Conference Report, apr. 1989, p. 104; sau *Ensign*, mai 1989, p. 82).

„Da... pregătiți-vă acum [când aveți nouă, zece sau unsprezece ani]. Pregătiți-vă fizic, psihic, social și spiritual. Fiți întotdeauna supuși autorităților Bisericii. Creați-vă un cont de economii pentru misiune dacă nu ați făcut deja acest lucru. Plătiți-vă zeciuiala și căutați să aveți mărturie despre Evanghelia prin studiu și rugăciune” (în Conference Report, apr. 1985, p. 49; sau *Ensign*, mai 1985, p. 37).

- Ce pași ați făcut până acum pentru a vă pregăti să împărtășiți Evanghelia? Ce pași puteți face în viitor?

Faceți o altă schemă pe tablă sau o planșă similară celei folosite în activitatea pentru captarea atenției, scriind „tu” în locul în care era scris Pavel. Scrieți răspunsurile copiilor pe treptele ce duc de la *Tu* la *Misionar*. Includeți idei cum ar fi: a crede în Isus, a fi botezat, a primi darul Duhului Sfânt, a primi preoția (băieți), a învăța Evanghelia, a studia scripturile, a se ruga, a merge la biserică și a trăi potrivit Evangheliei acasă, la școală sau oriunde te-ai afla.

- Ce talente sau aptitudini vă puteți dezvolta acum, care vă vor ajuta să fiți misionari mai buni ai Domnului?
- De ce este extrem de important să studiați scripturile când vă pregătiți să propovăduiți Evanghelia?

Împărtășiți exemple despre cum v-a ajutat, pe dumneavoastră sau pe altcineva cunoscut, să împărtășiți Evanghelia faptul că ați fost pregătiți. Invitați-i pe copii să împărtășească experiențe în care ei sau familiile lor au avut prilejul să-i învețe pe

alții despre Evanghelie. Dacă sunt persoane în clasa dumneavoastră care sunt convertite, puteți să le invitați să împărtășească felul în care misionarii sau alte persoane i-au ajutat să învețe Evanghelia și să dobândească o mărturie.

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Dați fiecărui copil o bucată de hârtie și un creion și invitați-i să deseneze câteva trepte. Invitați-i să-și scrie numele în partea de jos a foii și *Misionar* în partea de sus. Invitați-i să scrie pașii pe care i-au făcut și pe care îi vor face pentru a se pregăti să fie misionari.
2. Faceți, pentru fiecare copil, o copie a promisiunii pe care Domnul a făcut-o misionarilor în Doctrină și legăminte 84:88. Discutați această promisiune cu respectivii copii și încurajați-i să afișeze versetul în casele lor.
3. Cântați sau citiți versurile cântecelor „I Hope They Call Me on a Mission” (Sper să mă cheme într-o misiune) (*Children’s Songbook*, p. 169), „Chemat să slujesc” (*Imnuri*, p. 176) sau „We’ll Bring the World His Truth” (Vom duce lumii adevărul Său) (*Children’s Songbook*, p. 172).

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie că Tatăl Ceresc și Isus vor ca toți copiii să se pregătească acum să propovăduiască Evanghelia. Exprimați-vă sentimentele în legătură cu faptul că unul dintre cele mai bune moduri de a face acest lucru este să trăiască în fiecare zi potrivit Evangheliei lui Isus Hristos.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 23:10–24, 31–33 ca o recapitulare a acestei lecții.

Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-l ajuta pe fiecare copil să învețe mai multe despre darurile Spiritului, care vin prin Duhul Sfânt.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Faptele apostolilor 27:1–28:29, 1 Corinteni 12:1–11 și Articolele de credință 1:7. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
 2. Lectură suplimentară: *Principiile Evangheliei*, capitolul 22.
 3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
 4. Materiale necesare:
 - a. Biblia sau Noul Testament pentru fiecare copil;
 - b. Perla de mare preț sau Articolele de credință pentru fiecare copil.
-

**Sugestii pentru
desfășurarea
lecției****Activitate pentru
captarea atenției**

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Vorbiți-le copiilor despre un dar special pe care l-ați primit de sărbători sau de ziua de naștere. Rugați-i apoi pe copii să vorbească despre unele dintre darurile pe care le-au primit.

- Ce dar primim când devenim membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă? (Darul Duhului Sfânt.)

Lăsați copii să spună ce știu despre darul Duhului Sfânt. Explicați că, pe lângă faptul că primește îndrumarea și călăuzirea Duhului Sfânt, fiecare membru al Bisericii lui Isus Hristos are dreptul la alte daruri spirituale. Invitați-i pe copii să găsească Articolele de credință în Perla de mare preț și să caute articolul de credință în care se vorbește despre darurile spirituale. Scrieți pe tablă darurile spirituale menționate, pe măsură ce copiii citesc sau recită al șaptelea articol de credință. Încurajați-i pe copii să asculte relatarea despre călătoria lui Pavel la Roma pentru a descoperi mai multe daruri care i-au fost date și pe care a putut să le folosească pentru a-i ajuta pe alții.

**Relatare din
scriptură**

Treceți în revistă lecția de săptămâna trecută, așa încât copiii să-și amintească de ce Pavel se îndrepta ca prizonier spre Roma. Predați apoi copiilor relatarea despre călătoria lui Pavel la Roma din Faptele apostolilor 27:1–28:9. (Pentru sugestii privind modul de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Dacă aveți Ghidul pentru scripturi, folosiți harta 8 în timp ce predați relatarea din scriptură.

După ce ați predat relatarea din scriptură, explicați că Pavel și-a continuat călătoria către Roma, unde a petrecut doi ani predicând Evanghelia lui Isus Hristos, deși era încă arestat la domiciliu.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Asupra cărui lucru i-a avertizat Pavel pe oameni în corabie? (Faptele apostolilor 27:10.) Cum a știut el acest lucru? (I-a fost revelat de Duhul Sfânt.) Pe cine a crezut sutașul? (Faptele apostolilor 27:11.) Cine a avut dreptate? (Faptele apostolilor 27:14, 20.) Când profetul ne avertizează asupra unui lucru, ce trebuie să facem? De ce?
- Cum credeți că s-au simțit oamenii din corabie când au crezut că acea corabie va eșua? Ce le-a spus Pavel? (Faptele apostolilor 27:21–22.) Cum a știut Pavel că ei vor supraviețui și vor ajunge în siguranță la Roma? (Faptele apostolilor 27:23–25.)
- Ce s-a întâmplat cu acea corabie? (Faptele apostolilor 27:40–41.) Ce au vrut să facă ostașii cu prizonierii când corabia a eșuat? De ce? (Faptele apostolilor 27:42.) De ce i-a convins sutașul să nu facă aceasta? (Faptele apostolilor 27:43.) De ce s-a schimbat atitudinea sutașului față de Pavel? (Faptele apostolilor 27:11, 14, 21, 25, 31, 43.)
- Ce i s-a întâmplat lui Pavel în timp ce făcea focul? (Faptele apostolilor 28:3.) De ce priveau și așteptau ceilalți ca Pavel să moară? (Faptele apostolilor 28:4–6.) De ce a fost Pavel protejat de mușcătura șarpelui?
- Ce a făcut Pavel pentru cei care erau bolnavi? (Faptele apostolilor 28:8–9.) De ce a fost Pavel capabil să facă aceasta? (Pavel avea darul de a vindeca. El avea, de asemenea, preoția și era un apostol căruia i se dăduseră mari daruri spirituale pentru a-l ajuta să-și îndeplinească misiunea pe care i-o dăduse Domnul. Subliniați importanța folosirii darurilor spirituale pentru a-i sluji pe alții.)
- De ce a fost Pavel capabil să prevadă viitorul și să-i vindece pe bolnavi? (Pavel fusese botezat și confirmat membru al Bisericii lui Isus Hristos, așa încât el avea dreptul la daruri spirituale speciale.)

Ajutați-i pe copii să înțeleagă că tuturor membrilor Bisericii li se dă darul Duhului Sfânt. Rugați-i pe copii să citească 1 Corinteni 12:7–11. Discutați despre aceste daruri și subliniați că fiecărui membru al Bisericii i se dă un dar cu care să-i binecuvânteze pe alții.

- Ce daruri a folosit Pavel în călătoria lui către Roma? De ce ne dă Tatăl Ceresc daruri spirituale? (1 Corinteni 12:7; D&L 46:9, 12, 26.)
- Cum putem afla ce daruri ale Spiritului ni s-au dat nouă? (Ne putem ruga și putem posti pentru a ști care sunt darurile noastre speciale. De asemenea, ni se pot spune în binecuvântarea noastră patriarhală. Dacă ne vom supune poruncilor și îi vom sluji pe alții de-a lungul vieții noastre, vom recunoaște darurile pe care le avem.)

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Scrieți fiecare dintre darurile Spiritului menționate în 1 Corinteni 12:7–10 pe bucăți de hârtie separate. Puneți-le într-o cutie învelită ca un dar și invitați-i pe

copii să ia fiecare câte o bucată de hârtie și să spună ce dar este. Discutați pe scurt fiecare dar.

2. Împărțiți clasa în grupuri mici. Repartizați fiecărui grup una dintre următoarele referințe din scripturi sau altele corespunzătoare. Rugați-i să decidă care dar al Spiritului este prezentat și să-și împărtășească ideile celorlalți membri ai clasei.

Faptele apostolilor 3:1–8 (Petru și Ioan vindecă un om care este olog.) Darul vindecării.

Faptele apostolilor 14:8–10 (Pavel vindecă un infirm.) Darul vindecării.

Marcu 5:25–34 (O femeie atinge marginea hainei lui Isus.) Credița că poți fi vindecat.

Luca 2:25–26, 34–38 (Simeon și Ana profeteșc despre Isus.) Darul profeției. În timp ce discutați despre darul profeției, explicați că majoritatea evenimentelor privind nașterea, misiunea, moartea și învierea lui Isus Hristos au fost prezise de cei care aveau darul profeției.

Faptele apostolilor 9:1–20 (Pavel este convertit la Evanghelia lui Isus Hristos.) Darul de a ști că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

Faptele apostolilor 2:4–18 (Ucenicii primesc Duhul Sfânt în ziua Cincizecimii.) Darul de a vorbi în alte limbi și darul profeției.

- Cum ne poate binecuvânta viața fiecare dintre aceste daruri?

3. Puteți explica faptul că Satana încearcă să copieze darurile Spiritului. De exemplu, vrăjitorii de la curtea lui Faraon puteau să copieze unele dintre miracolele făcute de Moise și Aaron (Exodul 7:10–13). Explicați că noi trebuie să trăim în neprihănire și să avem Spiritul pentru a nu fi înșelați. Amintiți copiii că darurile spiritului sunt date prin darul Duhului Sfânt pentru a ne binecuvânta viața (vezi *Principiile Evangheliei*, capitolul 22).

4. Ajutați copiii să memoreze al șaptelea articol de credință.

5. Spuneți una dintre următoarele povestiri:

Darul lui Jane

„Într-o dimineață foarte devreme, Jane Grover, bunicul Tanner și nepoata lui au părăsit tabăra de pionieri de lângă Council Bluffs, Iowa, pentru a aduna agrașe sălbatice. Bunicul a obosit repede și, în scurt timp, s-a întors la căruță pentru a se odihni, dar fetele au găsit multe agrașe suculente și au rămas să-și umple gălețile.

Pe neașteptate, strigăte sălbatice au spintecat aerul dimineții liniștite. Alergând spre căruță, fetele au văzut cu groază un grup de indieni smulgând îmbrăcămintea bunicului. Îi luaseră ceasul și cuțitul și încercau să alunge caii.

Un indian a apucat-o pe fetița mai micuță, care a început să plângă de frică; un altul s-a repezit la Jane și, bruscând-o, încerca s-o ia cu el. Încercând să se elibereze, ea a reușit să îngăime o rugăciune scurtă și fierbinte de ajutor.

Aproape instantaneu, Jane a simțit o putere ce întrecea cu mult orice simțise vreodată. Calmă, ea a început să vorbească pe un ton care i-a făcut pe indieni să dea drumul captivilor și să se oprească pentru a asculta. Complet uimiți, ei au auzit-o pe această tânără vorbind în graiul lor, implorându-i să-și aducă aminte de Marele Spirit care nu ar fi vrut ca ei să le facă rău prietenilor lor albi. Bunicul și fetița cea mică au rămas muți de uimire. Nimeni din grupul lor nu știa vreun

cuvânt în acel grai straniu și, totuși, Jane vorbea cu ușurință și cu autoritate ca și cum l-ar fi știut de-o viață. Indienii au dat din cap în semn afirmativ și au înapoiat ceasul, cuțitul și hainele pe care le luaseră. Au strâns apoi mâinile tuturor în semn de salut și au plecat călare în tăcere” (revestită de Lucile C. Reading, „Shining Moments”, *Children’s Friend*, iulie 1941, p. 41).

- Ce dar spiritual a primit Jane Grover? (Darul vorbirii limbilor străine.) De ce a fost ea în stare să vorbească indienilor în limba lor? (Ea s-a rugat pentru a primi ajutorul Tatălui Ceresc; ea a căutat darul.)

Vindecarea lui John

„John Roothoof, în vârstă de 11 ani, [era membru al Bisericii care] locuia în Rotterdam, Olanda. Odată, fusese fericit mergând la școală și la biserică, jucându-se cu prietenii și făcând toate lucrurile care aduc bucurie unui băiețel. Apoi, fără vreun avertisment, o boală dureroasă de ochi l-a făcut să-și piardă vederea. Nu a mai putut să meargă la școală sau să citească. Nu putea să vadă nici măcar atât cât să se joace cu prietenii săi. Fiecare zi era plină de întuneric și suferință.

La sfinții din zilele din urmă din Olanda a ajuns știrea că președintele Joseph F. Smith [al șaselea președinte al Bisericii] venea să-i viziteze. John s-a gândit mult timp la acest lucru și, apoi, i-a spus mamei sale: ‘Profetul are mai multă putere decât orice om de pe pământ. Dacă mă vei lua cu tine la adunare pentru ca el să mă privească în ochi, cred că mă voi vindeca’.

La încheierea adunării din duminica următoare, președintele Smith a mers până la ultimele scaune din micuța capelă pentru a saluta oamenii și a da mâna cu fiecare. Sora Roothoof l-a ajutat pe John, care avea ochii bandajați, să meargă alături de ceilalți pentru a vorbi cu preaiubitul lor conducător.

Președintele l-a luat de mână pe băiatul orb și, apoi, cu multă grijă i-a ridicat bandajele și l-a privit pe John în ochii plini de durere. Profetul l-a binecuvântat pe John și i-a promis că avea să vadă din nou.

Ajungând acasă, mama lui John i-a scos bandajele de pe ochi pentru a-i putea șterge așa cum îi spusese doctorul să facă. În timp ce făcea acest lucru, John a strigat cu bucurie: ‘O, mama, ochii mei sunt bine. Pot să văd bine acum – și departe. Și nu simt nicio durere!’” („President Smith Took Him by the Hand”, *Friend*, aug. 1973, p. 36).

- Ce dar spiritual a primit John Roothoof? (Credința că poți fi vindecat.) Ce a făcut posibil ca John să fie vindecat? (El a căutat darul vindecării și a avut credință în darul profetului de a-l vindeca.)

Concluzie

Mărturie

Depuneți mărturie că noi, toți, avem daruri ale Spiritului pe care ni le-a dat Tatăl Ceresc. Împărtășiți-vă recunoștința pentru darurile care v-au fost date. Dacă este cazul, împărtășiți o experiență personală (sau invitați pe altcineva să împărtășească o experiență personală) despre folosirea unuia dintre darurile spirituale care v-au fost date. Ajutați-i pe copii să simtă potențialul pe care îl au de a face bine descoperind și folosind darurile Spiritului, care le-au fost date.

Lectură pentru acasă

Propuneți copiilor să studieze acasă Faptele apostolilor 28:1–11 ca o recapitulare a acestei lecții.

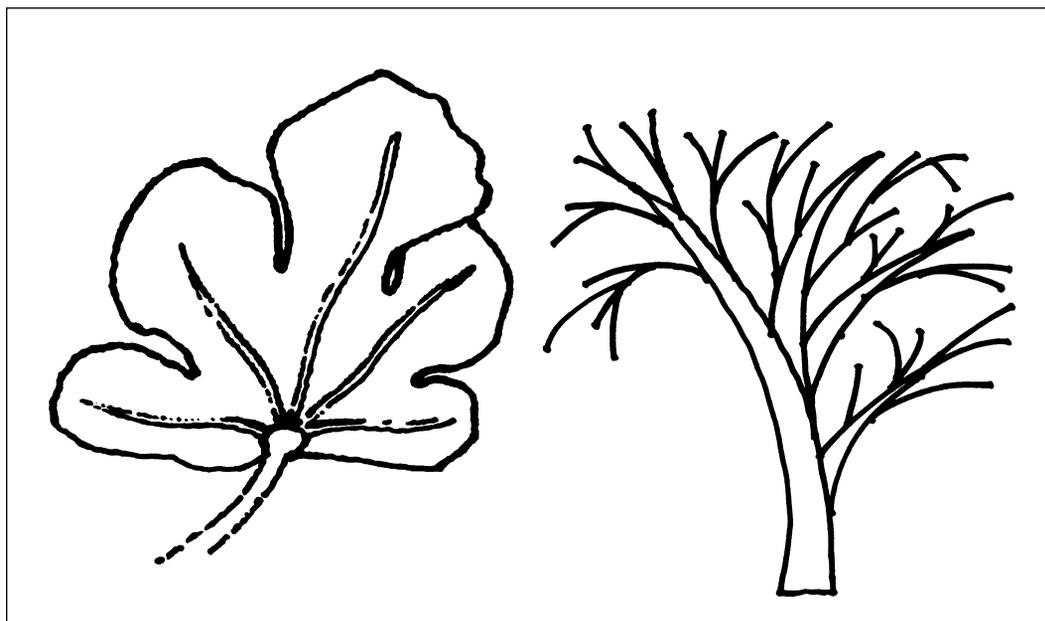
Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Scop

De a-i familiariza pe copii cu semnele celei de a Doua Veniri a Salvatorului și de a-i încuraja să se pregătească pentru a-L întâlni.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Joseph Smith – Matei 1:1–4, 21–55; Faptele apostolilor 1:9–11; și Doctrină și legăminte 29:11; 38:30; 101:24–25; 133:46–48. Studiați apoi lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scriptură. (Vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi”, p. vii.)
2. Lectură suplimentară: Joseph Smith – Matei 1:5–20 și Doctrină și legăminte 45:16–75, 88:87–101.
3. Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.
4. Materiale necesare:
 - a. Perla de mare preț pentru fiecare copil;
 - b. mai multe exemplare ale Bibliei și Doctrinei și legămintelor;
 - c. patru frunze de smochin (vezi modelul de mai jos) decupate din hârtie colorată sau desenate pe tablă, pe fiecare frunză fiind înscris unul dintre următoarele cuvinte sau expresii: *hristoși falși*, *Israelul adunat*, *tristeți*, *minuni cerești*;
 - d. conturul unei ramuri de smochin desenat pe o foaie de hârtie sau pe tablă;
 - e. bandă adezivă sau un alt material de lipit;
 - f. ilustrațiile 7-3, Naștere lui Isus (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 200; 62116); 7-25, A Doua Venire (62562); 7-43, Înălțarea lui Isus (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 236; 62497); și o fotografie cu profetul actual.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.

Arătați ilustrațiile Nașterea lui Isus și A Doua Venire.

- Ce evenimente importante din istoria pământului reprezintă aceste două ilustrații?
- Ce semne au anunțat nașterea lui Isus la Betleem? (Îngerii cântau, a apărut o nouă stea, a fost o noapte fără întuneric în America și altele.)
- Cum v-ați fi simțit dacă ați fi fost în Betleem când s-a născut Isus?
- Cum credeți că va fi când Isus va veni din nou pe pământ?

Explicați că, atunci când Salvatorul va veni din nou, va fi „măreața și groaznica zi a Domnului” (D&L 2:1). Multe miracole vor avea loc când Hristos va reveni și toți oamenii de pe pământ vor ști că el este Salvatorul. Pentru cei neprihăniți va fi bucurie pentru că ei vor trăi pe pământ, Isus Hristos va domni, va fi pace și Satana nu va putea să-i ispitească să facă rău. Cei răi vor fi înspăimântați și triști la venirea lui Isus. Pentru că nu s-au pocăit, ei vor fi distruși (vezi D&L 29:9).

Relatare din scriptură

Predați copiilor relatarea din scriptură despre a Doua Venire a Salvatorului, care se găsește în Joseph Smith – Matei 1:1–4, 21–55. (Pentru sugestii privind modul de a predă relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.)

Amintiți copiilor că una dintre lucrările importante ale lui Joseph Smith a fost să facă o nouă traducere a Bibliei. Traducerea pe care a făcut-o la capitolului 24 din Matei cuprinde adevăruri importante neconsemnate în relatarea din Noul Testament despre a Doua Venire a Salvatorului. Acest capitol este atât de important pentru sfinții din zilele din urmă încât a fost inclus în Perla de mare preț ca Joseph Smith – Matei.

Întrebări pentru stimularea discuțiilor și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- Când Isus le-a spus ucenicilor Săi că avea să vină din nou, cum a descris El întoarcerea Sa? (Joseph Smith – Matei 1:1.) Care este diferența dintre aceasta și felul în care a venit pe pământ prima oară?
- Ce au vrut ucenicii să știe după ce au înțeles că întoarcerea lui Isus avea să aibă loc după moartea și învierea Sa? (Joseph Smith – Matei 1:4.) De ce au vrut ucenicii să știe despre a Doua Venire? De ce este important pentru noi să învățăm despre a Doua Venire? Explicați că Isus dorește ca membrii Bisericii Sale sau cei aleși să recunoască semnele ce preced venirea Sa pentru ca ei să nu fie înșelați și astfel să fie pregătiți pentru a-L întâlni.
- De ce ne-a dat Isus semne ale celei de a Doua Veniri a Sa? (Joseph Smith – Matei 1:37, 39.) De ce a asemănat El a Doua Sa Venire cu un smochin? (Joseph Smith – Matei 1:38.) (Expuneți ramurile goale de smochin sau desenați conturul unei frunze de smochin pe tablă. La momentul potrivit, în timpul acestei discuții, expuneți frunzele de smochin.)
- Ce este un hristos fals sau un profet fals? (Joseph Smith – Matei 1:21–22. Oameni și religii care pretind că dețin adevărul și încearcă să-i îndepărteze pe oameni de Biserica adevărată a lui Hristos.)

- Ce vor putea face hristoșii și profeții falși? (Joseph Smith – Matei 1:22.) Cum pot evita să fie înșelați cei aleși (neprihăniți)? (Joseph Smith – Matei 1:37, prima frază.)

Subliniați că noi trebuie să-l ascultăm întotdeauna pe profetul în viață și să urmăm ce ne spune să facem pentru a evita să fim înșelați. Președintele Wilford Woodruff, al patrulea președinte al Bisericii, a spus: „Domnul nu va permite niciodată mie sau altui om, care este în oficiul de președinte al acestei Biserici, să vă conducem pe un drum greșit” (vezi Declarația oficială – 1 din Doctrină și legăminte).

- Cum vom ști că este Hristos cel adevărat când va veni? Cum se va arăta? (Joseph Smith – Matei 1:25–26, 36; Faptele apostolilor 1:9–11; D&L 133:46–48.)
- Ce este adunarea lui Israel? (D&L 45:69.) Cum ajută misionarii la adunarea celor neprihăniți în Biserică? (Joseph Smith – Matei 1:31.) Explicați că oamenii aleși ai lui Dumnezeu, care sunt numiți Israel, trăiesc pretutindeni în lume. Înainte ca Isus să vină din nou, misionarii vor merge în întreaga lume pentru a propovădui Evanghelia. Cei care acceptă adevărul și sunt botezați se vor aduna în țărșii Sionului. În ce țări slujesc în misiuni membrii din episcopia (sau ramura) noastră?
- Ce înseamnă cuvântul *distrugere*? (Dezastru, calamitate, ruină, devastare, nenorocire.) Ce distrugeri spune Isus că vor avea loc înaintea venirii Sale? (Joseph Smith – Matei 1:28–30.) Ce distrugeri ați văzut sau despre ce distrugeri ați auzit?
- Care sunt unele dintre minunile cerești care vor avea loc chiar înainte de a Doua Venire? (Joseph Smith – Matei 1:33.)
- Cum va fi pământul purificat când Isus va veni din nou? (D&L 101:24–25.) Cât timp va domni Isus ca rege pe pământ? (D&L 29:11.)

Discutați următorul citat din cuvântările rostite de președintele Brigham Young, al doilea președinte al Bisericii:

„El [Isus] va alunga păcatul de pe pământ și consecințele lui îngrozitoare, lacrimile vor fi șterse de pe fiecare obraz și pe tot muntele sfânt al lui Dumnezeu nu va fi nimic de rănit sau distrus” (în *Journal of Discourses*, 11:124).

- Când va avea loc a Doua Venire? (Joseph Smith – Matei 1:40, 46.) De ce trebuie să fim pregătiți pentru venirea lui Isus? Cum putem fi pregătiți? (Joseph Smith – Matei 1:47–50.) Ce li se va întâmpla aceluia care nu vor fi pregătiți când va veni Isus? (Joseph Smith – Matei 1:51–55.)

Rezumați subliniind că Isus ne-a dat semnele venirii Lui pentru ca noi să recunoaștem că aceasta se apropie și astfel să fim pregătiți. Explicați că Domnul a spus că, dacă vom fi pregătiți, noi nu ne vom teme. (D&L 38:30.)

Citiți următorul citat din cuvântările rostite de președintele Ezra Taft Benson, al treisprezecelea președinte al Bisericii:

„Ne dăm noi seama că trăim în zilele împlinirii acestor semne și minuni? Noi suntem printre aceia care vor vedea împlinindu-se multe dintre aceste profeții... Nu cunoaștem ziua sau ora venirii Sale dar, în legătură cu acest lucru, suntem asigurați: Suntem aproape de ziua cea mare a Domnului!” (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, p. 20).

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Faceți o copie a următoarelor afirmații pentru fiecare copil. Distribuți afirmațiile și creioane membrilor clasei. Invitați-i să coreleze începutul afirmației cu sfârșitul ei trasând o linie de la propoziția din prima coloană către finalul corect din a doua coloană. Îi puteți ruga pe copii să caute referințele în cazul afirmațiilor pe care nu le cunosc.

A Doua Venire

Numai Tatăl Ceresc știe	va arăta mai strălucitor decât soarele (D&L 133:49).
Isus va fi îmbrăcat	din cer (Faptele apostolilor 1:11).
Hristoși falși	fi o zi glorioasă pentru cei neprihăniți (D&L 2:1).
Isus va veni	în haine roșii (D&L 133:48).
A Doua Venire va	pretutindeni în lume (JS-M 1:31).
Cei răi vor fi	vor înșela pe mulți (JS-M 1:22).
Când Isus va veni, El	va întuneca (D&L 45:42).
Misionarii vor predica Evanghelia	momentul exact în care va veni Isus (JS-M 1:40).
Distrugerile sunt	distruși (D&L 29:9).
Soarele se	războaie, foamete, molime și cutremure (JS-M 1:28-29).

2. Pentru a-i ajuta pe copii să știe cât de bine se pregătesc pentru a Doua Venire, adresați-le următoarele întrebări sau unele similare. Faceți o pauză după fiecare întrebare pentru a le lăsa timp să se gândească cât de bine sunt pregătiți în acel domeniu. Nu cereți copiilor să răspundă cu glas tare.

Dacă Salvatorul ar veni în casa mea, aș vrea eu:

- să schimb unele dintre cuvintele pe care le folosesc?
- să ascund unele reviste, cărți sau casete video?
- să schimb canalul de televiziune sau să sting televizorul?
- să opresc muzica pe care o ascult?
- să schimb hainele mele cu unele mai decente?
- să-L iau cu mine oriunde aș merge?
- să-L am alături când sunt cu prietenii mei?
- să citesc scripturile mai des decât o fac acum?
- să-mi tratez familia altfel decât o tratez de obicei?

3. Revedeți și memorați al zecelea articol de credință împreună cu respectivii copii. Explicați că evenimentele menționate în acest articol de credință sunt lucruri emoționante pe care le putem aștepta să aibă loc când Isus va veni din nou.
4. Aduceți ziare sau periodice și lăsați-i pe copii să găsească articole care arată distrugerile care au loc în lume.
5. Revedeți pilda celor zece fecioare din lecția 25 și discutați despre lucrurile pe care le învățăm din această pildă despre ceea ce trebuie să facem pentru a ne pregăti pentru a Doua Venire.
6. Pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă o modalitate prin care se pot pregăti pentru a Doua Venire, discutați următorul citat din președintele Ezra Taft Benson:

„În Cartea lui Mormon, găsim un model de pregătire pentru a Doua Venire. O parte considerabilă a cărții tratează câteva decenii de dinaintea venirii lui Hristos în America. Prin studiul atent al acelei perioade de timp, putem stabili de ce au fost distruși unii în judecățile îngrozitoare care au precedat venirea Sa și ce i-a adus pe alții să stea la templul din țara Abundența și să-și pună mâinile pe rănile din mâinile și picioarele Lui” (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, p. 58–59).

Explicați că, în anul următor, se va studia din Cartea lui Mormon. Va fi un prilej minunat de a afla ce trebuie să facem pentru a fi pregătiți pentru a Doua Venire a Salvatorului.

Concluzie

Mărturie	Depuneți mărturie că cei care se supun poruncilor și trăiesc neprihănit pot aștepta a Doua Venire a lui Isus Hristos cu bucurie și fericire. Încurajați-i pe copii să vegheze întotdeauna asupra semnelor celei de a Doua Veniri a lui Isus și să fie pregătiți spiritual pentru acest eveniment glorios.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Joseph Smith – Matei 1:46–55 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

Preoția ne poate binecuvânta viața

(Lecție de pregătire pentru preoție)

Lecția
47

Scop	Această lecție a fost scrisă pentru a-i ajuta pe băieții în vârstă de 11 ani să înțeleagă binecuvântările și responsabilitățile preoției. Trebuie predată înainte ca un copil din clasa dumneavoastră să împlinească 12 ani.
Pregătire	<ol style="list-style-type: none">1. Studiați, rugându-vă, „Mărturia profetului Joseph Smith” din introducerea la Cartea lui Mormon sau din Joseph Smith – Istorie 1:29–54, 59, 66–72; Doctrină și legăminte 13, inclusiv subtitlul; Doctrină și legăminte 121:34–46.2. Apoi, studiați lecția și hotărâți cum doriți să predați copiilor relatarea din scripturi (vezi „Pregătiți lecțiile”, p. vi, și „Predarea din scripturi” p. vii). Alegeți întrebările pentru stimularea discuțiilor și activitățile de îmbogățire spirituală care îi vor implica pe copii și îi vor ajuta cel mai mult să îndeplinească scopul lecției.3. Materiale necesare:<ol style="list-style-type: none">a. Cartea lui Mormon pentru fiecare copil;b. Doctrină și legăminte;c. o sursă de lumină, cum ar fi un bliț, un bec sau o lanternă;d. ilustrațiile 7-1, Isus Hristosul (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 240; 62572); Ioan Botezătorul conferind Preoția aaronică (Setul cu ilustrații inspirate din Evanghelie 407; 62013); și Rânduirea la preoție (62341).
Sugestii pentru desfășurarea lecției	Invitați un copil să spună rugăciunea de deschidere.
Activitate pentru captarea atenției	Expuneți un obiect care produce lumină. <ul style="list-style-type: none">• De ce are nevoie acest obiect pentru a lumina? Dacă aveți un bliț, arătați că are nevoie de baterii, de un bec și de un comutator, toate funcționând corespunzător, pentru ca el să meargă. Un bec are nevoie de un filament bun și trebuie înșurubat într-o dulie care să fie conectată la o sursă de curent. De asemenea, comutatorul trebuie să fie deschis pentru a permite curentului electric să intre pe conductor. Rugați-i pe băieții din clasa dumneavoastră să se ridice în picioare. Acești băieți au potențialul de a primi preoția, care este o putere mai mare decât curentul electric, pentru că este puterea și autoritatea de a acționa în numele lui Dumnezeu. Prin această putere copiii Tatălui Ceresc pot fi botezați și pot primi alte rânduieli ale Bisericii. Dar, pentru a primi această putere și a o folosi așa cum cere Dumnezeu, un băiat trebuie să fie demn și pregătit corespunzător.
Relatare din scriptură	Folosind ilustrațiile la momentul potrivit, predați relatarea despre Joseph Smith în momentul primirii plăcilor de aur și cel al rânduirii sale la Preoția aaronică din „Mărturia profetului Joseph Smith” sau din Joseph Smith – Istorie 1:29–54, 59, 66–72. (Pentru sugestii privind moduri de a preda relatarea din scriptură, vedeți „Predarea din scripturi”, p. vii.) Dacă este nevoie, puteți recapitula pe scurt, împreună cu clasa, evenimentele care au dus la primirea plăcilor de aur de către Joseph.

Întrebări pentru
stimularea discuțiilor
și punerii în practică

Pe măsură ce vă pregătiți lecția, studiați următoarele întrebări și referințe din scripturi. Folosiți întrebările care simțiți că îi vor ajuta cel mai mult pe copii să înțeleagă scripturile și să pună în practică principiile în viețile lor. Citirea referințelor împreună cu copiii, în clasă, îi va ajuta să aibă o mai bună percepție a scripturilor.

- De ce nu ar fi putut Joseph Smith să traducă plăcile de aur, să primească preoția și să organizeze Biserica imediat după Prima Viziune? (El nu era pregătit; el trebuia să crească în înțelepciune și cunoaștere.)
- Care a fost prima însărcinare majoră pe care Domnul i-a încredințat-o lui Joseph Smith? (Să traducă plăcile de aur pentru ca noi să putem avea Cartea lui Mormon.)
- Ce făcea Joseph în noaptea în care i s-a arătat prima oară îngerul Moroni? (Joseph Smith – Istorie 1:29–30.) De câte ori i s-a arătat Moroni lui Joseph Smith înainte ca Joseph să vadă plăcile de aur prima oară? (Joseph Smith – Istorie 1:30, 44–49; de patru ori.) De ce credeți că Moroni a repetat primul său mesaj de alte trei ori?
- Ce alte instrucțiuni a primit Joseph înainte de a putea începe traducerea plăcilor de aur? (Joseph Smith – Istorie 1:53–54.) Cum au contribuit aceste instrucțiuni la pregătirea lui Joseph Smith pentru alte lucruri mărețe pe care avea să le facă? Ce faceți voi pentru a vă pregăti pentru viitorul vostru?
- Ce obligații speciale își asumă majoritatea tinerilor băieți sfinți din zilele din urmă la vârsta de 12 ani? (Primesc Preoția aaronică și sunt rânduiți diaconi.)
- Cum a primit Joseph Smith Preoția aaronică? (Joseph Smith – Istorie 1:68–70.) Cum primește un tânăr băiat Preoția aaronică astăzi? (El este interviuat pentru a se stabili dacă este demn și este rânduit prin așezarea mâinilor de către un bărbat care are autoritatea de a rândui.)
- Cum trebuie să se pregătească băieții pentru a primi preoția? Cum trebuie să se pregătească fetele pentru a primi binecuvântările preoției? (Băieții și fetele se pregătesc în același fel. Se roagă, au credință, învață Evanghelia de la părinți și învățători, trăiesc demn, se supun poruncilor, slujesc altora, se respectă unii pe alții și sunt onești.) (Vezi activitatea de îmbogățire spirituală 4.)
- Ce responsabilități au diaconii în Biserică? (D&L 20:59.) Cum îndeplinesc aceste responsabilități? (Distribuie împărțășania, colectează darurile de post, sunt mesageri ai episcopului în adunarea de împărțășanie și sunt un bun exemplu.)
- Cine a fost prima persoană care a distribuit împărțășania? (Isus Hristos.) De ce este împărțășania atât de sacră? (Este o rânduială care simbolizează jertfa pe care Isus Hristos a făcut-o pentru fiecare dintre noi.)

Citiți sau invitați un membru al clasei să citească citatul următor din vârstnicul Jeffrey R. Holland: „Noi vă cerem vouă, tineri băieți cu Preoția aaronică, să fiți demni și pioși când pregătiți, binecuvântați și împărțiți aceste simboluri ale sacrificiului Salvatorului. Ce privilegiu copleșitor și ce încredere sacră vi se acordă la o vârstă atât de fragedă! Nu-mi vine în minte o cinste mai mare pe care v-ar fi putut-o face cerul. Vă iubim cu adevărat. Fiți cât mai demni și prezentați-vă cât mai bine când participați la împărțășania Cinei Domnului” (În Conference Report, oct. 1995, p. 89; sau *Ensign*, nov. 1995, p. 68).

- Cum putem noi, toți, cinsti și susține preoția? (Acceptând chemări de la conducătorii preoției; slujind altora; vorbind cu respect despre conducătorii Bisericii; și rugându-ne pentru tații, frații, membrii familiei și alții care dețin preoția.) (Vezi

activitatea de îmbogățire spirituală 3.) Cum îi poate ajuta faptul că faceți aceste lucruri pe tații și frații voștri să-și cinstească preoția? Cum vă pot ajuta ei să vă pregătiți să primiți preoția sau binecuvântările preoției?

Activități de îmbogățire spirituală

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele activități în orice moment de pe parcursul lecției sau pentru a face o recapitulare, un rezumat sau ca temă.

1. Scrieți pe cartonașe sau foi de hârtie separate următoarele binecuvântări care vin datorită preoției:

primirea numelui și a binecuvântării;
botezul;
primirea darului Duhului Sfânt;
primirea unei binecuvântări în cazul îmbolnăvirii;
luarea din împărțășanie;
slujirea ca misionar;
căsătoria în templu.

Împărțiți clasa în grupuri și dați fiecărui grup unul dintre cartonașe. Invitați-i pe copiii din fiecare grup să împărțășească experiențe personale sau ale familiei legate de binecuvântarea scrisă pe cartonașul lor.

2. Faceți ca sala de clasă să fie cât se poate de întunecoasă. Spuneți-le apoi povestea grupului de turiști care au intrat într-o peșteră adâncă, întunecoasă. După ce au ajuns în peșteră, ghidul a stins luminile, a așteptat câteva minute și, apoi, a cerut fiecărei persoane să indice direcția ieșirii. Când luminile s-au aprins din nou, oamenii arătau în toate direcțiile.

Faceți ca în sala de clasă să fie din nou lumină și împărțășiți următorul citat din vârstnicul Robert D. Hales: „Dacă puterea preoției nu ar fi fost pe pământ, adversarul ar fi avut libertatea să umble și să domnească oriunde ar fi vrut. Nu ar exista darul Duhului Sfânt care să ne îndrume și să ne învețe; nu ar exista profeți care să vorbească în numele Domnului; nu ar exista temple în care să facem legăminte veșnice, sacre; nu ar exista autoritatea pentru a binecuvânta sau boteza, pentru a vindeca sau alina... Nu ar fi lumină, speranță – numai întuneric” (în Conference Report, oct. 1995, p. 40; sau *Ensign*, nov. 1995, p. 32).

3. Citiți sau spuneți următoarea povestire despre ce a făcut o familie pentru a-și sprijini tatăl în chemarea preoției pe care o avea:

„Stăteam [la o conferință generală cu mulți ani în urmă] alături de șase copii ai vârstnicului Ezra Taft Benson, unul dintre ei fiindu-mi coleg de cameră la colegiu. Interesul meu a sporit când președintele McKay s-a ridicat și a anunțat următorul vorbitor. Am privit cu respect în timp ce vârstnicul Benson, pe care nu-l cunoscușem încă, se îndrepta spre microfon. Era un om mare, de peste 1,90 m înălțime. Era un bărbat licențiat, un bărbat cunoscut pe plan internațional ca ministrul agriculturii al Statelor Unite și un martor special al Domnului, un bărbat care părea calm și sigur pe el, unul care se adresase oamenilor din întreaga lume. Brusc, o mână mi-a atins brațul. O fetiță s-a aplecat spre mine și mi-a șoptit grăbit: ‘Roagă-te pentru tati’.

Oarecum nedumerit, am gândit: ‘Acest mesaj vine de-a lungul rândului și trebuie să-l zic și eu mai departe’. Să spun: ‘Roagă-te pentru vârstnicul Benson’? Să

spun: 'Trebuie să spui o rugăciune pentru tatăl tău'? Simțind că e nevoie să acționez imediat, m-am aplecat și am șoptit simplu: 'Roagă-te pentru tati'.

Am privit cum acea șoaptă trecea de-a lungul rândului către locul în care se afla sora Benson, cu capul deja plecat.

De multe ori, din acea zi, mi-am adus aminte de acel mesaj – Roagă-te pentru tati, patriarhul căminului. Roagă-te pentru el când el slujește ca președinte de district sau învățător de acasă. Roagă-te pentru el când devine secretar executiv al unui grup civic, când afacerea lui înflorește sau când salariul îi este micșorat. Roagă-te când dai sfaturi în timpul serilor în familie. Roagă-te pentru tati care lucrează multe ore pentru ca Jerold să poată merge în misiune și ca Diane să poată merge la colegiu. Roagă-te pentru el în timp ce vorbește la adunările de împărtășanie sau îi dai mamei o binecuvântare pentru ca ea să fie sănătoasă din nou. Și, seara, când vine acasă obosit sau descurajat, roagă-te pentru el. Roagă-te pentru tati în tot ce ar putea face – lucruri mici și mari.

Anii au trecut, conferințele generale au venit și au trecut și, de fiecare dată când președintele Benson s-a ridicat pentru a vorbi, eu m-am gândit: 'Copiii lui, care sunt risipiți pe tot continentul, sunt uniți acum în rugăciune pentru tatăl lor'.

Și am ajuns să cred că scurtul mesaj, pe care l-am trecut de-a lungul rândului cu [mulți] ani în urmă, este cel mai important mesaj pe care îl poate împărtăși o familie. Ce putere și credință extraordinare poate avea orice om pentru a face față provocărilor zilnice din viața lui dacă, undeva în lume, fiica sau fiul lui șoptește: 'Roagă-te pentru tati'" (Elaine McKay, „Pray for Dad”, *New Era*, iunie 1975, p. 33).

4. Când trăim potrivit Evangheliei, noi vom fi pregătiți să acceptăm responsabilitățile și să ne bucurăm de binecuvântările preoției. Citiți „Standardele Evangheliei mele” (broșura *Zilele realizărilor mele* [35317], coperta din spate), făcând o scurtă pauză după fiecare pentru a permite copiilor să se gândească cât de demn trăiesc acel standard. După ce ați terminat de citit lista, o puteți recapitula folosind ilustrații, cuvinte cheie sau pantomima.

Standardele Evangheliei mele

1. Îmi voi aminti legământul pe care l-am făcut la botez și voi asculta Duhul Sfânt.
2. Voi fi cinstit(ă) cu Tatăl Ceresc, cu alții și mine însumi (însămi).
3. Voi căuta să am prieteni buni și îi voi trata pe ceilalți cu bunătate.
4. Mă voi îmbrăca decent ca să arăt respect față de Tatăl Ceresc și față de mine însumi (însămi).
5. Voi citi și voi viziona numai lucruri care Îi sunt plăcute Tatălui Ceresc.
6. Voi asculta numai muzica ce este plăcută Tatălui Ceresc.
7. Voi folosi cu evlavie numele Tatălui Ceresc și al lui Isus Hristos. Nu voi jura și nu voi folosi cuvinte necuviincioase.
8. Îmi voi păstra mintea și trupul sacre și pure.
9. Nu voi lua din lucruri care sunt dăunătoare.
10. În ziua de sabbat voi face acele lucruri care mă vor ajuta să mă simt aproape de Tatăl Ceresc.
11. Voi alege ce-i drept. Știu că pot să mă pocăiesc atunci când fac o greșală.

12. Voi trăi acum astfel încât să fiu demn(ă) să merg la templu și să slujesc în misiune.
13. Voi urma planul pe care Tatăl Ceresc l-a stabilit pentru mine.
5. Împărtășiți următorul citat din președintele Gordon B. Hinckley, al cincisprezecelea președinte al Bisericii: „Această Biserică nu aparține președintelui ei. Capul ei este Domnul Isus Hristos, al cărui nume îl ia asupra sa [la botez] fiecare dintre noi. Suntem toți împreună în această mare lucrare. Suntem aici pentru a-L ajuta pe Tatăl nostru în lucrarea și gloria Sa ‘să [realizeze] nemurirea și viața veșnică a omului’ (Moise 1:39). Obligația dumneavoastră este la fel de serioasă în domeniile dumneavoastră de activitate, pe cât este și obligația mea în domeniul meu. Nicio chemare din această Biserică nu este mică sau fără importanță. Când ne facem datoria noi, toți, influențăm viețile altora” (în Conference Report, apr. 1995, p. 94; sau *Ensign*, mai 1995, p. 71).

Concluzie

Mărturie	Puteți depune mărturie că preoția a fost restaurată și că ea este autoritatea de a acționa în numele lui Dumnezeu. Încurajați-i pe băieți să trăiască acum astfel încât să fie demni să dețină Preoția aaronică și încurajați pe toți membrii clasei să trăiască demn pentru a primi toate binecuvântările preoției. Încurajați-i pe copii să-i cinstească și să-i sprijine pe deținătorii preoției.
Împărtășiți familiei	Încurajați-i pe copii să împărtășească familiilor o anumită parte din lecție, cum ar fi o povestire, o întrebare sau o activitate sau să citească împreună cu familia „Lectură pentru acasă”.
Lectură pentru acasă	Propuneți copiilor să studieze acasă Doctrină și legăminte 121:34–46 ca o recapitulare a acestei lecții. Invitați un copil să spună rugăciunea de încheiere.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN

4 02346 04171 4

34604 171